நல்லைக்குமரன் மலர்

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குமு

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்றத்தின் விரிவுபகுத்தப்பட்ட நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள் – 2006

	தலைவரி	-	திரு. சீ. வீ. கந்தையா சிவஞானம்
			மாநகர ஆணையாளா
	ക്ഷെന്നവ செயலாளர்	-	திரு. இ. இரத்தினசிங்கம்
			செயலாளர், யாழ். மாநகரசபை
	കെണ്ബാഖ ഡെന്ദണണ്	-	திரு. து. சோமகந்தரம்
			சனசமூகநிலைய மேற்பார்வையாளர்
	மிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்	-	திரு. நா. இரகுமார்
			பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்
			வசல்வி கு. சிவநந்தினி
			நிகழ்ச்சித்திட்ட உதவியாளர் (தகவல் தொழில்நுட்பம்)
			திரு. து. துராகன்
			தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர் (சிவில்)
			திரு. ஞா. மோகனசுந்தரம்
			வேலை மேற்பார்வையாளர்
			திரு. பு. ஆறுமுகதாகன்
			பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர்
			திரு. ப. சிவஞானவேல்
			முகாமைத்துவ உதவியாளர்
			திரு. கு. விதயகுமார்
			தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர் (மின்சாரம்)
			திரு. சோ. கணேசநாதன்
			வேலை மேற்பார்வையாளர்
	விளம்பர அனுசரணையாளர்	-	திரு. த. கனகசபை
			இளைப்பாறிய பிரதம காசாளர், யாழ். மாநகரசபை
	கைவறவ பதிப்பாசிரியர்	-	துரு. த. கனகசபை இளைப்பாறிய பிரதம காசாளர், யாழ். மாநகரசபை திரு. ந. விஜயகந்தரம் ஆசிரியர், யா/கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, போதனாசிரியர் ஊடக வளநிலையம்
			ஆசிரியர், யா/கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி,
			போதனாசிரியர் ஊடக வளநிலையம்
,			யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
•			-

நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானின் திருவருளால் யாழ் மாநகரசபையின் சைவசமய விவகாரக் குழு வருடந்தோறும் நல்லைக் குமரன் மலரை வெளியிடும் பெரும்பணி தொடர்கிறது. இவ்வாண்டு பதின்னான்காவது மலராக "நல்லைக்குமரன்" வெளிவருவது நம் எல்லோருக்கும் பெருமையும், ஆத்மதிருப்தியும் தருவதாகும்.

நல்லூர் கந்தப் பெருமானின் மஹோந்சவம் ஈழத் தமிழர்களின் பெருவிழா. ஈழத் தமிழர்களின் வரலாற்றுத் தொன்மைக்கும் பண்பாட்டியல் பெருமைக்கும் நல்லூர்க் கந்தப்பெருமானின் ஆலயமும் மஹோந்சவமும் சான்றாகும்.

சைவ மக்களின் வழிபடு கடவுள் என்பதற்கு அப்பால், நல்லூர் முருகன் எல்லா மதத்தவர்களினதும் வழிபடு கடவுளாக இருப்பது பெருமைக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

ஞானிகளும் யோகிகளும் நடமாடிய நல்லூர் மண்ணில் புனிதத்தைப் பேணுவதில் அனைத்து மக்களும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவது அவசியமாகும்.

நல்லூர்க் கந்தப்பெருமானின் மஹோற்சவம் ஆரம்பித்து விட்டால் அது தமிழர்களின் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுவதன் ஊடே இருக்கக்கூடிய சமூக ஒற்றுமை நோக்குதற்குரியது.

அதிகாலை வேளையில் ஆலய வீதியில் அங்கப் பிரதட்சணம் செய்யும் இளைஞர்கள் 'அரோகரா' என்ற ஒலியின் அதிர்வு இவற்றை எல்லாம் நோக்கின் சைவ சமயத்திற்கு எக்காலத்திலும் எவராலும் ஊறு விளைவிக்க முடியாது என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும்.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறிய கந்தபுராணக் கலாசாரம் இதுவன்றோ! என்று எண்ணத் தோன்றும்.

அத்துணை பக்தி பூர்வக் காட்சியை அதிகாலை வேளையில் நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானின் ஆலயச் சூழலில் காண முடியும்.

எமது இனத்தை, எமது வாழ்வியலை, பண்பாட்டுக் கோலத்தை உயர்வடையச் செய்யும் கந்தப்பெருமானின் மஹோற்சவத்தில் ஆலயச் சூழலின் புனிதத்தன்மையைப் பேணுவதில் ஒவ்வொருவரும் கரிசனை கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். குறிப்பாக இளைஞர்கள் இது விடயத்தில் அக்கறை கொள்வது அவசியமாகும். எமது இனத்தின் - சமயத்தின் கலாசார விழுமியங்களைப் பேணுவதற்கு இளைஞர்கள் முன்வர வேண்டும்.

கூடவே அதற்கான ஊக்குவிப்பைப் பெற்றோர்களும் பெரியோர்களும் வழங்குவது அவர்தம் கடமையாகும்.

ஆலயங்களுக்குச் செல்லும்போது பின்பற்ற வேண்டிய ஆடைக் கலாசாரத்தை கடைப்பிடிப்பதற்கு மாணவர்கள் மத்தியில் ஊக்குவிப்புத் தேவை.

அதேவேளை வேட்டியணிந்து ஆலயத்திற்குச் செல்லும் முறைமை உளவியல் ரீதியில் நம்மை ஆற்றுப்படுத்தவல்லது.

மேலைநாட்டு ஆடைக் கலாசாரம் நம் வாழ்வியலில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டாலும் உரிய இடத்தில், உரிய நேரத்தில் எமது பண்பாட்டுக் கோலங்களை வெளிப்படுத்துவது எமது இனம் சார் விழுமியங்களை - விலை மதிப்பற்ற தமிழர்களின் உயர்பண்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு வழிவகுக்கும்.

தெய்வீகம் என்பது புனிதத்தன்மையிலும் வழிபாட்டு வெளிப் படுத்துகையிலுமே அமைந்துள்ளது என்பதை மறுத்துவிட முடியாது.

அவ்வகையில் நல்லூரில் காலாகாலமாகப் பேணப்பட்டு வந்த தெய்வீகத்தை எவரும் குறைத்து விடுவதற்குக் காரணமாக இருந்து விடக் கூடாது.

எனவே நல்லூர் மஹோற்சவ காலத்தில் இளைஞர்கள் மேலைத்தேய கலாசாரங்களை ஒதுக்கிவைப்பது - தேவையற்ற பேச்சிலும் செயலிலும் ஈடுபடுவது இவை அனைத்தையும் விலக்க வேண்டும்.

எம்மை நாமே ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்வதானது இறையருளைப் பெறுவதற்கும், தெய்வீகச் சூழலை ஏற்படுத் துவதற்கும், சமூக ஒற்றுமைக்கும் நல்வாழ்விற்கும் வாய்ப்பாக அமையும் என்ற கருத்தை நல்லைக் குமரனின் பதின்னான்காவது மலரின் கருப் பொருளாகத் தந்து, நாட்டில் நிரந்தர சமாதானமும், நிம்மதியும் ஏற்பட நல்லூர்க் கந்தப்பெருமானை வேண்டி அவன் பாதங்களில் இம்மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

> "மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்"

சைவசமய விவகாரக் குழ யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்றம் பதிப்பாசுரியர் நல்லைக்குமரன் மலர்

குறான் திருவடிக்கு ...

ក សកំរំរំឈោ សំ	
ூச ச் செயீதிகள்	
வாழ்த்துச் செய்திகள்	
நல்லூர்க் கந்தன் காட்சியும் மாட்சியும்	1-2
நயினைக்கவிஞா் நா.க.சண்முகநாதபிள்ளை	
கந்தன் போற்று மாலை	3-5
கவிஞா் வ.யோகனந்தசிவம்	
தீன்றைய தினளஞர் நாளைய தலைவர் தீவ் திளைஞருக்கு ஒரு செய்தி	6
விகடகவி மு. தீருநாவுக்கரசு	
இழகாதோ இதயம்?	7
த. ஜெயசீலன்	
நல்வலக்கந்தன் கருவண	8
வைத்திய கலாநிதி ஆறுமுகம் பேரின்பநாதன்	
நல்லைக் கந்தன் வழவேலவா	9-10
ச. தங்கமாமயிலோன்	
ஏம கவகல் பெறுக யாம்	11-18
கலாநிதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ்	
தேந்து சமயத்தில் குரு தத்துவம்	19-22
சிவத்தமிழ் வித்தகா் சிவ. மகாலிங்கம்	
கருப்பொருளும் தெய்வமும்	23-25
பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்	
யாம் தூப்பவை	26-28
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி	
மேன்மை கொள் சைவநீதி	29-31
கோ. வேலாயுதம்	
திறைவனையும் ஆன்மாவையும் திணைக்கும் அற்புதமான கலைவழவம் தேர்	32-39
ஸ்ரீபதீசாமா கிருஷ்ணானந்தசாமா	
பற்றுக்கள் நீக்சினால் காண்பது தண்டபாஸி வழவமே!	40-41
சைவப்புலவர் செ. பரமநாதன்	
முருக வழிபாடு	42-45
ஆ. சபாரத்தினம்	
யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமிகள்	46-52
கலாநிதி க. குணராசா	
மேற்கு நாடுகளில் வசவத் தமிழ் கலாசாரம்	53-56
கலாநிதி திருமதி கலைவாணி இராமநாதன்	57 50
குறிஞ்சிக் குமரன்	57-59
செல்வி அம்பிகை நடராஜா	(0 ()
இந்துய் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதானம்	60-63
ப. கணேசலிங்கம்	64 70
அழிவியல் நோக்கில் இந்துமதம்	64-70
தீருமதி விக்னேஸ்வரி பவநேசன்	

திருக்கார்த்திகை தீப மசிமை	71-73
பிரம்மஸ்ரீ சிவ. வை. நித்தியானந்தசாமா	
ூதிரையில் இரம்பமான தைந் நீராடல்	74-77
மட்டுவில் ஆ. நடராசா	
சா க்தத்தி ல் ஸ்ரீ சக்கரம்	78-80
பிரம்மஸ்ரீ நா. சிவசங்கரசாமா	
குமரவேள் திருமுன் உற்றால் தூயவர் ஆதல் திண்ணம்	81-83
கலாபூஷணம் பண்டிதா் சி.அப்புத்துரை	
சீவலங்க வழவும் வழிபாடும்	84-86
சைவப்புலவர் வை.சி.சிவசுப்பிரமணியம்	
யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் சோதிடம்	87-92
கலாநிதி மா. வேதநாதன்	
தமிழர்க்கு வாழ்வு தரும் வேல்	93-95
வாகீச கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்	
தீருமந்திரம் கூறும் தத்துவக் கருத்துக்கள்	96-99
துரைராஜசிங்கம் இராஜன்	
ூறுபடை வீடு கொண்ட முருகப்பெருமான்	100-101
சமூகஜோதி கா.கணேசதாசன்	
மாவிட்டபுரம் கந்தரவாமி கோவில் வரலாற்றுக்குறிப்பு	102-105
மஹாராஜஸ்ரீ சு. து. சண்முகநாதக்குருக்கள்	
செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலய வரலாறும் அதன் மகிமையும்	106-109
கதிர்காமு நாகேந்திரராசா	
தொல்லைவினை தீர்க்கும் நல்லைக் கந்தன்	110-112
சிவநெறிக்கலாநிதி இராசையா ஸ்ரீதரன்	
முருகாவெனு நாமங்கள்	113-114
அ. சுப்பிரமணியம்	
கோபப் பிரசாதம்	115-117
தீருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்	
பொருளுனார்ந்து சொல்லுதல்	118-119
பண்டிதர் தீ. பொன்னம்பலவாணா	
பெரீயபுராணம் – அழயார் புராணமா?	120-125
வ. கோவிந்தபிள்ளை	
எழுதிச் செல்லும் விதியின் கையில்	126-128
எஸ். நடராஜா	
ஈழத்தில் சைவ ஆலயங்களும், அறப்போதனைகளும்	129-132
செஞ்சொற்செல்வா் ஆறு. தீருமுருகன்	
நல்லைக்குமரன் மலர் 2006 இல் யாழ் விருது பெறும்	
எமது முன்னாள் தலைவர் கவத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன் அவர்கள்	133
இ. இரத்தீனசிங்கம்	
ஓராண்டு நிறைவில்	134
இ. இரத்தீனசிங்கம்	
நல்லைக்கந்தா	135
து.சோமசுந்தரம்	
ក្រ ណំប្រឹងរុលព្	
விளம்பரம்	

நல்லை ஆதீன முதல்வரின்

அருளாசிச் செய்தி

அன்புசால் பெருந்தகையீர்,

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழுவினால் நல்லைக் கந்தனின் மகோற்சவத்தைச் சிறப்பித்து வெளியிடப்படும் நல்லைக் குமரன் மலர் இவ்வாண்டும் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பழமையும், பெருமையும் வாய்ந்த நல்லூர்ப்பதியை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் முருகப் பெருமான், உலகத் தமிழ் மக்களின் தனிப்பெரும் தலைவனாக விளங்குகின்றான்.

அழகிற்கு - அழகும், சிறப்பிற்கு சிறப்பும், அருளுக்கு அருளுமாக விளங்குகின்ற நல்லை முருகனை அழகுபடுத்த நல்லைக்குமரன் மலர் வெளிவருவது சிறப்புடையது. இப்பாரிய பணியை ஒவ்வோர் ஆண்டும் சிறப்பாகச் செய்யும், சைவசமய விவகாரக் குழுவினர் பணி எல்லோருடைய மனதையும் மகிழ வைக்கின்றது.

இவ்வருடம் 14ஆவது மலராக வெளிவரும் நல்லைக்குமரன் மலர் வளர்ந்து வரும் இளம் தலைமுறையினருக்கு உதவும் வகையில் சமய விழுமியங்களையும், பண்பாடுகளையும் கொண்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கி வருகின்றது.

இன்றைய காலநிலையில் சைவமதத்தைச் சார்ந்த மக்கள் சமய நெறி நின்று வாழ்வதற்கு இதில் வரும் கட்டுரைகள் யாவும் வழிகாட்டுகின்றன. அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறுவோமாக.

இந் நூலை வெளியிடும் சைவசமய விவகாரக் குழுவினரை இறைவன் ஆசீர்வதிக்கவும், மலர் தொடர்ந்து வெளிவரவும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

"என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு."

ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசீக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் நல்லை ஆதீன முதல்வர்.

நல்லை ஆதீனம், நல்லூர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீன சுவாமிகளின்

அருள் வாழ்த்துரை

நல்லைக் குமரன் மலர் 2006, 14 வது வெளியீடாக வெளிவருவது அறிந்து மகிழ்ந்தோம்.

நல்லைக்கந்தனின் வருடாந்திர மகோற்சவ மலராக மலருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

அரனின் அக்னி பூவாக மலா்ந்த குமரன் அழகன் என்றும், தமிழ்த்தெய்வம் என்றும் தமிழா்களால் போற்றப்பெறுகிறாா். மயிலூா்தியாய், முன்னாள் வரை கிழிய ஏந்தும் அயில்வேல் நிலைநாட்டி இமையோா் இகல் வெம்பகை கடக்கும் சேந்தனாய், அளவில் பலகலை அங்கம் ஆரணங்கள் உணா்ந்த அகத்தியனுக்கு ஒத்து உரைக்கும் அண்ணலாய் விளங்கிடும் மாயோன் மருகனை, ஒருகைமுகன் தம்பியை நினைந்து வழிபடும் அடியாா் இடா்களைந்து இன்பமருளும் ஈசன் மகன் ஆவாா்.

நக்கீரர், அருணகிரிநாதர், பாம்பன் சுவாமிகள், ஔவையார் முதலானோர் வழிபட்டு அருள் பெற்றனர். இச் சிறப்புமிகு நல்லைக் குமரன் திருவடி மலர்களை நம்பித்தொழும் அடியார்கள் அல்லல் களைவார். ஆனந்தம் ஆக்குவார். அழகன் பெருமை உணர்த்தும் மலர் திருநெறிய மணம்வீச நமது வழிபடு கடவுளாகிய அருள்மிகு ஞானப்பெருங்கூத்தன் திருவடி மலர்களைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

> ஆதீன சுவாமிகள் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

திருவாவடுதுறை தமிழ்நாடு இந்தியா **PIN** 609803

இராமகிருஷ்ணமிஷன் சுவாமிகளின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழுவினர், நல்லைக் கந்தனின் வருடாந்த மஹாத்சவ காலத்தில் 'நல்லைக்குமரன்' என்ற பெயரில் விழா மலர் ஒன்றை வெளியிட்டு வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இந்த ஆண்டு மலர உள்ள இவ் இதழுக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

பலவகையான சவால்கள் நிறைந்த இன்றைய காலசூழலில், அந்த சவால்களை தைரியத்துடன் எதிர்கொள்ளவும், அவற்றைக் கடந்து செல்வதற்கான வழிகாட்டலையும் வழங்கினால் சமயம் பயன் உடையதாக இருக்கும். இல்லையெனில் சமயம் அர்த்தமற்றதாகிவிடும். சமயச் சடங்குகளும், வழிபாடுகளும் மனவலிமையும் அமைதியையும் வழங்கவேண்டுமெனில், அங்கு ஒழுக்கம் என்பது இன்றியமையாததாக அமைகிறது. எனவே ஒழுக்கமற்றவரது வழிபாடு வீண் எனக் கூறத் தேவையில்லை.

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார். "தாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். பிறகு ஒரு தீர்த்தத் தலத்திற்குச் சென்றால் அந்தப் பாவங்கள் எல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டுவிடும் என்று நினைக்கும் அளவிற்குக் கீழான நிலைக்கு இந்தக் கலியுகத்தில் மக்கள் வந்துவிட்டனர்.

தூய்மையற்ற மனத்துடன் கோயிலுக்குச் செல்கின்ற ஒருவன் ஏற்கனவே இருக்கின்ற தன் பாவங்களுடன் மேலும் ஒன்றைக் கூட்டுகிறான்.." இக்கருத்துக்களை ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் பயனுடையது!

"நல்லைக்குமரன்" இதழைத் தயாரித்து வழங்கும் குழுவினர்க்கு எங்கள் பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக!

சுவாமீ ஆத்மகணானந்தா

இராமகிருஷ்ணமிஷன் கொழும்பு - 06

பருத்தித்துறை சாரதா சேவாச்சிரம சுவாமிகளின் ஆசிச் செய்தி

1993ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நல்லைக்குமரன் மலர் யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழுவினால் சிறப்பாக பிரசுரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றது.

இந்த ஒழுங்கு முறையே கீதையில் யோகம் எனப்பகரப்படுகின்றது.

"இன்று உலகத்தில் காணப்படும் எல்லாவிதமான துன்பங்களுக்கும் காரணம், மனிதன் தன் வாழ்வின் இலட்சியம் இன்பம் என்று நினைத்து முட்டாள்தனமாக அதைத்தேடி அலைவதுதான். வாழ்வின் இலட்சியம் இன்பம் அல்ல, ஞானம்தான் என்று, இறுதியில் அவனுக்குப் புரிகிறது". இந்த ஞானத்தை அளிக்கும் நல்லைக்குமரன் மலர் சிறப்புற மலர்ந்து, வாசனையைப் பரப்பட்டும்.

> நாளென் செயும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த கோளென் செயுங்கொடும் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந் தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

> > அன்னையின் அடியவன் சுவாமி சீத்ரூபானந்தா

சாரதா சேவாச்சிரமம் பருத்தித்துறை.

iv

மாவை ஆதீனகர்த்தாவின்

ஆசிச் செய்தி

யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு 14 நல்லைக்குமரன் மலரை இப்போ வெளியீடு செய்கிறது. இளமையின் வீச்சில், படிப்படியாகக் கடந்த காலங்களிலிருந்து மெல்லமெல்ல துளிர் கொண்ட நல்லைக்குமரன் மலர் இன்று வீறுநடை போடுகிறது.

வாழ்க்கையில் சிறந்த பருவம் இளமைப் பருவமேயன பெரியோர்கள் கூறுவர். உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் இளமையில்லையேல் உலகில் இன்பமேயில்லை. இளமையில் தூய்மையான சிந்தனைகளும் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தோன் என்ற பாகுபாடும், செல்வந்தன், வறியோன் என்ற பேதங்களும் மனசுகளில் பதியமாட்டாது.

கடவுளுக்குள்ளும் எமது சமயாசாரியார்கட்கும் அவர்தம் இயல்புகளிற்கேற்றாற்போல் இளைஞர்களே தான். ''என்றும் இளையாய்'' என நக்கீரர் முருகனை நினைத்து போற்றுகிறார்.

> "மெய்கண்டார் காணாப் புவிதமெனு மத்துவிதர மெய்கண்ட நாதனருள் மேவுநா னென்னாளோ"

என தாயுமானவரால் புகழப்பட்ட மெய்கண்டதெவர் கூட இளைஞரன்றோ தற்காலத்தில் நகராண்மைத் தேர்தல்களிலும் மற்றும் ஏனைய தேர்தல்களிலும் ஊக்கங்கொண்டு ஊண்உறக்கமின்றி அல்லும் பகலும் உழைப்பவர்கள் இளைஞர்கள் தானே. வீரத்தின் நிலைகளங்களிற்கு வீறுநடை போடுகிறவர்கள் கூட இளைஞர்களாயிற்றே எனவே இளமையின் சாயலைத் தான் "தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்" என்றும் "ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது" எனவும் பழமொழிகள் இளமைக்கு உரங்கொடுத்துனிற்கின்றன.

நல்லைக்குமரன் மலர் கூடு இளமையில்னின்று தான் இப்பவும் தம் கருமங்களையாற்றி, உலகியல் வாழ்வின் சிந்தனைகட்கு புதுப்புதுப் தெம்புகளை ஊட்டினிற்கிறது. இம்மலரில் எடுத்தாளப்படும் கட்டுரை, கவிதைகளின் சொற்பிரயோகம், கருத்தோவியம், எழுத்தாளப்படும் விடயங்கள் அனைத்தும் இளமையின் சாயலில் தொங்கினின்று இளைஞர்களது மனது, செயற்பாடுகள் அனைத்துக்கும் உந்துசக்தியாகி முதுமையவர்க்கும் புத்துணர்ச்சி தந்து நிற்பதை எண்ணுகையில் இம்மலர் இன்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென யான் இவர்கட்கு ஆலோசனை கூறி யாழ் மாநகரசபையினருக்கு அவ்வாறு செய்க என ஆற்றுப்படுத்தி நிற்கின்றேன்.

தகுதியும், தகைமையும் நிறைந்த கருத்துக்களோடு கூடிய தகவல்களையும் இம்மலர் இதுவரை தந்து நின்றது போன்று இனியும் அவ்வாறே இளமைத் துடிப்பில்னின்று தந்துதவ வேண்டுமென பலரும் விரும்புவது போன்று யானுமு் விரும்புகின்றேன்.

அதற்காக யாழ் மாநகர சபையின் சைவசமய விவகாரக் குழுவினருக்கு சகல திருவருட் செல்வங்களையும் வாரிவழங்க வேண்டுமென மாவைக்கந்தனிடமும் இரந்து, பிரார்த்தித்து எனத ஆசிகளை வழங்குகின்றேன்.

மாவை ஆதீனம் மாவிட்டபுரம் **மஹாராஜஸ்ரீ சு. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள்** மாவையாதீனகர்த்தா

v

மெய்கண்டர் ஆதீன சுவாமிகளின்

ூசிச் செய்தி

யாழ் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழு தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டுவரும் நலலைக் குமரன் மலர் இம்முறையும் விஷேசமாக வெளிவரத் திருவருளும், குருவருளும் சிவத்திரு சீ. வீ கே. சிவஞானத்துக்கும், அவருக்கு உறுதுணையாயுள்ள மாநகராட்சி மன்ற சைவ சமய விவகாரக் குழு உறுப்பினர்களுக்கும் கிடைத்தபேறு கிடைத்தற்கரிய ஒன்றாகும்.

இச் சந்தர்ப்பம் என்றும் இல்லாத ஞானப்பொக்கிஷ மருந்தாக அமையவல்ல சாதனைகளைக மிளிர்ந்து, இறையருள் பொதி சிவஞானக் கருவூலங்களைத் தாங்கிவர, சைவ சித்தாந்தம், திருமுறைகள், பதினெண்புராணங்கள், அஹோரசிவ, சோமசம்பு பத்ததி, எண்வகைச் சிவாச்சாரியர்கள், சகலர்க்கும் மேலான பரமாச்சாரியர்களது சிவஞான உணர்வுகளையும் வெளிக்கொணர்வதுடன், அவற்றை உணர்ந்து, ஒழுகி, உயர்வுறத் திருவருள் ஏற்ற ஞானகுரு முருகர் அடியார்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்க சிவனருட்கடாட்சம் புரிவாராக.

> மறைகள் ஈசன் சொல்: அச்சொல் வழிவாரா உயிரை வைக்கும் சிறைகள் மா நிரையம்: இட்டபணிசெய்வோர் செல்வத்தோடும் உறையும் மா பதிகள் உம்பர் உலகங்கள்: யோனிக்கு எல்லாம் இறைவன் ஆணையினால் இன்ப துன்பங்கள் இயைவதாகும்.

> > **இராசமணி சீவதேசீகா்** மேலாளா்

மெய்கண்டார் ஆதீனம் வவுனியா

சிவத்தமிழ் அன்னையின்

வாழ்த்துரை

அருள்மிகு நல்லூர்க் கந்தப் பெருமானுடைய மகோற்சவ காலத்தில் ஆண்டுதோறும் வெளிவருவது நல்லைக்குமரன் மலராகும். இதனைப் படிப்பவர்கள் முருகப்பெருமானின் அருட்பிரவாகங்களை நன்கு அறிந்துகொள்வர்.

அற்புதமான இந்தப் பணியை ஆண்டுதோறும் யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு நிறைவேற்றிவருவது கண்கூடு. ஈழத்துச் சைவத்தமிழ் மக்களுக்கும் உலகளாவிய சைவத்தமிழ் மக்களுக்கும் நல்லூர் மகோற்சவ காலம் மிகப் புனிதமாக அமைகிறது என்பதில் மிகையொன்றுமில்லை. பழம் பெருமையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்டது நல்லூர்ப் பதியாகும். அற்புதக் கந்தனின் அருள்பெற்ற இலட்சோப இலட்சம் அடியவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் நல்லூர்ப்பதிக்கு வந்து சேருவர்.

ஆடியும் பாடியும், அங்கப் பிரதிட்டை செய்தும், காவடியெடுத்தும், நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றுவது அனைவரிடமும் உண்டு. இவற்றுக்கெல்லாம் அனுசரணையாக விளங்குவது யாழ். மாநகராட்சி மன்றமாகும். இம் மன்றத்தில் இயங்கி வரும் சைவசமய விவகாரக்குழு ஆற்றுகின்ற பணிகள் அளப்பில.

இவற்றில் பாராட்டுக்குரிய ஒரு வெளியீடுதான் நல்லைக்குமரன் மலராகும். வெற்றிவடிவேலனின் அற்புதங்கள் பலவற்றைத் தாங்கி வருவது இம்மலராகும். பதின்நான்காவது (14) தடவையாக வெளிவரும் இம்மலரை வாழ்த்திப் போற்றுகின்றேன். மாநகராட்சி மன்ற ஆணையாளர் மதிப்பார்ந்த சீ.வி.கே. சிவஞானம் அவர்களை உளமாரப் பாராட்டுகின்றேன். இவர்களுடைய தெய்வீகப்பணி மேலும் மேலும் ஓங்க வேண்டும் என்று நல்லைக் குமரன் திருவடிகளை வழுத்துகின்றேன்.

> கலாநிதி செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தலைவர் றி துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பளை

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ்க் கடவுள் முருகன். 'முருகு' என்பதன் பொருள் அழகு என்பதாகும். எங்கெங்கு தமிழர்கள் வாழுகின்றார்களோ அங்கு எங்ஙணும் முருக நாமமும் இணைந்தே ஒலிக்கும். தென்இந்தியாவில் ஆறுபடை வீடுகள் கொண்டு அருள்பாலிக்கும் அப்பன் திருமுருகன், எமது ஈழத்திருநாட்டில் உள்ள மக்கள் அனைவராலும் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் கோவில் கொண்டு வைத்துப் பூஜிக்கப்படுகின்றான்.

தென்பகுதியில் காலத்தால் வரையறையிட்டுக் கூறவொண்ணா திருத்தலமாக கதிர்காமத்திருப்பதியும், வடக்கே புவனேகபாகு மன்னரால் 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்தாபிக் கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் நல்லூர் கந்தசுவாமி திருத்தலமும், தொண்மைானாறு செல்வச்சந்நிதியும், கிழக்கே உகந்தை முருகன் திருத்தலமும் முருக வழிபாட்டிற்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன. எனினும் மேலும் பல முருகன் ஆலயங்களும் எமது நாடு எங்ஙணும் சிறப்பான வழிபாட்டுத்தலமாக அமைந்துள்ளன.

நல்லூர்ப் பதியில், அருள் பாலிக்கும் நல்லூர்க் குமரன் உலகில் உள்ள தமிழர்கள் அனைவரையும், தன்பால் ஈர்க்கும் வல்லமை கொண்டவன். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி வருடாந்த உற்சவம் எனில் யாழ்ப்பாண மக்கள் அனைவருமே பக்திப் பரவச நிலையில் அன்பு மீதூர கொண்டாட்ட நிலையில் குதூகலிப்பர். செல்லப்பா சுவாமிகளும், சிவயோக சுவாமிகளும் கால்பதித்த புண்ணிய பூமி இதுவன்றோ!

நல்லூர்க் கந்தன் புகழ் பாடுதலே பக்தர்களின் நிறைவாகும். கந்தனின் வருடாந்த மகோற்சவ காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழுவினரால் தொடர்ச்சியாக கடந்த 14 வருடங்களாக வெளியிடப்பட்டுவரும் நல்லைக் குமரன் மலர் குமரனின் புகழ் கூறி இன்புறும் நற்பணியையே செய்து வருவது, மிகவும் பக்தி பூர்வமான அறப்பணியேயாகும்.

இந்த இறைபணியைச் செய்து வரும் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழுவினரின் பணி சிறப்படைவதாக. மேன்மேலும் தொடர்ந்து இவ் அருட்பணி தொடர்ந்து செல்வதாக.

"குமரன் அருகில் இருக்க எல்லா நன்மைகளுமே கூடிவரும்."

சாந்தி நாவுக்கரசன் பணிப்பாளர்.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் கொழும்பு - 04

viii

யாழ். மாநகர ஆணையாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை சைவசமய விவகாரக் குழு வெளியிடும் நல்லைக்குமரன் மலரின் 14வது வெளியீட்டிற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

யாழ். மாநகரசபையுடன் சுமார் 46 வருட தொடர்புடையவன் என்ற வகையிலும், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் உற்சவ காலங்களில் இம் மாநகரசபை வழங்கிவரும் அளப்பரிய சேவைகளை சுமார் 50 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தெரிந்தவன் என்ற வகையிலும், 1993 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வாறான ஒரு மலரை வெளியிட்டு சமய சம்பந்தமான பல விடயங்களை ஆவணப்படுத்துகின்ற சைவ சமய விவகாரக்குழுவைச் சார்ந்தவர்களைப் பாராட்டியேயாக வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணம் மண் உலகத் தமிழர் கலாசாரத்தின் மையப் பொக்கிசமாக அன்றும், இன்றும், இனி என்றும் விளங்குகின்ற ஒன்றாகும். அந்த கலாசார விழுமியம் பேணுதலில் ஒரு முக்கிய அம்சம் நல்லைக் கந்தனின் வருடாந்த மகோற்சவமாகும். உலகெங்கிலும் பரந்து வாழ்கின்ற மக்கள் நல்லைக் கந்தனை மறவாது தொழுது வருவதும், வருடாந்த மகோற்சவ காலங்களில் வந்து கலந்துகொள்வதும் எமது தமிழரின் சமய கலாசாரம் பின்பற்றப்படுதலின் வெளிப்பாடேயாகும்.

முருகனுக்கு கலியுகவரதன் என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு. இந்த முருகனுடைய பல சோதனைகளையும், அருட்கருணைகளையும் அனுபவித்தவர்களில் நானும் ஒருவன் என்ற வகையில், இந்த மகோற்சவத்தையொட்டி வெளியிடும் இம்மலர் பல சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டிருப்பது பற்றியும், பக்தி பூர்வமான சமய விடயங்களைத் தாங்கியிருப்பதையிட்டும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நல்லூர், யாழ்ப்பாண தமிழ் இராச்சியத்தினுடைய தலைநகராக விளங்குவதும், அந்த நல்லூரில் அருள் பாலிக்கின்ற நல்லைக் கந்தனுடைய ஆலயமும், பிரதேசமும் இந்த மாநகரசபை நிர்வாக எல்லைக்குள் இருப்பதும், இதனால் அந்த ஆலயத்தினுடைய மகோற்சவ காலங்களில் எமது மாநகரசபை போக்குவரத்து மற்றும் சுகாதார சேவைகளை ஆற்றுவதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்தமையும் மாநகரசபைக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

இந்த வகையிலே யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபையின் சைவ சமய விவகாரக் குழுவின் முயற்சிகளைப் பாராட்டி வாழ்த்துவதில் ஆத்மதிருப்தியடைகின்றேன்.

> **சீ. வீ. கே. சீவஞானம்** சைவ சமய விவகாரக் குழுத் தலைவரும், மாநகர ஆணையாளரும்,

யாழ். மாநகரசபை யாழ்ப்பாணம்

நல்லூர்க் கந்தன் காட்சியும் மாட்சியும்

நயினைக்கவிஞர் நா.க.சண்முகநாதபிள்ளை

	_ • _ •	@9_0÷	0	
நல்லூர்க்	கந்தன் ————	கோயிலிற்	சென்று	
	நாளும் - சொன்கள்	அவனடி	நாடித் சாகில	தொழுதால்
எல்லோர்	வினையும்	அவனரு	ளாலே	Quartic
	எளிதாய்	இலாது	விலகிப் ்டே	போகும்
வல்லான்	அவன்கை	வடிவேல்	அதற்கே	
0	வல்லமை	உண்டு	ഖസ്ത്രാബ യംഘംപം	உயர்த்திட
பொல்லாப்	பெல்லாம்	ഖിலகிப்	போகப்	a and +
	புத்தொளி	பரப்பும்	வேலதன்	ஒளிக்கதிர்.
விழிக்குத்	துணைதிரு	வளர்மலர்	அடிகள்	
U OF	வெற்றிக்(கு)	அவன்கண்	கருணைப்	பார்வை
மொழிக்குத்	துணைஅவன்	முறுவற்	புன்னகை	
		பேறவன்	முற்றிய	ഖழഖു
வழிக்குத்	துணைவரும்	சேவற்	கூவல்	
	வணங்கத்	துணையாம்	வள்ளிதெய்	வானை
களிக்கத்	துணைஅவன்	காட்சியும்	மாட்சியும்	
·	கண்டு	கண்டுளம்	களிக்கூத்	தாடுமே!
வீதியில்		வணங்கித்	துதித்தால்	
ഖമിന്നംഗ	விழுந்து விரும்பும்	வணங்கத் பேறுகள்	துதுதால விதமாய்(க்)	கிட்டும்
ஒதிப்	பண்ணொடு	பேறுகள் பாடல்	வகுமாய(க) இசைத்தால்	டைடுய
லுதாப	உ ள்ளொளி	பரப்பி	ഋയ്ക്കാളം ഇഖങ്കെ	சேர்க்கும்
காதில்	ഇ.ബബബ ഥഞ്ഞിഒറി	கனிவொடு	உலகை கேட்டால்	പേര്വന
ക്പഉയ	கந்தனின் க	காட்சி	கலக்கம்	போக்கும்
வேதியர்	கந்தலான ஒதும்	மந்திர	அதிர்வால்	பாகனும
യ്യോഡ്ല	லதிர்ப்பு விதிர்ப்பு	எய்தி	ഗെപ്പട്ട	சிலிர்க்கும்.
			ണനനമീ	
உலாவரும்	கந்தன்	வள்ளி	தெய்வானை	
	உடன்வரும்	காட்சியை	உளமதில்	பதித்தால்
நிலாவர	இருளது	அகல்வது	போல	
_	நிற்கா(து)	ஆணவத்	திமிரது	நீங்கும்
சீலமாய்	நடந்து	திருவிழாக்	கண்டால்	• · · ·
	தெய்வீகத்	தேசு	தேக்கமாய்	நிற்கும்
மூலஉள்	வேலதன்	முழுமையில்	திழைத்தால்	
	முற்றிய	ஞானம்	உற்பவ	மாகும்
தேரடி	சுற்றிச்	சித்தரின்	தெளிவில்	
e	தோ்ந்த	தெய்வீகத்	தோச்சியைப்	பெற்றால்
சீரடி	யார்கள்	சீலமாய்	ஒழுகிச்	rr
~ •	சிந்தையில்	நிறைவு	சிழப்பாய்(ப்)	பெறுவர்
	~ ~ ~	1	~ - (-)	.

 -g-g				=# =# =# =#
ஓரடி	எடுத்துக்	கந்தனை	நோக்கி	
	ஒம்முரு	காவென	உருகி	நடந்தால்
நேரடி	யாக	வேல்வடி	வோடு	
	நிறையருள்	தரஅவன்	பலஅடி	வருவான்
			017	
நின்றும்	கிடந்தும்	நடந்தும்	இருந்தும்	
	நித்திய	நைவேத்திய	பூசைகள் பூசைகள்	நடத்தல்
கண்டு	களித்துக்	கற்பூர	தீயம்	ന്റെ
_	கண்ணில்	ுஜ்ஜ் ஒற்றிக்	தாட்சியில்	மூழ்கிக்
கொண்டு	ഖിപ്പുളി	தரித்துத்	தீர்த்தம்	արդեալա
· ·	குகனை	நினைந்து	தனமாய் குணமாய்	அருந்திடில்
மிண்டு	மனம்போய்	மேன்மை	மிளிர்ந்திட	அருந்துகல
U	மிக்க	பேரளுள்	மருகன்	T (T O)T CT
			ധത്രം	தருவான்.
சப்பறம்	மஞ்சம்	சார்ந்துள	ஊர்திகள்	
-	சாத்துப்	படியதன்	சகல	ഗങ്ങിധ്രങ്ങി
எப்பவும்	தொண்டர்	எடுத்தடி		IDe0011(IDe0011
	இயல்பினில்	வீதிகள்	தவறா எமர் ரிடல்	TT TOTT O
ஒப்பிலாத்	தேசினை	ஏத்திடல்	எழுந்திடல் போற்றுதல்	காணல்
900.0019	உத்தம	ஏத்த⊫ல பக்தியில்		
செப்பிட	முடியாச் 	பகதாபால செழிப்பினைத்	ஒன்றி 	ஒம்பிடல்
	சிறப்புற	~ ~	தந்து தி – ப – ப	
	പ്പെപ്പി	எமக்குத்	திருவருள்	கூட்டும்.
அடியவர்	கூட்ட	நடுவினில்	a a ini a .	
04400	அரக	நடுவன்லை ரோகரா	நகர்ந்து வலைக் ச	
முடிமிசை	கைகள்	கூப்பித்	அறுமுகன் —————	என்று
(DATE) WIG	மருகனின்	•	தொழுது	
பிடிபடும்	வாய்ப்பும்	கடைக்கண்	பார்வையின்	முன்னால்
	പിന്നബിப்	பேறதும் பிணிகள்	கிடைத்தால	• •
	பறவுப யாகக்		<u>പ</u> ിത്തപ്പെ	வாகிக்
֎ቀ֎ቀ		குலநலம்	பிறநலம்	• • • •
	குவையாய்	வந்து	குதூகலம்	கொட்டும்.
சேவடி			- 8 - 0	
000004	தொழுது சென்ன	திருவுள் காக	வீதி	•
பாவடி	சென்று வாய்அநு	പ്യൂ തി പടിച്ചാം	ஆண்டவர்	திருமுன்
ыполц	வாயஅநு பரவச	பூதியை பாசி÷	இசைத்துப்	0
மாவ்டி	பரவச சுற்றி	மாகித்	தீர்த்தமும்	மொண்டு
шлыц		விநாயகர்	மற்றிரு ·	•
காவடிக்	மாதர் காட்சிகள்	மூர்த்திகள்	வைரவர்	தொழுதுபின்
காளமுக		வெளியினிற்	கண்டால்	•
	கந்தன்	கருணையின்	அற்புதம்	புரியும்.
தேரினிற்	ਸ ਜਂ ਸ ਕੀ ਕਾਂ	-0		
രഉന്നത്വില്	கந்தனின் ீச்ச் சுயலா	திருவுலாக்	கண்டு	
நேரில்	தீர்த்தமும் கண்களில்	ஆடித்	திருக்கல்	யாணம்
ര്വിശ	கண்களில் சின்ன சி	நிறைத்துக்	காட்சி	_
பூரிப்	நிம்மதி போல	யோடு	நின்று	தொழுதால்
பியா	போடு	அருள்மழை	பொழிந்து	
கோரிப்	புறமும் பொரை	அகமும்	புதுக்கிட	வரங்களைக்
South In the second sec	பெறவும்	வாரிக்	கொள்ளவும்	
	கோழிக்	கொடியோன்	கொட்டிக்	குவிப்பான்.

கந்தன் போற்றி மாலை

கவிஞர் வ.யோகனந்தசிவம்

சரவண	പഖனே	வாழ்க
சண்முக	நாதா	வாழ்க
பரமனின்	மகனே	வாழ்க
பைந்தமிழ்	இறைவா	வாழ்க
பிரமனைச்	சிறையில்	வைத்த
பிள்ளையே	குமரா	வாழ்க
கரமதில்	ஞான	வேலா
கந்தனே	வாழ்க	வாழ்க
அறுபடை	ഖ്ட്ര	கொண்ட
ஆண்டவன்	அடியே	வெல்க
குறமகள்	வள்ளி	தன்னைக்
கொண்டவன்	கழலே	வெல்க
ஆறுமுக	சாமி	நாதன்
அவன்திருத்	தாளே	வெல்க
குறுநகை	அழகன்	குமரன்
கோன்கழல்	வெல்க	வெல்க
கந்தனின்	அடியே	போற்றி
கடம்பனின்	அடியே	போற்றி
செந்திலம்	பதியில்	வாழும்
தேவனே	போற்றி	போற்றி
கந்தனின்	புராண	மதையே
கச்சியப்	பன்பா	டிவைக்க
முந்தைய	அருளே	சுரந்த
முதல்வனே	போற்றி	போற்றி
கனியதைப்	பெறவே	கந்தன்
கான	மயில்மீ	தேறித்
தனியனாய்	உலகைச்	சுற்றி
தான்கொண்	டகோலம்	ஆண்டி
இனியொரு	தெய்வம்	உன்போல்
இல்லையே	என்று	போற்றும்
புனிதனே	கந்தா	போற்றி
பொற்பதம்	போற்றி	போற்றி.
கண்ணென	வளாத்தார	அந்தக்
கார்த்திகைப்	பெண்கள்	உன்னை

	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	***
அண்ணனாம்	பிள்ளை	யாரும்
அன்பொடு	அணைப்பார்	உன்னை
கண்ணனாம்	மாமன்	தானும்
காதலே	கொண்டான்	உன்மேல்
விண்ணவர்	தன்னைக்	காத்த
வேந்தனே	போற்றி	போற்றி
சுட்ட	பழமா	இல்லைச்
சுடாத	பழமா	என்று
பட்டெனக்	கேட்டு	அந்தப்
பாட்டியை	திகைக்க	வைத்த
சுட்டிப்	பயலாய்	நின்று
துலங்கிய	ஞானப்	ரும்றீ
மட்டிலாப்	பக்தி	வைத்த
மாந்தரோ	கோடி	கோடி
குன்றுகள்	தோறும்	நின்று
குதூகல	மாக	ஆடும்
என்றுமே	அடியார்	தம்மை
இன்புடன்	காக்கும்	எங்கள்
பன்னிரு	கரத்தா	நல்லூர்
பதியினில்	உறையும்	கந்தா
இன்னமும்	தயக்கம்	ஏனோ
எழுந்துமே	காக்க	வாவா
அலங்கா	ரக்கந்தா	போற்றி
ஆதரித்	தருள்வாய்	போற்றி
உலகிலே	உன்னை	யன்றி
உற்றதோர்	துணைவே	றில்லை
நிலவிடும்	இன்னல்	எல்லாம்
நீங்கிட	அருள்வாய்	போற்றி
தலமது	நல்லூர்	தன்னில்
தங்கிடும்	தலைவா	போற்றி
நல்லையின்	குமரா	போற்றி
நாளுமே	காப்பாய்	போற்றி
தில்லையின்	நாதன்	தனக்கு
செய்தனை	உபதேசம்	போற்றி
எல்லையில்	இருந்து	எங்கள்
இன்னலே	துடைப்பாய்	போற்றி
நல்லவர்	வாழ	வைப்பாய்
 நாதனே	போற்றி	
	പ്പന്ന	போற்றி
திருத்தணி	1070 0000	
செல்வனே	மலைய போக்கி	மர்ந்த மோற்கி
திருமகள்	போற்றி தெய்வா	போற்றி
10000n	ച്ചവംബ	னையாரின்

	 @	@
தேவனே	போற்றி	போற்றி = = = 9 - ப்
அருண	கிரியின்	நாவில்
அமர்ந்துமே	UTL	வைத்த
கருணையின்	உருவே	போற்றி
கந்தனே	போற்றி	போற்றி
வரமது	அருள்வாய்	போற்றி
ഖள்ளியின்	நாதா	போற்றி
கரமதில்	ஞான	வேலால்
காத்தெமை	நிற்பாய்	போற்றி
பரமனின்	மைந்தா	போற்றி
பைந்தமிழ்	இறைவா	போற்றி
சிரமதில்	உன்தாள்	வைத்தே
சேவிப்போம்	போற்றி	போற்றி
மங்களம்	பொங்க	வேண்டும்
மனையெலாம்	செழிக்க	வேண்டும்
எங்குமே	இன்ப	மாக
இல்லறம்	நடக்க	வேண்டும்
தங்கமாம்	தமிழைப்	போலே
தருகின்ற	இனிமை	வேண்டும்
எங்களின்	வாழ்வு	என்றும்
ஏற்றமே	காண	வேண்டும்
கந்தனே	அருள	வேண்டும்
கருணையே	பொழிய	வேண்டும்.

இனியாவது அருள்வாய்!

நொந்துகேட்டால் நின்று அருள்வான்! நேர்ந்து கேட்டால் வென்று தருவான்! நாளும் கோளும் கெடுதல் செய்யினும் நன்றே யருளும் நல்லைக் கந்தா! நாட்டிலமைதி நிலவ வேண்டும் நல்லவையெல்லாம் கிடைக்க வேண்டும் என்றும் எம் நல்லைக் கந்தா எல்லையில்லா அழகா, இனியாவது அருள்வாய்!

> இராம. ஜெயபாலன் (கொக்குவில்)

டுன்றைய இளைஞர் நாளைய தலைவர் டுவ் இளைஞருக்கு ஒரு செய்தி

விகடகவி மு. திருநாவுக்கரசு

- **தம்பீ** தமிழர் தம் மனையறம் தனி எழில் உடையது இனிய இவ் இல்லறம் இழிவுபட் டழியா வண்ணம் இளையவன் உனக்கு இங்கே இயம்புவேன் சில கருத்து.
- **சீனம்** சினமது வந்து விட்டால் சிந்தையில் மயக்கம் உண்டாம் மனமது நிலை குலைந்துவிட மாசுற்று மதி மயங்கும் நினைவது வேறு பட்டால் நிச்சயம் புத்தி நாசம் அனைத்திற்கும் மூல வேராம் அச்சினமதை அகற்றி வாழ்வாய்!
- காமம் ஒருவனுக் கொருத்தி யென்ற ஒப்பிலாத் தமிழர் பண்பை அரும் பெரும் தத்துவமாய் அவனியே ஏற்ற தன்றோ மருவுபெண் ஆசை கொண்டு மைவிழி மாதர் தம்மை விரும்பிநீ காதல் கொண்டால் விளைவது வினையே ஆகும். வென்றிடு இக்காம நோயை வெற்றிமேல் வெற்றி காண்பாய்!
- **குரோதம்** சேமமாய் வாழ வேண்டில் சேர்ந்தஉட்பகையை வெல்லுகாம குரோதலோபம் தன்னை கடிந்துநீ விரட்டி ஒட்டு நேசமாய் உயிர்கள் தம்மை நின்உயிர் போல நேசி ஆசானாம் இறைவன் உன்தன் அருகினில் இருக்கக் காண்பாய் வானவர் போற்றி நிற்க வையகம் வியக்க வாழ்வாய்!
- **&ளமை** இளமையில் திளைக்கும் போது இறைவனை உணர மாட்டாய்

வலுவான தேகக் கட்டின் வளவளப் பிழக்கா தென்பாய் இளமையும் விட்டுப் போக இடர்பட நோயில் வீழ்வாய் கிழவனாய் ஒருநாள் நீயும் கிடப்பதும் உறுதி அன்றோ அழுதழுது கரங்கள் கூப்ப ஆண்டவன் என் செய்வானோ?

மு**துமை** நரம்பெலாம் தளர்ந்து போக நடுங்கிட நடைப்பிணமே ஆவாய் குரங்குபோல் நின்முகமும் மாற குழி விழக் கண்பஞ்சாடும் கரத்தினால் பொல்லை ஊன்ற கால் தடுமாறி நிற்கும் அரம்பையர் உன்னைக் கண்டு அப்பாலே விலகிச் செல்வர்.

வாழும் முறை

தலையதைக் கால்கள் நான்கை தன்னுள்ளே இழுத்து வாழும் கலையினில் உயர்ந்த ஆமை காட்டிடும் உண்மை காண்பாய் அலைந்திடும் புலன்கள் ஐந்தை அடக்கி நீ ஆமைபோல நிலைதனில் உயர்வா யானால் நீள்புவி உன்னை ஏற்றும்.

அன்பதைப் பேணி வாழ்வாய்

புத்தரும் அல்லா காந்தி புனிதமா மதங்கள் செப்பும் ஒப்பரும் உயர்ந்த உண்மை செப்பரும் 'அன்பு' என்றே செப்பினார் உலகோர் எல்லாம் இப்போதே உயிர்கள் மீது இணையிலா 'அன்பு' கொள்வாய் தப்பிலா வாழ்வு வாழ்வாய் தரணியே உன்னைப் போற்றும் ஒப்பிலா தமிழர் பண்பு ஒங்குக உலக மெல்லாம்.

இழகாதோ இதயம்?

த. ஜெயசீலன்

விழிதிறக்க மாட்டாயோ வேலா? நித்தம் வீழ்ச்சி, மிடி, துயர், இடர்கள், சுமைகள் கூடி பழிவாங்கும் படலங்கள் பரவி, செல்லும் பாதையெல்லாம் இடிவிழுந்து சிதறி, வாழ்க்கை அழகிழந்து அழிவாலே கதறி, நின்ற அமைதிநதி வரண்டோடி, யுத்தம் ஆடி, வெளிப்புக்கு இருள்பூசிச் சிரிக்கும்....காலம்! விழிதிறக்க மாட்டாயா வேலா இன்றும்?

அதர்மங்கள் தலையெடுத்து ஆடும்......எங்கும் அக்கிரமம் கடைதிறந்து இனாமாய் விற்கும் சதிவகைகள் வாகை சூடும்! தர்மம் பேசித் தளராத வாய்க்கு வாய்க்கரிசி சேரும்! ஒதுங்கி, இதை விலத்தி மதிற் பூனை போன்ற உடலும், தெரு வேட்டுகளில் சிக்கி வீழும் விதிஇதென்று ஆனதடா! வேலா... இந்த வினையறுக்க விழிதிறக்க மாட்டா யோடா?

இவ்விதியை மாற்றென்று இருபதாண்டாய் எத்தனை தரம்அழுது நீதி கேட்டோம்? இவ்விதிஏன் எமக்குமட்டும் என்றுன் கண்ணால் எமைநோக்கி ஆறுதல்தா! இறைஞ்சிக் கேட்டோம் எவ்விதிக்கும் அதிபதிநீ நாங்கள் ஏங்க இன்றுவரைப் பழிவிதைத்தாய்! வாழ்வோ டெம்மில் ஒவ்வாமை சேர்த்துவிட்டாய்! வாடிப் போனோம் உணர்ந்து என்று எமைமீட்பாய்? காத்து உள்ளோம்.

நல்லைக்கந்தன் கருணை

வைத்திய கலாநிதி ஆறுமுகம் பேரின்பநாதன்

இராகம் :- ஹரகரப்பிரியா

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

வரவேண்டும் வரவேண்டும் முருகா - இகபரசுகம், தர வேண்டும் தர வேண்டும் ஒரு கால்!

அனுபல்லவி

புரம் மூன்றும் எரிசெய்த முக்கண்ணன் - புதல்வா! கரம் கொண்ட ஒரு வேலாய் நல்லை பதியாளும் - கந்தா!

சரணம்

அமரர் வாழவும் அசுரர் தாழவும் அவதரித்தவா! பரமனார் பொறி ஆறும் பொய்கையில் குழந்தையானவா! வரமதால் மாதர் அறுவர் மார்பருந்தி மதலையானவா! கரமதால் அன்னை அணைத்தபோது ஒருவரானவா!

(வரவேண்டும்......)

குமரனாய் அன்று சூர்மார்பும் குன்றும் கொன்றும் வென்றவா! மரமதாய் நின்ற சூரன் மார் கிழித்து அருளுமீந்தவா! பிரமனார் பிரணவப்பொருள் மறந்த போது வெருசிறையில் இட்டவா! சரவு பாம்பணி சங்கரர்க்கு மடியிருந்து குருவுமானவா!

(வரவேண்டும்.....)

தரமதான தமிழ் வாழக் குறுமுனிக்கு இலக்கணம் சொன்னவா! சுரமதான நாதத் திருப்புகழ் விரும்பி அருணகிரிக்கு உயிரளித்தவா! துரவுபோல் தமிழோதும் ஒளவைக்கு ஞானப் பழம் உதிர்த்தவா! புரவு கச்சியப்பன் கந்தப்புராணம் காண அடி அளித்தவா!

(வரவேண்டும்......)

குமர குருபரர் குழந்தைப் பாடல் கேட்கக் குணமளித்தவா! எம் குரவரான செல்லப்பர், யோகரை தேரடியில் சேர்த்தணைத்தவா! கரமதால் பற்றி மாதர் இருவர் மேல் காதல் உற்றவா - அரச நகரதான நல்லூர் அணைந்து அருள் ஆட்சி செய்பவா!

(வரவேண்டும்......)

நல்லைக் கந்தன் வழவேலவா

ச. தங்கமாமயிலோன்

அலங்காரக் கந்தனாகி அருளுஞான வேலவா ஆரவார மிக்ககங்கை யாறில்வளர் வேலவா கலங்காத சூருடலங் கட்டறுத்த வேலவா காருண்ய லாவண்யக் கந்தனான வேலவா சலங்காணும் வேந்தரெலாந் தாள்பணியும் வேலவா சார்வார்க்கின் னமுதாகிச் சார்பாகும் வேலவா நலங்காட்டு நாயகனாய் நாளும்பணி வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

வந்தவினை வேரறுத்து வாழ்வுதரு வேலவா வாகாரு வள்ளிமண வாளனான வேலவா கந்தனெனத் தாள்பணியக் காத்தருளும் வேலவா காசினியிற் கண்கண்ட காட்சியருள் வேலவா அந்தமிலா ஆனந்த அற்புதவடி வேலவா ஆடுமயி லேறியமர் அருளாளா வேலவா நந்தமையாள் சற்குருவாய் நாளும்பணி வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

சொற்பதங்கள் கடந்தஞான சோதிவளர் வேலவா சோதனைகள் செய்தருளுந் தூயஞான வேலவா கற்பனைக்கு மெட்டாத களிப்பருளும் வேலவா காணுமின்பக் காட்சியருள் கானமயில் வேலவா பொற்பதங்கள் காட்டியருள் பூவில்வளர் வேலவா போற்றுமறைக் கப்பாலாம் புனிதஞான வேலவா நற்பதங்கள் காணுமாறு நாடுஞான வேலவா நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

குரியனாய்ச் சந்திரனாய்ச் சுடருவடி வேலவா குக்குமமாம் பொருளாகிச் சூழுந்தவ வேலவா ஆரியனாய் அகத்தியனாய் ஆகுமருள் வேலவா ஆதரவா யனைத்துலகும் ஆக்கியருள் வேலவா காரியமாய்க் காரணமாய்க் கலந்தருளும் வேலவா காவியமாய் ஓவியமாய்க் காட்சிதரு வேலவா நாரிவள்ளி காந்தனாகி நாடுஞான வேலனாய் நலலூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

எண்ணரிய பேரின்ப மிசைக்குஞான வேலவா ஏற்றசெங்கட் கிடாயதனி லேறியமா வேலவா பண்ணரிய பாவினத்திற் பரவுமின்ப வேலவா பார்ப்பதியாள் பெற்றுவந்த பாலகனே வேலவா

கண்ணரிய சற்குருவாய்க் காணுமின்ப வேலவா காசினியோர் போற்றுவள்ளி காந்தனான வேலவா நண்ணரிய வேதாகம நலன்கள் காட்டு வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

ஆறுபடை வீடமர்ந்த ஆறுமுகா வேலவா ஆராத இன்பமருள் அற்புதவடி வேலவா தேறுதவ ஞானமருள் தேசஞான வேலவா தேவர்துயர் தீர்த்தருளுந் தெய்வயானை வேலவா ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுகா வேலவா ஏசற்ற காட்சியருக் கெளியனாகும் வேலவா நாறுமலர்க் கடம்பணிந்த நதிபால வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

வானவருந் தானவரும் வணங்குஞான வேலவா வற்றாத இன்பஅன்பு வழங்குஞான வேலவா தேனருவித் தினைப்புனத்தைத் தேடிவரு வேலவா தேடுவள்ளி காந்தனாகித் திகழுஞான வேலவா ஆனகாலை அந்திமாலை ஆகும்பூசை வேலவா அடிக்குமணி யோசைகேட்டு அடியர்தொழு வேலவா ஞானநடம் புரியுசிவ நாதன்பணி வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

பொன்பூத்த மண்டபங்கள் பொலியும்வடி வேலவா போதாந்த மெய்காட்டும் புனிதவடி வேலவா தொன்மையறங் கைகூட்டத் தோன்றியருள் வேலவா தோகைமயில் மீதமர்ந்த தூயஞான வேலவா சொன்னயங்கள் தோன்றாத சுகமளிக்கும் வேலவா சோமேசர் தாம்பணியுஞ் சுகிர்தவடி வேலவா நன்னயத்து மாதுவள்ளி நாளும்பணி வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

ஆரணமாய் ஆகமமாய் அண்மித்தருள் வேலவா ஆதியந்த மில்லாத அற்புதவடி வேலவா பூரணமாய்ப் பொறியாறிற் பூத்துவந்த வேலவா பூவாதி புவனங்கள் போற்றுவடி வேலவா காரணனாய் நின்றுலகங் காக்குவடி வேலவா கானவள்ளி காந்தனாகக் காட்சிதரு வேலவா நாரணன்றன் மருகனாக நாளும்பணி வேலனாய் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

விண்ணிலோங்கு சோதியாய் விளங்குவடி வேலவா வீரசூரன் உடல்கிழித்த வீரனான வேலவா மண்ணில்நல்ல வண்ணம்வாழ வரமளிக்கும் வேலவா மாதுதெய்வ யானைவள்ளி மணவாளா வேலவா எண்ணிலின்ப வெள்ளமாகி யேற்றந்தரும் வேலவா ஏறுகங்கை சரவணத்தின் ஏந்தலான வேலவா நண்ணியன்பு செய்தடியார் நாளும்பணிந் தேத்தும் நல்லூரி லமருகந்த ஞானவடி வேலவா.

சுபம்

ஏம வைகல் பெறுக யாம்

– கலாநீதி. மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

இன்று நாம் வாழுகின்ற வாழ்க்கை, துன்பம் மலிந்ததாக உள்ளது. இத் துன்பநிலையிலிருந்து விடுபட என்ன வழி என்பதே, மக்களுடைய தேட லாகும். தமிழர் பண்பாடு, வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்கு, வழிபாடுதான் சிறந்த தெனக் கூறுகிறது. இதனைப் பழந்தமிழ்ப் பாடல் கள் பதிவு செய்து வைத்துள்ளன. எனவே அவற் றைத் தேடிக்கற்பது நன்று. காலத்தால் மிகப்பழை மையான இலக்கியம் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் வழிபாடு பற்றிய பல செய்திகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இன்று மீளக் கற்கும் போது மனித வாழ்வியலில் அநுபவிக்கும் துன்பங்களை வெல்லமுடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும்.

எட்டுத்தொகை நூல்களென இன்று தொகுப்பு வடிவிலே கிடைக்கின்ற பழம்பாடல் தொகுதிகள் உண்டு. அவற்றுள் 'ஒங்கு பரிபாடல்' எனப் பாராட் டப்படுகின்ற 'பரிபாடல்' என்னும் தொகுப்பு வழிபாடு பற்றிய தகவல் களஞ்சியமாக உள்ளது. இந்நூல் தொகுப்பிலுள்ள வழிபாடு பற்றிய செய்திகள் இன்றைய தலைமுறையினர்க்கு ஏற்றவகையில் எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியவை. வழிபாடு பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்தும் நல் நோக்கில் பரிபாடல் தரும் செய்திகளைச் சிறப்பு நிலையில் இக் கட்டுரை விளக்க முனைகின்றது.

பரிபாடல் தொகுப்பின் அமைப்பு

11

பரிபாடல், கடைச்சங்கத்திலிருந்து தமிழாய்வு செய்த நல்லிசைப்புலவர்கள் இயற்றிய எட்டுத் தொகை நூல்களில் ஐந்தாவதாக அமைந்துள்ளது. இதனைப் பழைய வெண்பாப் பாடல் ஒன்று தெளி வாக உணர்த்துகின்றது.

''நற்றீணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநா றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல் கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென் றித்திறந்த வெட்டுத் தொகை'' பரிபாடல் என்னும் பாவால் அமைந்த பாடல் களின் தொகுப்பாகையால் 'பரிபாடல்' என்ற ழைக்கப்பட்டது. 'பரிபாட்டு' எனவும் வழங்கப்பட்டது. 'பரிபாடல்' என்பதன் பொருள் இசைப்பா என்ப தாகும். 'பரிந்து வருவது' என்றும் கூறப்படுகிறது. எனினும் உரையாசிரியர்கள் 'பரிபாடல்' பற்றிய விளக்கத்தை வேறுபடக் கூறிப் போந்துள்ளனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

"அறம் பொருள் கேன்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள் நான்கினுள்

இன்பத்தையே பொருளாகக் கொண்டு கடவுள் வாழ்த்து, மலைவீளையாட்டு

புனல் வீளையாட்டு முதலியவற்றில் கிப்பாடல் வரும்" (பேராசிரியர் - தொல்.செய்.121)

"தெய்வ வாழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள் குறித்து உலகியலே பற்றி வரும்"

(நச்சினார்க்கினியர்-தொ.அகத்.53)

'தெய்வமும் காமமும் பொருளாக வரும்' (யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார்)

'ஒரு வெண்பாவாகி வருதலின்றிப் பல உறுப்புக்க ளோடு தொடர்ந்து ஒரு பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது' (இளம்பூரணர்-தொல்.செய்:112)

'பரிபாடலென்பது பரிந்து வருவது. அ.்.தாவது கலியுறுட்புப் போலல்லாது பலவடியும் ஏற்று வருவது. (பேராசியர்-' தொல்.செய். 118)

"பரிபாடலென்பது பரிந்துவருவது. அது கலியுறுப்புப் போலல்லாது நான்கு பாவானும் வந்து பல அடியும் வருமாறு நிற்குமென்று ணர்க."

(நச்சினார்க்கினியர்-தொல்.செ.118)

இத்தொகுப்பில் 44 பாடல்கள் தொகுக்கப் பட்டதைப் பின்வரும் வெண்பா உணர்த்துகிறது.

"திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத் தொரு பாட்டுக் காடுகாட் கொன்று - மருவீனிய

வையையீரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப செய்யபரி பாடற் றீறம்."

ஆனால் இறையனார் களவியலுரையிலும் (சூ:1) தொல்காப்பிய உரையிலும் (தொல்: செ:149) பரி பாடல் 70 பாடல்களின் தொகுப்பு என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இன்றைய தொகுப்பு நூலில் 24 முழுப்பாடல்களும் 9 பாடல்களின் உறுப்பு களுமே அமைந்துள்ளன. எஞ்சிய பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. 22 பாடல்களுக்கு மட்டுமே பரிமேலழகர் எழுதிய உரை கிடைத்துள்ளது. உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பித்த 'பரிபாடல்' தொகுப்பில் பரிமேலழகர் உரையுடன் வேறு சிறப்புக் குறிப்புகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவருடைய குறிப்புரைகள் நூலைப் படிக்கத் தாண்டுவதாக உள்ளது.

"சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து பொருள் களின் இயற்கையழகுகளை நன்கு தெரிவிப்பது. மதுரை, வைகையாறு, திருமருதந்துறை, திருப் பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்ப வற்றின் பண்டைக்கால நிலைமைகளையும் அக் கால நாகரிக முறையையும் வைதிக ஒழுக்கங்க ளையும் தெய்வ வழிபாட்டு முறையையும் பிற வழக்கங்களையும் தமிழ் நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்வனே தெரிந்து கொள்வதற்குக் கருவியாக உள்ளது."

தொகுக்கப்பட்டுள்ள 22 பரிபாடல்களில் அவற்றின் வகை, தொகை பற்றியும் பாடிய ஆசிரியர் பற்றியும் வகுக்கப்பட்ட பண்கள் பற்றியும் செய்திகளுண்டு. இக்கட்டுரை முருகனுக்குரிய பாடல்கள் பற்றிய குறிப்புகளை மட்டுமே தெளிவு படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடப் பட வேண்டியது.

முருகன் பற்றிய பாடல்கள் பின்வரும் அட்டவ ணையில் தெளிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடல் எண்	பாடியவர் பெயர்	இசைவகுத்தவர் பெயர்	பண்
05	கடுவனிள வெயினனார்	கண்ணகனார்	பாலையாழ்
08	நல்லந்துவனார்	மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்	பாலையாழ்
09	குன்றம்பூதனார்	மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்	பாலையாழ்
14	கேசவனார்	கேசவனார்	நோதிறம்
17	நல்லழிசியார்	நல்லச்சுதனார்	நோதிறம்
18	குன்றம்பூதனார்	நல்லச்சுதனார்	காந்தாரம்
19	நப்பண்ணனார்	மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்	காந்தாரம்
21	நல்லச்சுதனார்	கண்ணகனார்	காந்தாரம்

பரிபாடலில் தொகுக்கப்பட்ட முருகள் பாடல்கள்

முருகனைப் பற்றிய பாடல்களில் பல்வேறு செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டாலும் இக் கட்டுரை சிறப்பாக மகளிர் வழிபாடு பற்றிய செய்திகளையே விளக்கிக்காட்டியுள்ளது. முருகனைப் பாடிய புலவர்கள் வழிபாட்டு நடைமுறைகளை விளக்க மாகக் காட்டியுள்ளனர்.

வழியாட்டு நடைமுறைகள்

வழிபாட்டின் மூலம் எதையும் பெறலாம் என்பது பழந்தமிழருடைய அசையாத நம்பிக்கை யாக இருந்தது. எனவே வழிபாடு பற்றிய நடைமு றைகளைச் செம்மையாகக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு வாழ்வியலும் அக்காலத்தில் நிலை பெற்றிருந்தது. தமிழர் பண்பாடு பற்றிய மேலைநாட்டவர் குறிப்பு கள் சில இவ்வழிபாட்டு நடைமுறைகளை மூட நம்பிக்கைகள் என முத்திரையிட்டு வைத்துள்ள தையும் அறிய முடிகிறது.

இதனால் இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் வழிபாட்டு நடைமுறைகள் பற்றி ஐயம் கொள்ளவும் இடமேற்படலாயிற்று. பழைய புலமைச்சான்றோரின் பட்டறிவு தெளிவான நடைமுறைகளையே விதந்து

பாடியுள்ளது. பாடல்களிலே கூறப்பட்ட நடைமுறை கள் காலம் கடந்தும் நிற்கும் தன்மையனவாகும். அவற்றைத் தெளிவாக உணர்த்தும் ஒரு கற்கை நெறியே இன்றியமையாதது.

மனிதன் வழிபாடு செய்யும் போது தன்னை முற்றிலும் தாழ்த்திவிடுகிறான். எல்லையில்லாத பேராற்றல் ஒன்று இருப்பதை முற்றாக உணர்கி றான். தன் செயற்பாடுகளிலும் பேச்சிலும் பணிவுடை யனாய் மாறுகிறான். முன்னோரின் வழிகாட்டலில் தன்னையும் இணைத்துக் கொள்கிறான். அத்த கைய பண்பட்ட நெறியில் அவன் வழிபாடு செய்யும் நிலையும் தனித்துவமானதெனப் பரிபாடல் சுட்டுகிறது.

".....யா அ.. மிரப்பவை பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல நின்பால் அருளு மன்பு மறனு மூன்றும் உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே." (பரிபாடல் : 5:78-81)

இறைவனிடம் வழிபாடு செய்து பெற விரும்புவதை அடியவர் குறிப்பிடுகின்றனர். பொதுவாக வழிபாட் டின் மூலம் மக்கள் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான வற்றையே பெற விரும்புவர். ஆனால் முருகனை வழிபட்ட பண்டைத் தமிழர் மனிதவிழுமியங்களை வேண்டினர். நாளாந்த வாழ்வியலுக்குத் தேவை யெனக் கருதப்படும் பொன்னையும் பொருளையும் எதிர்பார்த்து வழிபாடு செய்யப்படவில்லை.

வழிபாடு மனிதனை மனிதவிழுமியப் பண் புள்ளவனாக மாற்றும் என்ற நம்பிக்கை மக்களி டையே ஆழமாக வேரூன்றி இருந்தது. அன்பு, அருள், அறம் என்னும் மூன்று நற்பண்புகளையும் இறைவனிடம் பெற்று வாழ்வு நடத்த மக்கள் விரும் பினர். ஒருவர் அன்பும் அருளும் உடையவராய் இருந்தால் அறவாழ்வை நடத்தும் உயர்ந்த பண்பு டையவராவர். தன்னைத் தாழ்த்தி வழிபாட்டின் மூலம் இரந்து பெறும் நன்மைகளை இப்பாட லடிகள் தெளிவாய் உணர்த்துகின்றன.

பெண்களின் வழிபாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய குறிப்புகள் அவர்களது பண்பாடு பேணலை எடுத்து ரைக்கின்றன.

''நனிமலர்ப் பெருவழீச் சீறடியவர் சாறுகொள வெழுந்து வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையும் ஆறுசெல் வளியி னவியா வீளக்கமும்

13

நாறுகமழ் வீயுங் கூறுமீசை முழவமும் மணியுங் கயிறு மயீலுங் குடாரியும் பீணிமுக முளப்படப் பீறவு மேந்தி அருவரை சேராத் தொழுநர் கனவீற் றொட்டது கைபீழை யாகாது நனவீற் சேர்ப்பநின் னளிபுனல் வையை வருபுன லணிகென வரங்கொள் வோரும் கருவயி றுறுகெனக் கடம்படு வோரும் செய்பொருள் வாய்க்கெனச் செவீசார்த்து வோரும் ஐயம ரடுகென வருச்சீப் போரும் பாடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ரரங்கத்தாளமும் மஞ்சாடு மலை முழக்கும்."

(பரிபாடல்: 8:95-110)

இவ்வடிகள் கூறும் செய்திகள் இன்றைய கோவில் வழிபாட்டு நடைமுறைகளின் மூல ஊற்றுக்கால்களைத் தெளிவாய் இனம் காட்டு கின்றன. எமது வழிபாட்டு நடைமுறைகளின் காலப் பழைமையை உணர்த்துகின்றன. சமூகநிலையில் மக்களின் உறவுநிலைகளின் தொடர்பையும் இணைப்பையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இன்றைய கோயில் கட்டட அமைப்புகள் உருவாகு முன்னர் வழிபாட்டிடங்கள் எவ்வாறு அமைந்தி ருந்தன என்பதைத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டு கின்றன.

மலையும் மலைசார்ந்த இடமும் முருக வழிபாட்டிற்குரிய இடங்களாக அமைந்திருந்தன. மதுரையிலிருந்து திருப்பரங்குன்றத்திற்குச் செல் லும் வழியிலே வழிபாடு நடக்கின்றது. 'நனிமலாப் பெருவமி' என்னும் தொடர் இதனை விளக்கி நிற்கின்றது. தம்முன்னோர் கற்பித்த 'வமிபாடு' என்னும் நன்னெறிவழிச் செல்வோர் 'ച്ചരവഖ്ദ്' என அழைக்கப்பட்டனர். பண்டைய வழிபாட்டு நடை முறைகளை அவர்களே பேணிவந்தனர். சிறப்பாக வழிபாட்டு நடைமுறைகளைப் பெண்களே செய் களர். வழிபாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்களில் சந்தனம் முக்கியமானதாகும். தூபத்துக்குரிய பொருட்கள், காற்றால் அவியாத விளக்குகள், மணங்கமழ்கின்ற மலர்கள் (மமுவதும், மணி யொலி, பாசம், மயில், கோடரி, பிணிமுகம் என மாக வமிபாட்டிற்குத் தேவையான பல பொருட்க ளையும் ஏந்திச் சென்று திருப்பரங்குன்றிலே உழையும் முருகனைத் தொழுதனர்.

இன்னும் தனிப்பட்ட வேண்டுதல்களையும் செய்தனர். நாம் எமது காதலரோடு மகிழ்வாக

இருப்பதாகக் கண்ட கனவு பொய்யாகாமல் நன வாக வேண்டுமென வரங்கேட்டனர். காதலரோடு நீராட வைகை நதியிலே புதுவெள்ளம் பெருக வேண்டுமென வரம் கேட்டனர். தங்கள் வயிற்றிலே கரு உருவாகவேண்டும் எனப் பல பொருட்களைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினர். தமது கணவருக் குப் பொருள் வாய்க்கவேண்டும் என்றும் போரில் வெற்றி கிட்ட வேண்டுமென்றும் மனைவியர் மன முருகி வழிபட்டனர். வழிபாட்டிடத்தில் பாடுபவர்களு டைய பாட்டிற்குரிய தாளமும் ஆடுபவர்களுடைய கூத்திற்குரிய தாளமும் ஆடுபவர்களுடைய கூத்திற்குரிய தாளமும் மலையில் எதிரொலித்துப் பேரொலியை உண்டாக்கின. இன்றும் முருகனை வழிபட்டால் திருமணம் நிறைவேறும், குழந்தைப் பேறு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நம் தமிழரி டையே நிலவி வருகின்றது.

வழிபாடு செய்யும் பெண்களை வேறுபடுத்திக் காட்ட அவர்களது நடைமுறைச் செயற்பாடுகளை வேறுபட்ட சொற்களால் புலவர் விளக்கியுள்ளார். தொழுநர், வரங்கொள்வோர், கடம்படுவோர், செவி சார்த்துவோர், அருச்சிப்போர், பாடுவோர், ஆடுவோர் என்ற சொற்கள் இதனை நன்கு உணர்த்து கின்றன. இத்தகைய வேறுபட்ட வழிபாட்டு நடை முறைகள் இன்றுவரை தமிழரிடையே நிலைத்தி ருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. வழிபாட்டில் மடைப் பொருட்களுடன் பாடலும், ஆடலும் இணைந் திருந்தமை ஒரு பண்பட்ட வாழ்வியலுடைய சமூகத்தவரின் நாகரிகத்தையுணர்த்தி நிற்கிறது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழவேண்டும் என்ற தமிழர் திருமண ஒழுக்க நெறியும் இங்கு செவ்வனே புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வழிபாடு நாள்தோறும் செய்யப்பட வேண்டிய நடைமுறை என மக்கள் எண்ணினர். அதனால் அவற்றைச் செய்யும் மனவுறுதிக்கும் இறைவ னையே வேண்டி நின்றனர். தமக்கு விஞ்சிய ஆற்றலை வாழ்த்தி, பரவி, தலைதாழ்த்தி நின்றனர்.

'.....நின்னைத் குவ்னித் துன்னி வழிபடுவதன் பயம் கின்னு மின்னுமவை யாகுக தொன்முதிர் மரபினின் புகழினும் பலவே" (பரிபாடல்:14:30-32)

வழிபாடு மனம் ஒன்றிச் செய்யப்படும் போது அதன் பயன் நிறைவாயிருக்கும். அதனால் மீண்டும் மீண்டும் வழிபடும் ஆர்வம் பிறக்கும். இறைவனு டைய புகழைக்காட்டிலும் வழிபாடுகள் பற்றிய கருத்தே பலராலும் பேசப்படும். குன்றுதோறும் முருகன் உறைவான் என்ற நம்பிக்கையும் உருவா கிற்று.

திருவிழா என்னும் நடைமுறை வழிபாட்டில் ஒரு நிறைவான நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. பரிபாடல் 17ஆம் பாடலில் திருவிழாவாக வழிபாடு நடைபெற்றதைக் காணலாம். மக்கள் தாம் வாழும் குடியிருப்புகளுக்குப் புறம்பாக மலைப்பாங்கான இடத்திலே எல்லோரும் கூடித் திருவிழாவை நடத்தினர். நெருப்பையும் இசைக்கருவிகளையும் சந்தனம் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களையும் அகிற்புகையையும் கொடிகளையும் கொணர்ந்து முருகன் உறைவதாகக் கருதப்பட்ட கடம்ப மரத் தினடியில் கூடி வழிபாடு செய்தனர்.

மலர், பச்சிலை, பூந்துகில், மணி, வேல் போன்ற வழிபாட்டிற்குரிய பொருட்களைத் தோளிலே சுமந்து எடுத்துவந்தனர். குன்றின் ஒரு பக்கத்திலே பாணர்கள் யாழோசை எழுப்பினர். குழல் வாசிப்போர் இன்னொருபுறம் தம்பணியைச் செய்தனர். முழவு முழக்கம் இன்னொருபுறம் நடை பெற்றது. ஆடல்மகளிர் ஆடலைச் செய்தனர். பாடுமகளிரின் பாலைப்பண் ஒலியும் நிறைந்தி ருந்தது. பூங்கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. மடைப் பொருட்கள் பரவப்பட்டன. அவை வழிபாட்டின் நிறைவில் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இந்த வழிபாட்டு அமைப்பு நிலை பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலின் ஒழுங்கு நிலையை நன்கு விளக்கி நிற்கின்றது.

வழிபாட்டில் மக்கள் அனைவரும் தத்தமது வினைத்திறன்களோடு இணைந்து பணிசெய்யும் முறைமையொன்றிருந்தது. விளைபொருளும் கலைத் திறனும் தொழில் நிலையிலன்றித் தொண்டு நிலையில் எல்லோரும் அநுபவிக்க இத்திருவிழாவே வாய்ப்பளித்தது. ஊர் கூடி ஒற்று மையாக இறையாற்றலைப் பணிந்து வாழ்வதற்கும் இத்தகைய வழிபாடு வழிகாட்டியது. தெய்வ விழாவும் விருந்தயர்தலும் தமிழர் பண்பாட்டில் தனித்துவமான செயற்பாடாயிற்று. கூட்டுறவு நிலை யில் செய்யப்படும் வழிபாடு மக்களின் உள்ளத்தை நிறைவித்தது. வழிபாடு நடத்தப்படும் இடம் பாது காப்பான இடம் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே

நிலை பெற்றது. மரம், ஆறு, மலை, கடல், காற்று என இயற்கையின் பேராற்றல் உறையும் இடங்கள் வழிபாட்டிடங்களாக வரையறை செய்யப்பட்டன. முருக வழிபாட்டால் மக்கள் வாழ்க்கையில் எதிர் கொள்ளும் துன்பங்களை வெல்ல முடியும் என நம்பினர்.

"மணிநீற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப் பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரீறைவ பணியொரீகு நின்புக மேத்தி அணிநெடுங் குன்றம் பாடுதுந் தொழுதும் அவை யாமுமெம் சுற்றமும் பரவுதும் ஏம வைகல் பெறுகயா மெனவே" (பரிபாடல்: 17:48-53)

நீலநிற மயிலேறி சேவல் கொடியுடன் யானை மேல் ஊர்ந்து வரும் போதிலே சிறந்த முருகனை வழிபடுவதால் மக்கள் தமக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும் என நம்பினர். மேலும் வழிபாட்டு நடை முறைகளின் வகைப்பாட்டையும் இப் பாடலடிகள் குறிப் பிடுகின்றன. ஏத்துதல், பாடுதல், தொழுதல், பரவுதல் என்னும் சொற்கள் இதனை விளக்கி நிற்கின்றன. தமது ஆற்றலால் கட்டுப்படுத்த முடியாத இறையாற்றலைப் புகழ்ந்து ஏத்துதல் வழிபாட்டின் ஒரு அங்கமாகும்.

இசையால், இறைவன் புகழைப் பாடுவது வழிபாட்டின் இன்னொரு முறைமையாகும். இறை வனே எமக்கு வழிகாட்டி என அவனைத் தொழுது அவனுக்கே அடிமையாகி வாழும் பயிற்சியும் வழிபாட்டின் ஒரு ஒழுங்குநிலையாகும். எல்லோரும் ஒன்று கூடி மடை பரவி வழிபடுவது வழிபாட்டின் தனித்துவமாகும். தன்னலம் அற்ற பரநல உணர்வை இது வளர்க்கும். இருப்பதை எல்லோ ரும் பகிர்ந்து உண்டு இன்பமாய் வாழும் விருந் தோம்பல் நிலையைத் தமிழர் பண்பாட்டில் இந் நடைமுறையே இணைத்தது. திருவிழா நிலையில் மக்கள் கூடி வழிபாடு செய்யும் இடம் பின்னர் கட்டட அமைப்பால் பொலிவற்றபோது ஒரு பொது வாழ்விடமாகவும் கருதப்பட்டது. பல கோவில் களில் மக்கள் தங்கிச் செல்ல தங்குமிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சுற்றம் சூழ வருபவர்கள் அங்கு தங்கி நின்று வழிபாட்டு நடைமுறைகளிலே பங்கேற்றனர்.

வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் மலர்களின் இன்றியமையாமையைப் பின்வரும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

15

"பசும்பிடி யீளமுகிழ் நெகிழ்ந்தவா யாம்பல் கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்தள் எருவை நறுந்தோ டெரியீணர் வேங்கை உருவ மிகு தோன்றி யூழினர் நறவம் பருவமில் கோங்கம் பகைமல ரிலவம் நிணந்தவை கோத்தவை நெய்தவை தூக்க மணந்தவை போல வரை மலையெல்லாம் நிறைந்து முறழ்ந்து நிமீர்ந்துந் தொடர்ந்தும் விடியல் வியல் வானம் போலப் பொலியும் நெடியாய் நின் குன்றின் மீசை."

(பரிபாடல்:19:75-84)

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மலர்கள் மலை சார்ந்த பிரதேசத்துப் பூக்களாகும். மலர்களோடு இளந்தளிரும் சேர்ந்து மாலையாக அமைவதையும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆம்பல், காந்தள், கோரைப்பூ, வேங்கை, தோன்றி, நறவம், கோங்கு, இலவம் என்னும் மலாகள் பல்வேறு கைவினை நுட்பத்தால் மாலைகளாகக் கட்டப்பட்டு வழிபாட் டில் பயன்படுத்தப்பட்டன. சில மாலைகள் முடையப்பட்டன. சில கோர்க்கப்பட்டன. சில தொடுக்கப்பட்டன. சில தூக்கிக் கட்டப்பட்டன. கோயிலைச் சூழ மலாக்காடு அமைக்கப்பட்டது. மலர்களின் வகைக்கும், தொகைக்கும் ஏற்ப மாலைகள் ஆக்கப்பட்டன. மலர்களின் இயல்பான நிரங்கள் வேறுபட்டிருந்தாலும் மாலையில் இணை யும் போது கவின்கலையை நன்கு உணர்த்தி நின்றன.

'பருவமில் கோங்கம்' என்ற தொடர் கோங்க மலர் பற்றிய சிறப்பான செய்திபொன்றைத் தருகிறது. காலங்குறியாது பூக்கும் தன்மையுடையது கோங்கு என்பதைத் தெளிவாய் உணர்த்தி நிற்கிறது. 'பகைமலரிலவம்' என்ற தொடர் கோங்க மலரின் நிறத்துக்கு எதிரான நிறத்தையுடையது இலவமலர் என்பதையும் உணர்த்தியுள்ளது. ஆனால் இயற்கை நிலையிலேயே மலைச்சாரலில் இந்த மலர்கள் பூத்து நிற்கும் நிலையிலேயே கவின் நிறைந்தன வாகக் காணப்படுகின்றன.

வழிபாட்டில் மலர் அலங்காரம் சிறப்பானதாக இருந்ததையும் இப்பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. மலைச்சாரலிலே இயற்கையாக மலர்ந்திருந்த மலர் களின் அழகுத்தோற்றம் மனிதரின் கைவண்ணத் தால் உருவாக்கப்பட்ட மலர்மாலைகளைப் போலக் காட்சியளிக்கிறது. ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்ட மாலை

களில் நிறமும், மலர் வடிவும் அழகைக் கொடுக்கும். ஆனால் இங்கு மலர்ந்திருக்கும் மலர்கள் பச்சிலை களிடையே முடையப்பட்டவை போலக் காட்சி தருகின்றன. சிலமலர்கள் நிற வேறுபாடு தெளிவா கத் தோன்றும்படி கட்டப்பட்ட மாலைகள் போலத் தோன்றுகின்றன. சிலமலர்கள் தொடுக்கப்பட்டவை போல நிரையாக மலர்ந்துள்ளன. இத்தகைய மலர்க்காடு தான் முருக வழிபாட்டுத்தலமாக அமைந்தது.

திருப்பரங்குன்றம் இத்தகைய மலர் அலங் காரம் இயற்கையாகவே அமைந்த இடமாகும். இன்று கோவில்களிலே மலர் மாலைகள் மணமற்ற மலர்களால் ஆக்கப்படுகின்றன. செயற்கை மலர் அலங்காரமே பெரிதும் விரும்பப்படுகிறது. இதனால் இயற்கையழகு பற்றிய அறிவின்றை ஏற்பட் டுள்ளது. பழந்தமிழர் இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்வை நடத்தியமையால் காலத்தில் மலரும் மலர்களையும் வழிபாட்டில் இணைத்துச் செயற் பட்டனர். வழிபாட்டிடத்தை மலர்களால் அழகு செய்யும் நடைமுறை இன்றுவரை தொடர்கிறது. இயற்கையின் பேராற்றல் மக்களால் வழிபடப்பட்ட போது இயற்கையின் அழகுக் கோலங்களும் அத்துடன் இணைந்து கொண்டன.

வழிபாட்டுடன் சில நம்பிக்கைகள் தொடர் புற்றிருந்தன. கன்னியர் வழிபாடு பற்றிய நம்பிக்கை பற்றிய குறிப்பு ஒன்று பரிபாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

நீனயானைச் சென்னி நிறங்குங்கு மத்தாற் "புனையாப்பூ நீரூட்டிப் புனைகவரி சார்த்தாப் பொற்பவழப் பூங்காம்பிற் பொற்குடை யேற்றி மலிவுடை யுள்ளத்தான் வந்துசெய் வேள்வியுட் பன்மண மன்னு பின்னிருங் கூந்தலர் கன்னிமை கனிந்த காலத் தார்நின் கொடியேற்று வாரணங் கொள்கவழ மீச்சீல் மறுவற்ற மைந்தர்தோ எெய்தார் மணந்தார் முறுவற் றலையளி பெய்தார்....."

(பரிபாடல்: 19:85-93)

திருப்பரங்குன்றத்திலே முருகனது கொடி யேற்றப்படும் யானையின் கும்பதைக் குங்குமத் தால் அலங்கரித்துப் பூவும் நீரும் தெளித்துச் செவிக்கவரிகளைச் சார்த்திப் பவளக்காம்புடைய பொற்குடையை மேலே கவித்துக் கல்யாணமான மகளிரும் கன்னி மகளிரும் வழிபாடு செய்தனர். அப்பூசையின் போது அந்த யானையுண்ட கவளத் தின் மிகுதியை அவர்கள் உவந்து உண்டனர். அவ்வாறு உண்ணாவிடின் மகளிர் தம் காதலரு டைய சிறந்த அன்பைப் பெறமாட்டார் என்ற நம்பிக்கை நிலவியது. இந் நம்பிக்கையின் ஒரு அங்கமாக இன்றும் முருக வழிபாடு செய்யும் மகளிர் திரு மணம் விரைவில் கைகூடப் பெறுவர் என்ற நிலை தோன்றியுள்ளது.

மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாகிய குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகக் குன்றுதோறும் ஆடும் முருகன் போற்றப்படுவதற்கு இத்தகைய வழிபாட்டு நடை முறைகளும் நம்பிக்கைகளுமே ஏதுவாக அமைந் தன எனலாம். மலைத்தெய்வமான முருகன் பரி பாடலில் எட்டுப்பாடல்களில் பேசப்பட்டுள்ளான். திருமால் பற்றிய ஆறுபாடல்கள் பரிபாடலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வைகை ஆற்றைப்பற்றி எட்டுப்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. செவ்வேள் பற்றிய எட்டுப்பாடல்களிலே பதிவு செய்யப்பட் டுள்ள வழிபாட்டு நடைமுறைகள் இன்றுவரை மக்களிடையே நிலைபெற்றுள்ளன.

மலைநிலத் தெய்வமாகச் செவ்வேளும் காடு சார் நிலத்தெய்வமாகத் திருமாலும் புனல் தெய்வ மாக வைகையும் பரிபாடல் பாடல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பண்டைத் தமிழரிடையே நிலவிய வழிபாட்டு நடைமுறைகளையும் நம்பிக் கைகளையும் பற்றியறிய விரும்புவோர்க்கு பரி பாடல் ஒரு தகவல் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. இன்று வழிபாட்டு நடைமுறைகளாகப் பேணப்படும் செயற்பாடுகள் பரிபாடல் காட்டும் வழிபாட்டு நடை முறைகளின் தொடர்பானவை என்பது தெளிவாக உள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் தமிழர் வழிபாடு பிற பண்பாட்டு நடைமுறைகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டுச் சில புதிய நடை(முறைகளையும் இணைத்துக் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய புதிய நடைமுறைகள் இன்றைய இளந்தலைமுறையி னரால் பெரிதும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

வழியாரும் ஆற்றுப்பகுத்தலும்

மனித வாழ்க்கையில் இன்று வழிபாட்டு நடை முறைகள் செயற்கைநிலையில் செயற்படுத்தப்படு கின்றன. வழிபாட்டிடங்களில் பழைய மரபான இயற் கையான முறைகள் கைவிடப்பட்டுள்ளன. வழிபாட் டில் மிக இன்றியமையாத மலர், புகை விளக்கு என்பன இயற்கையாகவன்றி செயற்கையாகப்

பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத்தின் துணைகொண்டு வழிபாட்டிற்குரிய பொருட்களைச் செயற்கை நிலையில் ஆக்க முடிவதால் மனித உடலுழைப்பின்றி எந்திரங்களின் துணைகொண்டு ஆக்கப்படும் பிளாஸ்ரிக் பொருட் கள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மின் சார விளக்குகளே வழிபாட்டிடங்களில் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. குத்துவிளக்கு, நீர்க்கரகம், மாவிலை, தோரணம் போன்ற இன்றியமையாத வழிபாட்டிற் குரிய பொருட்கள் பிளாஸ்ரிக் மூலம் ஆக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கோயில்களைச் சூழவுள்ள இடங்களில் மலர்ச் செடிகளை பயிரிட்டு வளர்த்து மலர்களை வழிபாட் டுக்குப் பயன்படுத்தும் மரபும் கைவிடப்பட்டுள்ளது. தூய்மையும், அழகும் வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய ஒழுங்கெனப் பண் டைத்தமிழர் நன்கு பேணி வந்தனர். கோவிலும் கோவிற் சூழலும் ஒரு ஊரின் அழகை மேம்படுத்து வன. "கோவில் இல்லாத ஊரிலே குடியிருக்க வேண்டாம்" என்ற முதுமொழியும் வழக்கில் உண்டு.

நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் பல கோவில்களின் சூழல் பற்றிய செய்திகள் தேவாரங் களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இயற்கையழகு பற்றிய உணர்வு இன்று குறைந்து விட்டது. மனித வாழ்வியலில் வழிபாட்டு நடைமுறைகளில் இளந் தலைமுறையினரையும் ஆற்றுப்படுத்தி இணைத் துக் கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது. தூய்மை, அழகு பற்றிய இயற்கையான உணர்வு நிலையை இளந்தலைமுறை நன்கு உணர்வதற்கு இதுவே சிறந்தவழியாகும்.

கோவிலைச் சூழ உள்ள பகுதிகளைத் தூய் மையாக வைத்திருக்கும் தொண்டுப் பணியில் இளைஞரது உடல்வலுவும் மனவலுவும் சேர்ந்து செயற்பட்டால் சிறந்த பலன்கிட்டும். தொண்டுப்பணி செய்யும் போது கிடைக்கும் மனமகிழ்ச்சியை இளந் தலைமுறை உணரவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகச் செயற்கையை விட இயற்கையே மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் உறுதுணையானது என் பதை அவர்கள் தாமாகவே உணரும் வாய்ப்பை நல்கவேண்டும். சமூக நிலையில் வழிபாடு ஒருங்கி ணைப்பை ஏற்படுத்தவல்லது. கூட்டு நிலையில் வழிபாட்டு நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளும்

17

போது ஏற்படும் பாதுகாப்பு உணர்வு வாழ்க்கையில் தனிமையுணர்வைப் போக்கி உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் தரும். இந்த நிலை உருவாக வழிபாட்டு நிலையில் ஒரு புதிய ஆற்றுப்படுத்தல் இன்றியமையாதது.

இளந்தலைமுறையினர் உள்ளத்தில் இயம் கையின் போற்றல் பற்றிய உணர்வுகள் அண் மைக்கால நிகழ்ச்சிகளால் சற்றுத் தலைதூக்கி யிருக்கும் வேளையிது. 'கடல்கோள்' எனப் பழந் தமிழர் குறிப்பிட்டிருந்த இயற்கையின் சீற்றத்தை ஆழிப் போலையின் ஆற்றலை இன்றைய இளந் தலைமுறை நேரில் கண்டு பட்டறிவு பெற்றுள்ளது. விஞ் ஞானரீதியான காரணங்களை அறிந்துள்ள போதும் கொடுஞ்சுழியன் வருகையை குறிப்பிட முடியாது என்ற உண்மையையும் ஏற்றுள்ளது. இயற்கையை வழிபட்ட முன்னோர் நடைமுறை களை அவர்கள் உள்ளத்திலே பதிய வைக்க வேண்டும். அதற்கு இலக்கியப் பதிவுகளிலே உள்ள தகவல்களைத் திரட்டி அவர்களுக்கு ஏற்ற மொழிநடையில் வழங்க வேண்டும்.

இன்னும் வழிபாட்டில் நிலம், நீர், காற்று, தீ, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து இயற்கைப் பேராற்றல் களையும் இணைத்து நடைமுறைகள் தோன்றி யுள்ளன. இவற்றை ஐம்பூதங்கள் எனப் பெயரிட்டு வழிபட்டனர். தேவாரப் பாடல்களில் ஐம்பூதங்களின் ஆற்றலை இறைவன் ஆற்றலாகக் கண்டு வணங் கிப் பாடியமை தெளிவாக உள்ளது.

"காற்றுத் தீப்புனலாகி நின்றானைக் கடவுளைக் கொடுமால் விடையானை நீற்றுத் தீயுருவாய் நிமீர்ந்தானை நீரம்பு பல்கலையின் பொருளாலே போற்றித்தன் கழறொழு மவனுயிரைப் போக்குவானுயர் நீக்கிடத் தாளாற் கூற்றைத் தீங்கு செய்குரை கழலானைக் கோலக் காவினிற் கண்டு கொண்டேனே." (சுந்தரர் தேவாரம்)

பரிபாடலில் வழிபாடு இயற்கையான நிலத் தோற்றத்தில் மலைப்பிரதேசத்தில் நடைபெற்ற நிலை மாற்றமடைந்து பிற்காலத்தில் கோவில் அமைப்புத் தோன்றியபோது இறைவனின் ஆற்றலை இயற்கை நிலையில் கண்டு வியந்து பாடும் பண்பு நிலை உருவாகிற்று. கோவிலில் உறையும் இறையுருவின் எல்லையில்லாத பேராற

நலை எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் இசைப் பாடல்களிலே இணைத்துக்கூறினர். இசை மட்டு மன்றி நடனமும் வழிபாட்டில் இணைந்தது. இத்த கைய கலைத்திறன்களை இளைய தலைமுறை பயின்று வழிபடுவது பலன் தரும்.

உள்ளத்தை இசையால் பண்படுத்தி உடலை நடனத்தால் ஒழுங்குபடப் பேணும் வாழ்வியலை அவர்கள் நன்குணர்ந்து இணைந்து வழிபாட்டு நடை முறைகளைச் செய்யப் பெரியோர் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். இன்று கோவில்களை இயக்குகின்ற அறங்காவலர் சபையினர் இப்பணியை விரைவாக முன்னெடுக்க வேண்டும். பெற்றோர் குழந்தைப் பருவத்தில் வழிபாட்டுப் பயிற்சியை நல்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். கல்விச்சாலைகள் செயற் பாட்டுநிலையில் வழிபாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய தெளிவினை வழங்கும் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். சமூகநிலையில் எல்லோருமே ஒருங்கிணைந்து இளந்தலைமுறையை ஆற்றுப்படுத்தும் பணியை ஏற்க வேண்டும்.

பெண்கள் வழிபாட்டு நடைமுறைகள் பற்றிய தெளிவைப் பெற்றிருப்பது மிகவும் நன்று. வீட்டு நிலையில் அவர்களின் வழிகாட்டல் எல்லோரையும் வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தும். ஆடல், பாடல், கை வினைத்திறன் என்பவற்றில் பெண்கள் பெறும் பயிற்சி வழிபாட்டில், கலையை ஒரு ஒழுங்கமைப் பில் இணைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பைத்தரும். தெய்வம் பற்றிய அறிவைப்பெறப் பண்டைய இலக்கியங்களைப் படிக்க வேண்டும். முன்னோர் எழுதி வைத்துள்ள புராணக் கதைகளுடே பொதிந்து வைத்திருக்கும் வாழ்வியலை உணர வேண்டும். வீட்டையே ஒரு வழிபாட்டிடம் போலத் தூய்மையாகவும் அழகாகவும் பேணிவைத் திருக் கும் பண்பு நலன் பெண்களிடம் வளர வேண்டும். தமது குழந்தைகளின் வளர்ப்புப் பணியில், வழிபாட்டு நடைமுறைகளை ஏற்றபடி இணைக்கும் மனப்பக்குவம் தேவை. வீடு, கோவில் இரண்டும் முரண்படாத வழிபாட்டு நடைமுறைகளைப் பயிற்ற வேண்டும். பெண்கள் வழிபாடு செய்வதே சிறப் பானது என்பதைச் சிறுபஞ்ச மூலம் என்னும் நூலில் உள்ள பாடல் குறிப்பிட்டுள்ளது.

"வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறீந்து சுற்றம் வெருவாமை வீழ்ந்து வீருந்தோம்பீ - திருவாக்கும் தெய்வதையும் எஞ்ஞான்றும் தேற்ற வழிபாடு செய்வதே பெண்டிர்ச் சிறப்பு."

(சிறுபஞ்சமூலம்: 43)

பரிபாடலின் அடிகள் இப்பண்பை ஏற்கனவே பதிவு செய்துள்ளன. குடும்பத்துடன் வழிபாடு செய்வதே பெண்களின் இலக்காக இருந்தது எனப் பரிபாடல் குறிப்பிடுகிறது.

"காமரு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடியுறை யாம் கியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகன ஏமுறு நெஞ்சத்தேம் பரவுதும் வாய்மொழிப் புலவநின் றாணிழ றொழுதே." (பரிபாடல்:1:62-65)

எல்லோரும் ஒருங்குகூடி வழிபாடு செய்யும் கூட்டு வழிபாடு குடும்பநிலையில் நடைபெறப் பெண்களே முழுமுயற்சி செய்யவேண்டும். இதனையே பரி பாடல் தெளிவாய் உணர்த்துகின்றது. பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டில் வழிபாட்டை எல்லோருக்கும் கற்பிக்கும் பணியினைப் பெண்களே ஏற்றிருந்தனர். இம்மரபு எதிர்காலத்திலும் தொடரப் பெண்களே முயற்சி செய்ய வேண்டும். தாய்மையின் தலை யாய கடமையும் இதுவே என்பதில் ஐயமில்லை.

கற்றதனால் ஆய பயன்என்கொல் வால் அறிவன் நற்றாள் தொழா அர் எனின்.

டுந்து சமயத்தில் குரு தத்துவம்

– சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்

குரு என்ற சொல்லிற்கு அறியாமையை நீக்குபவர் என்பதே பொருள் ஆகும். கு - இருளை (அறியாமையை) ரு - போக்குபவர். இந்து சமயம் வித்தியாகுரு, பிரதிஷ்டாகுரு, ஞானகுரு எனக் குருவை மூன்று வகையாகப் பிரித்துக்கூறுகிறது.

வித்தியா குரு :

குருவைத் தெய்வமாகக் கொண்டதே இந்துக் கல்விப் பாரம்பரியம் ஆகும். "எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆவான்" என்ற முதுமொழி நம்மிடம் நெடுங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகிறது. பெற்ற தந்தை ஊனத் தந்தையாகவும், ஆசிரியன் ஞானத் தந்தையாகவும் போற்றப்பட்டார்கள். இந்துப் பண்பாட்டில் தந்தையே பிள்ளையின் முதல் குரு வாகத் திகழ்ந்தார். "தந்தை புதல்வர்க்கு அறிவி னைக் கொடுப்பது போல இந்திரனே நமக்கு அறி வைத் தா" என்ற பிரார்த்தனையை இருக்கு வேதத் திலே காணலாம்.

குரு மூலமாகவே கலைகளைக் கற்கத் தொடங்குதல் வேண்டும். "குரு இல்லா வித்தை பாம்" என்பதே நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். குருவாசம் செய்து கல்வி போதிக்கும் இடம் குரு குலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. பிரமச்சரிய விரதம் மேற்கொண்ட ஒருவனது கல்விப் பயிற்சியானது குருகுலத்திலேயே நடைபெற்றது. தெய்வமாகிய குருவாசம் செய்யும் இடம் கோயிலாகவே கருதப் பட்டது. குருகுலக் கல்வியைப் பெறும் மாணவன் கோயிலுக்குச் செல்லும் பயபக்தியுடனேயே குருவின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றான். குருகுலத் தில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களிடம் புலனடக்க மும் ஒழுக்கப் பயிற்சியும் இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மாணவர்கள் வாம்க் கைப் படித்தரத்தில் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் குருகுலத்தில் தங்கி குருவிற்குப் பணிவிடை செய்தே கற்றல் வேண்டும். குருவைத் தந்தையா கவும், குருபத்தினியைத் தாயாகவும், மற்றைய மாணவர்களைச் சகோதரர்களாகவும் மதித்து குரு குலத்தில் கல்வி பயிலும் மாணவன் செயற்பட வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குருகுலக் கல்வியில் மாணவன் நல்லொழுக்கம் நல்லறிவு ஆன்ம ஞானம் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டான். எளிய வாழ்வும் புலனடக்கமும் குருகுல வாழ்வின் சிறப்பு அம்சங்களாகக் காணப்பட்டன.

ஆசிரியரும் தன்னிடம் கல்வி கற்கும் மாணவனைத் தனது பிள்ளைகள் போலவே கருதி னார். குருவிடம் ஒழுக்கமும் ஆன்ம ஞானமும் இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குருவானவர் சாந்தமாக, சாதுவாக, அளந்து பேசுப வராக, காமகுரோதத்தில் இருந்து விடுபட்டவராக இருத்தல் வேண்டும். குருகுலக் கல்வியில் ஏற்பட்ட குருசிஷ்ய உறவு ஜீவிய பரியந்தம் வரை தொடர்ந்தது.

குருகுலக் கல்வியை முடித்து வெளி யோம் மாணவன் கருவிர்குக் காணிக்கை செலுத்தி அவரிடம் ஆசீர்வாகம் பெறுகின்ற பொழுது அவர் வழங்கும் அறிவுரைகள் வையத் துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் நல் உபதேசங்களாக அமைந்துள்ளன. ''சந்ததித் தொடர்பு அற்றுப்போகாமல் இருப்பதற்காக நீ கிருஹஸ்த தர்மத்தை மேற்கொள்வாயாக" எனக் கட்டுப்பாட்டுடன் கல்வியைக் கற்ற தனது மாண வனை இல்லற தர்மத்திற்கு வழிப்படுத்தி விடுகின் றார். ''சகதர்ம பத்தினி ஒருத்தியோடு கூடி இல்ல றத்தை நல்லறமாக நடாத்துவாயாக'' எனக் கூறுகின்றார். இல்லநத்தான் செய்ய வேண்டிய தர்மங்களுக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டிய வள் மனைவி என்பதால் தர்மபத்தினி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. தேவயக்ஞம், பிதுர்யக்ஞம், நிஷியக்ஞம், அதிதியக்ஞம், பூதயக்ஞம் என்பன இல்லநத்தான் செய்ய வேண்டிய தர்மங்கள் என இந்து தர்மசாஸ்திர நூல்கள் கூறியுள்ளன.

19

அறத்தைச் செய் (தா்மம் சர), உண்மை யைப் பேசு (சத்தியம்வத), மாதாவைத் தெய்வ மெனப் போற்று (மாத்ரு தேவோ பவ), பிதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று (பித்ருதேவோ பவ), குருவைத் தெய்வமெனப் போற்று (ஆசார்ய தேவோ பவ) என்ற மந்திர வாசகங்களைக் குரு சிஷ்ய னுக்குக் கூறி அறவாழ்வு வாழ்வதற்கு மாணவனை வழிபடுத்தி விடுகின்றார். இல்லற வாழ்க்கைக்குப் பொருள் மிகவும் அவசியம். "நன்மையைப் புருக் கணியாதே, செல்வ வளத்தைப் புறக்கணியாதே" என்று பொருளின் முக்கியத்துவத்தை குரு சிஷ்ய னுக்கு உணர்த்தி விடுகின்றார். சிக்கலான பிரச்ச னைகள் வாழ்வில் ஏற்படும் போது சீரான வாழ்வ வாழ்ந்த நமது முன்னோர்களின் வாழ்க்கை நடை முறைகளைப் பின்பற்று எனக் குரு சிஷ்யனுக்குக் தர்மத்தைக் காத்தவனை கூறுகினார். அது காக்கும், கொன்றவனை அது கொல்லும் என்று கூறித் தர்மத்தின் வலிமையினைச் சிஷ்யனுக்கு உணர்த்தி விடுகின்றார். இவ்வாறு வித்தியா குரு ஆனவர் மாணவனுக்கு அறிவை மட்டும் புகட்டு பவராக இல்லாமல் மனித விழுமியங்களைப் பேணி வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் திசைகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தார்.

குரு குலக் கல்வி முறையில் சிஷ்யன் குருவைத் தேடிச் சென்றே கல்வியைப் பெற்றான். சிலவேளைகளில் அரச குமாராகளுக்கு பிரத்தியே கமான கல்வி வழங்கப்பட்டது. இராமாயணத்தில் தசரத மைந்தர்கள் வசிஷ்ட மகரிஷியின் ஆச்சிர மத்திற்குச் சென்று, அவருக்குப் பணிவிடை செய்து குருகுல முறையிலேயே கல்வியைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் தமது குருவை இறுதிவரை தெய்வ மாகவே போற்றினார்கள். குருவினுடைய அறிவுரை ஆலோசனைகளுக்கும் களுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து நடந்தார்கள். ஆனால் மகாபாரதத்தில் துரியோதன னுக்கு பிரத்தியேகமான முறையில் கல்வி போதிப்பதற்கான ஒழுங்குகளைத் திருத ராட்டிரன் செய்தார். திருதராட்டிரனின் அரண்மனை அருகிலேயே துரோணருக்கு இருப்பிடத் க்க தையும் அவர் அமைத்துக் கொடுத்தார். அரண்ம னையில் துரோணரின் உணவிற்கான லமுங்கு களும் செய்யப்பட்டன.

அரசாட்சியில் பாண்டவர்களுக்குரிய பங் கினை வழங்குவதற்குத் துரியோதனன் மறுத்து வந்தான். பீஷ்மர், விதுரர் ஆகியோரின் அறிவுரை

கள் எதனையும் துரியோதனன் பொருட்படுத்த ഖിல்லை. துரோணர் துரியோதனனுக்கு தான் குருவாக இருந்தமையால் தன்னுடைய கருத்துக் களை கேட்பான் என்ற நம்பிக்கையில் அவரும் ஆலோசனை வழங்கினார். எவருடைய புத்திமதி யையும் ஏற்காத துரியோதனன் துரோணருடைய அலோசனையையும் பொருட்படுத்தவில்லை. துரியோதனன், துரோணரைப் பார்த்து உமக்கு வயிறு இங்கே, ஆனால் பந்தபாசம் முழுவதும் பாண்டவர்களிடத்தே என்பது எனக்குத் தெரியும் தானே? என்று முகத்தில் அறைந்தாற் போலக் கூறிவிட்டான். துரோணர் வெட்கித் தலைகுனிந்தார். உண்ட உணவெல்லாம் வாந்தி எடுக்கும் நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டது. இந்தச் செய்தியினைக் கூற வந்த பண்டிதமணி அவர்கள் மிகச் சிறந்ததொரு கருக்கினை வெளியிட்டார். துரோணருக்கு இது வேணும், இன்னும் வேணும் என்றார். குரு குருவினுடைய இடத்தில் இருந்திருந்தால் இந்த துன்பம் வந்திருக்காது. குரு சிஷ்யனைத் தேடிப் போனதால் ஏற்பட்ட விளைவே இது என்றார். கோலத்தாலும் சீலத்தாலும் குருவிற்குரிய இலட்ச ணங்கள் அமைந்தவரே வித்தியா குரு என்று போற்றப்பட்டார். வாக்காலும் வாழ்வாலும் மாணவர் களுக்கு முன்மாதிரியாக வித்தியாகுரு திகழ வேண்டும் என்றே இந்து சமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன.

பிரதிஷ்டா கரு :

அலயக் கிரியைகளைச் செய்பவர் பிரதிஷ்டாகுரு என்று அழைக்கப்படுவார். ஆலயத் தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள இறைவனின் உருவத்திருமேனியில் கிரியாகாண்ட முறைப்படி இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆவாகித்துத் தியானம், பூஜை, உற்சவம், ஓமம் முதலிய செவ்வனே நடாத்தி வற்றைச் அடியார்களை நற்கதி பெறச் செய்பவரே பிரதிஷ்டாகுரு ஆவார். இவர் குரு இலட்சணம் நிறைந்து சமய விசேஷ, நிர்வாண ஆசார்யாபிஷேக தீட்சிதராய் ஆத்மார்த்த சிவ பூஜாதுரந்தராய், ஆகமக் கிரியா வல்லுனராய், ஆதி சைவ சிவாசாரியாராக விளங்குபவரே இக் கிரியைகளைச் செய்யத் தகுதி உடையவராவார்.

வழிபடும் அடியவர்களிடம் பக்தி

உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு பிரதிஷ்டா குருவிடமே உள்ளது. அர்ச்சகருடைய பிரபாவத்தினால் தான் சிலை சிவனாகத் தெரிகிறது

("அர்ச்ச கஸ்ய பிரபாவேன சிவா பவதி சங் கர")எனக் காரணாகமம் கூறுகிறது. மந்திரம், தந்திரம், கிரியை, முத்திரை, பாவனை ஆகிய வற்றை ஆசாரியார் கொண்டிருக்க வேண்டும். (மந்திர தந்திர க்ரியா முத்ரா பாவநா பாவ காபித) கிரியை நிகழ்த்தும் சிவாசாரியாரே பக்தி என்னும் ரசத்தை வழிபடுவதற்காக குழுமியுள்ளோரிடம் தோற்றுவிப்பவர் ஆவார்.

காரணாகமம் கூறும் பிரதிஷ்டா குருவின் திலட்சணம்

- ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் ஆகிய ஆறு தொழில்களில் தவறாதவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை நன்கு உணர்ந் தவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- கடவுள், சிவாக்கினி, குரு ஆகியவற்றில் குறை யாத பக்தி உடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- சிவாசாரியருக்குரிய எல்லா ஆசாரங்களும்
 உடையவராக இருக்க வேண்டும்.
- 5) சிவத் தியான பாராயணரும், பொது மக்களில் அன்பு பூண்டவரும், சகல சாஸ்திரப் பொருட் களையும் அறிந்து கொண்டவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

எல்லா உயிர்கள் மீதும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகுபவர்களே அந்தணர் என்று அழைக் கப்படுவார்கள் என்பதை

அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றுஎவ்வுயீர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான்

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும் கூறுகிறது.

பிராமணருக்குரிய குல ஒழுக்கங்களை யும் பண்புகளையும் பேணாதவர்கள் இறைவன் சந்நிதானத்தில் பூசாகாரியங்களைச் செய்தால் வீரம் கொண்ட மன்னர்களுக்குக்கூடப் பொல்லாத நோய்கள் ஏற்பட்டுவிடும். செல்வச் செழிப்புமிக்க நாடு பஞ்சத்தில் வாடும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும். தனி மனித வாழ்வில் ஒழுக்கத்தைப் பேணாத அந்தணர்கள் பிரதிஷ்டா குருவாக இருந்தால் அரசனுக்கும் நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் துன்பம் தான் ஏற்படும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகின்றது. பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்ச்சீத்தால்

போர் கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம் பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமும் சரம் என்றே சீர் கொண்ட நந்தி எடுத் துரைத்தானே.

ஞான குரு :

இந்து சமயம், இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களாகக் குரு, லிங்கம், சங்கமம் ஆகிய மூன்றையும் குறிப்பிடுகிறது. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள குரு, ஞான குருவே ஆவார். சிவபெருமானது மூர்த்தி பேதங்களில் பதின்னான்காவது மூர்த்த மாகத் தட்சணாமூர்த்தி வடிவம் கூறப்படுகிறது. யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உரிய சிவனுடைய வடிவம் வடிவமே ஆகும். சகல கலை வித்தை களுக்கும் என்றும் குறையாத நிதி. பாவப் பிணி யைப் போக்கும் பரம புருஷனான வைத்தியர், சகல லோகத்திற்கும் ஆசாரியார் ஆகிய குரு தட்சணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம் எனச் சங்கரர் சிவனுடைய தட்சணாமூர்த்தி வடிவத்தைப் போற்றித் துதிக்கிறார்.

அஞ்ஞானமாகிய இருளினால் ஒளி மழுங் கிய கண்களை ஞானம் என்கிற துலக்குமாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்கவல்ல திறமையாளன் எவனோ அவனே குரு எனக் குரு வணக்க சுலோகம் ஒன்று கூறுகிறது. இறைவனின் திருவ தான் ருளால் அறிவும் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற குரு நமக்கு கிடைப்பார் என்றே இந்து சமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன. ஆத்ம ஞானம் தானாக விளங்காது. அதை விளங்க வைக்க குருவின் துணை தேவை. இறைவனின் திருவருள் மானுடவடிவில் தோன்றுவதே குரு வடிவம் ஆகும்.

ஜலத்திலுள்ள தாமரை கதிரவன் கிரணம் பட்டு மலர்வது போல ஆசாரிய சம்பந்தம் இருந் தால் தான் ஞான மலர்ச்சியான மோட்சம் கிட்டும். குருவை நம்பு, முற்றிலும் நம்பு, வாழ்க்கை துயரத்தினின்றும் விடுதலை அடைவாய் என்றும், மனமும் புலனும் ஒழுங்குபட்டால் குருவை உன் உள்ளத்திலேயே காண்பாய் என்றும் சங்கரர் பஜகோவிந்தத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மணிவாசகரை இறைவன் குருந்த மர நிழலில் குருவடிவம் தாங்கியே ஆட்கொண்டார் என்பதை

"கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க" "நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி" காட்டாதன எல்லாம் காட்டி கேளாதன எல்லாம் கேட்பித்து"

என்ற திருவாசக வரிகள் எடுத்து விளக்குகின்றன.

சிவஞான போதத்தின் எட்டாம் சூத்திரம் குருவின் சிறப்பினை எடுத்து விளக்குகிறது. ஆன்மா ஐம்புலன்கள் வழியே செல்வதால் தன்னை யும் தலைவனையும் அறியாது நிற்கும் என்றும், ஐம்புலன்களின் நின்றும் நீங்கி ஒரு முகமான தவநிலையில் நின்றால்தான் ஆன்மாவால் உண்மைப் பொருளை உணர முடியும். தவநிலை யில் உள்ள ஆன்மாவுக்கே இறையருளால் குருவின் உபதேசம் கிடைக்கப்பெறும். குருவின் உபதேசத்தால் பற்றறுத்தல், ஞானபோதனை பெற்று ஆன்மா நற்சாதனைகளைச் செய்யமுடியும் என்பதனைச் சிவஞானபோதத்தின் எட்டாம் சூத்திரம் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

ஐம்புல வேடரீன் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத் தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி வூணர்த்தவிட் டன்னிய மீன்மையின் அரன் கழல் செலுமே.

குரியனின் ஒளி இல்லாமல் சூரியக் காந்தக்கல்லில் நெருப்புத் தோன்ற முடியாதது போல அருள் வடிவமாகிய குரு இல்லாமல் ஆன்மாக்களுக்கு உண்மை ஞானம் தோன்றாது என்பதை

ஞானமீவனொழிய நண்ணியீடும் நற்கலனல் பானுவொழியப் படின்

என்ற திருவருட்பயன் பாடல் எடுத்து விளக்குகிறது.

ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலைக்கு ஏற்ப இறைவனே குருவாக வந்து ஞானத்தை வழங்கு கிறான் என்பது சித்தாந்திகள் கொள்கை ஆகும். குருவைச் சூரியனுக்கும், குருவருளைச் சூரியக் கதிருக்கும், ஆன்மாவைச் சூரிய காந்தக் கல்லுக் கும் மும்மல அழுக்கைப் பஞ்சுக்கும் உவமை யாகக் காட்டுகிறார் திருமூலர். சூரிய காந்தக் கல்லும் பஞ்சும் ஒன்றாகப் பொதிந்து வைத்தது போல இந்த உடம்பிற்குள் ஆன்மாவைச் சுற்றி மும்மல அழுக்குகள் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. சூரிய காந்தக் கல்லை ஞான குருவாகிய இறைவனை நோக்கி நிறுத்த வேண்டும். அப்படி நிறுத்தினால் பஞ்சு ளிவது போல ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கிவிடும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் எடுத்து விளக்குகிறது. சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சும் போலவே சூரிய காந்தம் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா சூரியன் சந்நிதியில் சுடுமாறு போல் சூரியன் தோற்றமுன் சுற்ற மலங்களே.

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் சுவாமி விவே கானந்தரின் ஞான குருவாக இருந்தார். என்னிடம் இருந்ததை முற்றாக உன்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன். நீதான் எனது ஞான வாரிசு என்று இராமகிருஷ்ணரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சுவாமி விவேகானந்தர் வீரத் துறவியாகி இந்து சமயத்தின் பெருமையை உலகமெல்லாம் பரப்பினார். தட்சணேஸ்வரத்து அம்பாளுடைய திருவருளும் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் குருவருளும் ஒருங்கே கிடைக்கப் பெற்றமையால் தான் சுவாமி விவேகானந்தர் நவயுக சங்கரர் எனப் போற்றப்படும் அளவிற்கு சாதனைகள் பலவற்றைப் புரிந்தார்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பெற்ற தவயோகி யாகிய யோகர் சுவாமிகளை நல்லூர்த் தேரடியில் குரு மூர்த்தமாக செல்லப்பா சுவாமிகள் ஆட் கொண்டார். நல்லைக் கந்தனுடைய திருவருளும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருவருளும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் தன்னை ஆட்கொண்டருளிய செல்லப்பா சுவாமி களின் அருட்சிறப்பினை "எங்கள் குருநாதன்" என்ற தலைப்பில் நற்சிந்தனைப் பாடலில் பாடியுள்ளார்.

என்னையெனக் கறிவித்தா னொங்கள் குருநாதன் கிணையடிவென் தலைவைத்தா னொங்கள் குருநாதன் அன்னைபீதா குருவானா னொங்கள் குருநாதன் அவனியெல்லா மாளவைத்தா னொங்கள் குருநாதன் முன்ணைவனை நீக்கிவிட்டா னொங்கள் குருநாதன் முவருக்கு மறிபவொண்ணா னொங்கள் குருநாதன் நன்மைதிமை யறியாதா னெங்கள் குருநாதன் நான்தானாய் வீளங்குகின்ற னெங்கள் குருநாதன.

கலியுக வரதனாகிய கந்தவேட் பெரு மானை வழிபடுகிறவர்களுக்கு அவரே ஞான குருவாக வந்து வழிகாட்டுவார் என்பது முருக உபாசகர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். கந்தரனுபூதி பெற்றுக் கந்தரனுபூதி சொன்ன அருணகிரிநாதர்ப் பெருமான் முருக மந்திரத்தின் இறுதி வரியில் "குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே" என்றே பாடி முடிக்கிறார். நல்லைக் கந்தனை நாடி வந்து திரிகரண சுத்தியோடு வழிபடும் அடியார்கள் அனைவருக்கும் ஞான பண்டிதன் குருவாக வந்து வழிகாட்டல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்போமாக!

கருப்பொருளும் தெய்வமும்

– பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் பணிப்பாளர் ஊடக வளங்கள் மற்றும் பயிற்சி நிலையம், யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

1. முள்னுரை

காலம், இடம், சூழல் எங்கள் வாழ்வினைப் பல்வேறு வகைகளிலே பாதிக்கின்றன. இவற்றைப் பண்டைத் தமிழர் "முதற்பொருள்" என்றும் "கருப் பொருள்" என்றும் கூறினர். முதற்பொருள் என்பது நிலத்தினையும் காலத்தையும் குறித்தது. கருப் பொருள் என்பது அக்கால இடத்தன்மை யினால உண்டான சூழலைக் குறித்தது. பண்டைத் தமிழ் இலக்கணம் தொல்காப்பியம் கருப்பொருள் என்றால் என்ன என்பதனை,

"தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை செய்தி யாழின் பகுதியொடு அவ்வகை பீறவும் கருவென மொழிப"

என்னும் சூத்திரத்தினூடாகக் கூறுகின்றார். தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, தொழில், பண் முதலியனவும் அவை போன்ற பிறவும் கருப்பொருள் எனப்படும். பண்டைய தமிழகம் ஐந்து நிலங்களான முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் ஆகியனவற்றைக் கொண்டமைந்தது. ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் அந்நிலத்துச் சுவாத்தியத்துக்கு ஏற்றபடி கருப் பொருள்கள் அமைந்து விடுகின்றன. கருப்பொருள் களுள் ஒன்றாக தெய்வம் பற்றி நோக்குவதாக அமையும் இக்கட்டுரையில் குறிஞ்சி நிலக் குமரன் பற்றிய செய்திகளும் வழிபாட்டு நடைமுறை களுமே சிறப்பாக நோக்கப்படுகின்றன.

1. தெயிவம்

தொல்காப்பியம் நிலம் பற்றிக் கூறும்போது அந்நிலத்துத் தெய்வங்கள் பற்றியும் கூறுகின்றது. ஆனால் தொல்காப்பியா் நான்கு நிலங்களுக்கு மட்டுமே தெய்வங்கள் கூறுகிறாா்.

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் முல்லை குறிஞ்சீ மருதம் நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே."

காடாகிய முல்லை நிலத்துக்குத் திருமாலும், உயர்ந்த மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்துக்கு முருகனும், நன்னீர் பொருந்திய வயற்பிரதேசமாகிய மருதநிலத்துக்கு இந்திரனும், மிகுந்த மணல் பொருந்திய நெய்தல் நிலத்துக்கு வருணனும் காத்தல் தெய்வங்களாக அமைகின்றனர். ஐந்தா வது நிலமாகிய பாலைக்குக் கொற்றவை காக்கும் தெய்வமாக அமைகின்றாள். இத் தெய்வங்களுள் குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாகிய முருகன் பற்றி சிறப்பாக நோக்குவோம்.

2. மருகனும் மடைப்பொருளும்

முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் குறிஞ்சி நிலம் தினை, ஐவனநெல், மூங்கில் நெல் ஆகியனவற் றைக் கொண்ட இடம். பலாக்கனியும் தேனும் நிறையப் பெறக்கூடிய இடம். இங்குள்ள இறைவ னுக்கு மடை பரவும்போது இந்நில விளைபொருட் களே பயன்படுத்தப்பட்டன. குறிஞ்சி நிலத்தின் இயற்கைவளம் எப்படியிருக்குமென்பதை மதுரைக் காஞ்சி (286-300)

நறுங்காழ் கொன்ற கோட்டின் வித்திய குறுங்கதீர்த்தோரை, நெடுங்கால் ஐயவி, ஐவன வெண்ணெலொடு அரில்கொள்பு நீடி இஞ்சீ மஞ்சள் பைங்கறி பீறவும் பல்வேறு தாரமொடு, கல்லகத்து ஈண்டி தனைவளை சாரற் கிளிகடி பூசல் மணிப்பூ அவரைக் குரூஉத் தளிமேயும் ஆமா கடியும் கானவர் பூசல் கருங்கால் வேங்கை இருஞ்சீனைப் பொங்கர் நறும்பூக் கொய்யும் பூசல், இருங்கேழ் ஏறடு வயப்புலப் பூசலொடு அனைத்தும்

இலங்குவெள் அருவியாடு சீலம்பகத்து இரட்ட கருங்காற் குறீஞ்சீ சான்ற வெற்பணிந்து அருங்கடி மாமலை தழீதி ஒருசார்

என எடுத்துக் கூறுகின்றது. நல்ல மணமிகுந்த அகில், சந்தன மரங்களை வெட்டி அவ்விடத்தே விதைத்த குறுகிய கதிர்களையடைய கோளை நெல், நெடிய தாளினையுடைய வெண்சிறுகடுகு, ஐவன நெல்லும் வெண் நெல்லும் அருகருகே வளர்க்கப்பட்டு, இஞ்சி மஞ்சள், பசுமையான மிள குக்கொடி, மற்றும் பலவாய வேறுபட்ட பண்டங் களும் கல்தரையிலே குவிக்கப்பட்டன. தினை விளைந்துள்ள மலைப்பக்கத்திலே அதிலே படியும் கிளிகளை ஒட்டுகின்ற ஆரவாரம், பலமணி போன்ற பூவினையுடைய அவரையின் நிறமுடைய களினாக் தின்னும் காட்டுப் பசுக்களையோட்டும் கானவர்க ஆரவாரம் கரியதாளினையடைய ளூடைய வேங்கை மரத்தின் கொம்புகளில் பூத்த நறுமணப் பக்களைப் பறிக்கும் கானவர்களுடைய ஆரவாரம், கரிய நிறப் பன்றியைக் கொல்லுகின்ற வலிய பலியினுடைய ஆரவாரம், எல்லாவிடத்தும் விளங்கு கின்ற வெள்ளிய அருவி வீம்கின்றகாலே மலையி டத்தே ஒலியுண்டாக, கரிய தாள்களையடைய மலர்களைப் பூக்கும் குறிஞ்சி மரங்கள் சார்ந்த பெரிய சிறப்பினையுடைய மலை" எனக் கூறப்படு கின்றது. இப்பாடலடிகளில் இடம்பெறும் பொருட் களே முருகக் கடவுளை வணங்கும்போது பயன்படு கின்றன. திருமுருகாற்றுப்படையிலிருந்து பல மேற்கோள்களைக் காட்டலாம். (218-220)

''சீறுதினை மலரொடு விரைகி, மறியறுத்து வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீகி ஊர்ஊர் கொண்டசீர்கெழு விழவினும்''

என்று பழமுதிர்சோலையிலே முருகனை வழிபடத் தினையரிசி மலர்களொடு பயன்படுத்தப்படுவது குறிப்பிடப்படுகின்றது. நகரில் முருகனை ஆற்றுப் படுத்தும் போது (228-242)

"நெய்யோடு ஐயவி அப்பி, ஐது உரைத்து குடத்தம் பட்டு கொழுமலர் சீதறி

சீறுபசு மஞ்சளொடு நறுவீரை தெளீத்து பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை

உருவப் பல்பூந்தூஉய், வெகுவரக் குருதிச் செந்தினை பரப்பீ என்று கூறப்படுகின்றது. "நெய்யோடே வெண் சிறுகடுகையும் அப்பி, தான் வழிபடுவதற்குரிய மந்திரத்தை உச்சரித்து வழிபட்டு, அழகிய மலர்க ளைத் தூவி வழிபட்டு சிறிய பசு மஞ்சளுடன் நறுமணமுள்ள சந்தனம் முதலியவற்றைத் தெளித்து, பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி மாலையை யும், நறிய குளிர்ந்த மாலைகளையும் சிவந்த நிறத்தினையுடைய பல பூக்களையும் சிவந்த நிறத்தினையுடைய பல பூக்களையும் தூவி, அச்சம் தரும்படியாக குருதியிலே கலந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி …" என்று பாடலடிகள் பொருள் தருகின்றன. ஐயவி, மஞ்சள், செந்தினை எனப்படும் குறிஞ்சி நிலப்பொருட்கள் பயன்படு கின்றமை இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது.

தினைக்கொல்லையில் கதிர்கள் முற்றிய பின்னர் அக்கதிர்களிலே முதல் அரிபவற்றை முருகக் கடவுளுக்குப் படையல் செய்து பதித்து உண்பதற்காக வைக்கும் வழக்கம் இருப்பதை அறிவோம். குறுந்தொகை 105 ஆம் பாடலில் இச்செய்தி குறிப்பிடப்படுகின்றது.

"புனவன் துடவைப் பொன்போல் சீறுதினைக் கடியுண் கடவுட்கு **கிட்ட செழுங்குரல்**"

என்று அப்பாடலடிகள் அமைகின்றன. ''குறவனுக் குரிய தோட்டத்திலே விளைந்த பொன்னைப் போன்ற சிறு தினையிலே புதிதாக்கி அதனைக் கடவுள் உண்ணுதற்காக இடப்பட்ட வளப்பமு டைய கதிஙளை" என்பது பாடலடிகளின் பொருளாகும்

குறிஞ்சி மலை முருகப்பெருமானுடைய மலை எனவே குறிப்பிடப்படுகின்றது. அக்குன்றம் முழு வதும் அந்நிலக் கருப்பொருளுள் ஒன்றாகிய காந்தள் மலர் கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்திருக் கின்றன. சிவந்த நிறமான அப்பூக்களை "குருதிப் பூ" என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். குறுந்தொகை முதலாவது பாடலிலே,

"கழல்தொடி சேஎய் குன்றம் குருதப் பூவீன் குலைக் காந்தட்டே"

என்று இச்செய்தி கூறப்படுகின்றது. "காலிலே உழலக் கூடியதாக இட்ட வீரக்கழலையுடைய முருகப் பெருமானுடைய இம் மலையானது சிவப்பான பூங்கொத்துக்களையுடைய காந்தள் மலர்களை உடையது" என்பது பாடலடிகள் கூறும் பொருள்.

3. தேனும் தினைமாவும்

முருகனுடன் தொடர்பான குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருளுள் தேனும் தினைமாவும் சிறப்புப் பெறுகின்றன. வள்ளியிடம் கிழவனாகச் சென்ற முருகப் பெருமானுக்கு வள்ளி தேனும் தினை மாவும் கொடுத்த கதை பற்றி இங்கு நினைவு கூரலாம். மேலும், இன்றும் முருகக் கடவுளின் கோயில்களிலே மாவிளக்குப் படையலிடும் வழக்கத்தினையும் நோக்கலாம். தேனும் தினை மாவும் கலந்து செய்யப்படும் மாவிளக்கினைப் படையலிடுவது பண்டைக்காலத்திலிருந்து வந்த ஒரு வழக்கமாக அமையலாம்.

4. தொபும் தொக்கருவிகளும்

கருப்பொருள்களுள் ஒரு பகுதியாக இசையும் இசைக்கருவிகளும் கொள்ளப்படுகின்றன. குறிஞ்சி நிலத்துக்குத் தொண்டகப் பறையும் வெறியாட்டுப் பறையும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. முருக வழிபாட் டிலே குரவைக்கூத்து ஒரு பகுதியாகப் பண்டைக் காலத்திலே அமைந்திருந்தது. குன்று தோறுஆட லில் முருகனுக்குக் குரவைக்கூத்து நிகழ்வதாகத் திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகின்றது. (194 - 197).

"கொடுந்தொழில் வல்வில் கொலைகிய கானவர் நீடமை வீளைந்த தேக்கண் தேறல் குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர"

என்னும் பாடலடிகள் அக்குரவைக் கூத்துப் பற்றிக் கூறுகின்றன. ''கொடிய தொழிற்பாடுகளையுடைய வலிமையான வில்லாலே கொல்லுதலைச் செய்யும் குறவர், நீண்டுயர்ந்த மூங்கிலிலேயிருந்து முற்றின தேனாற் செய்த கள் தெளிவை, மலையிடத் தேயுள்ள சிறிய ஊர்களிலுள்ள சுற்றத்தோடு உண்டு மகிழ்ந்து குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தொண்ட கம் எனப்படும் சிறிய பறையினது தாளத் துக்குக் குரவையாட ..." என்பது பாடலடிகளின் பொருளாகும். அக்கூத்துக்கு அணியாகத் தொண் டகப் பறை முழக்கப்படுகின்றது. குறிஞ்சிக்குரிய இசைக் கருவியாகிய தொண்டகப் பறை முருகக் கடவுளுக்காக அயரப்படும் குரவைக்குப் பக்கக் கருவியாக ஆகின்றது. குறிஞ்சிக்கு இசை குறிஞ்சிப் பண்ணாகும். குன்றுதொறு ஆடல் நகரிலே முருகனை வழிபடுமிடத்து

''நளிமலைச் சீலம்பில் நல்நகர் வாழ்த்தி நறும்புகை எடுத்து குறிஞ்சீ பாடி தெமிழிசை அருவியொடு தின்னியம் கறங்க"

என்று திருமுருகாற்றுப்படை (238-240) குறிஞ்சிப் பண் பாடுவதைக் கூறுகின்றது. ''மலைகள் நெருங்கி அமைந்துள்ள பகுதியில் உள்ள நல்ல ஊர்கள் சிறப்புடன் அமைய வாழ்த்தியும், நறுமண முள்ள தூபங்களைக் காட்டியும், அந்நிலத்துக் குரிய குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடியும்'' முருகப் பெருமான் வழிபடப்படுகின்றார்.

ஒவ்வொரு நிலத்திலுமுள்ள கருப்பொருள்கள் அவ்வந்நிலத்து வழிபாட்டு நடைமுறைகளுடன் தொடர்புற்றிருப்பதைத் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றினின்று அறியலாம்.

25

யாம் இரப்பவை

மனிதன் பூமியிலே பல்லாயிரம் ஆண்டுக ளாக வாழ்ந்து வந்துள்ளான். மிக நீண்ட காலத் கின் பின்னரே இன்றைய நாகரிக நிலையை அடைந்துள்ளான். ஆதி மனிதன் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கையோடு ஒன்றிய வாழ்க் கையை வாழ்ந்தான். அந்நிலையில் அவனுக்கும் மிருகங்களுக்குமிடையில் வாழ்க்கை முறையில் அதிக வேறுபாடு இருக்கவில்லை. எனினம் ஆறு அறிவ உடைய மனிதன் விலங்குகளைப்போல இயற்கையைப் பெரிதும் நோக்கவில்லை. இயற் கையிலே சில அமிசங்கள் அவனுக்கு வியப்பினை அளித் தன. வேறுசில அச்சத்தை ஏற்படுத்தின. வேறுசில மகிழ்ச்சியை அளித்தன. சூரியன் காலையில் உதித்து மாலையிலே மறைதல், இரவு ஏற்படல், மீண்டும் காலையில் சூரியன் உதித்தல் என்பனவற்றையும், பகல் இரவு மாறி மாறி வருதலை அவன் அவதானிக்கத் தவறிலன்.

பெரிய மலைகள், ஆறுகள், அடர்ந்த மரங்கள், பரந்த வானம் போன்றவை அவனுக்கு வியப்பினை அளித்தன. அவன் இயற்கையிலே கிடைத்த உணவுகளை உண்டு, இயற்கையிலே உலாவினான். உறங்கினான். தனக்கும் இயற்கை அமிசங்களுக்குமிடையில் உள்ள தொடர்புகளை யும், இயற்கையிலே தனக்குரிய இடத்தினையும் மனிதன் அக்காலகட்டத்திலே தன் அறிவுக்கு எட்டியவாறு அறிய முற்பட்டான். செயற்படவும் தொடங்கினான். இத்தகைய சூழ்நிலையிலே தான் ஆதிகால சமயம் உருவாகியிருக்கலாம். அவன் காலப்போக்கிலே தனக்குப் புற வாழ்வு மட்டுமன்றி அகவாழ்வும் அவசியம் என்பதை உணரலானான். தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கையைத் தன்வயப் படுத்தத் தொடங்கினான். தான் நேரிலே கண்ட இயற்கை அமிசங்களில் வியப்பு, அச்சம் போன்ற ஏற்படுத்தியவற்றையன்றி, நன்மை வற்றை பயப்பன எனக் கருதியவற்றையும் தெய்வங்களாக உருவகித்து வழிபடத் தொடங்கினான்.

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

இத்துடன் நின்றுவிடாது, காலப்போக்கிலே இவற்றுக்கு அப்பாலே, பெரியசக்தி ஆற்றல் ஒன்றுள்ளதென்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங் கினான். இப்பெரிய சக்தி யாவற்றையும் கடந்த தாக கடவுளாகவும், அனைத்தையும் ஆளும் தலைவராக இறைவனாகவும், எங்கும் நிறைந் துள்ள பரம் பொருளாகவும் கொள்ளப்படலாயிற்று.

இப்பேராற்றல் உலகிலுள்ள பல்வேறு நாடுகளிலே, அவ்வவற்றின் தட்ப வெப்பநிலைகள், அவ்வவ்விடங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறை, சிந்தனைகள், அநுபவங்கள் முதலியன வற்றின் அடிப்படையிலே பலவாறு போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பேராற்றலை கடவுளை இறை வனை அருவமாகவும், உருவமாகவும், அருவுருவ மாகவும் இந்து சமய ஞானிகள் கண்டனர். தெற்கு ஆசியாவைப் பொறுத்தமட்டில் உண்மைப்பொருள் ஒன்று, ஞானிகள் அதனைப் பலவாறு கூறியள்ள னர் (ஏகம்ஸத் விப்ரா பஹுதா வதந்தி) என்ற கருத்து காலத்தால் முந்திய இந்துசமய வேத மான இருக்கு வேதகாலம் தொட்டு நிலவி வந்துள்ளது. இறைவனை அருவமாக குணம், குறி, உருவமற்றவனாக நோக்கும்பாங்கு ஒன்று. அவ னைக் குணம், குறி, உருவமுள்ளவனாக நோக்கும் பாங்கு பிறிதொன்று. அருவமாகவும், உருவமாக வும், அருவுருவமாக இறைவனை நோக்குதலும் உண்டு. இம் மூன்று நிலைகளிலும் இறைவனை நோக்கும் பாங்கு இந்து சமயத்தில் உள்ளது. அவரவர் தத்தம் அறிவு, அநுபவம் முதலியன வற்றிற்கேற்ப மேற்குறிப்பிட்டவற்றுள் எகையம் பின்பற்றலாம்.

இறைவனை உருவத் திருமேனியுள்ள வராக நோக்கும் போது, சிவபிரான் பார்வதி, விநாயகர். முருகன், விஷ்ணு, திருமகள், வீரபத் திரர், பைரவர் எனப் பல்வேறு பெயர்களுடனும், திருமேனிகளுடனும், அவர் வழிபடப்படுகின்றார்.

"யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர், அத்தெய்வமாகி யாங்கே மாதொருபாகனார். வருவார்" எனும் சிவ ஞான சித்தியாரின் கூற்றுப்படி ஒரே இறைவனாகிய சிவபிரானே பற்பல திருவுருவங்களிலே தோன்றி ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள்பாலிக்கிறார் என்பது தெளிவாகும்.

இவ்வகையில் நோக்கும்போது தமிழகத் திலே முருகவழிபாடு மிகப்பழமை வாய்ந்த வழி பாடுகளில் ஒன்றாகமட்டுமன்றித் தனிச் சிறப்பான வழிபாடாகவும் விளங்குகின்றது. சங்கநூல்கள் தோன்றுதற்கு முன்பே (ஏறக்குறைய கி.மு. 300க்கு முன்பே இவ் வழிபாடு நிலவியதற்கு ஆதிச்ச நல்லூரிலே தொல்லியல் ஆய்வின்போது கிடைத் துள்ள வேல், சேவல் போன்றவை கி.மு. 1200 வரையில் சான்றுபகருவன.

குறிப்பாக சங்ககாலம் தொட்டு இக் காலம் வரையிலே நிலவி வந்துள்ள முருக வழிபாட்டின் பல்வேறு நிலைகளை இலக்கியம் குறிப்பாகத் தமிழ் இலக்கியம், தொல்லியல் சின்னங்கள் மூலம் அறியலாம். சங்ககாலத்திலே நிலவிய முருக வழிபாட்டின் பல்வேறு அமிசங் களை அக்கால நால்கள் சிலவற்றிலே காணலாம். நன்கு செம்மைப் படுத்தப்பட்ட முருகவழிபாட்டின் சில அமிசங்களைச் சங்ககால முடிவிலே அல்லது சற்றுப்பின்னர் தோன்றிய திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் ஆகிய நூல்களிலே காணலாம். இறை வழிபாடு, இறைவனின் மகத்துவம், திருவருட்சிறப்பு முதலியன மட்டுமன்றி மனித வாழ்வின் முக்கிய நோக்கங்களாகச் சிறந்த விழுமியங்களும் இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதுபற்றிப் பின்னர் கூரப்படும்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு ஆதிகாலம் தொட்டு மனிதன் இறைவனை வழிபட்டு வந்துள் ளான். ஒருசாரார் இறைவனைப் பற்றிய கருத்துக் களை ஏற்றிலர். பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக மனிதன் இறைவனை இரந்து வழிபட்டு வந்துள் ளான். ஒருசாரார் தத்தம் உலகியல் வாழ்வு சிறக் கும் வகையிலே வெற்றி, செல்வம், கல்வி, புகழ், ஆதிக்கம், சிறந்த வாழ்க்கை எனப் பலவற்றைத் தமக்குத் தந்தருளுமாறு இறைவனை வழிபடு கின்றனர். இவையே பெரும்பாலும் பலரால் விரும் பப்படுவன. இவை யாவும் நிரந்தரமற்றவை. இவ் உலக வாழ்வுக்கு பொருள் அவசியமே. எனினும்

27

இதுவே தேவை. ஏனையவை தேவையில்லை யென ஒரு சாரார் பழையகாலம் தொட்டு வாதிட்டு வந்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டுகளாக முன்னாள் உலோகாயதவாதிகள், இந்நாள் பொருள் முதல் வாதிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆனால் மனிதவாழ்வு நிம்மதியாக விளங் குவதற்கு புறரீதியிலான சௌகரியங்கள் மட்டு மன்றிக் குறிப்பாக அகரீதியிலான தூய ஒழுக்க மும், ஆன்மீகமும் அவசியமாகும். ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட செல்வம் போன்றவற்றாலே பொதுவாக மக்களிடையிலே போட்டி, பொறாமை போன்றவை ஏற்படும். செல்வம் உள்ளவர்களுக்கும், இல்லாத வர்களுக்குமிடையிலே இயல்பான சுமுக உறவு பெரும்பாலும் நிலவாது. இதனாலே கார்ல் மாக்ஸ் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் அனைவருக்கு மிடையிலே பொருளாதார சமத்துவம் அவசியம் என வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

எனினும், இவர்களின் சிந்தனைகளைப் பின்பற்றும் நாடுகளிலே மேற்குறிப்பிட்ட பொருளா தார சமத்துவம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. செல்வச் செழிப்புள்ள நாடுகளில் வாழும் மக்களி டையே உலகியல்வாழ்வு சிறப்பாக இருப்பினும் அகரீதியிலான நிம்மதி பெரும்பாலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இன்றைய கால உலகிலே விஞ்ஞானத் தின் பெருவளர்ச்சியால் மனித வாழ்வு பலவழி களிலே முன்னேறிவந்தாலும், பொதுவாக அக ரீதியிலான அமைதி - சாந்தி நாடுகளிடையிலும், நாடுகளிலும் நிலவுவதாக அறியப்பட வில்லை. எதிர்மாறாக, நாடுகளிடையிலே போட்டிகள், போர்ச்சூழல் நிலவுகின்றன. உலகநாடுகளிலே வாழும் சமூகங்களிடையிலே போராட்டங்கள் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன.

எனவே போராட்டங்கள், போட்டிகள், போர்ச் சூழல் போன்றவை மக்களிடையிலே நிலவாது சமாதானம், சுபிட்சம் போன்றவை ஏற்படுதற்குப் புரிந்துணர்வு, சகிப்புத்தன்மை மனிதநேயம், தெய்வ நம்பிக்கை முதலியன அவசியமாகும்.

உலகியல் வாழ்வுக்குப் பொன் - பணம், பொருள் - உடமைகள், பொருட்கள் ஆகியன அவசியமாகும். பழைய காலத்திலே மட்டுமன்றி இக்காலத்திலுமிவை உலகியல் வாழ்வுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அவசியம் என்பதில் ஐயமில்லை. இவையிருந்தால் தான் மனிதன் புலன்வழி இன்பங்களை போகங் களை அநுபவிக்க முடியும். ஆனால் இவையனை த்தும் முற்குறிப்பிட்டவாறு நிலையானவையல்ல. ஒருகுறிப்பிட்ட காலத்திலேதான். இவற்றை அநுப விக்கலாம். இவற்றிலும் பார்க்கத் தெய்வீக அருள், அன்பு, அறம் இருந்தால் தனிமனிதன் மட்டுமன்றி, சமூகங்கள், நாடுகள் உலகமே இன்பமயமாக விளங்கும்.

அருள் எனும் பதம் பலபொருட்படும். அவையாவன : திருவருள், தயை, இரக்கம், நல் வினை, ஏவல், ஒருவர் தம்மிடத்து தொடர்பில்லா தாரிடம் காட்டும் அன்பு (இக்கருத்து திருக்குறளில் வரும் "அன்பின் குழவி அருள்" என்பதாற் புலப்படும் என உரையாசிரியர் குறிப்பிடுவர்). ஆனால் இக் கட்டுரையிலே வரும் பரிபாடற் செய்யு ளிலே (5.79:80) இறையருள் இங்கு முருகப் பெருமானுடைய திருவருட் சிறப்பினையே கருது கின்றது.

இறைவன் திருவருட்கடாக்ஷம் கிடைத் தால் ஒருவர் வீடுபேறு அடையலாம். அதுமட்டு மன்றி மற்றும் தேவையான அனைத்தும் கிட்டும். திருவருளுடன் இறைவனிடத்து அன்பும் வேண்டும். இந்த அன்பு இருதரப்பிலானது. அதாவது இறை வன் ஆன்மாவிடத்து இயல்பான அன்புடையவன். இதை உணர்ந்து ஆன்மாவும் அவரிடத்து அன்பு கொள்ளவேண்டும். இந்த நிலைதான் உண்மை யான பக்தி எனக் கருதப்படும்.

எனவே தான் மணிவாசகப்பெருமான் ''அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி'' என அருளியுள்ளார். இந்த அருளும், அன்பும் இருப்பின், இவற்றால் அறம் - தர்மம் உண்டாகும். உலகத் தைத் தாங்கி நிற்பதும், அனைத்துக்கும் மேல தாய் அனைத்தையும் சீர்தூக்கி நடத்துவதும் இதுவே. மனிதர் பின்பற்ற வேண்டிய மூன்று இலட்சியங்களான அறம், பொருள், இன்பம் (இது சிற்றின்பம், பேரின்பம், வீடுபேறு எனவகைப்படும் ஆகிய மூன்றிலும் முதலாவதாகக் கூறப்படுவது அறமே.

எனினும் இறையருள் இங்கு முருகனின் திருவருள் கிடைத்தால் அன்பு அறம் மற்றும் அனைத்தும் ஒருவருக்குக் கிட்டும். பொன், பொருள், போகம் மட்டும் இருந்தால் மட்டும் நிலை யான வீடுபேறு கிட்டாது. ஆனால் அருள், அன்பு, அறம் இருந்தால் இவ்வுலக வாழ்வு மட்டுமன்றி வீடுபேறும் சிறப்பாகக்கிட்டும். அருள், அன்பு, அறம் ஆகிய இலட்சியங்கள் அன்று மட்டுமன்றி இன் றைய அல்லல்படும் உலகிற்கும் அவசியமாகும். இவ் இலட்சியங்கள் எக்காலத்திற்கும் மிக உகந்தவையாகும்.

எனவே தான் பரிபாடலிலுள்ள ஐந்தாவது செய்யுளிலே முருகப் பெருமானைச் சிறப்பித்துப் பாடிய அருட் கவிஞரான கடுவனிளவெயினார் அதன்முடிவிலே "தேருருள் போன்ற பூங்கொத்துக் களாலான கடம்பமலர் மாலையை அணிந்த முருகப்பெருமானே! தேவரீரிடம் யான் இரந்து வேண்டுவன பொருள், பொன், போகம் ஆகியன அல்ல. தேவரீரிடத்து நீங்காத அருளும், அன்பும், அறமும் ஆகிய மூன்றுமே" என்ற கருத்துப்பட

"யாம் தேரப்பவை பொருளும் பொன்னும், போகமுமல்ல நின்பால் அருளும் அன்பும் அறனும் முன்றும் உருளிணர்க்கடம்பி வொல் தாராயே"

எனச்சிறப்பாக அப்பெருமானை இரந்து வேண்டுகிறார்.

மேன்மை கொள் சைவநீதி

"பங்கத்தயனும் மாலும் காணாத பெருநீதி" என்னும் சொற்றொடர் நீதி என்றொரு பதம் இறைவனைச் சுட்டுவதைக் கூறும். நிதி மிகுந்தவர் நீதி செய்ய முனைய வேண்டும். சங்கநிதி பதுமநிதி என நிதிகள் பற்றிப் பலவாறு நீளும், ஆற்றலிற் தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் அன்பு மிக்கூர அருள் பொழியும் பெற்றியர். சைவநீதி பன்னெடுங் காலமாக வாம்க்கை நெறியை வமுக் திக் கூறுகின்றது. புலன் அற்ற புல்லர்களாய், உளமற்ற உலுத்தர்களாய் எங்கள் பண்பாட்டுச் செழுமையை அழித்து வந்திருக்கின்றோம். நுனிப்புல் மேய்ந்த நீர்மையராய் வாழ்ந்திருக் கின்றோம். இந்த நிலையில் மேன்மை கொள் சைவநீதி தந்த காப்பிய வளத்தை கால வெள் ளத்தை அழியவிடாது கருக்தான்றி கையகப் படுத்தினால் நேமியில் இமயம் போல் பண்பாட்டுச் செழுமையில் உயிர்த்தவர் சைவப் பெருமக்கள் என்பதற்கு இரட்டைக் கருத்து இருக்க முடியாது.

உலகேலாம் எனத் தொடங்கி உலகேலாம் என நிறைவுறும் காப்பியக் கடலை முகர்ந்து முக்காலமும் நிறைபேறாக வாழவைத்தவர் அருள் மொழித்தேவர். உத்தம சோழப்பல்லவன், தொண்டர் சீர் பரவுவார், கவிவலவ எனப் பலபடப் புகழப்பட்டவர். சேக்கிழார் என்னும் நாமம் நிலைக்கப் பெற்ற அருள்மொழித்தேவர் ஆக்கிய காப்பியம் கடவுள் காப்பியமாக மிளிர்ந்தது. கவின் தமிழ்த் தேறல் பிளிற்றி வாழ்வியலுக்கு விருந்து படைத்தது.

ஆராய்ச்சியாளா்கள் சீா்திருத்தச் செந்தமிழ்க் காப்பியம், சமுதாயக் காப்பியம், சமயப் பெருங் காப்பியம், வரலாற்றுக் காப்பியம் எனப் பல்வகை யாலும் புகழ்ந்தேத்தும் பெரிய புராணம் போப் என்பவரால் வியத்தகு பெருங்காப்பியம் எனப் பேசப்பட்டது. உமாபதி சிவாச்சாரியாா் "ஒள்ளிய சீாத் தொண்டா் புராணம்" என்றும் போற்றியுள்ளாா்.

29

கோ. வேலாயுதம் S.L.E.A.S முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்

காலக் கண்ணாடியாக கருத்துக் கண்ணை மறைத்தோர்க்கு மருள் நீக்கும் மருந்தாகவும் போற்றப்பட வேண்டிய நீதிநூல், தியாகத் தழும்பில் பூத்துத் தியாக வேள்வியில் எதை எதையெல்லாம் வேள்விப் பொருளாக்கி நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியனிடம் சரணடைந்த சான்றோரைப் பாடிய தோடு வாழ்வியல் நுட்பங்களை, வரலாற்றுத் திட்பங்களை, திடமாக எடுத்தியம்பியது பெரிய புராணம்.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று வள்ளுவர் பேசுவார். அந்தப் பேருண்மையை அருள் மொழித்தேவர் சாதியைக் கடந்தவர்கள் சிவநேயச் செல்வர்கள் என அழுத்திக் கூறுகின் றார். சான்றாக குயவர் குலத்தில் பிறந்த திருநீல கண்ட நாயனாரை

"வேதியர் தில்லை முதார் வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்" என்றும் "பொய்கடிந்து அறத்தின் வாழ்வார் புனல்சடை முடியார்க்கு அன்பர்" எனவும் போற்றிப் புகழ்கின்றார்.

பாணர் குலத்துப் பிறந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாண நாயனாரை "மன்பெரும்பாணர், அன்பினில் பாணர் என்றும் பாடலுற்றார். ஞானசம்பந்தர் 'ஐயரே'' என்று விழிப்பதும் கண்ணப்பனை சவகோசரியார் "ஐயரே" என்பதும் திருநாளைப் போவாரை தில்லைவாழ் அந்தணாகள் "ஐயரே" என்று அழைப்பதும் ஈண்டு கவனிக்கர் பாலது. சேக்கிழார் ஐயர் என்ற சொல்லை காப்பியத்தில் 22 இடங்களிற் பயன்படுத்தியுள்ளார். 15 இடங்க ளில் இறைவனையும், 7 இடங்களில் கண்ணப்பர், திருநாளைப் போவார், நந்தனார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்போரைக் குறிப்பதாய் அமைந் துள்ளது. சொல்லும் செயலுமாய் வாழ்ந்த அப் பொற்காலம் எங்களுக்கு அறிவு புகட்டும் நற்கால மாய் அமைய வேண்டும். இந்தவிடத்தில்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

"ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்

நன்றே நனைமீன்" என்ற திருமூலர் திருவாக் கை உள்வாங்குவோம். பக்திச் சுவையினூடு சமு தாய ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சாடி, பெரியபுராணத்தை ஆக்கினார் சேக்கிழார். எனவே பெரிய புராணத் தைப் புரட்சிக் காப்பியம் என்றோ சமுதாயக் காப்பியமென்றோ கூறலாம். இந்த உண்மையை உள்ளத்தில் நிறுத்திய போப், உன்னத காப்பியம் என்றார்.

கி.பி. ஆறாவது நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 12 வது நூற்றாண்டு வரை வளம் பெற்று வளர்ந்த தமிழ் தேவாரம், திருவாசகம், திருமுறைகள் எனப் பரிணமித்தன. இத்திவ்விய இலக்கியங்கள் தமிழுக்குக் கிடைத்த பெருங்கொடைகள். அப்ப ரும், சுந்தரரும் ஆளுடைப் பிள்ளையும் அருள் மணிவாசகரும் செந்நெறியூடு தமிழ் செய்த தக்கோரே.

சீரிய செய்தியாக மணிமேகலை, ஆழ்வார் பாடல்களுக்குப் பின்னர் பேதமறப் பேசும், பேணும் பெற்றியைப் பெரியபுராணம் கூறிச் செல்வது வாழ்வியல் வளத்தை வாழ்வாங்கு வாமும் திறத்தை செயற்படுத்த விளைவது புலனாகிறது. வேளாளர் பதின்மூவரையும், ஆதிசைவர் நால்வரை யும் அந்தணர் பன்னிருவரையும், வணிகர் ஐவரை யும் இடையர் இருவரையும், நுளையர், சான்றோர், வேடா, செக்காா, மாமத்திரா, ஏகாலியா, புலையா, குயவர், பாணர், சாலியர் ஆகிய வகுப்பினர் ஒவ்வொருவரையும் நாயன்மார் திருக்கூட்டத்தில் காணலாம். இவர்களைத் தவிர எறிபத்தர், கணம் புல்லர், காரியார் குலச்சிறையார், தண்டியடிகள், பெருமிழலைக் குறும்பர் என்போரும் அடங்குவர்.

எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவியா திலும் அரிது அரிதுகாண் என்ற கூற்றுக்கு சொற்கொறி யாம் சிறுநெறியால் அன்புணர்வால் ஒழுக்க மேம்பாட்டால் பூசிக்கப்படுபவர்களாய் ஆலயங்களில் இருப்பது சொல்லாமலிருக்க முடியாது. இருண்டதொரு காலப்பகுதியில் தாளிட்ட கோயில்கள் தமிழினத்தில் இருந்தனவே என்பதை நினைக்கும் போது இதயம் இறுகுகிறது. மேன்மை கொள் சைவநீதிக்கு கரி பூசிய கயவர் களை சமுதாயத்தில் இருந்து அன்று களைந் திருக்க வேண்டும். சொல்லுக்கு ஒரு சக்தி உண்டு. தூய சொல் லுக்கு இன்னும் அதிகம். அதுவும் குற்ற மில்லாத மனம் உடைய மெய்அடியார் சொல் மந்திரமே. உறுதிப் பொருளும் உயிரும் உண்டென்பதை உணர்ந்து வாழும் நிலையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

அரசியலுட் புகுந்தால் முடியுடை மன்னர்களாய பேரரசர்களும் சிற்றரசர்களும் பதினொருவரைக் காணுகின்றோம். சேர, சோழ, பாண்டிய மரபினர் களும் வேளிர் குலத்தவரும் வேறுபல மரபினரும் இவர்களுள் அமைவர். சேக்கிழார் பெருமான் அமைச்சராய்ப் பணியாற்றியவர். அரசாட்சி முறை கள், அரசு அங்கங்கள், அமைச்சு கடமைகள் நன்கு விளக்கம் பெறுகின்றன. குடிகளின் தீங்குக்கு அரசாட்சியே பொறுப்பென்பதும், எல்லா உயிர்களையும் காத்தல் அரசர் கடமை என்பதும் பெரியபுராணம் கூறும் செய்திகளாகும். மெய்யடி யார்களை

"ஆராங் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே பாரம் ஈசன் பணியல தொன்றிலார் ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்

வீர என்னால் வீளம்புந் தகையதோ" எனக் கூறி அருள்மொழித்தேவர் ஆர்ப்பரிக்கின்றார். அன்றியும் தமிழர் நீதிமுறை மனுநீதிச் சோழர் வரலாற்றிலும், தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்திலும் பேசப்படுகிறது.

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள என்ற வள்ளு வன் வினாவிற்கு இசைபட வாழ்ந்த கடமையுணர் வும், கற்பெனும் கலங்கா நெறியும் உடைய மாசற்ற மங்கையர்களைப் பெரியபுராணம் கூறி நிற்கிறது. இசைஞானியார், காரைக்காலம்மையார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய தொண்டர்களைப் போற்றுகிறது புராணம் திலகவதியாரின் பரிவும், மங்கையர்க்கரசியாரின் கொள்கை விள்ளா முரணும், காரைக்காலம்மையாரின் மெய்ம்மையிற் நெறியும், இசைஞானியாரின் புண்ணியப்பேறும், வாழ்க்கைத் துணையாய் அமைந்த மங்கையர் சிலரின் மாண்பும் சேக்கிழாரால் நன்கு விபரிக்கப் படுகிறது.

நிறைவு நிலையில் காப்பிய ஆரம்பத்தை அரன் எடுத்துக் கொடுத்த ''உலகெலாம்'' என்ற சொல்லை உய்த்து உணர்தல் சாலப் பொருந்தும்.

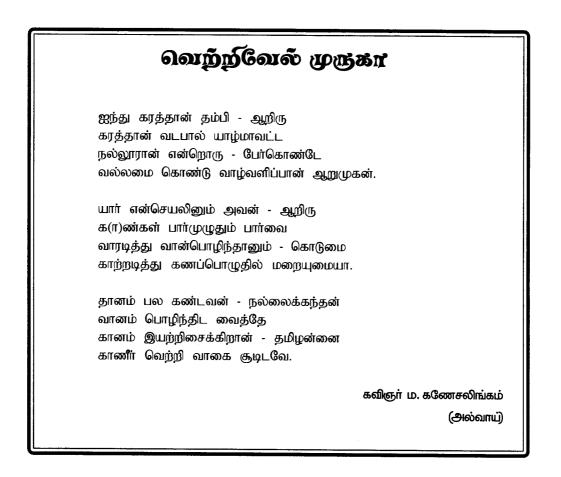
தமிழில் உலகு எனத் தொடங்குவது மங்கல மரபு. நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் "உலகம் உவப்ப" என்று தொடங்குகின்றார். கம்பர் உலகம் யாவையும் என்றே தொடங்குகின்றார்.

உணர்ந்து ஓதல், ஒதி உணர்தல் என்பன இருவேறு நிலை. உணர்ந்து ஒதுதலே சிறப்பாகும். "சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லு வார்" என்பது மணிவாசகம். ஒதுதல் என்னும் போது காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்க ஒத வேண்டும். நினைத்து நினைத்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து ஊற்றெழும் கண்ணீர் அதனால் நனைந்து நனைந்து ஒதுதல் வேண்டும்.

இறைசோதிவானவன் சோதியே சுடரே இது மணிவாசகா் மணிமொழி. அருட்பெருஞ்சோதி தனிப் பெருங்கருணை என்பது வள்ளுவா் திருவாக்கு. இவற்றையொட்டி சேக்கிழார் அலகில் சோதியன் என்றார்.

தெய்வச் சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணம் உலகெலாம் என்று தொடங்கி உலகெலாம் என்றே முடிகிறது. உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் இன்புற வேண்டுமென்பதே இலக்காக எழுந்த காப்பியம் பெரியபுராணம்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி "விளங்குக உலக மெல்லாம்" என்ற நிறைவு அடிகளைக் கொண்ட பாடல் மக்கள் வாழ, பண்பாடு பொலிய, அன்பு செறிய, அருள் கனிய அவன் தாள் பணிந்து ஆனந்தமாக பேரானந்தப் பெருவாழ்வுப் பேறடைய முனையும் தொன்மை நெறி செம்மை நெறி சிவநெறி அந்நெறி எம்நெறி.

இறைவனையும் ஆன்மாவையும் இணைக்கும் அற்புதமான கலைவழவம் தேர்

ஸ்ரீபதிசர்மா கிருஷ்ணானந்தசர்மா கிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமஸ்கிருதத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்ற உற்சவங்களில் இரதோற்சவம் சிறப்பானதாகும். உற்சவமானது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் எனும் ஐந்தொழில்களைக் குறிப்பது இரதோற்சவம் என்னும் தேர்த்திருவிழா இவற்றில் சம்ஹாரம் என்னும் அழித்தல் தொழிலைக் குறிப்ப தாகும். சம்ஹாரமென்பது கண்ணன் கீதையில் கூறுவது போல துஷ்ட நிக்ரக சிஷ்ட பரிபாலன மாகும். பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றனாகிய இறை வன் ஆன்மாக்களிலே உள்ள மும்மலங்களையும் அதனாலேற்படும் பாவங்களையும் அழிவு செய்த லையே இச்சம்ஹாரம் குறிக்கின்றது. இறைவன் தமது ஐந்தொழில்களால் அடியவர்களை ஆட்படுத் திக் கொள்வதே திருவிழாக்களின் தத்துவார்த்த மாகும்.

றோ தத்துவ விளக்கம்

ஆன்மா தனது மனதைப் பக்குவப்படுத்தி பரமா னந்த நிலையை அடையவேண்டுமென்பதையே தேரின் அமைப்பும் உறுப்புக்களும் குறிக்கின்றன.

சிவபிரான் திரிபுராசுரா்களை அடக்குவதற்காக முப்புரங்களையும் அழித்து அருள்பாலித்தார். இத்திரிபுர சம்ஹாரத்து உண்மைக்காட்சியினை உணர்த்தி அதன்மூலம் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் கெடுக்கும் திருவருட் செயலையும் குறிப்பதாக இரதோற்சவம் நிகழு கின்றது. இதனைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

''புரீசை முன்றையும் பொன்றக் குன்ற வில்லேந்தி வேதப்புரவித் தேர்மீசை

திரிசெய் நான்மறை போர் சிறுந்தேத்துந் திருமிழலைப் பரிசீனாலடி போற்றும் பக்தர்கள் பாடியாடப் பரிந்து நல்கினீர்

அரியவிழி கொண்டிரடியேற்கும் மருள நீரே'' என்று கூறுகிறார்.

சாட்டி நிற்கும் அண்டமெல்லாம் சாட்சை

யில்லாப் பம்பரம் போல் ஆட்டுவிக்கும் மாயப் பிறப்பறுக்கும் குற்றாலத்து அண்ணலார் உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கி நிலைபெறுவதற்காக அலகிலா இந்த விளையாட்டினைத் தன்னியல் பால் புரிந்து வருகின்றார்.

இறைவன் உலகையே தேராகக் கொண்டு உவர்ந்து வருவது தேர் உற்சவம். இவ்வுலகு ஓர் அண்டம். அண்டத்தையே எம் நினைவிற்குக் கொண்டு வருவது தேரின் வடிவம். தேரில் உலகி லுள்ள அசையும், அசையாப் பொருட்கள் முதல் எல்லாமே அடங்கி இருக்கின்றன (இது ஏகனாகவும் அனேகனாகவும் உள்ள இறைவனின் சர்வ வியாபகத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது. உலகின் படைப்புக் கடவுள் இறைவன் என்பதைப் புலப் படுத்துகின்றது. "ஆழி தாங்கிய அண்டம் ஒத்தி லங்கிய தக்கன் தேர்" என ஸ்காந்தபுராணம் குறிப்பிடுவதையும் காணலாம்.

மேலும் தேர் அக்கினிச் சுவாலை வடிவு போன்றது. இறைவன் அட்டமூர்த்தி வடிவினன். அட்டமூர்த்திகளுள் ஒன்றான அக்கினி வடிவினன் இறைவன் என்பதைக் குறிப்பதாக இவ்வடிவு அமைந்துள்ளது. அக்கினியானது எல்லாவந் றையும் பொசுக்குவது போல அடியவர்களின் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மகம், மாக் சர்யம் ஆகிய குணஇயல்புகளைப் பொசுக்கித் தூய நல்ல சிந்தனைகள் மேலோங்கி சித்தத்தை அழகுறச் செய்ய வேண்டுமென்கின்ற சிந்தனை யைத் தேரின் அக்கினிச் சுவாலை வடிவு குறிக் கின்றது.

ஆன்மாவானது அன்னமயகோசம், பிராணமய கோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என்னும் ஐந்து கோசங்களின் வயப்பட்டு நின்று இயங்கி நிற்கும் பெரும் தத்துவ நுட்பத்தை எளிய பாமர மக்கள் இனிது உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் உருவக முறையில் கட்புல னுக்குக் காட்டி விளக்குவது திருக்கோயிலில் நடைபெறும் தேர்த்திருவிழாவாகும்.

ஆலய வழிபாட்டு மரபில் இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் இராசோபசாரங்களில் ஒன்றாகவும் இத்தோ உற்சவம் அமைகின்றது. ஆகமமாகி நின்று அண்மித்துத்தாமே வந்து எம்மைத் தலை யழித்து ஆட்கொண்டருளும் எண்ணுதற்கு எட்டாத எழிலான் இறைவன் அடியவர்களை ஈர்த்து ஆட் கொண்டருளக் கருணை கூர்ந்து அடியவர்களைத் தேடித் தேரில் ஆரோகணித்து வீதி உலாவந்து நிலந்தன் மேல் மக்களுக்குகாட்சி கொடுத்து அருள் புரியும் உற்சவமே இரதோற்சவமாகும்.

இவ் இராசோபசாரத்தைத் தத்துவார்த்தமாக "ஆன்மாவை அமைச்சரரோடு கூடிய அரசன்" என சிவஞானபோதமும், "படைகொடு பவனி போதும் பார் மன்னன்" எனச் சித்தியாரும், ஆர்ப்பாய காயம் தன்னை ஆன்மாநின்று ஆட்டுமாறு தேர் பாரிற் செல்லும் பரிபோலும் எனவும், "உடலாகிய தேரில் உயிர் ஆகிய அரசன் உலகமாகிய மாட வீதியில் உலாவருதலே தேரின் தத்துவம்" என ஞானாமிர் தம் என்னும் தத்துவநூலும் அழகாக உருவகம் செய்து விளக்குகின்றன.

வடஸாழி இலக்கியங்களில் தேர் பற்றிய குறிப்புக்கள்

இவ்விதமான தத்துவச் சிறப்புக்கள் பொருந்திய கோ் பற்றிப் பல்வேறு இலக்கியங்களும் சிறப் பாகக் குறிப்பிடுகின்றன. தோ் அச்சு, தோ்ச்சில்லு, கடையாணி, தேர் இழுக்கும் குதிரை என்பன பற்றி வேதஇலக்கியங்களில் குறிப்புக்கள் காணப் படுகின்றன. இருக்கு வேதத்திலும் (4.1) மேலும் யசுர்வேத சதருத்திரியத்தில் ''தக்ஷப்ய', இரத காரேப்ய, தக்ஷார்கள், இரகத்தைச் செய்பவர்கள் எனவும் "இரதேப்ய', இரதபதிப்ய, "இரத்ததை யுடையவர்கள், இரதங்களின் தலைவர்கள் எனவும் யசுர்வேத பிராம்மணத்திலும் (அத் 3 - அறு 120 தோ் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. ''ஆக்மானம் ரதினம் வித்தி 'சாீரம் 'ரதமேவது' என உடலைத் தேராகவும் ஆன்மாவை உயிர் ஆகிய அரசன் ஆகவும் கடோபநிடதமும் குறிப்பிடு கின்றது.

இதிஹாஸ் புராணங்களிலும் குறிப்பாக மஹா பாரதம் (உத்பர்வம்) ஸ்காந்தபுராணம் (5ம் அத்) என்பவற்றிலும் தோ் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படு கின்றன. மேலும் அமரம் என்னும் நிகண்டு நூலிலும் (2ம் காண்டம்) தோ் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படு கின்றது. விஸ்வகா்மீயவாஸ்து பிரம்ம சாஸ்திரம் என்னும் நூல் தக்ஷகா்கள் என்போா் இரதத்தைச் செய்பவர்களில் ஒரு வகையினர் எனவும் அவர்களின் குலச்சிறப்பு மற்றும் கடமை கள் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இரதத்தைச் செய்பவர்கள், இரதத்தைச் செலுத்து பவர்கள், இரதத்தை உடையவர்கள் ஆகியோர் இரதகாரகர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

குரியனுக்கு ஆதிவிஸ்வகர்மாவும் இந்திரன், குபேரன் முதலியோருக்குத் தேவ சிற்பி விஸ்வகர் மாவும் இரதங்களைச் செய்து கொடுத்தார்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றது. "காமிகம், காரணம், குமாரதந்திரம் போன்ற ஆகமங்களிலும் இரத இலக்ஷணவிதி, இரதோற்சவவிதி முதலிய படலங் களில் இரதங்களின் அமைப்பு, இரதப் பிரதிஷ்டை, இரதோற்சவம் என்பனபற்றி விரிவாகக் கூறப்பட் டுள்ளது.

தேரின் வகைகள்

குமாரதந்திரம் என்னும் ஆகமத்தில் விஜய ரதம், காந்த ரதம், றீகேச ரதம், விசாலரதம், நிபத்ர ரதம், றீவிசால ரதம், பத்ர ரதம், பத்ர விசால ரதம் என எட்டு வகையான இரதங்களின் அமைப்புப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆலய கருவ றையின் காற்புற வாய் அளவினைக் கொண்டு தேரின் அளவு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மேலும் இரதங்கள் அமைக்கப்படும் போது அவற்றின் சில்லுகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டும் அவை பல விதமாகக் கூறப்படுகின்றன. இவை மூன்று முதல் பத்துச் சில்லுகள் வரை கொண்டவையாக அமைக்கப்படலாம். இவை ரங்கம், தேர், இரதம் என வகைப்படும். தேர் (பல்லக்கு) என்பன பைடி, சேகரீ, மண்டீ என மூவகைப்படும் எனக் காமிகா கமம் கூறுகின்றது.

ஆலய அமைப்பும் தேரின் அமைப்பும்

தேரின் அமைப்பு முறைகளை நோக்கும் போது இவை ஆலயத்தின் அமைப்பு முறையினை ஒத்த தாக இருப்பதனை நோக்கலாம். வாஸ்து சாஸ்திர நூல்கள் ஆலய பாணிகளை நாகரம், திராவிடம், வேசரம் என மூவகையாகக் கூறுகின்றன. தேரின் அமைப்பிலும் இத்தகைய பாணிகள் வழக்கி லுள்ள, சதுர வடிவான தேர் நாகரம் எனவும், வட்டவடிவான தேர் வேசபிரம் எனவும், எண்கோண வடிவுடைய தேர் திராவிடம் எனவும் அழைக்கப் படும். அறு கோண வடிவுடைய தேர் அமைப்பு அந்திரம் எனவும் கூறப்படுகின்றது. தேர் அசைந்து

பவனி வரும் கோயில் அமைப்பினைக் கொண்டது என கருதலாம். கோவில் கருவறை போல் விமானம், தூபி முதலிய அம்சங்களைத் தாங்கி எழில் மிகுந்து தேர் விளங்குவது கவனிக்கற் பாலது. தேரின் அடிப்பாகத்திற்குரிய சதுரம், வட்டம் என்னும் அமைப்பின் அடிப்படை வைதிக இலக்கி யங்களில் பேணப்பட்டு வரும் தக்ஷணாக்கினி, ஆகவனி யாக்கினி முதலிய குண்டங்களின் அமைப்பு முறையினை ஒத்ததாகும்.

ஆரம்பகால கற்கோவில்கள் சில இரதத்தின் அமைப்பை ஒத்ததாகக் கற்கோயில்கள் தேரின் அமைப்பை ஏற்று இரு பாகங்களிலும் சில்லுகள் பொருந்தியதாக குதிரைகளால் இழுக்கப்படும் நிலையில் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். ஒரிஸாவிலுள்ள கோனாரக் என்ற இடத்திலமைந் துள்ள சூரியனார் கோவில் பன்னிரண்டு சில்லுக ளுடன் கூடிய தேரின் அமைப்பை ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது. கோபுரம் அல்லது மூலஸ்தான விமானத்தில் ஒன்று முதல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தாளங்கள் அமைவது போலத் தேரின் மேற்பகுதி யும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தளங்க ளைக் கொண்டதாகவும் அமையலாம்.

திரிரத வடிவைத்தருவதாக அமைந்த கோவில் களின் அமைப்பு, கற்தூண்கள், விதானம், கற்க ளில் செதுக்கிய விக்கிரக அமைப்புமுறை என்பன வும் படிக்கட்டில் இரதஅமைப்பினை ஒத்த உப கோவில்கள், பஞ்சாயதன அஷ்ட பரிவார அமைப் புக் கோவில்கள், விமானங்களை ஏகதளம், துவிதளம், திரிதளம் என அமைக்கும் முறைமை என்பன வற்றை நோக்கும் போதும் ஆலயங்களின் அமைப்பு முறையினை ஒத்ததாக இரதங்களின மைப்பு முறைமை விளங்குகின்ற தன்மையை உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

காமிகாகமத்தில் இரதங்களினமைப்பு முறை யில் வாஜனம், நித்ரா, கபோதம், ஆலிங்கம், பிரதி வாஜனம், பிரவேசம், நிர்கமம் என்ற பெயருள்ள வற்றை ஆலய அமைப்பு முறைப்படி செய்ய வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளமையும் இவ்விடத் தில் நோக்கத்தக்கதாகும். தேரின் அடிப்பாகம் மரத்தினாலும் மேற்பாகம் துணிகளினாலும் பலவிதமாக அலங்கரிக்கப்பட்டு உருவாக்கப் படுகின்றது. மேற்பாகம் பலவித தளங்களோடு கூடியதாக மரத்தினால் ஆக்கப்பட்டுப் பலவகை யான இரதங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. தேர்ச் சாரதிகளாக முருகன், நந்திகேசுவரர், பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் ஆகியோர் அமையலாம் எனவும் காமிகாகமம் கூறுகின்றது.

தேர்த்திருவிழாவின் தரிசனப்பயன்

சாபம் பெற்ற இந்திரன் திருவாரூர்த் தேர்த்திரு விழாவிலே பேரிகை வாசித்துச் சண்டாள வடிவம் நீங்கித் தேவ வடிவம் பெற்றான் என "**வாருரும் முரசெறீந்து மதங்களீற்றீன் மீசையேறீ ஆண்டு** பல அப்பதியீல் அமலன் விழாச் சேவித்து மீண்டு சுரர் பதிபுகுந்து விபவமுடன் வீற்றீருந்தான் என தேர்த்திருவிழாவின் தரிசனப் பெருமை கூறப்பட்டுள் ளதைக் காணலாம். மேலும் அடியவர்களின் வாழ்வு சிறக்க தேர்த் திருவிழா நடைபெறும் சிறப்பினை

தக்க பூசனைச் சீவமறையோர் பெருந்தாள நாயகர்தம்பேர்

திக்கனைத்திலும் எண்முதல் கிமையவர் தேவர் தம் திருமேனி

மிக்க மாலகை தருபவர் அடியவர் மின்னனார் சமயத்தோர்

- ஒக்கவாழ்கெனச் செந்தில் வாழ்கந்தனே உருட்டுக சீறுதேரே
- உரக நாயகன் ப∴றலை பொடிபட உருட்டுக சீறுதேரே

என திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத் தமிழில் கூறப்படுவத னையும் காணலாம்.

൹ിത്തവുതന്ന

அழகுக் கடவுள் தனி இயற்கை நிலையில் எவ்வண்ணம் பொலிந்து உருவங்கள் வாயிலாகத் தன்னை உணர்த்துகின்றதோ அவ்வண்ணமே இயற்கை சார்பு பெற்ற கலைகளிலும் பிறவற்றிலும் பொலிந்து தம்மை உணர்த்துகின்றார். பேருண்மை யின் கருவாக அமைகின்ற இவ்வகையான உற்ச வங்கள் கலையுணர்வின் மூலம் பக்தி உணர்வை வளர்த்து அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி சிவனடிக்கீழ் சிவபுரம் செல்ல வழிசமைப்பனவாகும்.

ஓர் ஆலயத்தை அமைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு ஒப்பாக இரதத்தை நிர்மாணம் செய்து பிரதிஷ்டை செய்வதும் மேலான சிவபுண்ணியச் செயலாகும். இச்சிவ புண்ணியச் செயல்களைச் செய்தவர்களும் செய்வித்தவர்களும் இரதோற் சவத்தைத் தரிசிப்பவர்களும் விரும்பிய உலகப் பயன்கள் எல்லாவற்றையும் பெற்று உலகில் செல்வந்தனாகவும் தலைவனாகவும் வாழ்ந்து எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து விடுபட்டு மறுமையில் அம்பலத்து அண்ணலின் பாதார விந்தத்தில் சிவலோக சாயுஜ்யப்பதவி அடைவார்கள் என சாஸ்திரங்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன.

காஞ்சி மாவழ வைகுஞ் செவ்வேள்

முவீரு முகங்கள் போற்றீ முகம்பொழீ கருணை போற்றீ ஏவரும் துதீக்க நீன்ற திராறுதோள்கள் போற்றீ காஞ்சீ மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றீ அன்னான் சேவலு மயீலும் போற்றீ திருக்கைவேல் போற்றீ போற்றீ - கந்தப்புராணம்

தோற்றம்

கந்தப்புராணம் பேசும் செவ்வேள் காஞ்சி புரத்தில் மாமரத்தருகில் சிவந்த திருமேனி உடையவராக எழுந்தருளி உள்ளார். கந்தக் கடவுளை பல்வேறு திருப்பெயர்களால் நாம் துதிக்கிறோம். அவற்றுள் செவ்வேள் என்னும் திருப்பெயர் திவ்வியமானது. வேள் என்ற சொல் குறிஞ்சிக்குமரனைக் குறிக்கும். செவ்வேள் என்னும் சொல் பரிபாடலில் எட்டுப் பாடல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. செவ்வேள் என்பகன் பொருளாக சிவந் த நிறமுடைய அழகன் மருகனைக் கொள்ளலாம். நீல நிறக் கடலில் இருந்து தோன்றும் காலைக் கதிரவனின் அழகில் உள்ளம் பறி கொடுத்தோர், அந்தச் சூரிய னையே இறைவன் எனத் தொழத் தொடங்கினர். காலஞ் செல்லச்செல்ல, அந்தக் கதிரவனே, நீல மயில் மீது வீற்றிருக்கும் செவ்வேள் வழிபாடாக மலர்ந்தது. நீல நிறக் கடலை நீல நிற மயிலா கவும், அதில் நிவர்ந்து எழும் காலைக் கதிரவனை செந்நிறம் கொண்ட செவ்வேளாகவும் எமது முன்னோர் கண்டனர்.

சேயோனைக் குறிஞ்சித் தெய்வமாக தொல்காப்பியர் கூறுபர். முருகன் தோற்றத்தை நக்கீர்ர் தனது திருமுருகாற்றுப்படையில் முன்னே சொல்லியவாறு, நீலக் கடலில் எழும் காலைக் கதிரவனாகக் காண்கிறார். பெருந்தேவனார் தான் பாடிய குறுந்தொகைக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடும்போது, செவ்வேளின் திருவடி, திருமேனி, உடை, வேல், கொடி ஆகிய அனைத்தும் செம்மை யாக விளங்குவதாகப் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு சங்கப் புலவர்கள் பாடிப் பெருமகிழ்வுற்றனர்.

35

– பொ. சிவப்பிரகாசம் கொழும்புத்துறை மேற்கு

செவ்வேளை நாம் மயிலேறும் பெருமா ளாகக் காண்கிறோம், மகிழ்கிறோம். 'மறைகளின் முடிவாலும், வாக்காலும், மனத்தினாலும் அளக் கொணாமல் நிறைவுடன் யாண்டுமாகி, நின்றிடும் நிமல மூர்த்தியாம், பரம்பொருளே மனிதகுலம் உய்ய வேண்டி ஆறுமுக உருவாய், முருகன் என்னுந் திருப்பெயருடன் தோன்றியதை கச்சியப்பர் மனமுருகித் தருகிறார். இயற்கையை வழிபட்டு, அந்த முழுமுதற்பொருட்கு அழகு என்னும் பொருள் பட முருகன் என்னும் பெயரணிந்தார்கள்' என்கிறார் திரு.வி.க.அவர்கள்.

சங்ககாலம்

தமிழ் இலக்கியத்தில் சங்ககால இலக்கி யம், பிரதான இடத்தைப் பெறுகிறது. சங்ககாலம் தமிழின் பொற்காலம் (Golden Era) எனலாம். குக்கிராமங்களாகவும், குலங்களாகவும் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த காலத்தில், அவர்களது வாழ்வில் கொற்றவை, வேலன், வருணன் போன்ற தெய்வங் களே பிரதானமாக வணங்கப்பட்டன. ஆனகாரணத் தால் சிவ வழிபாடு சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த மக்களிடையே பெரும் இடத்தைப் பெறவில்லை. சங்க காலத்தில் செவ்வேள் வழிபாடு பெற்றிருந்த பிரதான இடம் மாறி, நால்வரின் திருமுறைக் காலத் தில் சிவவழிபாடு முதன்மை பெறத் தொடங்கியது.

வேலன் வெறியாடலில், கிராமங்களில் செவ்வேள் ஊர்த்தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிறான். குன்றுதோறும் குலவிய முருகன் மக்கள் மனங் களில், உள்ளத்தில் பெரும் இடத்தைப் பெற்ற தைக் காணமுடிகிறது. நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப் படையில் செவ்வேள் ஆறுமுகனாகப் போற்றிப் பாடப்படுகிறார். புராணக் கதைகளில் காட்டாறு பெருக்கெடுத்து, பேராறாக மாறுவதைப் போல ஆறுமுகப் பெருமானின் திருப்பெருவடிவத்தை இன்று காண்கிறோம், கண்டு இன்புறுகிறோம்.

மேலை நாடுகளிலும் செவ்வேளின் வழிபாட்டை ஒத்த முறைகள் இருந்தன. சைபீரிய மலைவாழ் மக்கள் பாற்காவடியுடன் சேவற்கொடியேந்தி வழி பட்டதாக அறியமுடிகிறது. இந்த வழிபாடு தமிழகத் திலிருந்து சைபீரிய தேசத்திற்குச் சென்றதா? அல்லது தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்ந்த வழிபாடா? என்பது அறிஞர் பெருமக்களின் ஆய்விற்குரியது.

செவ்வேள் உறையும் தலங்கள்

மனித வாழ்க்கை ஆரம்பமான இடம் மலை ஆகும். இமயமலை எவ்வாறு சிவபெருமானுக்கு ஆயிற்றோ, அவ்வாறே கந்தவெற்பும் கந்த வேளுக்கு உகந்ததாகும். ஆறுபடை வீடுகளாவன: திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன் குடி, திருத்தணி, சுவாமிமலை, பழமுதிர்சோலை ஆகும். செவ்வேள் கையில் வேலேந்தி இரவில் குறிஞ்சி நிலத்தில் உலாவுவதாகவும் இதனால் மலையும் மலை சார்ந்த இடங்களும் கந்தப் பெருமானுக்கு உரிய இடமாகும் ஆறுபடை வீடுகள் நீங்க கந்தப்பெருமானுக்கு சுருளிமலை, இலஞ்சி, குன்றக்குடி, விராலிமலை, வயலூர், வைத்தீஸ்வரன் கோவில், நல்லூர், செல்வச்சந்நிதி, மண்டூர், கதிர்காமம் என்பன செவ்வேளுக்கு உரிய, உகந்த தலங்களாகும்.

மு<u>முமுதற்ற</u>ன்மை

தமிழ் நாட்டில் சங்க காலத்தில் செவ்வே ளுக்கு முதன்மை இருந்தது. சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர் காலத்தில் நாயன்மார்கள் நால்வரும் சிவபெருமானே பரம்பொருள் எனக் கருதி தேவார திருவாசகங்களைப் பாடி வந்தனர். இதற்குக் காரணம் நால்வர் காலத்தில் சமண சமயம் வளர்ச்சி பொ சைவ சமயம் வீம்ச்சியடைய. இதனால் செவ்வேள் வழிபாடு சிறிது பின்னடைவு பெற்றது. இருந்தபோதும் நாயன்மார்கள் ஏற்றிப் போற்றி வளர்த்த சைவ சமயத்திற்கும், சிவபெரு மானது முதன்மைக்கும், மாசு வராமல், முருகப் பெருமானை மீண்டும் (மமுமுதற் கடவுளாக கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் உயர்நிலை தந்தார். சிவபெருமானே முருகப்பெருமான். முருகப் பெருமானே சிவபெருமான் என்று கொள்வோமாக! பண்டைய தமிழகத்தில் இருந்த, நிலவிய, வேல் வழிபாட்டை மீண்டும் முருக வழிபாட்டுடன் இணைத்தார் கச்சியப்பர்.

தேவார, திருவாசக காலத்தில் முருக வழிபாட்டில் தேக்கம், பின்னடைவு நிலவி இருந் தாலும், தமிழ்ப் பழங்குடி மக்கள் தொடர்ந்தும் செவ்வேள் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தமையால், கல்லாடர் காலத்திலும் (6ம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்) சைவ வழிபாட்டில் முருக வழிபாடு மீண்டும் தலைதூக்கியது. செவ்வேள் தோன்றிய வரலாற்றை விரித்துக் கூறுவது பரிபாடலே! திருமுருகாற்றுப்படை அதனை சுருக்கிக் கூறு கிறது.

பிரணவப்பொருள்

கயிலையங்கிரியில் சிவபெருமானை வமிபட்டு மீண்ட பிரமனை செவ்வேள் அழைத்தார். ஆனால் பிரமன் மதிக்கு பணிந்திடாது சென்றான். உடனே செவ்வேள் பிரமனை திரும்ப அழைத்து 'நீ யாது தொழில் புரிகிறாய்?' என்று கேட்க அனைத்தும் படைப்பன் என்று அகந்தையுடன் கூறினான். 'படைப்புத்தொழில் புரியும் உனக்கு சுருதிகள் வருமோ?' என்று முருகப்பெருமான் கேட்டார். அதற்கு பிரமன் 'ஒம்' என்று சொன்னான். உடனே முருகப்பெருமான் அவனிடம் அந்தப் பிரணவத்தின் பொருளைக் கேட்டார். பிரமனோ அதன் பொருள் தெரியாது விழி பிகாங்க மயங்கினான். இதனால் அந்தப் பிரமனின் நான்கு தலைகளும் குலுங்கக் குட்டிச் சிறையில் அடைத் கார் செவ்வேள்.

இவ்வாறு சிறையில் இட்ட கந்தக் கடவு ளிடம், சிவபெருமானே நேரில் வந்து மகனை வேண்டி, அயனைச் சிறையில் இருந்தும் விடுவித் தார். பரம்பொருள் பின்னர் பாலமுருகனை மடிமீது இருத்தி 'ஒமென உரைக்கும் சொல்லின் உறு பொருள் உனக்கு வருமோ?' என்று கேட்க "மூலத் தொல்பொருளை யாருங் கேட்கலாமோ?'' என்று மகன் மறுக்க, பின்னர் தன் திருச்செவி சாய்த்து, மகன் மறுக்க, பின்னர் தன் திருச்செவி சாய்த்து, மகன் சொல்ல, மறைவாகக் குடிலைப் பொருளைக் கேட்டருளினார் சிவபரம்பொருள். பிற தெய்வங் களைக் காட்டிலும், செவ்வேள் தலைமை உடைய வன் என்பதை உலகாருக்கு உணர்த்தினார் மண் சுமந்த பெருமான்.

ஓம் என்னும் ஒலிக்குப் பெயர் பிரணவம். ஓம் என்னும் சொல் புனிதமானது. ஓம் என்று சொன்னால் அந்தச் சுற்றாடலையே புனிதமாக்கும்.

உபநிஷதங்களில் ஓம் என்பது, பரம்பொருளைக் குறிக்கும். அதுவே வேதங்களையும், உலகையுங் கூடக் குறிக்கும். ஓங்காரத்திலிருந்து எல்லாம் தோன்றி ஓங்காரத்தில் மறுபடியும் ஒடுங்குகின்றன. வேள்விகள், யாகங்களில் கூறப்படுகின்ற மந்திரங் களோடு ஓம் என்ற சொல் உச்சரிக்கப்படுகின்றது.

"வேதங்கள் எல்லாம் எந்தப் பதத்தைக் குறித்து முறையிடுகின்றனவோ, தவங்கள் எல்லாம் எதைச் சொல்லுகின்றனவோ, மனிதர் எல்லாம் எதை விரும்பி பிரமசாரிய வழியில் நடக்கின்ற னரோ, அதை உனக்கு சுருக்கமாகக் கூறுவேன். அதுதான் ஒம்" என்று கடோபநிஷதம் கூறுகிறது. பரம்பொருளை அடைய விதிக்கப்படும் உபாசனை களுள் பிரணவ உபாசனை மிகவும் முக்கிய மானது.

வேலின் வடிவம்

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் செவ்வேளின் திருவுருவாகவே, முருகப்பெருமானின் திருக்கை வேலை வர்ணிக்கிறார். இரும்புக் காலம் (Iron Age) கி.மு. 7ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பம். சங்க நால்களின்படி வேல் பற்றிய செய்தி மிகவும் தொன்மையானது என்று கருத இடமுண்டு. ஆதலால் முருகவழிபாட்டின் தொன்மையை இது உறுதிப்படுத்துகிறது. வேலிற்கான தனிக்கோட்டம் அமைத்து, வழிபட்டமையை சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடிகிறது. ஆகவே வேல் வழிபாடு பழந்தமிழ கத்தில் நிலவி இருந்தது என்று துணிந்து கூறமுடியும்.

கோவில்களில் ஆதிகாலத்தில் உருவ வழிபாடே இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. வேல், குலம் போன்ற ஆயுதங்களே வழிபாட்டிற்குரிய வையாக இருந்தன. பகையைப் போக்க செவ்வேள் தங்கிய இடமே படைவீடு. படைவீடு என்பது வேல் இருக்கும் இடம் எனப் பொருள்படும். பகைவரை அழித்து வெற்றியீட்டித் தரும். ஒரு கருவியாகவே வேலைச் சங்கப் புலவர் புகழ்ந்து பாடினர். ஆனால் கச்சியப்பர் செவ்வேளின் வேல் வெற்றியீட்டித் தரும் கருவியாகச் சொல்லாமல், மாயையில் சிக்கித் தவிக்கும் உயிர்களை விடுவிக்கும் வேலாயுதமா கவும், கந்தப்பெருமானாகவும் விதந்துரைத்தார். 'சக்தி' ஆயுதமாகிய வேலாயுதத்தை சிவபெருமா னிடம் இருந்து பெற்றதாகவுங் கூறுவர். இளமை குன்றாத, அழகே உருவாகிய தெய்வமாகத் திகழும் கந்தப்பெருமானை போர்த் தெய்வமாக (War God) சங்கநூல்கள் போற்று வதை அறிய முடிகிறது. கச்சியப்பர் தனது விடை பெறு படலத்தில் உருத்திரகணத்தார் பதினொரு வரையும் தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், பகழி, அங்குசம், மணி, தாமரைமலர், தண்டு, வில், மழு என்னும் பதினொரு படைகளாக மாற்றி, செவ வேளின் கரங்களில் வீற்றிருக்கச்செய்து 'எப்படைக் கும் நாயகமாம்' ஒரு தனிச்சுடர் வேலையும் சுந்ததாகக் கூறுகிறார்.

திருப்பெருவடிவம்

கந்தவேள் தன்னுடைய வலிமையை தெரியாதாற்கு தெரியத்தருவதற்கு எடுத்த வடிவமே இத்திருப்பெருவடிவம். சூரபன்மன் செவ்வேளுடன் நாலு நாட்களாகத் தொடர்ந்து போர் செய்கிறான். அந்த நேரத்தில் தான் முருகப்பெருமான் இந்த விஸ்வரூபத்தை எடுத்தார். புவனம், அண்டம் (உயிர் கள் அனைத்தும் உள்வாங்கிய நிலை) அடிமுதல் முடிவரை உள்ள திருப்பெருவடிவத்தை கச்சியப்பர் விரிவாகச் சொல்கிறார். 'அகவடிவில் மலைகளும் புறவடிவில் சப்த சமுத்திரங்களும், திருவடி விரல் களில் இடியும், நாள்களும், கோள்களும் பரட்டில் வருணன், குபேரன், நிருதி முதலியோர்களும், கணைக்கால்களில் முனிவர்களும், சிந்தாமணி முதலிய மணிகளும், முழந்தாளில் விஞ்சயர், வானவர் முதலியோரும் தொடையில் இந்திரனும் அவன் மைந்தனும், தொடை முதலில் கூற்றுவனும், கடிதடத்தில் அசுராகளும், பக்கங்களில் தேவர் களும் மூலாதாரத்தில் நாகர்களும், குறியில் அமிர்தமும், உந்தியில் உயிரினங்களும், மார்பில் கலைகளும், முப்புரி நூலில் ஞானமும், உரோமத் தில் அண்டங்களும், அங்கையில் அகில போகங் களும், தடந்தோள்களிற் திருமாலும், விரிஞ்சனும், செங்கை விரல்களில் தேவப்பெண்டிரும், கழுத்தில் ஒலித்திரளும், அக்கினியும், மணிவாயில் வேகங் களும், பற்களில் எழுத்துக்களும், நாவில் சிவாக மங்களும், இதழில் மனுவின் விஞ்சைகளும், மூக்கில் அணியனும், விழிகளில் சோமனும், கதிரவனும், செவியில் திசைகளும், திருநுதலில் குடிலையும் (பிரணவமும்) சென்னியில் பரமான்மா வாகிய பரமசிவமும் பொருந்தித் கோன்றும் வண்ணம், பலகோடிப் பகலவனின் ளியுடன்

செவ்வேள் தன் பேருருவைச் சூரபன்மனுக்குக் காட்டியதாக நவில்வர். இப்பெருவடிவத்தை முருகப் பெருமான் அருளால் கண்ட சூரபன்மன்

"கோலமா மஞ்வஞ தன்னீற் குலவிய குமரன் தன்னைப்

பாலனென் றிருந்தேன் அந்நாட் பரீசீவை யுணர்ந்தி லேன்யான்

மாலயன் தனக்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கும்

மூலகா ரணமாய் நின்ற முர்த்திலும் முர்த்தி அன்றோ" - கந்தப்புராணம்

எனத் தன் சிறுமையை உணர்ந்து உளந்திருந்தி செவ்வேளின் முழுமுதற்றன்மையை ஏற்று பகை எனக் கருதி வந்த கந்தப்பெருமானை, பக்தியுணர் வுடன் போற்றுவதற்கும், தனக்கு வரம் தந்த சிவபெருமானும் தன்முன்னே காட்சி தந்த முருகப் பெருமானும் ஒன்றென உணர்ந்தான் சூரபன்மன்.

கந்தனை வழிபரும் முறை

செவ்வேளின் பேருருக் காட்சியைக் கண்ட பின்னர், இந்திரன் எவ்வாறு செவ்வேளை வழிபட் டான் என்பதனைப் பார்ப்போம். முருகப்பெருமானை ஓர் உயர்ந்த நிலையில் இருத்தி வான் கங்கை நீரால் திருமுழுக்காட்டி, நுண் துகில் சாத்தி, சந்தனம் முதலிய நறுமணப்பொருளுடன் பொன்னா லான அணிகலன் அணிந்து, நறுமலர் மாலை சூட்டி, ஐவகை நறும்புகை புகைத்து, கற்பூரதீபம் காட்டி இந்திரன் வழிபட்டானாம்.

தாரகனை அழித்தபின், தேவகிரிக்கு வந்த திருமால் முதலியோர் ஆறுமுகப் பெருமானின் உத்தரவு பெற்று அப்பெருமானுக்கு வழிபாடாற் றினர். குடங்களில் வானாறு பெற்று செவ்வேளின் அருகில் நின்று, அவன் திருப்பெயராம் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை உச்சாடனம் செய்து திருமஞ்சனமாட்டி, ஈரத்துகில் நீக்கி, புதிய பொன்னாடை அணிந்து, பிறிதோர் இருக்கையில் இருத்தி அம்மந்திரத்தைச் சொல்லி, கற்பக மலர் மாலை அணிந்து சந்தனமும் பச்சைக் கற்பூரமும் பூசி, செவ்வேளின் திருமேனியை மாணிக்க மாலைகளால் அழகுக்கு அழகு செய்து, சந்து, அகில், கருப்பூரம், குந்துருக்கம், குங்கிலியம் ஆகியவற்றின் நறும்புகை காட்டி, பரமணி ஒலிக்க, தலைதனைச் சுற்றிப் பணிந்து ஏத்தியதாக ஆகம கங்கள் குறுகின்றன. மணக் கோலத்தில் எழுந்த ருளி இருக்கும் கந்தப்பெருமானுக்கு மாம்பழம், தேன்கதலி, தேன் கலந்த பலாப்பழம், கரும்பு, செந்தேன், பசுவின் பால் ஆகிய ஆறு பொருள்கள் கொண்டு ஆறுமுகனுக்கு படையல் செய்வா.

கச்சியப்பர் காலத்தில் குமாரதந்திரம் என்னும் நூலில் கூறியபடி செவ்வேளை வழிபடும் வழக்கம் தமிழகத்தில் நிலவியது. சூரனைத் தடிந்த செந்தூர் மேய ஆறுமுகனை பிரமன் முதலியோர் குமாரதந்திரத்தில் சொல்லியபடி கும்பம், விம்பம் (விக்கிரகம்) அக்கினி என்னும் மூவகை இடத்திலும் மன மகிழ்வுடன் பணிவன் போடு பூசை செய்தனர். முருகப்பெருமானுக்கு உரிய வெள்ளிக்கிழமை விரதம், கார்த்திகை விரதம் ஆகிய விரதங்களை நோற்கும் முறை, நோற்போர் பெறும் பயன் முதலியன வசிட்ட முனிவர் மூலமும், விநாயகப் பெருமான் மூலமும் கந்த விரதப் படலத்தில் முற்றும் காணமுடியும்.

எங்கும் நிறைந்தவன்

தெய்வ யானையை செவ்வேள் மணந்த காலை கந்தக் கடவுள் தன் பெற்றோரின் திருவடி களில் மனைவியுடன் வீழ்ந்து பணிந்தார். அடிதலத் தில் வீழ்ந்த மக்கள் இருவரையும் ஆர்வத்துடன் எடுத்து அணைத்து 'எமக்கு எம்முறும் முதன்மை கொடுத்தோம்' என்று இறைவனும், இறைவியும் கூறியதால், கந்தவேளின் முதன்மையை நாம் கூறவேண்டியதில்லை.

வள்ளியை மணந்த காலை மலைக் குறவர் விரும்பி அளித்த தேனும் தினை மாவை யம் கந்தக்கடவள் அயின்ற காலை. அச்சில் உணவு தேவர்கள் முனிவர்களிடத்தும் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் சார்ந்ததால் எங்கும் நிறைந்த முருகப்பெருமானின் முதன்மையை எடுத்துக் கூறாமலே அறிய முடிகிறது. இந்திரன் முதலி யோரின் குறை தீர்ப்பான் வேண்டி சிவபாம் பொருளே குழவி போன்று ஆறுமுகங்கொண்டு வந்து உதித்தனன் என்றவாறு.

டிறைவாக

கந்தக் கடவுளின் புராணக் கதைகள் சங்ககாலம் முதல், கந்தப்புராண காலமாகிய கி.பி 7ம் நூற்றாண்டு வரை மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சி அடைந்தன. திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடற் காலங்களில் செவ்வேள் பெற்றிருந்த தலைமை

யினை நாயன்மார் காலங்களில் சிவபெருமான் பெற்றுத் திகழினும், தமிழ்ப் பழங்குடி மக்களி டையே செவ்வேளின் தலைமை குறையவில்லை என்பதைத் திருமுறைகளில் கண்டு தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

பல்லவர் காலத்தில் வடமொழிச் செல் வாக்கு அதிகம் இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் நிலவிய செவ்வேளின் பழைய கதைகளையும் சேர்த்து, வடமொழிக் கந்தபுராணம் தொகுத்து எழுதப்பட் டிருக்கலாம். இதற்குப் பிந்திய காலத்தில் தோன் றிய தமிழ்க் கந்தப்புராணத்துள் செவ்வேளின் புராணக் கதைகள் மிகவும் திறம்பட தமிழ் நாட்டிற்கு, தமிழ் கலாசாரத்திற்கு பொருந்தக் கூடிய தாக, செம்மையாக பரிபாடலைக் காட்டிலும் விரிவாக அமைந்துள்ளது. பல்லவரை அடுத்து தமிழகத்தை மிகவும் சிறப்புடன் ஆண்ட மூவேளந்தர்கள் சிவபெருமானை மிகவும் பயபக்தியோடு வழிபட்டதோடு, முருக வழிபாட்டிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்ததைக் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தப்புராணத்தைப் படித்து பயன்சொல்லும் முறை, வருடந்தோறும் இது காலவரை தொய்வின்றித் தொடர்கிறது என்றால் சைவமக்கள் செய்த பெருந்தவம் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

> காவீனன் குடிலுறு காமர் பொன்னகர் மேவீனன் குடிவர விளியச் சூர்முதல் பூவீனன் குடிலையம் பொருட்கு மாலுற ஆவீனன் குடிவரு மமலற் போற்றுவாம். - கந்தப்புராணம்

உசாத்துணை நால்கள்

1.	கந்தப்புராணம்	-	கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
2.	கந்தப்புராண உரை	-	வித்துவான் ந.சுப்பையபிள்ளை
3.	திருமுருகாற்றுப்படை	-	நக்கீரா்
4.	பரிபாடல்	-	13 நல்லிசைப் புலவர்கள்
5.	குறுந்தொகை	-	காக்கைபாடினியார்
6.	சிலப்பதிகாரம்	-	இளங்கோ அடிகள்
7.	தொல்காப்பியம்	-	தொல்காப்பியர்
8.	செவ்வேள்	-	கலாநிதி ஆ.கந்தையா
9.	கலைக் களஞ்சியம்	-	தொகுதி இரண்டு
10.	கந்தப்புராண ஆராய்ச்சி	-	ந.இராமலிங்கம்

பற்றுக்கள் நீக்கினால் காண்பது தண்டபாணி வழவமே!

– சைவப்புலவர் செ. பரமநாதன்

"ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்கிறது திருமூலரின் திருமந்திரம். "ஒர் நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டோமோ" என்கிறார் மாணிக்கவாசகர். அருவமும், உருவமும் இல்லாத இறைவன் வெவ்வேறு காலத்தில் வெவ்வேறு இடங்களில் பல அன்பர்களுக்கு பல பேறுகளை அருளுவதற்காகக் கொண்ட திருவுருவங்கள் பலப் பல. அவற்றுள் ஒன்றுதான் முருகன் திருவுருவம், சிவன் வேறு முருகன் வேறு அல்ல என்ற உண் மையை தனக்குத் தானே மகனாகிய தத்துவன் என்ற தணிகைப் புராணக் கூற்றாலும் ஈசனே அவன் ஆடலால் மதலை ஆயினன் காண் என்ற கந்தப் புராணக் கூற்றாலும் அறியலாம்.

ஆதி சங்கரா் கண்ட சண் மதத்தில் கவு மாரம் சுப்பிரமணிய உபாசனையை பிரதான மாகக் கொண்டிருந்தாலும் சிவ தத்துவத்தையே ஆதார மாகக் கொண்டுள்ளது. சோதி வடிவான நிா்க் குணமான பரப்பிரம்மத்திற்கு சுப்பிரமணியசிவம் என சாத்திர விளக்கங்கள் கூறுகின்றன. சுப்பிரமணியம் என்றால் சுத்த பரும் மதத்திலிருந்து தோன்றிய மணிபோன்ற நிா்மலமான சோதி எனப் பொருள் கூறுவா்.

நிர்மலமான சோதி ஸ்வரூபத்தின் உதவி யால் அந்தச் சோதி ஸ்வரூபமேயான சுத்த பரப் பிரம்மத்தை அறிய வழிகாட்டும் மதமே "கவுமாரம்" இதன் நாயகனான சுப்பிரமணியத்தை குழந்தை யாகவும், குமரனாகவும் வாள், வில் ஏந்தும் வீரனா கவும் உலக அனுபவம் பெற்ற கிழவனாகவும் உலகம் மாயை என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவுறக் காட்டும் ஞானபண்டிதனாகவும் போற்றி உபாசகன் வழிபடுகிறான்.

சிவசக்தி ஐக்கியத்தால் ஏற்பட்டதொரு சக்தியை அக்கினிபகவான் சரவணப் பொய்கை யில் விட அது ஆறு குழந்தைகளாகி கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டு, அன்னை உமாதேவி யால் அணைக்கப்பட்டு ஆறுமுகத்துடன் காணப்படு கின்றான். ஒவ்வொரு முகங்களும் செய்யும் தொழில்களை விவரிக்கும் குமாரதந்திரம் என்ற வடமொழி நூல் ஷோடச சுப்பிரமணிய பேதங்களை விளக்குகிறது.

ஐந்து முகங்கள் சிவரூபம், ஆறாவது முகம் சக்திரூபம் என்பர். நான்கு முகங்கள் வேத வாக்கிய ஸ்வரூபங்கள். மற்றைய இரு முகங்களும் இதிகாச, புராண மகா வாக்கிய ஸ்வரூபங்கள் என்பர். ஆதி சங்கரர் இயற்றிய சுப்பிரமணிய புஜவ ஸ்தோத்திரத்தில் மயூரசதி ரூபம் மஹா வாக்கிய கூடம் என்ற சொற்றொடர் இதற்குச் சான்று பகர் கின்றது.

பதினொரு புஜங்களும் ஏகாதசருத்தி ரங்கள் பன்னிரண்டாவது சக்தியாஸ்திரம் (வேல்) தாங்கிய சக்தி ஹஸ்தம். இது நிக்ரஹ அனுக் கிரகத்திற்காக ஏற்பட்டது. இச்சாசக்தி (வள்ளி), ஞானாசக்தி (தெய்வானை)யாக விருந்து அருள்புரி கின்றான். சண்முகனை அங்கார ரூபமாக (செவ் வாய்) வழிபட்டுப் பயன் அடைவோர் பலராகும். முருகன் கோயில் கொண்டுள்ள பழனி அங்காரக சேத்திரம் தண்டபாணி வடிவம்.

இவருக்கு வடநாட்டில் கந்தன், சுவாமி நாதன், தேவசேனாதிபதி, பாலநேத்திரசுதன், கிருத்திகாபுத்திரன் எனப் பல காரணப் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இவரது மூல மந்திரம் சரவணபவ ஆகும்.

கவுமார சமயத்தில் இவனை "ஒம் தத்புரு ஷாய வித்மஹே சக்தி ஹஸ்தாய தீமஹி தன்னோ ஸ்கந்த ப்ரோசயாத்" என்ற சுப்பிரமணிய காயத்திரி மந்திரத்தை பிரதானமாகக் கொண்டு உபாசித்து பலனடைகிறார்கள். வடமொழியில்

40

சுப்பிரபாதம், அஷ்டோத்திரம், சகஸ்ரநாமம் மற்றும் பல அனுஷ் டானங்களை அனுஷ் டித்து வருகிறார்கள்.

இத்தகைய பெருமை பெற்ற முருகன் தமிழ் நாட்டில் பல தலங்களில் கோயில் கொண்டி ருந்தாலும் திருமுருகாற்றுப்படை இயற்றிய நக்கீர்ர் சிறப்பாக ஆறு தலங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றிற்கு ஆறுபடை வீடுகள் எனப் பெயர். திருப் பெருங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவினன்குடி (பழனி), திருவேரகம் (சுவாமி மலை), குன்றுதோராடல் (திருத்தணி), பழமுதிர் சோலை (அழகர்கோவில்) என்பன அவையாகும். இவற்றுள் மூன்றாவதாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது திரு.ஆவினன்குடி.

வைகலூர் நாட்டைச் சார்ந்த ஆவினன்குடி வையாலி கோப்பெரும் பேகன் என்ற அரசனின் தலைநகராகவிருந்ததால் அப்பெயர் பெற்றது. சங்ககால வள்ளல்களில் ஒருவனாகப் பெயர் பெற்று விளங்கினான். குளிரால் நடுங்கிய மயிலுக் குப் பட்டாடை போர்த்திய அரசன் இவன் தான். பழனி என்பது குன்றின்மேல் உள்ள கோயிலைக் குறிப்பதாகும். இதன் பழைய பெயர் பொதினி மலையாகும்.

அன்றொரு நாள் தன் மைந்தர்களிடையே ஒரு போட்டியை வைக்க சிவபெருமான் தீர்மானித் தார். யார் உலகை முதன் முதலில் வலம் வருகி நாரோ அவருக்குத்தான் இந்த மாங்கனி என நாரதரிடமிருந்து பெற்ற கனியைப் பரிசாக அறிவித்து முருகனிடமும், விநாயகரிடமும் கூறினார். இதைக் கேட்ட முருகன் உலகை வலம் வர மயில்மீது ஏறிச் சென்றுவிட்டார்.

ஆனால் விநாயகர் தனது தாய் தந்தை யான உமையையும் சிவனையும் மூன்று முறை சுற்றி வந்து வணங்கினாலே போதும் என்ற எண்ணம் தோன்றி, அவர்களை வலம் வந்து

41

வணங்கித் துதிசெய்து அந்த மாங்கனியைப் பெற்றுக் கொண்டார். உலகைச் சுற்றி காலம் தாமதமாக வந்தார் முருகன். தந்தையும் தாயும் சேர்ந்து செய்த சதி என்று கூறிவிட்டு கோபங் கொண்டு தண்டம் ஏந்திய கையும், கோவணம் தரித்த அரையுமாக ஆண்டிக் கோலத்தில் பொதினி மலைமேல் சென்று அமர்ந்து விட்டார்.

அவனைச் சமாதானப்படுத்த பழம்-நீ என அன்போடு விழித்து உமையும், சிவனும் அழைத்த தால் அந்த இடம் 'பழனி' எனப் பெயர் பெற்றது என்பது புராணம் கூறும் செய்தி. திருமகள், காம தேனு, சூரியன், பூமாதேவி. அக்கினி போன்றோர் வழிபட்ட தலம் இது. இங்கு முருகனுக்குத் தண்டபாணி என்று பெயர். போக போகங்களில் பிறந்து வளர்ந்தவரானாலும் பற்று நீங்கினால் எல்லோருக்கும் மேலாக நிற்கலாம் எனத் தோன்றும் படி அமர்ந்த காட்சி தான் தண்டபாணி வடிவம்.

"தஞ்சமென வந்தவர்கள் கொண்ட நினைவின்படி செய் தண்டபாணித் தெய்வமே" என்றும் "அண்டினோருக்கு அருளுதவும் தண்ட பாணி தெய்வமே" எனவும் மனமுருகிப் பாடியவர் தமிழ் நாடகத்துறை தலைமை ஆசிரியர் தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் படிக்கின்றவை. பழனி திருநாமம் என அருணகிரிநாதர் கந்தர் அலங்காரத் தில் பாடுகின்றார். காசியில் மீறிய பழனி என்றும், அதிசயம் அனேகம் உற்ற பழனி என்றும் திருப்புக ழில் குறிப்பிடுகிறார். போகர், புலிப்பாணி போன்ற சித்தர்கள் வாழ்ந்த இடமும் பழனியாகும்.

வல்லமைகொள் குருபரனீன் வாய்பேச முடியாத வாதையீனைத் தீர்த்து வைத்து வாழ்த்துமவர் நெஞ்சீலும் வாக்கிலும் செந்தமிழீன் வடிவத்தை எழுதி வைத்தாய் மலர்தேடித் தாவுகிற வண்டெல்லாம் நின்பாத மலர்நோக்கித் தாவு கின்ற வளமான தென்பழனி மலைமீதிற் பண்டார வடிவேந்தும் தண்ட பாணியே!

பிறவிப் வெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேரா தார்.

முருக வழிபாடு

– ஆ. சபாரத்தினம்

"மௌனதமுனிவர்', 'அளவெட்டி தந்த அருஞ்செல்வம்' என்றெல்லாம் போற்றப்படும் பொ. கைவாசபதியவர்கள் தம் அகக் காட்சியில் கண்ட உண்மைகள் பண்டிகமணி சி. கணபதிப் பிள்ளையால் 31 தொப்பிகளில் எமுதி வைக்கப் பட்டன (1941-1955). அவை "பொ. கைலாசபதிய வர்களின் சிந்தனைகள்" என்ற பெயரில் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டன. அதன் அடிப்படையில் ஏழாலை மு. கந்தையா "சைவ சித்தாந்த நோக்கில் கைலாசபதி ஸ்மிருதி" என்ற ெருநூலை எழுதினார். அதுவும் பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. அச் "சிந்தனை களின் பகுப்பாய்வும் நுண் ஆய்வும்'' என்ற ஆய்வுநூல் லலிதாமினி முருகேசுவால் ஆக்கப் பட்டது (2003). இவற்றிலிருந்து "முருகவழிபாடு, ருக்கீரர், அருணகிரிநாதர், கச்சியப்பசிவாசாரியார் கண்ட நெறி" என்ற இக்கட்டுரை தொகுக்கப் பட்டது.

"**மக்கள்தாமே ஆறு அறீவு உயீரே**" (தொல்காப்பியம்)

மானிடத்து உதித்தும் புழுப்போல வாழக் கூடாது. மானுடப்பிறவியை வகுத்தது., அரன் பணிக்காக (சித்தியார் 182). அரனைக்கண்டு, அரன் பணி செய்து பெறும் இறுதிப்பயன் அவனே ஆதல்.

"**நந்தி அருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன்"** (திருமந்திரம், 102)

அவன் வேறு நான் வேறு என்ற பேதம் இன்றி ஒன்றாதல் அத்துவிதம். அதை அடைதலே இறுதிமுடிவு என்கிறது எமது சமயம். சதாசிவம் என்ற தத்துவத்தில் அருவுருவ மூர்த்தியாய் எழுந் தருளி, ஆன்மாக்களுக்கு அருளைச் செய்பவர் சதாசிவமூர்த்தி. அவருக்கு ஐந்து முகமும் ஐம் மூன்று கண்களும் உள்' என்று திருமந்திரம் கூறும். அச்சதாசிவம் ஆகவேண்டும். சைவர்கள் சிவபூசை செய்யும் போது தம்மைச் சதாசிவமூர்த்தியாகப் பாவித்து வழிபடுகின்றனர். அதன் இறுதியில் அவர்கள் சதாசிவனைப் போல பதினைந்து கண்கள் திறக்கப்பெறல் வேண்டும். இப்படிச் சிவோஹம் பாவனையால் - தன்னைச் சிவனாகப் பாவித்து வழிபடுவதால், சிவனாகமுடியும். ஆயினேன் என்று திருமூலர் அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

"திருமந்திரம் சுத்தத் தமிழ் ஆகமம்" என்கிறார் கைலாசபதி. அருள் இறங்கி வந்து, ஆன்மாவில் பதிவதால் காண்பது ஆகமக்காட்சி. பன்னிரண்டு வருடம் நாவை இறைவன் கருத்துப்படி பயன்படுத்தினால் வாக்குச்சுத்தம் பிறக்கும் என அவர்தம் அனுபவத்தில் கண்டார். உளவிய லறிஞராகிய அவர் மனிதர்களின் அந்தக்கரணங் களில், அகங்காரம், புத்தி என்ற இரண்டும் தொழிற் பட்டு உயர்வதை அவதானித்தார். புத்திவிருத்தி யில் இருபத்துநான்கு தளங்களைப் பகுத்து உணர்ந்தார். புத்தி (Intellect) விருத்தியடைதல் சாதாரண மனிதருக்கு ஐந்து தளங்கள் வரை எட்ட உதவும்.

ஒரு தளத்தில் நிற்பவரில் நாலு வகுப்பி னரை அவர் அடையாளம் கண்டார். கீழ்த்தளத்தில் முதல் வகுப்பில் நிற்பவரே உலகின் 99.9 வீதமக் களும், அவர்கள் நல்ல விவேகத்தை மதிப்பர், அதாவது ஐந்தாம் தளம்வரை எட்டுவர். மேலே நிற்பவர்களை மதிக்க அவர்களால் இயலாது. அகங்காரவிருத்தி என்ற கண்ணில் முதற்படி பிரேமை. அதாவது நல்லகாரியங்களை அறியும் ஆசை, அல்லது நல்ல விருப்பம் அதனால் தாங்கள் புத்திவிருத்தியில் எட்டிய நோக்காகிய ஐந்தாம் தளத்திற்கு மேலே எட்டு இடங்களைக் குறிப்பால் நோக்குவர்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

புத்திவிருத்தித் தளங்களை வரிசையாகக் கீழே தருகிறோம் :

- 18 சத்
- 17 முடிந்தசத்தியம்
- 16 சித்தாந்தம்
- 15 ஞானம் முருகன்
- 14 அமிர்தம் அகத்தியா
- 13 மோட்சம்
- 12 காமம்
- 11 அர்த்தம் நக்கீரர்
- 10 தர்மம் கச்சியப்பசிவாசாரியார்
- 09 பண்பாடு நாவலர்
- 08 சம்ஸ்காரம்
- 07 நாகரிகம்
- 06 நல்லார்வம்
- 05 பொதுவிவேகம்
- 04 கலைஞானம்
- 03 சுட்டிப்பான கிரகிப்பு
- 02 சீவனநோக்கு
- 01 கேவலக்கிடை

43

புத்திவிருத்தியில் 15ம் தளத்தை எட்டக் கூடியவர்தான் முருகப்பெருமானைக் காணமுடியும். நக்கீரர் அர்த்ததளத்தில் நிற்பவர். ஞானதளத் துக்கு மேலே சித்தாந்ததளம் வரை நோக்க வல்லவர். அவர் முருகனைக் குருவாகக் கொண்டு, அப்பெருமானையே இஷ்டதெய்வமாக வழிபட்டவர். "இச்சித்த தெய்வம் போற்றி (சித்தியார்) அதனால் அவரைத் தரிசித்த பெருமையுடையவர். அவர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படை முச்சங்கம் தேய்த்து, நாலாம் சங்கம் என்ற போலிச் சங்ககாலத்தில் பத்துப்பாட்டு என்ற தொகுப்பின் முகப்பில் வைக்கப் பட்டாலும், அதன் உண்மையான இடம் பதினொ ராம் திருமுறையாகும். அதை ஏன் பாடினார் என்ற வரலாறு சீகாளத்திப் புராணத்தில் நக்கீரச் சருக்கத் தில் வருகிறது.

"கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்ற பாட லுக்கு நக்கீரர் குற்றம் கூறினார். அதனால் குட்டம் என்ற பெருநோய் பெற்றார். அதுதீர, கைலையைத் தரிசிக்கச் சென்றார். ஒரு குளக்கரையில் சிவபூசை செய்கையில், மனம் வேடிக்கையில் ஒருகணம் லயித்தது. பூசைக்கு முட்டு ஏற்பட்டதால், ஒருபூதம் அவரைப் பற்றிச்சென்று 999 பேருடன் சிறை வைத்தது. தான் குளித்து உணவு உண்ணுவதற்கு என்று போயிற்று. ஆயிரம்பேர் கிடைத்தால் மட்டுமே அது புசிக்கும். மற்றவர்கள் இதுவரை உண்டு கொழுத்து இருந்தோமே, நீர் வந்தவுடன் எம் உடல் பூதத்துக்கு உணவாகப் போகிறதே" என்று துக்கித் தனர். அவர்களது துயர்துடைக்க முருகப்பிரானைப் பாடினார், இதற்கு அகச்சான்று,

"தின்று என்னைக்

கைவீடாநின்றதுவும் கற்பொகும் ்ல் காத்தததுவும் மெய்விடா விரன்கைவேல்''

என்ற வெண்பா. ஆறுமுகநாவலரை ஞான நெறியில் உயர்த்தியவை சிவபூசையும் திருமுரு காற்றுப்படை பாராயணமும் என்பார். கைலாசபதி. நவீன ஆய்வாளர் நக்கீரர் பிற்காலத்தவர். சங்கத் தொகை நூல்களில் வரும் அக, புறப்பாடல்கள் பாடியவர் வேறு என்பர். இது மேனாட்டினர் காட்டிய வழி ஆராய்ச்சி. இதனைக் கொள்ளார் அறிவுடையார்.

பொ. சைலாசபதி கருத்துப்படி, நக்கீர்ர் புத்திவிருத்தியில் ஞானதளத்தின் இறுதித் துறையை நோக்கும் ஆற்றலால் தொல்காப்பிய இலக்கணத்தை உணர்ந்தவர். "அகம், இன்பம் நுதலிற்று, அநந்நியப்பட்டுக் காண்பதால் அகம் எனப்பட்டது" (அநந்தியம் வேறாக நின்று நோக்காமல் நோக்கும் பொருளை ஒன்றித்திருந்து பார்த்தல்.) "புறம் அநந்நியப்படாது, தனியாய் நின்று மற்றொன்றின் பெருமை முதலியவற்றைக் காண்பது" அதனால் சங்கத்தொகைநூல்களில் அவரது பாடல்கள் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன.

"புலமையாவது ஈடுபாடு, அது அறிவின் தூய்மைக்கு ஏற்றவாறு வேறுபடும்" நக்கீரர் அர்த்தளத்தில் நின்று, கடைச் சங்கப் புலவர்களுக் குத் தலைமைதாங்கியவர். காமதளத்துக்கு ஏறியும், தர்மதளத்துக்கு இறங்கியும் மேலே நோக்கக் கூடியவர். அதனால் தர்மத்தமிழ், அர்த்தத் தமிழ், காமத்தமிழ் என்று தொடங்கி ஞானத்தமிழ் வரையும் காணும் திறன் உடையவர். பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்கள் என்று பெரியபுராணம் போற்றும் சான்றோர் சங்கப்புலவரே என்று நாவலர் கூறுவது முற்றிலும் சரி.

நவீனர் 'அவர்களை நிலப்பிரபுக்களிடம் கையேந்தும் பிச்சைக்காரர் என நாக்கூசாது கூறுவது, தம் சிறுமையைப் பறைசாற்றும் செயலே.

"இறையனார் களவியல்" 60 சூத்திரங் களுக்கு உரைஎழுதியவர் நக்கீரர். இதைப்

பிற்கால நூல் என்றும், முச்சங்கம் பற்றிய கற்பனை இதில் வருகிறதென்றும் நவீன ஆய்வாளர் முடிவ கட்டுவர். பொ. கைலாசபதி அவர்கள் "நூலுக்கு உரை என்றால் அது நக்கீரர் உரைதான்'' என அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். உயர்ந்த நூலுக்கு கம்பீரமான நடையில் உரை எழுதியதாலேயே பரிமேலழகருக்கும் சங்கரருக்கும் பெரும்புகழ் கிடைத்தது. மூல நூலாசிரியர் எட்டிய உயர்சி கரத்தை உரையாசிரியர்கள் எட்டாவிட்டால். இவர்கள் தம் கருத்தை மூலவர்கருத்து எனக் காட்டிவிடுவர். மூலஆசிரியரை விளங்க முடியாதவர் கள் உரையாசிரியரே சரியாக விளக்கி உள்ளார் என்பர். நக்கீரர் உரை எழுதியபோது அதன் தகுதியை நிர்ணயிக்க ஒரு பேரநிஞர் நடுவராயி ருக்கவேண்டியதாயிற்று. பாண்டிய அரசன் பெருங்கவலையுற்று, "களவியல் தந்த பெருமானே, நீரே இதற்கு உரிய பொருளையும் நிர்ணயிக்க உதவவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான்.

''உருத்திரசன்மனை அழைத்துவந்து அவையில் இருத்தி, பொருளை வாசிக்குக. அவன் ஊமைப்பிள்ளை என்று இகழவேண்டாம்'' என்று இறைவாக்கு கேட்டதும் இதுபற்றி பொ.கைலாச பதி விளக்கம் தந்துள்ளார்.

'நம்மாழ்வர், உருத்திரசன்மர் வெறும் ஊமைகள் அல்லர். பேச ஆள் இல்லாதபடியால் வாய்மூடி மௌனிகளாயிருந்தனர். தக்கவர் பேசிய போது மகிழ்ந்தனர்' உமாபதிசிவாச்சாரியார்.

''புலன் அடக்கித் தம்முதற்கண்புக்கு **உறுவர் போதார்** தலம் நடக்கும் ஆமைதக^{''}

என்று திருவருட்பயன் இறுதியில் நிட்டை கூடியவர் களின் தன்மையை விளக்கி உள்ளர். ஐம்புலன் களை அடக்கி, ஆமைபோல, உள்ளே உண்மைப் பொருளைக் கண்டுகொண்டிருப்பவர்கள் காணும் தமிழ் நம்போன்றவர்கள் உலகவிடயங்களைப் பற்றிப் பேசும் ஊடகமாகிய பாமரத்தமிழ் அல்ல,

"பண்டிதர் ஆவார் பதினெட்டுப் பாடையும் கண்டவர் கூறும் கருத்து அறிவார் என்க, பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும் அண்டமுதல்வன் அறம் சொன்னவாறே."

(திருமந்திரம், 59)

மரபு அறியாதோர் இங்கு குறிப்பிடும் பாஷைகள் இன்று இந்தியாவில் வழங்கும் பேச்சு மொழிகளே என்பர். இங்கு பண்டிதர் கண்ட அகக் காட்சியால் கண்ட பாஷைகள்பற்றியே பேசுகிறார் யோகியாகிய திருமூலர்.

இப்பதினெட்டில் சித்தாந்தம்வரை எட்டக் கூடியவர் ஆமைத்தமிழ் அறிவர். முடிந்தசத்தியம் வரை எட்டக்கூடியவர்கள். ஊமைத்தமிழ் உணர வல்லவர்கள் என்கிறார் கைலாசபதி. தமிழைத் தொன்மொழிகளுள் ஒன்று எனப் பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றுப் பயனில்லை. அத்தொன்மைக் குள் மறைந்துள்ள மெய்ப்பொருள் என்ன என்று ஆராய்வதே உண்மைகாண விரும்புவார் கடன்.

கந்தபுராணம்பாடிய கச்சியப்பசிவாசாரியார் 9ம் தளமாகிய தர்மத்தில் நின்றவர். மேலே 16ம் தளமாகிய சித்தாந்தம் வரை நோக்கினார்.

"சான்றவர் ஆய்ந்தடத்தக்க ஆம் பொருள் முன்று உள"

என்று காசிபமுனிவர் உபதேசப் படலத்தில் சைவசித்தாந்தசாரத்தை விளக்குகிறார். அதனை விளங்க முடியாத அசுரப்பிள்ளைகளுக்கு, சற்றுக் கீழேஇறங்கி "தருமம் என்று ஒரு பொருள் உளது" என்று தர்மஉபதேசம் செய்தார். கந்தபுராணம் சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கவே எழுந்தநூல் என்று இக்கால ஆப்வாளரும் இதை வலியுறுத்துகின்றனர். கைலாசபதியவர்கள் தமிழில் புராணம் என்றால் கந்தபுராணமும் கோயிற்புராணமும் தான் என்பார். அவற்றைப் பாடிய இருவரும் புராணரீதி விளங்கிய வர்கள். சேக்கிழார் பெரியபுராணம் நாயன்மார் வரலாற்றைத் திருத்தொண்டத்தொகையை அடி யொற்றிப் பாடினார். எனினும் அதில் இடைச் செருகல்கள் உள என்பது அவர் கருத்து.

தீட்சை, உபதேசம் என்ற சொற்களை கிராமமக்கள் ஒரேபொருளில் உபயோகிப்பர். கைலாசபதி இரண்டுக்கும் வேறுபாடு உண்டு என்பர். புத்திவிருத்தியில் ஒருதளத்தில் நிற்பவரை அருட்கண்ணால் நோக்கித் தம் தவவலிமையால் ஒருபடி உயர்த்திவிடுவது ஒன்று, அகங்கார விருத் தியில் ஒருநிலையில் நிற்பவரை மேல் நிலைக்கு உயர்த்தும் குருவருள் மற்றொன்று. கச்சியப்ப சிவாசாரியார், அருணகிரிநாதர் ஆகிய இருவரும் கடந்த ஆயிரத்தைநூறு வருடங்களில் அகங்கார விருத்தியில் ஆறாம் நிலையாகிய ஞானத்தை அடைந்தவர்கள் என்கிறார். அகக் காட்சிபெற்ற மௌனதமுனிவர்.

அவ்விதமே புத்திவிருத்தியில் பண்பாடு என்ற ஒன்பதாம் தளத்தில் நின்று, கச்சியப்பரை சுவாமிநாதராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் தாமம் என்ற பத்தாம் தளத்துக்கு உயர்த்துவதற்கு தீட்சை அளித்தார். சித்தாந்தம் தெரியும் ஆற்றல் பெற்ற படியால், கச்சியப்பசிவாசாரியார் அவ்வளவு தெளி வாகத் தமது புராணத்தில் சித்தாந்தத்தை விளக்கியுள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலர் பண்பாட்டுத்தளத்தில் நின்றவர். தமக்கு மேல்தளத்தில் நின்ற சிவாசாரி யாரின் நூலைச் சுவைத்து, "தித்திக்கத் தெவிட்டா தது" என்று உச்சியில் வைத்துப் போற்றினார். ஐஞ்நூறு ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணம் கந்தபுராண கலாசாரத்தில் ஊறிக்கிடந்ததால், குறிக்கோள் இலாது கெட்டுப் போகவில்லை. அந்நிய கலாசாரம் அதனைச் சீரழிக்கவில்லை.

இன்றோ!

"தொன்மையவாம் எவையும் நன்றாகா" சும்மா பழம் பெருமையை நாநுனியால் பேசிவிட்டு, அமைந்துவிடுவதால் யாருக்கும் எந்த இலாபமும் இல்லை. முருகனைக் கும்பிடுவோர் முருகன் அருள் பெற்ற புலவர்களின் அருட்பாடல்களைப் பாடியும், அவற்றின் பொருளை உணர்ந்தும், உணர்ந்த உண்மைகளை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தும், ஒவ்வொரு படியாக ஏணியில் ஏற முயலுதல் வேண்டும் இல்லையேல் பிறந்தபோது எந்த அடித் தளத்தில் நின்றோமோ, அதிலேயே இறக்கும் போதும் நிற்கவேண்டிவரும். புழுப்போல வாழ்ந்து செத்துப்போகும் இழிந்த வாழ்க்கையுடன் மனிதப் பிறப்பை முடித்துவிடுவதைப் போல இழிவு வேறு ஒன்றும் இல்லை.

நல்லைக் குறரா! எழுந்தே வா!

கந்தவேள்! நீ எங்கள் கருணைமிகு தெய்வம். வந்தனை எல்லோர் நாவிலும் முருகா முருகா என்றே அல்லல்கள் பெருகி எல்லோரையும் விழுங்க நிற்கையில், வடிவேலா! வள்ளி மணாளா! காக்கவராயோ கூவுகிறோம்.

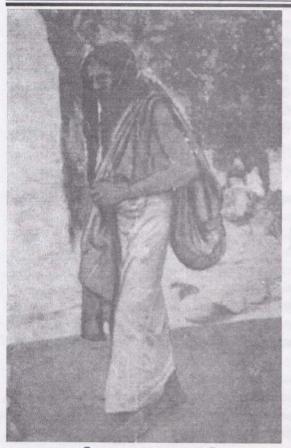
நல்லையில் வீற்றிருக்கும் நாறு மாலையணி மார்மா! கல்லுமே உருகி கார்த்திகைக் குமரா என்கிறதே நிலமெங்கும் நிட்டூரங்கள் எமைக் காக்க வராயோ அலறல்கள் எட்டலையோ கந்தா! வேலேந்தி வராயோ.

அற்புதங்கள் அதிசயங்கள் புரிந்தே அருளுகின்ற குமரா! சொற்பதங்கள் தொடுத்தே எல்லோரும் ''பாக்கள் புனைகிறோம்'' அவரவர் மனங்களில் பிரவகிப்பது பாமாலைகளாய் எவர் காப்பதென்பது புரியலையோ அழகா எழுந்தேவா.

தந்தைக்கு உபதேசித்த சுவாமி நாதனே! சிந்தையில் குடியிருக்கும் எங்கள் சிங்கார வேளே! நல்லைக் குமரா! நாடியோர்க்கு நலங்கள் தரும் நாய்கா! வல்வினைகள் போக்கிநீ அருளிட வேண்டும்.

மீசாலையூர் கமலா

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமிகள்

யீஆறுமுக்கவாமி

றீவில்லிபுத்தூர் பஸ் நிலையத்திலிருந்து சாத்தூர் செல்லும் சாலையில் ஒரு கிலோமீற்றர் தூரம் பயணித்தால் புளியந்தோப்பு என்ற மயான பூமியை அடையலாம். பிரதான வீதியோரத்தில் சுற்றுமதிலோடு கூடிய சிறியதொரு ஆலயமாக யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சமாதிக்கோயில் அமைந்துள்ளது. பெருங்கற்களையும் சிறிய கற்க ளையும் பிணைத்து அடுக்கிச் சுற்றுமதில் நான்கு அடி உயரத்தில் காணப்படுகின்றது. புறச்சுவர் களில் உரிய விக்கிரகங்கள் அமையும் கூடுகளில் லாத அழுத்தமான கர்ப்பக்கிரகச் சுவர். கர்ப்பகக்

கலாந்தி க. குணராசா

கிரகத்தின் மேல் அழகான விமானம் (தூபி) கம்பீர மாக எழுந்து நிற்கின்றது. அர்த்த மண்டபத்தின் மேற் கூரை கருங்கற்றளமாகவும், ஆவயத்தின் முன் மண்டபம் தென்னங்கீற்றினால் வேயப்பட்ட தற்காலிகப் பந்தலாகவும் விளங்குகின்றன.

கருவறையில் சமாதியின் மேல் கட்டப்பட்ட மேடையில் ஓரடி உயரமான சிவலிங்கத்தின் பிரதிஸ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கத்தின் பின்னால் யாளிகள் காவும் திருவாசியும் திருவாசி யின் உச்சியில் உருத்திராக்க மாலையும் தொங்க விடப்பட்டுள்ளன. அதற்கும் மேல் ஒற்றைத்திரியுடன் ஒளிரும் கண்ணாடிகள் பொருத்தப்பட்ட ஒளி வட்டம் கருவறை இருளைப் போக்க முயல் கின்றது. சிவலிங்கத்தின் இடது பக்கத்தில் பழுப்பேறிய தூண்டாமணி விளக்கொன்று ஒற்றைத் திரியுடன் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

பரிவாரத் தெய்வங்களாக அர்த்த மண்டபத் தின் கருவறை வாயிலின் வலப்பக்கத்தில் சிறிய தொரு விநாயகர் சிலையும் இடது பக்கத்தில் சிறியதொரு முருகன் சிலையும் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவை கருங்கற் சிலை விக்கிரகங்கள். மூல மூர்த் தியை நோக்கியவாறு அர்த்தமண்டபத்திலேயே பலிபீடமும் இடபமும் அமைந்துள்ளன. கிழக்கு நோக்கிய தேவால யத்தின் தென் கிழக்கு பக்கத்தில் திருமஞ்சனக் கிணறு அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சுவாமி கோயில் சிறியதொரு கிராமியக் கோயிலாயினும் தூய்மையும் அமைதியும் அங்கு ஆட்சி செலுத் தின. இக்கோயிலின் தென்மேற்கு மூலையிலும் வட மேற்கு மூலையிலும் இரண்டு சிறிய சமாதிக் கோயில்கள் உள்ளன. தென் மேற்கே அமைந்த சமாதி நெட்டைச்சுவாமியினதும் வடமேற்கே அமைந்திருப்பது குள்ளச் சுவாமியினதும் என்று அறிய முடிந்தது. நெட்டைச்சுவாமியின் கோயில்

விமானம் சிறியதொரு அரைக்கோள வடிவக் கலசத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. இருநேரப்பூசை நிகழும் ஆலயமாக ஆறுமுகசுவாமி கோயில் மட்டுமேபுள்ளது.

றீவில்லிபுத்தூர், தமிழ்நாட்டின் காமராஜர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. கோதைக்கும் கண் ணனுக்கும் இங்கு கோயில்கள் பிரமாண்டமான அளவில் அமைந்துள்ளன. சூடிக்கொடுத்த சுடாக் கொடியின் தேவாலயம் அமைந்த சூழலில் யாழ்ப் பாணத்து ஆறுமுக்கவாமி கோயில் அமைந்துள் ளது. திருநெல்வேலியிலிருந்து சங்கரன் கோயில், இராஜபாளையம் ஊடாகவோ அல்லது சாத்தூரி லிருந்தோ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை அடையமுடியும்.

ஆறுமுகசுவாமி கோயிலின் உட்சுவரில் யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் புகழை போற்றும் சுப்பிரமணியபாரதியாரின் பாடல்கள் பலகையில் எழுதி மாட்டப்பட்டுள்ளன.

'குவலயத்தின் வீழ்போன்ற யாழ்ப்பாணத்தான் தேவி பதம் மறவாத தீர ஞானி சீதம்பரத்து நடராஜ முர்த்தியாவான் பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி பரம பத வாயிலெனும் பார்வை யாளன் காவி வளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயுங் கழனிகள் சூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்

தங்கத்தாற் பதுமை செய்தும் திதர லங்கம் சமைத்து மவற் றினிலீசன் தாளைப் போற்றும் துங்கமுறு பக்தர் பலர் புவிமீ துள்ளார் தோழரே எந்நாளும் எனக்குப் பார்மேல் மங்களஞ் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னைச் சங்கரனென் றெப்போதும் முன்னே கொண்டு சரணடைந்தால் அது கண்டிர் சர்வ சீத்தி."

உலக மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியின் ஞான குருவாக யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி விளங்கியுள்ளார். பாரதியாருக்கு ஆறுமுகசுவாமி என்ற துறவி தேவிபதம் மறவாத தீரஞானியாகவும், சிதம்பரத்து நடராஜமூர்த்தியாகவும், பரமபதவாயி லெனும் பார்வையாளனாகவும்,, மங்களம் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர் கோனாகவும், சங்கரனாகவும் விளங்கியுள்ளார். யார் இந்த யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி? வெறும் ஆறுமுகம், ஆறுமுகசுவாமியான புனித வரலாறு இது தான்.

47

1863 ஆம் ஆண்டு ஒரு மழைக்கால அதிகாலை யாழ்ப்பாணம் வண்கிழக்குக் கலட்டிப் புன்னை வளவில், கலட்டி அம்மன் கோயில் காண்டாமணி உதயகாலப் பூசைக்காக அறிவிப்பு ஒலி எழுப்பிய வேளையில், ஒரு அற்புதக் குழந்தை பிறந்தது. தந்தையார் கதிரவேலுவும் தாயார் தையலாச்சியும் தமது மூத்த புதல்வனை ஏந்தி மகிழ்ந்தார்கள். ஆறுமுகம் என்று பெயரிட் டார்கள். தனது வம்சத்தினை விளங்க வைக்க ஒரு புதல்வன் பிறந்துள்ளதாகத் தந்தை மகிற்ந் தார்.

கிபி 1248 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண நக**ி** யைக் கட்டுவித்து, கந்தவேளுக்கு ஒரு ஆலயமும் சமைப்பித்து நல்லூரைத் தலைநகராக்கிக் கொண்ட முதலாவது ஆரியச் சக்கிரவர்த்தி விஜய காலங்கன், தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிக ளிலுமிருந்தும் வேளாண்குடிகளையும் அடிமை குடிமைகளையும் யாம்ப்பாணத்திற்கு வரவழைத் துக் குடியமர்த்தினான். அவ்வாறு யாழ்ப்பாணம் வந்த பதினான்கு வேளாண் குடிகளில் பொன் பற்றியூரைச் சேர்ந்த பாண்டி மழவன், செண்ப கமழவன் எனும் சகோதரர்களில் பாண்டிமழவன் திருநெல்வேலியில் குடியமர, செண்பகமழவன் வண்ணார்பண்ணையில் குடியேறினார். அவரின் பாம்பரையில் வந்தவர் தான் கதிரவேலு. இக்குல வாலாறு பரம்பரை பரம்பரையாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் சங்கதியாகும்.

கதிரவேலு இக்கிராமத்தில் பெரும் புகை யிலை வர்த்தகராக விளங்கினார். <u>அ</u>ளுமுகத் திற்குப் பின்னர் மூன்று ஆண்களும் மூன்று பெண் களும் சகோரங்களாகப் பிறந்தனர். அவர்களில் இருவர் சிறுவயதிலேயே காலமாக நேர்ந்துவிட்டது. ஆறுமுகம் சிறுவயதில் சுப்பிரமணியபண்டிதர் என்ற குருவின் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் எழுத வாசிக்கக் கற்றிருந்தார். 'உன் மகன் பெரிய கிறுக்கனாக, ஞானக்கிறுக்கனாக இருக்கி றான் கதிரவேலு' என்பார் பண்டிதர். வண்ணார் பண்ணைப் பகுதியில் கதிரவேலுவின் இட்டமான நண்பராக விளங்கியவர் இராமநாதர் என்பவராவார். அவருடைய மகன் அருளம்பலம் ஆவார். ஆறுமு கத்திலும் பார்க்க இரண்டு வயது இளையவர். 1865 இல் அருளம்பலம் பிறந்தார். இராமநாதர் அருளம்பலமும் ஆறுமுகமும் நல்ல நண்பர்கள்.

📰 // ЉФОРАЉФОДТОТ () DAOT - 2006 🔤 // 1989 // 1999 //

இவர்கள் இருவரும் பல விடயங்களில் ஒத்துப் போனார்கள். பிற்காலத்தில் குழந்தைவேற் சுவாமிகளின் அருளுக்குட்பட்டு துறவறம் பூண்டவர் அருளம்பலமாவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறுமுகம் புகையிலை வியாபாரத்தில் தந்தைக்கு உதவியாக இருந்தார். ஒய்வு நேரக் தில் ஏதாவது நூல்களைத் தேடி வாசிப்பதிலும் கலட்டி அம்மன் கோயிலின் (மன் ஓங்கி வளர்ந் திருந்த தல விருட்ஷமான வேம்பின் நிழலில் அமர்ந்து சிந்தனை வயப்பட்டிருப்பவராகவும் விளங்கினார். சிறியதொரு ஆலயமாகக் கலட்டி எச்சாட்டி மஹாமாரி அம்மன் கோயில் அக் காலக் தில் இருந்தது. மிகச்சிறு வயதிலிருந்தே அம்மனி டம் மிகுந்த பக்தியுடையவராக அவர் இருந்தார். தேவிபதம் மறவாத பக்தனாக விளங்கினார். சில வேளைகளில் வேப்பமரநிழலில் அமர்ந்து காலையி லிருந்து மதியம் வரை அம்மன் சிலையைப் பார்த்தபடி இருப்பாராம். தாயார் மகனைத் தேடி வந்து அழைத்துச் சென்று மதிய உணவு வழங் கிய வேளைகளே அதிகம். வேறு கோயில்களுக் தரிசிக்கச் சென்றால் சன்னிதானத்தில் குத் பித்தன் போல நடந்து கொள்வார்.

ஆறுமுகத்தினுள் இன்னொரு மனிதன் இருந் தான். வீதியில் இறங்கினால் பிரருக்காகச் சண்டை யிடும் ஒருவராக மாறிவிடுவார். பக்திக்கும் சண்டித் தனத்திற்கும் எப்படி இணைப்பிருந்ததென்பதை விளக்குவது கஷ்டம். வீதியில் செல்லும் போது இருவர் சண்டைபிடித்தால் எவன் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறதோ அவனுக்காக மற்றவனைத்து வைத்து எடுத்துவிடுவார். அயல் வீட்டில் கணவன் மனைவிக்கு அடித்து உதைத்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்து மனைவி அபக்குரல் எழுப்பினால் வேலி பாய்ந்து கணவனைப் பிரட்டி எடுத்து விடுவார். எவர் பக்கம் வலிமை குறைந்திருக்கிறதோ அப் பக்கம் ஆறுமுகம். நீதியின் பக்கம் நிற்பவராக இருந்தார். ஆறுமுகம் ஒரு சண்டியன் என்கு பயும் ஊராரிடம் ஏற்பட்டிருந்தது. ஒரு தடவை எதிரிகள் சேர்ந்து ஆறுமுகத்தினைக் கடுமையாகத் தாக்கி விட்டமார்கள். அவருடைய இடக்கரத்தில் கத்தி வெட்டு விழுந்தது. அக்காயத்தோடு பாய்ந்து வேலிக் கதியால் ஒன்றினைப் பிடுங்கி எடுத்த அறுமுகம், எதிரிகளை அடித்து விரட்டியதாக ஊரார் பலகாலம் பெருமையாகப் பேசிக் கொண் டனர். இடது கரத்தில் கத்தி கெட்டு விழுந்ததால்

அவர் இடது கரம் சற்று குடங்கிப் போனது. அதனால் அவரைக் குடக்கர் ஆறுமுகம்' என்ற ழைப்பாராயினர்.

கதிரவேலுவிற்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஆறுமுகம் பற்றி முறைப்பாடுகள் வந்தன. அந்த வேளைகளில் அவர் புகையிலைப் பாடங்களை அடுக்கிக கொண்டிருப்பார். அல்லது அம்மன் கோயில் வேப்பமர நிழலில் அமர்ந்திருப்பார் அல்லது தனது நண்பர் அருளம்பலத்துடன் அள வளாவிக் கொண்டிருப்பார். (நண்பர் அருளம்பலத் தின் மீதுள்ள பிரியத்தால் பிற்காலத்தில் ஆறு முகம் தனது மூத்த மகனுக்கு அருளம்பலம் என்று பெயரிட்டார்.)

ஒரு கலியாணத்தைச் செய்து வைத்து விட்டால் அடங்கி விடுவார், பொறுப்பு வந்துவிடும் எனப் பெற்றோர் எண்ணினர். ஆனால் ஆறுமுகம் திருமணத்தில் விருப்புடையவராக இருக்க வில்லை. இருபத்தெட்டடு வயது வரை அவரை ஒப்புக்கொள்ள வைக்க முடியவில்லை. அம்மனி டம் முறையிடுவதைத்தவிர தாய்க்கு வேறு வழி தெரிந் திருக்கவில்லை.

ஒரு முறை கதிரவேலுவுக்கு உடல் நலக் குறைவேற்பட்டது. புங்குடுதீவில் விலைபேசித் தீர்த்து வைத்திருந்த புகையிலைச் சிப்பங்களை அங்கு சென்று யாழ்ப்பாணத்திற்கு எடுத்து வரு மாறு ஆறுமுகத்தையும் கூலியாட்களையும் அனுப்ப நேர்ந்தது. முன்னரும் இப்பணிகளில் ஆறு முகம் ஈடுபட்டிருந்தார். புங்குடுதீவிற்குச் செல்வ தாயின் இரண்டு கடல்வழிகளைத் தோணிகளில் கடக்க வேண்டும். முதலில் பண்ணைக்கடல் வமி. பின்னர் வேலணைத்தீவையும் பங்குடுதீவையும் இணைக்கும் கடல்வழி என்பனவற்றினைப் பாய் தோணிகளில் அல்லது சிறு வள்ளங்களில் ஏறிக கடக்க வேண்டும். பங்குடுதீவில் பார வண்டிலில் புகையிலைச் சிப்பங்களை ஏற்றி இரண்டு கடல்வழி தோணித்துறைகளில் இறக்கி வள்ளங்களில் ஏற்றி யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவர நான்கு நாட்களாவது செல்லும். புங்குடுதீவுப் பயணத்தால் ஆறுமுகத் திற்கு இரண்டு பலன்கள் கிடைத்தன.

ஒன்று அவருடைய மனதைக் கவர்ந்து கொண்ட நாகமுத்து. புங்குடுதீவு உடையார் ஐயம் பிள்ளையின் பரம்பரையில் வந்த இன்னொரு ஐயம்பிள்ளையிடம் தான், புகையிலைச் சிப்பங்கள்

ஏற்றி வர ஆறுமுகம் சென்றிருந்தார். புங்குடுதீவுச் சிவன்கோயில் அருகில் அவர் வீடு இருந்தது. அங்கு தான் ஆறுமுகம் நாகமுத்துவைச் சந்தித் தார். அவர் மனதிற்குள் அவள் எப்படிப் புகுந்து கொண்டாளென்பது அவருக்குப் புரியவில்லை.

இன்னொரு அனுபவம் பகையிலைச் சிப்பங் களை ஏற்றிக் கொண்டு பாரவண்டிலுடன் வந்து கொண்டிருக்கும்போது மண்டைகீவுப் பக்கமிருந்து பலர் விரைந்து வந்து பிரதான மண்பாதையில் எறினர். வண்டிலின் முன்னால் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த ஆறுமுகம் அவர்களைக் கண்டார். குமந்தை வேல்சுவாமிகளும் ஆறுமுகத்தின் நண்பர் அருளம்பலமும் அவர்களில் இருந்தனர். நண்பரைக் கண்டதும் ஆறுமுகம் அவரிடம் சென்றார். கடையிற்சுவாமிகள் நீராவியடியில் ஒடுங்கிக் கொண்டிருப்ப தாகவும் (சமாதி ஒடுக்கம் 1891) அதற்காகக் குழந்தைவேற்கவாமி, நன்னித் தம்பிசுவாமி ஆகியோரை தான் மண்டைதீவி லிருந்து அமைத்துச் செல்வதாகவும் அருளட்பலம் தெரிவித்தார். புகையிலைச் சிப்பங்களைக் கவன மாக யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்குமாறு கூலியாட்களிடம் தெரிவிக்துவிட்டு அக்கோஷ்யுடன் ஆறுமுகம் நீராவியடிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

தென்னிந்தியாவின் பங்களுரிலிருந்து யாழ்ப் பாணத்திற்கு ஞானகுருவாக வந்து வண்ணார் பண்ணையில் தங்கி பெரியகடைப்பகுதி எங்கும் பித்தனாக அலைந்து கடையிற்சுவாமி என்ற காரணப்பெயரோடு அருள் நிறைவாக நீராவி யடியில் சமாதி கூடும் காலத்தில் நிஷ்டையில் அமர்ந்தார். கால்களை மடக்கி இரு கைகளையும் தியானக் கோலவடிவில் மடியில் வைத்தவாறு சமாதியாகியிருந்தார். நிலத்தில் அவர் எதுவிதமான ஆதாரமுமின்றி அமாந்திருந்தார். அவரைச் சுற்றி தேஜஸ்மயமான ஒளி கவிந்திருப்பதாக ஆறுமுகத் திற்குப்பட்டது.

'சுவாமி' என்றழைத்தவாறு எல்லாரும் அவர் முன் பணிந்தனர். ஆறுமுகம் அப்படியே சாஸ் டாங்கமாக அவர் முன் விழுந்தார்.

சமாதிக்குரிய முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்பட் டிருந்தன. சமாதி வைபவத்தினை குழந்தை வேற்சுவாமி ஆற்றினார். ஆறடி ஆழத்தில் நான்கடி

49

அகலச் சதுரக்குழி ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. செங்கர்கள், உப்ப மர்றும் வாசனைக் கிரவியங் கள் அதன் அருகில் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. கடை யிங்சுவாமியை அவர் அமர்ந்த நிலையிலேயே அபிஷேகத் திரவியங்களால் அர்ச்சித்து தீபதூபங் காட்டி குழிக்குள் தூக்கி இறக்கி அமர்த்தினார் கள். அருகிலிருந்த பொருட்களால் குழியை நிரப்பி னார்கள். 'அவரது சமாதி நிலைச் சரீரத்தைத் தூக்கிக் குழிகுள் இறக்கியபோது என்னைத் தாக்கி அதற்குள் இறக்குவது போன்ற பிரமை எற்பட்டது. அப்பிரமை என்னைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது' பிற்காலத்தில் ஆறுமுகம் மூத்த மகன் அருளம்பலத்திடம் அந்த கன் அனுபவத்தினை எடுத்துரைத்துள்ளார். வாங்கில் அமர்ந்தபடி தனது தந்தையின் நினைவுகளைப் பல தடவைகள் அருளம்பலம் அம்மான் மருமக னான என்னிடம் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

கடையிற்சுவாமிக்கு சமாதி கட்டினார்கள். சமாதிக் குழிமேல் மேடையமைத்து சிவலிங்கம் ஒன்றினைப் பிரதிஸ்டை பண்ணினார்கள். சமாதி வைபவத்தினைத் தொடர்ந்து தொடர வேண்டிய பூஜா கைங்கரியங்கள் குழந்தைவேற்சுவாமியால் ஆற்றப்பட்டன. அந்தப் பூஜா கைங்கரியங்கள் நடந்த கால வேளைகளில் ஆறுமுகம் தன்னையே உந்றுப்பார்த்தவாறு எதையோ யர்சிப்பது போல அமர்ந்திருப்பதைக் குழந்தைவேற் சுவாமி அவ தானித்தார். ஆறுமுகத்தின் மனநிலை அவருக்குப் பரிந்தது. ஏமாம் நாள் சமாதி வைபவ நிறைவில் குழந்தைவேற் சுவாமிகள் ஆறுமுகத்தின் அருகில் வந்தார். அவர் தோளில் தன். வலக்கரத்தினைப் பதித்தார். 'வாழ்ந்து முடித்துவிட்டு வாடா' இவை தான் அவருக்குக் குழந்தைவேற்கவாழிகள் கூறிய வார்த்தைகள். குருவின் பரிச தீட்சையும், குருவின் வாசக கீட்சையும் ஆறுமுகத்திற்குப் புதிய வாம்க்கையினைச் சுட்டிக் காட்டின.

1891 இல் ஆறுமுகத்திற்கு அவருடைய இருபத் தெட்டாவது வயதில் கடையிற்சுவாமி சமாதி அடைந்த அதே வருடத்தில் திருமணம் நடந்தேறியது. அவர் மனதில் சலனத்தை ஏற்படுத் திய புங்குடுதீவு நாகமுத்து மனைவியாக வந்து இணைந்தார். 1907 ஆம் ஆண்டு வரை ஆறுமுகத் தின் வாழ்க்கை சீராக ஓடியது. அருளம்பலம், தையல் முத்து, இராசம் மா,பொன் னுத் துரை,

அன்னம்மா, வைத்திலிங்கம் என ஆறு பிள்ளை களுக்குப் பெற்றோராயினர்.

குடும்பத்துடன் மனைவி வீட்டிற்குப் புங்குடு தீவிற்குச் செல்கின்ற வேளைகளில் ஆறுமுகத் திற்கு மிகப்பிடித்தமான இடமாகத் தேவிமுனைக் கரையும் அதில் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த ஆலமர நிழலும் விளங்கின. எப்படி அம்மன் கோயில் வேப்பமரநிழல் அவருக்குப் பிடித்தமாக இருந் ததோ அதுபோல தேவிமுனை ஆலமரம் விளங்கி யது. அதில் அமர்ந்து நயினாதீவையும் அதில் உறையும் அம்மனையும் சிந்தித்தபடி இருப்பார்.

சிலவேளைகளில் வள்ளம் ஏறி நயினாதீவிற் குச் சென்றுவிடுவார். ஒரிரு நாட்கள் வராதிருந்து விடுவார். சில நாட்கள் நெடுந்தீவிற்குச் சென்று அங்கிருந்து கச்சதீவிற்குப் பயணப்பட்டு கச்ச தீவில் தென்னங்கீற்றுச் சிறுகுடிலில் இராமேஸ்வரத் தினைப் பார்த்தபடி அமர்ந்திருக்கும் அநுமனை வணங்கிவிட்டு மீன்பிடி வள்ளம் ஒன்றில் ஏறி இராமேஸ்வரத்திற்குச் சென்றுவிடுவார். அங்கிருந்து தலயாத்திரை மேற்கொள்வது அவர் வழக்கமாகி விட்டது. சில நாட்கள் அலைந்து திரிந்துவிட்டு மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வல்வெட்டித்துறை யடாகவோ மன்னார் ஊடாகவோ நெடுந்தீவு ஊடாகவோ வந்து சேர்வார். எதுவும் பேசமாட்டார். மௌனமாக அமர்ந்திருப்பார். சிந்தனை வயப்பட் டிருப்பார். அவர் போக்கினைச் சித்தன்போக்கு அனைவரும் புரிந்து கொண்டனர்.

குடும்பசுமை அவருக்கு இருக்கவில்லை. 62 வயதான கதிரவேலு பார்த்துக் கொண்டார். அவரின் புகையிலை வர்த்தகம் மிகச் செழிப்பாக நடந்தது.

1908 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் ஒரு நாள் ஆறுமுகம் காணாமல் போயினார். அவர் வள்ளம் ஏறி இந்தியாவிற்குச் சென்றுவிட்டார் என்பது தெரிந்தது. 1918 ஆம் ஆண்டு அவரை றீவில்லிபுத்தூரில் கலட்டி எச்சாட்டி மஹாமாரி அம்மன் கோயிலின் பூசரான துரையப்பாஐயரின் தந்தையும், யாழ்ப்பாணத்தின் மேலதிக அரசாங்க அதிபராக விளங்கிய வைத்திலிங்கத்தின் பேரனா ருமான அருணாசலக்குருக்கள் சந்திக்கும் வரை அவர் பற்றிய விபரங்கள் எவருக்கும் தெரிந்தி ருக்கவில்லை.

இராமேஸ்வரக்கிலிருந்து திருத்தலங்கள் ஒவ்வொன்றாக ஆறுமுகம் யாத்திரை செய்தார். அவருடைய திருக்கோலமும் மாறியது. சித்தர்களு டனும் துறவிகளுடனும் சேர்ந்து அலைந்தார். மௌனசுவாமியாக (மோனகுரு) விளங்கினார். அவருடைய அருட்பார்வையே பக்தர்களுக்கு மருந்தாக அமைந்தது. 'மங்களம் சேர் திருவிழி யால் அருளைப்பொழியும் வானவர் கோன்' என்கி றார் பாரதியார். அவருடைய ஞானத்தில் அருட் செய்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட முக்கியமான துறவிகளாக குள்ளச்சுவாமி, கோவிந்தசுவாமி, குவளைக்கண்ணன் என்போர் விளங்கினர். கோவிந்ததவாமியை நெட்டைச்சுவாமி என்றும், குள்ளச்சுவாமியை மாங்கொட்டைச் சுவாமி என்றும் அழைத் தனர். இவர்கள் ஊருராகத் தலங்கள் தலங்களாக திரிந்தனர். சுப்பிரமணியபாரதியாரை அவர்கள் சந்தித்த சம்பவம் மிகமுக்கியமானது.

1908 முதல் 1918 வரை ஆங்கிலேயர் பாரதி யாரைச் சிறைப்படுத்தத் தேடியதால் அவர் எட்டையபுரத்தினைவிட்டுத் தலைமறைவாகப் புதுவையில் வாழ்ந்து வந்தார். தல யாத்திரியை யின் போது புதுவைக்கு வந்திருந்த சுவாமியை பாரதியார் சந்திக்க நேர்ந்தது. அச்சந்திப்பை 'காவி வளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயும் கழனி கள் சூழ் புதுவையிலே அவனைக் கண்டேன்' என்கிறார் பாரதியார். யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் அருட் பார்வை பாரதியாருக்கக் கிடைத்தது. அவரை மீண்டும் சந்திக்க பாரதியார் அவாக் புதுவையில் பாரதியார் கரந்து கொண்டபோகுட ளுந்த இல்லத்திற்கு யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக சுவாமியை அழைத்துச் சென்று பாரதிக்கு அறிமு கப்படுத்தியவர் குவளைக் கண்ணன் சுவாமி யாவார்.

'ஜகத்தின்லோர் உவமையிலா யாழ்ப்பாணத்துச் சாமிதனை கிவனென்றன் மனைக் கொணர்ந்தான் அகத்தின்லே அவன் பாத மலரைப் பூண்டேன். அன்றேயப் போதேவீ டதுவே வீடு.' என்கிறார் பாரதியார்.

யாழ்ப்பாணத்தீசன் என்றும், சங்கரன் என்றும், யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியை பாரதியார் போற்று கிறார். பாரதியார் இன்னொருவிடத்தில் யாழ்ப்பாண சுவாமியை மோனகுரு என்கிறார். 'மோனகுரு திரு வருளால் பிரப்பு மாறி முற்றிலும் நாம் அமரநிலை

சூழ்ந்து விட்டோம்' என்கிறார். புதுவையில் பாரதி யாரோடு இத்துறவிகள் பல காலம் தங்கியிருந் திருக்க வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமியால் ஓரிடத் தில் தங்கியிருக்க முடியவில்லை. 1916களில் அவர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வந்தார். சாத்தூர் பெருந் தெருவிலுள்ள புளியந்தோப்பு மயான பூமி அவரு க்கு உகந்த சாந்தி தவழும் இடமாகப்பட்டது. இவரோடு நெட்டைச்சுவாமி, குள்ளச்சுவாமி இரு வரும் கூடவே வந்திருக்கலாம்.

புளியந்தோப்பில் தான் சத்திரப்பட்டி ஐமீன்தார் சங்கரபாண்டி என்பவரைச் சந்திக்க நோந்தது. ஆறுமுகசுவாமியின் மீது அளவிலா பக்கி கொண்டவராக ஜமீன்தார் விளங்கினார். 'சென்ற பிருப்பில் நீ எனக்கு மகனாக இருந்தாய். நான் சமாதி கூடும்போது நீ தான் அக்காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நீ எங்கிருந்தாலும் அந்த வேளை நீ இங்கிருப்பாய்.' என்ற வேண்டுகோளை ஜமீன்கார் எந்றுக் கொண்டார். அச்சுற்றாடலிலுள்ள சாலியர் சமூகமக்கள் சுவாமியிடம் பக்தியும் நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களு டைய துன்பங்களைத் தீர்க்கும் மகானாக அவர் விளங்கினார்.

1918 ஆம் ஆண்டு சித்திரை நாளில் யாழ்ப் பாணத்து அருணாசலக்குருக்கள் றீவில்லிபுத்தா ருக்குத் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு வந்திருந்தார். கலட்டி எச்சாட்டி மஹாமாரி அம்மன் கோயில் குருக்கள் அவர். ஆறுமுகத்தினை நன்கு தெரிந்த அயலவர். றீவில்லிபுத்தூரில் சூடிக்கொடுத்த கடர்க் கொடி கோதையைத் தரிசித்துக் கொண்டி ருக்கும் போது, புளியந்தோப்பில் அருளாளனாக யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி ஒருவர் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டார். ஊர் உந்துதல் காரணமாக மாட்டு வண்டிலில் ஏறி அங்கு வந்து சேர்ந்தார். ஆறுமுக்கவாமியை அருணாசலக்குருக்கள் முதலில் அடையாளம் காணவில்லை. சுவாமிகள் அடையாளங் கண்டு கொண்டார்.

'இருங்கள் குருக்களே. அன்னத்திற்குக் கலியாணம் நடந்தேறிவிட்டதா?' என்று ஆறுமுகம் வினவியதும் அருணாசலக்குருக்கள் அவரை அடையாளம் கண்டு கொண்டார். அன்னம் சுவாமி களின் கடைசி மகள்.

51

'உன்பிள்ளைகள் கடைசிமகன் வைத்திலிங் கத்தைத் தவிர எல்லாருக்கும் திருமணமாகி விட்டது. நல்லா இருக்கின்றனர். நீங்கள் ஊரை விட்டுவந்து பத்து வருடங்களுக்கு மேல் ஆகின் றது. என்ன செய்தீர்கள்? எங்கெங்கு போனீர்கள்? யார் யாரைச் சந்தித்தீர்கள்?'

அருணாசலக்குருக்களுக்கு ஆறுமுகம் விரிவாகச் சொன்னார். அதனை அவர் ஆறுமுகத் தின் மூத்தமகன் அருளம்பலத்திற்கு யாழ்ப்பாணம் வந்து விரிவாகச் சொன்னார். அவரின் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் எடுத்துரைத்தார்.

அன்மே அருணாசலக்குருக்கள், தான் இராமேஸ்வரம் சென்று யாழ்ப்பாணம் திரும்புவ தாகக் கூறினார். நாளை ஒரு நாள் தங்கிச்செல்லு மாநு ஆறுமுகம் கேட்டுக்கொண்டார். அவரது கோரிக்கையை அருணாசலக்குருக்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அதிகாலை புறப்பட்டு விட்டார். அவர் பயணப்பட்ட வண்டிலை இழுத்த எருதுகள் சங்கரன்கோயில் அருகில் நிலத்தில் படுத்துவிட்டன. வண்டிக்காரன் எவ்வளவு முயன் miņ எருதுகள் எழ மறுத்து அடம்பிடித்தன. குருக்களுக்கு மனதில் ஒரு கலக்கம். 'வண்டியை மீண்டும் யீவில்லிபுத் தூருக்கே திருப்பு' என்றார். அவரால் நம்ப முடியவில்லை. எருதுகள் எழுந்து நின்றன. புளியந்தோப்பினை நோக்கி வேகமாக நடந்தன.

'ஆறுமுகசாமி சமாதி ஆகிக்கொண்டிருக் கிறார்' என்ற தகவல் பரவியது.

யாழ்ப்பாணத்து சுவாமிகள் தியான நிலையில் அமர்ந்திருந்தார். சத்திரப்பட்டி ஜமீன்தார் சங்கர பாண்டி தலைமையில் ஊர்மக்கள் கூடியிருந்தார் கள். சுவாமியை அவ்வாறே தூக்கி இருத்தத் கக்க அளவில் குழி தோண்டப்பட்டிருந்தது. செங்கற்கள், உப்பு ஏனைய அபிஷேகத் திரவி யங்கள் என்பன குவிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆறுமுக சுவாமியைச் சற்றி ஒரு பிரகாசம் பரவுவதை அருணாசலக்குருக்கள் கண்டார். சமாதிநிலையில் அபிஷேகம் நடந்தது. பால், தயிர், சந்தனம், விபூதி, பன்னீர் என்பனவற்றால் அபிஷேகம் செய்தனர். இறுதியாக நெய் நிரம்பிய மண் சட்டியை அவரின் சிரசில் வைத்தனர். கெட்டித் திருந்த நெய் உருகிப் பொங்கிச் சிரசின் வழியாக வழிவதைக் குருக்கள் கண்டார். கரங்கள் கூப்பி வணங்கினார்.

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக்கவாமி சமாதி வைக் கப்பட்டார்.

சமாதியின் மிது, சிவலங்கத்தைப் பிரதிஸ்டை செய்வித்து சிறியதொரு ஆலயம் ஐமீன்தார் அமைப்பித்தார். கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம் என்பன கல்லினால் சமைக்கப்பட்டன. முன் மண்டபம் தென்னங்கீற்றுக் கொட்டகையாக விளங் கியது.

எனது இந்தியப்பயணங்களின் போது ஒவ் வொரு தடவையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச் சென்று ஆறுமுகசுவாமியைத் தரித்துத் திரும்புவேன். எனது நாவல்களில் ஒன்றாகிய 'மரணங்கள் மலிந்த பூமிக்கு தமிழ்நாடு இலக்கியப் பெரு மன்றம் பரிகூ ஒன்றினைப் பாரதி விழாவில் தருவதற்காக எட்டையபுரத்திற்கு அழைத்தி ருந்தது. பாரதி மணிமண்டபத் திறந்தவெளியரங் கில் பரிசினைப் பெற்ற நான் சில வார்த்தைகள் பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 'பாரதியின் பாதம் உலாவிய இந்த மண்ணில் நடப்பகற்கு நான் பெரும் பண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். பாரதி யின் ஞானகுருவாகக் கருதப்பட்ட யாழ்ப்பாணத் துச்சுவாமியின் பேரன் நான். அந்தத் தொந்தம் தான் இவ்வடிவில் என்னை வரவழைத்து பாரதியின் இல்லத்தையும் அவர் காலடி பட்ட தெருக்களை யும் தரிசிக்க வைத்திருக்கின்றது' எனக் குறிப்பிட் டேன். யாழ்ப்பாணம், லண்டன், கனடா, ஜோமனி முதலான நாடுகளில் வசிக்கும் அவரது பரம் பரையினர் இந்தியா சென்றால் அங்கு சென்று தரிசித்து வருவார்கள். ஆறுமுகசுவாமிகோயிலின் தென்னங்கீற்றுக் கொட்டகையை நீக்கி மகா மண்டபம் ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம். எல்லாருக்கும் ஏற்பட்டது.

இந்த ஆலயத்தினை அதன் சுற்றாடலிலுள்ள ஆறு ஊர் சாலியர் சமூகத்தினருக்குப் பாத்தியப் பட்டது. அவர்களினால் காலம் காலமாகப் பரி பாலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பண்டாரம் ஞர்னகுரு சாமி கோயிலின் பூஜா கைங்கரியங்களைக் கவனித்து வருகின்றார். தமிழ்நாடு திருநெல்வேலி யில் வாழ்கின்ற தம்பி பத்மநாதன் ஊடாக சாலியர் சமூகத்தினரிடம் எமது வேண்டுகோளை முன் வைத்தோம். றீ யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகசுவாமி சமாதிக்கோயிலின் மகாமண்டபத் தினைவில் வளைவு அலங்கார மண்டபமாகக் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கான அடிக்கல் 2005 ஏப்பிரல் 13 ஆந் திகதி இடப்பட்டது. மண்டபம் 2006, மே மாதம் 05 ஆம் திகதி திறந்து வைக்கப் பட்டது.

தேவி பதம் மறவாத தீர ஞானி சீதம்பரத்து நடராஜ (மூர்த்தி யாவான் பாவியரைக் கரை யேற்றும் ஞானத் தோணி பரம பத வாயினெனும் பார்வையாளன் மங்களஞ் சேர் திரு விழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத் தீசன் தன்னை சங்கரனென் றெப்போதும் முன்னே கொண்டு சரணரடைந்தால் அது கண்டீர் சர்வ சீத்தி. - சுப்பிரமணியபாரதியார்

இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் வொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

52

மேற்கு நாடுகளில் சைவத் தமிழ் கலாசாரம்

– கலாநிதி திருமதி கலைவாணி இராமநாதன் இந்து நாகரிகத்துறை, யாற்.பல்கலைக்கழகம்.

வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து இந்தியா, ஈழம் மட்டுமன்றி உலகின் பல பாகங் களிலும் சிவவழிபாடு சிறப்புற்று வந்துள்ளதை வரலாற்றறிஞர்கள் பலர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். அவர்களில் சேர். ஜோன் மார்ஷல், சி. சிலேற்றர், ஜி.யு.போப், கே.ஏ.நீலகண்டசாஸ்திரி, எஸ். வேங்கட ரமணய்யா போன்ற சிலர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்தியாவில் சிவவழிபாடு வேதகாலத்திற்கு முற்பட்டதென, ஜி.யு.போப் என்பாரும், கி.மு.3000ம் ஆண்டுகட்கு முன்பே சிவவழிபாடு பிரபலமடைந் திருந்ததை சிந்துவெளி அகழ்வுகளில் கிடைத்த சிவயோகியின் முத்திரையும், கொம்புடைக் கடவுள் இலச்சினையும் காட்டுவதாக சோ். ஜோன் மார்ஷல் என்பாரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். வேதஇலக்கியங் களில் யசுர்வேதம் - ஸ்ரீருத்திரம் பகுதி சிவனுக் குரிய சகஸ்ரநாம - அஷ்டோத்திர நாமாவளி களையும், பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையும் கொண் டுள்ளது. தமிழகத்தில் கி.(மு. 3ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'தொல்காப்பியம்' சிவனை வினையின் எனச் சுட்டுவதுடன் முதல் நூலாகிய வேத சிவாகமங்கள் இறைவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டன என்னும் கருத் தையும் புலப்படுத்தும். 'எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத்தலை' எனக் குறளும் சிவனது இயல்பி னைத் திருக்குறளில் வெளியிட்டது. கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுந்த திருமந்திரம் எடுத்துரைத்த 'சிவப்பொருளின் மகிமை' சைவத் தின் சிறப்பையும் சைவசித்தாந்த தத்துவத்தையும் உலகிந்களிக்கக் காரணமானது.

அடுத்து பல்லவர், சோழர் காலங்களில் தோத்திர - சாத்திர நூல்களிலும் நாயன்மார், அடியார்களால் சிவவழிபாடு பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றது. இத்தகைய சிவவழிபாடு புராதன காலம் அமெரிக்க, ஆபிரிக்க, ஆஸ்ரேலியப் பழங்குடி மக்களிடையிலும், எகிப்திய, சுமேரிய நாகரிகங் களின் அகழ்வுகளிலும் காணப்படும் சின்னங்களில் இடம்பெற்றிருப்பதாகவும் சமீபகால ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி கி.முற்பட்ட காலத் திலிருந்தே தென்னாசிய, தென்கிழக்காசிய நாடுக ளிலும் சைவமும் சிவவழிபாடும் பெரும் செல்வாக் குச் செலுத்தியமையினை இன்றும் அந் நாடுகளில் காணப்படும் இந்துக்கோவில் வழிபாடுகளில் காணலாம். இன்றும் அங்கு வாழும் மக்களின் சமய வாழ்விலே சைவத்தினது செல்வாக்கின் அம்சங்கள் பலவற்றைக் காணமுடியும். இன்றோ மேற்குலக நாடுகள் பலவற்றிலும் இந்துக்கோவில் வழிபாடுகளும் குறிப்பாக லண்டன் மாநகரில் பதினேழிற்கும் மேற்பட்ட இந்துக் கோவில்களும், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, கனடா, சுவிஸ்ந்சர்லாந்து போன்ற இடங்களில் காணப்படும் பெரிய அளவி லான சைவாலயங்களும் பரிணமித்திருப்பது, மேற்குலக நாடுகளில் ஏற்பட்டுவரும் சைவ இந்து கலாச்சார விழிப்புணர்வைக் காட்டுவதாகவுள்ளது. இந்த வகையிலே தற்போது அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோவில் ஒன்று லண்டன் நகரில் அமைந்து குடமுழுக்குக் காணவிருப்பது சைவ கலாச்சாரம் பேணும் அடியவர்கட்கு பெரும் வரப்பிரசாதமாகும்.

ஈழநாட்டிலிருந்து போர் அனர்த்தங்கள், இனநெருக்கடிகள், அரசியற்சூழ்நிலை காரணமாக நாட்டைவிட்டு வெளியேறிப் புலம்பெயர்ந்து மேற்கு நாடுகளில் சென்று வாழும் தமிழ் மக்கள் பெரும் பாலோர்க்கும் தமது குழந்தைகள், எதிர்காலச் சந்ததியினர் எங்கே தமது கலாச்சாரம், பண்பாடு களை இழந்து மறந்து விடுவார்களோ என்ற ஒருவகை அச்சவுணர்வு அவர்களிடம் காணப்படு கின்றது. எதை இழக்கிறோமோ அதன் மீதுதான் பற்றும் பாசமும் அதிகமாகும். இதற்கு மேற்கு நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சைவத்தமிழ் மக்களின் கலாச்சார முயற்சிகள் சிறந்ததொரு உதாரணமாகும். புராதன காலமுதல் இந்து ஆல யங்கள் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடுகள், ஒழுக்க

விழுமியங்கள் ஆகியவற்றின் வளாப்புப் பண்ணை களாக விளங்குவன.

சைவாலயங்களில் நடைபெறும் நிக்ய, நைமித்தியக் கிரியைகள் சைவத்தமிழ் மக்களின் தினசரி ஒழுக்க விதிகளைப் பேணும் ஒரு சைவ வாழ்வியற் பண்பாடாகும். இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்து எல்லாக் கருமங்களையும் (மன்னெடுப்பது வாழ்வில் எப்போதும் ஒரு முன்னெச்சரிக்கையுடன் வாழும் ஒரு பாதுகாப்புணர்வை ஊட்டுகின்றது. மனிதர்கள் தமது அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியில், ஆழமான விஸ்வாசம் கொள்வதும், அந்த மாபெரும் ஆற்றல் சக்தியைப் பூமிக்கு அழைத்து வந்து - அதற்கு ஒரு வாம்விடம் அமைத்து - அதன் எல்லையற்ற சக்தியை பராமிக் துப் பேணுவதன் வாயிலாக அவர்கள் தம்மிடத்தில் மறைந்து கிடக்கும் ஆன்மீக சக்தியைத் தாண்டுகி றார்கள். அத்துடன் அவ்வாறு அழைக்கு வரப்பட்ட சக்தியை ஒருவுருவமாக்கி ஆலயத்தில் சேர்த்து வைத்துப் பாதுகாத்து மக்கட்கு வழங்குவதே கும்பாபிஷேகத் திருவிழாவின் அடிப்படையாகும். ஆலயத்தில் இடம்பெறும் நித்ய, நைமித்யக் கிரியைகளின் நோக்கமும் இவ்வாறு ஒவ்வோர் பணிக்காக ஒவ்வோர் விதமான சக்தியை அலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மக்கள் வாழ்வை மேற்பாட டையச் செய்வதனையே அவை உட்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. தன்னையாளும் 'சமர்தெனக் கருள்வாய்' என்றார் ஒளவையார். 'ஊர் கூடித் தோ இழுப்பது, என்பது ஓர் அருமையான சொந் தொடர். இது அனைத்து சமூக மக்களும் ஒற்றுமை யுடன் கூடி, ஆலயம் செல்வதும் - இளைவனை வழிபட்டு தேர் வடம்பிடித்து வல்லமை பெருக்கித் து<mark>ன்பங்களைச் சம்</mark>காரம் செய்து அமைதியாய் ஆனந்தமாய் வாழ்வோம் என சங்கல்பம் செய்வதே அதன் அர்த்தமாகும். மகோந்சவப் பெருவிமாவின் உட்கிடையும் இதுவாகும்.

இவ்வாறு இறையருட்சக்தியானது தேக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் ஆலயமாதலால் அங்கு செல்வோர் சுத்தமாக சுகாதாரமாக ஒழுக்க நியமங் களுடன் செல்வது அவசியமாகும். தண்ணீரில் மறைந்திருக்கும் மின்சக்தியானது அதற்கெனக் கற்று வந்த பொறியியலாளர்கள் மூலமாகப் பெறப்பட்டு மின்நிலையங்களில் (Power Station) வைத்துப் பாதுகாக்கப்படும். பின்னர் அதற்குரிய விதிப்படி அந்த சக்தியானது அதற்குரிய உபகர

ணங்கள் மூலம் உபமின் நிலையங்கட்கு (Sub station) எடுத்துச்செல்லப்பட்டு மின்வயர்கள் மூலம் அந்த மின்சக்தி கடத்தப்பட்டு வீட்டுப்பாவணை யாளர்கட்கு - மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு வழங்கப் படும். பிரதான மின்வழங்குமிடத்தில் (Main supply) 'அபாயம்' (Danger) எனப் போடப்பட்டிருக்கும். அதாவது அந்த மின் வழங்குமிடத்திற்கு அதற் குரிய அறிவுத்துறையிலுள்ளவர்கள், தொழில்நுட்ப வியலாளர்கள் மட்டுமே அருகில் செல்லமுடியும். ஏனையோர் சென்றால் 'ஆபத்து' என்பது பொருள். இதே போன்று தான் இயற்கையின் மாபெரும் ஆற்றல் சக்தி ஆலயங்களில் விக்கிரக வடிவில் சேமிக்கப்பட்டு சிவாச்சார்யார்கள் ஆற்றும் கிரியை கள் மூலமாக மக்களின் பயன்பாட்டிற்கு வழங்கப் படுகின்றது. ஆலய நுழைவாயிலில் கைகளில் கதாயுதத்துடன் நிற்கும் துவாரபாலகர்கள் தோற்ற மானது - மாபெரும் சக்தியறையுமிடம் - ஆபத் தானது - 'முறைப்படி' அணுகினால் அதிக சக்தி வாய்ந்தது திரிகரண சுத்தியுடையோர்க்கு அது கிட்டும் - கவனம் என எச்சரிப்பதாகவுள்ளது.

அத்தகைய (ழறைமைகள் (Systems) ஒழுக்க ஆசாரங்கள் (Moral Culture) எனப்படும். கலையின்ப உணர்வையும் ஆசார நியமங்களுடன் அனுபவித்து வாழும் கலைக்குக் 'கலாச்சாரம்' எனப்படும். சிவ - ஆசாரத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவோர் சிவாச்சார்யார்கள் எனச் சிறப்பிக்கப் பட்டனர். பொதுமக்கள் தத்தமக்குரிய ஒழுக்க நியமங்கள், விரதநியதிகளைக் கடைப்பிடிக்கு ஒழுகுவதன் மூலமே ஆலய வழிபாட்டில் பயன்பொ முடியும். அல்லது அவை வெறும் பதில் கிடைக் காத - பயனளிக்காத பிரார்த்தனைகளாகவே முடியும். அதனால் சைவத் தமிழ் மக்கள் அனை வரும் தத்தம் சமய கலாச்சாரத்திற்குரிய ஒழுக்க ஆசாரங்களைப் பேணி வாழவில் மேநிலை அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே புலம் பெயர்ந்த சைவத் தமிழ் அன்பர்கள் தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் தமது சைவ கலாச்சாரத்தை நிலைபெறச் செய்வதில் தணியாத ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். அதற்கு ஒரு சிறந்த நிறுவனமாக அமைவன இந்துக் கோயில் களாகும். மேற்கு நாடுகளில் வாழும் சைவத்தமிழ் சான்றோர்களின் பெருமுயற்சியே லண்டன் மாநகரில் அமையும் இந்த அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயமாகும்.

திருக்கோயில் பண்பாட்டிற்குரியவாறு ஒழுக்கவிதிகளைப் பின்பற்றி வாழ்வதே ஆலயம்

சார்ந்த சைவ கலாச்சாரத்திற்குரிய அடையாள மாகும். அவற்றிலே பொதுவானவை, உண்மை பேசல், உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல், ஏழைகட்கு இரங்குதல், துயருற்றோர்க்கு உதவு தல், பெற்றோர்களைப் பேணுதல், முதியோர் களை ஆதரித்தல், நோயாளர்களைப் பராமரித்தல், இவை தான் ஒரு சைவ மகனின் ஆசாரங்களாக இருக்க வேண்டும். பொய்பேசுதல், களவு செய்தல், கள்ளுண்ணல், கொலை செய்தல், காமவலைப் படுதல் இவை ஐந்தும் பஞ்சமாபாதகங்கள் என எல்லா சாத்திரங்களும், தோத்திர நூல்களும் போகிக்கன. எனெனில் ஒழுக்கமில்லாதவன் மேற்படி செயல்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சுவ தில்லை. பாவங்கள் பரியப் பின் நிற்பதில்லை, கொலை செய்யவும் தயங்குவதில்லை. இத்த கைய தீழைகளை விலக்கிவிட்டால் வாழ்விலே நன்மைகள் பெருகும். ஆனால் அவற்றினைக் கடைப்பிடிக்கும் மார்க்கத்தைத்தான் சைவர்கள் தமது சந்ததியினரிடம் வலியுறுத்துவது அவசிய மாகும். 'பொய்கள் அமர்வதற்கு சிம்மாசனம் அளிப்பவன் - உண்மைக்குத் தூக்குமேடை 'அமைத்த வனாகின்றான். அன்பு குடியிருக்கும் இதயம்தான் பரிவு, பாசம், இரக்கம், உதவுதல் போன்ற பண்புகள் வளரும் கலாச்சார விளை நிலமாகின்றது.

இப்படியான உன்னதமான மனப்பாங்கு உள்ளவர்களால்தான் தன்னையும் தான் வாழும் சமூகத்தையும் உயர்த்த முடியும். 'அன்பும் சிவ(மம் ஒன்று' என்ற மேடைப் பேச்சுக்கள் பல இடங்களில் ஏட்டுச் சுரக்காயாகிப் போவதைக் காண்கிறோம். மேற்குலக சைவத் தமிழ் மக்கள் ஒழுக்கப் பண்புகளில் விழிப்பாக இருந்தால் தான் சைவ கலாச்சாரத்தைப் பேணும் அரண்களாக ஆலயங்கள் அமைய முடியும். ஒழுக்கம் என்பது ஒருவரது நடை, உடை, பாவனையிலும் வெளிப் படும். அதற்காக நவீன உடைகள் அணிவது தவறல்ல - அடக்கமான வாழ்வு அடிமைத்தனம் என அர்த்தமாகாது. காமத்தைத் தடுக்கவே உடை யணிவதில் நம் முன்னோர்கள் ஒழுக்கம் பேணினர். 'காமம்' என்பது அனைத்துப் பாவங்களின் பிறப்பிட மாகும். 'பழையன கழிதல்' - புதியன புகுதல் வமுவல கால வகையினாலே' என்பது தொல் காப்பியம் கூறி வைத்த தீர்க்க தரிசன வாய்ப் பாடாகும். சமயத்தின் பெயரால் ஏற்படும் சமூக ரந்நத்தாழ்வுகளைக் களைவதும் -அறிவியர் புதுமைகளை, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளை வரவேற்பதற்கும் சைவ காலாச்சாரம் என்றுமே தடைபோட்டதில்லை. ஆனால் சைவ ஒழுக்கப் பண்பாடாகிய இல்லறம், ஒருவனுக் கொருத்தி என்ற கட்டுகோப்பு, உயர் கல்வி யொழுக்கம் இவையனைத்திற்கும் ஆன்மீக வாழ்வே அடிப்படை என்பதை சைவ வாழ்வு வாழ்பவர்கள் மறக்க லாகாது.

'விரகம்' என்பது ஆன்மீக வாழ்வில் ஒரு உன்னதமான ஒழுக்கநெறியாகும். ஒருநேர உணவை விடுத்தல், முழுநேர உபவாசம் இருத் தல், நீராடி சுத்தமாக வழிபாடு செய்தல் என்பன விரதத்தின் ஒழுக்க நெறிப்பட்ட வாழ்வியலாகும். இவற்றால் தினசரி வீடும், நாடும், சுத்தமடைகின்றது. அழகும் சுகாதாரமும் உண்டாகின்றன. இத்தகைய லமக்க வாம்வ - பாப்பண்பாடு கலாச்சார வளர்ச்சி யைத் தூண்டுவதுடன் அகப் பண்பாட்டு மலர்ச்சிக் கும் வித்திடுகின்றது. கற்புடன் வாழ்வதும், பிரமச் சரியம் அனுட்டிப்பதும், குழந்தை வளர்ப்பில் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் தியாகமும் ஒரு மகா விரதங்க ளாகும். பஞ்சமாபாதங்களைக் களைந்து வாழ்தல் மிகப் பெரிய விரதமாகும். தனக்குள் உறையும் இறைவனுக்கு பக்தி செய்து பிறர்க்கு அன்புடன் அன்னமளித்து வழபாடு செய்வதனை பெரியபுராண ஒரு விரதமாகவே அடியார்கள் அனுட்டித்து வந்தனர். எனவேதான் 'படமாடும் கோயிலுக்கு உணவு முதலிய பிரசாதங்கள் வழங்குவதுபோல் இறைவன் குடியிருக்கும் நடமாடும் கோயிலான ஏழைகட்கும் உணவளியுங்கள் - அதுவே மிகப் பெரிய வழிபாடு என்றார் திருமூலர்.

ஆனால் நித்திய, மகோற்சவ காலங்களில் 'விரதமிருத்தல்' என்னும் பெயரில் வழிபாடு செய்பவர்கள் பலர் அதன் அடிப்படை உண்மை களை மறந்து விரதம் அனுட்டிக்கும் காலங் களிலும் பிருரைக் தாஷிப்பது, பிரர்மனம் நோகப் பேசுவது, பொய்சொல்லுவது, போட்டி, பொறுமை கொள்வது, இவையெல்லாம் விரத பங்கமாகுமே தவிர - பலன்களைத் தருவனவாகாது. எனவே ஆலய வழிபாடு, இல்லத்து வழிபாடுகள் மூலமாக அதற்குரிய நடைமுறைக் கலாச்சார ஒழுக்கங் களைப் பின்பற்றுவதும் அதனைக் குழந்தைகளிட மிருந்து கற்றுக்கொடுத்துக் கடைப்பிடிக்கச் செய்வ தும் இன்றைய பெற்றோர்கள், பெரியவர்களின் தலையாய கடமையாகும். தமிழ் மொழியுணர்வை

ஊட்டுவதற்காகத் தமிழாலயங்கள் சேவையாற்று கின்றன. மொழியபிமானம், சமய அபிமானமுள்ள குழந்தைகள் நிச்சயம் வழி தவறிப்போகா. ஆலயங் களில் நல்நூல் நிலையங்களை அமைத்து வழிபாடு முடிந்ததும், பிறருக்கு இடையூறு இல்லாது குழந் தைகள் நூல்கள் வாசித்துப் பழகுவது நன்று. வாசிப்பு மனிதனை முழு மனிதனாக்குகிறது. பண்ணிசை வகுப்புகள், பஜனைகள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள், குழு நடனம், குட்டிக் கதை கூறல் என்பன மூலம் பின்ளைகளிடையே நற்பண்பு களை வளர்க்கவும் ஆலயங்கள் பணியாற்ற வேண்டும்.

தமிழகத்தில் சோழராட்சி நிலவிய காலங் களில் பெரும் ஆலயங்கள் யாவும் ஆதரவற்றோர் நிலையங்களாவும், அன்னதான மடங்களாகவும், நூல்நிலையங்களாகவும், மருத்துவ நிலையங்களா கவும், யாத்திரிகர்கள் தங்குமிடங்களாகவும் கலாச் சார நிலையங்களாகவும் அரும்சேவையாற்றின. ஆலயங்களினூடாக அறப்பணிகளை முன்னெடுப் பதும் நாட்டிலே சைவ கலாச்சார விழுமியங்களைப் பேணுவதற்கு சிறந்ததொரு நடவடிக்கையாகும்.

கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள், சொற் பொழிவுகள், பிரசங்கங்கள், பட்டிமன்றங்கள் யாவும் இன்று எதிர்பார்த்த பலனைவிட வெறும் பொழுது போக்காகவே அமைந்துவிட்டன. தமிழ், ஆங்கில சினிமாக்கள், விளம்பரங்கள், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலானவற்றிலும் கலாச்சாரச் சீரழிவுகளை நோக்கியே நடைபோடுகின்றன. நல்லவற்றைக் கற்றுத்தரும் நிகழ்ச்சிகள் குறை வாகவேயுள்ளன என்பது சான்றோர்களின் விசன மாகும். எனவே நல்ல தரமான அறிவுபூர்வமான ஆசாரமிக்க கதையம்சம் கொண்ட நாடகங்கள், நடனங்கள், இசை மையங்கள் ஊடாக சிறுவர்களி டம் நற்பண்புகளை வளர்க்கும் சாதனங்களை உருவாக்க வேண்டும்.

இன்றைய விஞ்ஞான ஆய்வுகள் இந்து மெய்ஞானம் கூறிய பலவிடயங்களை உண்மை யானவை என உறுதிப்படுத்தி வருகின்றன. அவற்றில் அண்டவியற்கொள்கை அணு விஞ்ஞா னத்துடன் ஒத்துள்ளதைக் கண்டு மேற்கு நாட்டு

விஞ்ஞானிகள் வியக்கின்றனர். ஆன்மீகமும் அறிவியலும் ஒத்துப்போகுமா என்ற சந்தேகம் பலருக்குண்டு. இன்று மேற்கு நாடுகளில் இளைய தலைமுறையினரின் இந்த சந்தேகம் நியாய மானதே. அவர்கள் பழைய தலைமுறையினர் போல சொன்னவற்றுக்கெல்லாம் தலையாட்டும் சமூகத்தவர்களல்ல. அணு விஞ்ஞான காலத்தி லும் கணிப்பொறியுகத்திலும் வாழ்பவர்கள். நமது அவர்களின் ஆன்மீகம் அறிவுத் தாகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். சைவ சித்தாந்த தத்துவ ஞானம் கூறும் விஞ்ஞான பூர்வமான உண்மை களையுணர்ந்து இன்று கீழ் நாடுகளைக் குறிப்பாக இந்தியாவை நோக்கிவரும் மேலைநாட்டு இளைஞர் களை ரமணாச்சிரமத்திலும், கேரளா அமிர்தானந் தமயி ஆச்சிரமம், புட்டபத்தி சத்தியசாயி நிறுவனம் என்பவற்றிலும் ஆயிரமாயிரமாகக் காணலாம். இந்துக்களின் யோகப் பயிற்சிகளும், தியான முறைமைகளும் அமைதிக்கான இருப்பிடம் என மேற்கு நாடுகள் வரவேற்கின்றன. அண்மையில் நான் மேற்கு நாடுகட்கு வந்தபோது அங்கே மேற்கு நாட்டவர்கள் பூசை செய்யும் இந்து கோவில்க ளையும், அதற்கு அவர்கள் அளிக்கும் விஞ்ஞான பூர்வமான விளக்கங்களையும் கேட்கும் போது பெருமையாக இருந்தது.

இன்றைய தேவை யாதெனில் நமது குழந்தைகளை, சிறுவர்களை அறிவியல் கலந்த ஆன்மீக உலகிற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். 'வைரம்' கரி எனக் கண்டுபிடிப்பது அறிவியல், வைரம் ஒளியின் திரட்சி எனக் கூறுவது ஆன் மீகம். அறிவின் மேன்மை ஆராய்ந்து பார்க்கும் மனம் - இரண்டிற்கும் பொது உணர்வின் உன்னதம் மட்டுமே மாறுபடும். எனவே மூல ஆற்றலின் முகிழ்ப்பு எங்கிருக்கிறது என ஆராய்வதும் விரித்து ரைப்பதுமே இரண்டினதும் செயற்பாடுகளாக இருக்கின்றன.

'வீஞ்ஞானமில்லாத சமயம் முடம், மெய்ஞானமில்லாத வீஞ்ஞானம் குருடு'

என்ற அணு விஞ்ஞானி அன்ஸ்ரீனின் கூற்றினைப் புரிந்து கொள்வோம்.

குறிஞ்சிக் குமரன்

மனிதர்கள் தமக்கிடையேயுள்ள முரண் பாடுகளை நீக்கி ஒன்றுபட்டு வாழ வழிசமைப்பவை வழிபாட்டு நடைமுறைகள் ஆகும். இவை மனி கனை வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ வழிசமைத்துத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தும் என்பதை நம் முன்னோர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். இவற்றை உரிய முறையில் பேணிக் கையளித்துள்ளனர். முன்னோர் களால் பேணி வைக்கப்பட்ட வழிபாட்டு நடைமுறை கள் இன்றுவரை பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. தமிழர்களினுடைய பண்பாடும் வழிபாட்டினூடாகவே வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. தமிழிலக்கியங்களில் காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கியங்களாகக் கருகப் படுபவை சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். இயற்கை போடு இணைந்து வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. தாம் வாழ்ந்த நிலப்பகுதியை ஐந்து வகையாக்கி ஐந்து நிலங் களுக்கும் ஐந்து தெய்வங்களை உரியவர்க ளாக்கிப் பூசித்து வழிபட்டனர்.

குறிஞ்சி	(மலைப்பிரதேசம்)	- சேயோன்
பாலை	(மணந்பிரதேசம்)	- கொற்றவை
முல்லை	(காட்டுப்பிரதேசம்)	- மாயோன்
மருதம்	(வயற்பிரதேசம்)	- வேந்தன்
நெய்தல்	(கடற்பிரதேசம்)	- வருணன்.

மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி எனப்பட்டது. மலைப் பிரதேசங்களில் குறிஞ்சிப் பூக்கள் மிகுதியாக இருந்தமையால் அந் நிலப் பகுதி பூவின் பெயரால் குறிஞ்சி என அழைக்கப் பட்டது. நீல நிறமுடையதான இக் குறிஞ்சி மலர் அழகும் மணமும் நிறைந்தது. பன்னிரண்டு ஆண்டு களுக்கு ஒருமுறை மலர்வது. நோய் தீர்க்கும் அருமருந்தாகிய தேனைக் கொண்டு விளங்குவது. இயற்கை எழில் நிறைந்த நிலப்பகுதிகளில் முதற்கண் தோன்றியது குறிஞ்சி என்பது ஆய் வாளர் கருத்து. இதன் சிறப்பு நோக்கி நில ஒழுங்க மைப்பில் குறிஞ்சியை முதல் நிலமாக வைத்தனர் எனக் கருதலாம். குறிஞ்சி நிலம் இயற்கையாகவே

57

– செல்வி அம்பிகை நடராஜா விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

வளம் மிக்கதாக விளங்கியது. மக்களின் கடின உழைப்புக்கு அவசியம் இருக்கவில்லை. இடை யறாது பெய்கின்ற மழையினால் நீர் வளத்துக்குக் குறைவில்லை. மலை நெல்லும், மூங்கிலரிசியும், சுவைமிகு பலாவின் கனியும், வள்ளிக் கிழங்கும், தேனும், தினையரிசியும் குறிஞ்சி நிலத்தில் எளிதாகப் பெறக்கூடியதாக இருந்தன. இந்நிலப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் தமது நில இயற்கைத் தன்மைக்கேற்ப தமது வாழ்வியலையும் அமைத் துக் கொண்டனர்.

குறிஞ்சி நிலத்தவர் மத்தியில் காணப்பட்ட "தீ" பற்றிய அச்சவுணர்வு அதைத் தெய்வமாக வழிபடக் காரணமாயிற்று. அதன் சிவந்த ஒளியை "சேயோன்" எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர். நாள் தோறும் காணுகின்ற இயற்கையை வழிபட்டனர். மணம், இளமை, தெய்வத் தன்மை, அழகு என்ப வற்றைக் குறிப்பதற்கு "முருகு" என்ற சொல்லைக் கையாண்டனர். இயற்கையிடத்து அழியா அழகும், மணமும், இளமையும் நிறைந்த பொருளைத் தெய்வமாகக் கொண்டு "முருகன்" என அழைத் தனர். சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் "முருகு" என்ற சொல் முருகனைக் குறிப்பதாக அமைகின்றது என்பதற்குப் பின்வரும் பாடலடிகள் சான்றாகும்.

முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல

```
(குறுந்தொகை:362)
```

முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போல (புறநானூறு:259)

இயற்கையின் முதல்வன் முருகள் என்ற உண்மையை கச்சியப்ப முனிவர் தமது தணிகைப் புராணத்தில்,

"ஒங்கொளியாய் விசும்பாதி தொறுமியலுந் தனதியல்பை உருவின் மாட்டும் பாங்குபெறத் தெரிந்தது போற் பல பொறியாய்ப் பரமர் விழி பயந்த ஞான்று தேங்கொளியாய் வெளியடர்ந்து வளிதொடர்ந்தொள் ளொளிபடர்ந்து தெளிநீர்ப் புக்கு

நீங்கீவீளை யாட்டயர்ந்து தணிகையமர் பெருவாழ்வை நினைத்து வாழ்வாம்" எனப் போற்றுகின்றார்.

சங்க இலக்கியங்களில் அகநானூறு, புற நானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு போன்ற தொகை நூல்களில் முருக வழிபாட்டு நடைமுறைகள் செய்திகளாக இடம் பெற்றுள்ளன.

"முருகயர்ந் துவர்ந்த முதுவாய் வேல சீனவ லோம்புமதி வீனவுவ துடையேன் பல்வே றுருவீற் சீல்லவீழ் மடையொடு சீறுமறி கொன்றீவன் நறுநுதல் நீவி வணங்கினை கொடுத்தி யாயீன் அணங்கிய வண்தோய் மாமலைச் சீலம்பன் ஒண்தார் அகலமும் உண்ணுமோ பலயே" (குறுந்தொகை:362)

என்ற குறுந்தொகைப்பாடல் முருகு வழிபாட்டு நடைமுறையைக் காட்டுகின்றது. பல்வேறு நிர முடைய சோற்றுப்பலியுடன் ஆட்டினையும் அறுத்து அதன் குருதியையும் படைத்துப் பலியாக்கினர். மலையுறை தெய்வமான முருகன் மக்களின் காதல் வாழ்வோடு தொடர்புடையவனாகவும் பெண் களுக்கு நோய் தருபவனாகவும் கருதப்பட்டான். தலைவி காதலால் இன்புற்றும் தலைவன் பிரிவால் துன்புற்றும் உடலும் உள்ளமும் வாடிய நிலையில் இருப்பாள். அவளுடைய பெற்றோர் வேலனை அல்லது கட்டு விச்சியை அழைத்துக் குறிகேட்பர். அவர்கள் இது முருகினால் வந்தது என்றும் வெறியாட்டு எடுத்த வழி தீரும் என்றும் குறி உரைப்பர். பின் குறித்த நாளில் களமும் பொமுதும் அமைத்து வெரியாட்டு நிகம்த்தப்பொம். வேலன் என்ற பூசாரி வாயிலாக முருகன் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பெறும்.

இயற்கையோடு இணைந்த வகையில் நடைபெற்ற முருக வழிபாட்டின் மற்றொரு வளர்ச்சி நிலையினை திருமுருகாற்றுப் படையும் பரிபாடலும் விளக்கி நிற்கின்றன.

"சீறுபசு மஞ்சளொடு நறுவீரை தெளித்துப் பெருந்தண் கண்வீர நறுந்தண் மாலை துணையற அறுத்துத் தூங்க நாற்றீ நளிமலைச் சீலம்பீன் நன்னகர் வாழ்த்தி நறும்புகை எடுத்துக் குறீஞ்சீ பாடி கேமீழசை அருவியாடு தின்னியங் கறங்க உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக் குருதீச் செந்தினை பரப்பீக் குறமகள் முருக்கியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வீயன்நகர் அடுகளம் சீலம்பப் பாடிப் பலவுடன் கோடுவாய் வைத்து கொடுமணி இயக்கி ஓடாப் பூட்கைப் பீணிமுகம் வாழ்த்தி வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட". (திரு(முருகாற்றுப்படை:235-248)

மஞ்சளும் சந்தனமும் தெளித்த செவ் வலரி மலர் மாலையை அணிவித்தல், நறிய புகை யூட்டுதல், சிவந்த மலர்களைத் தூவுதல், குருதி அளைந்த தினையரிசியைப் பரவுதல், குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடுதல், பலவகையான இன்னியங் களை முழங்குதல், ஊது கொம்புகளை ஊதுதல், மணியை ஒலிக்கச் செய்தல், ஊரிலுள்ள பசியும், பிணியும், பகையும் நீங்க வாழ்த்துதல், முருகனின் யானையை வாழ்த்துதல் போன்ற வழிபாட்டு நிலை யான செய்திகள் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. பரி பாடலில் மலையுறை தெய்வமான செவ்வேளை வழிபட்ட நடைமுறை, வழிபாட்டுப் பொருட்கள், வழிபடுவோர் வேண்டுதல்கள் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளன.

"வளிபொரு சேட்சீமை வரையகத்தால் தளிபரகுந் தண்சீனைய பொழில் கொளக் குறையாமலரக் குளிர்பொய்கை யளறு நிறைய மருதநளீ மணன் தெமர்ந்த நளிமலர்ப் பெருவமிச் சீறடியவர் சாறுகொள வெழுந்து வேறுபடு சாந்தமும் வீறுபடு புகையும் ஆறுசெல் வழியின் அவியா விளக்கமும் நாறுகமழ் வீயும் கூறுமீசை முழுவமும் மணியுங் கயிறு மயிலுங் குடாரியும் பிணிமுக முளப்பப் பிறவு மேந்தி அருவரைச் சேராத் தொடுநர் கனவீற் றொட்டது கையீழை யாகாது நனவிற் சேஎப்பநின் னளிபுனல் வையை வருபுனல் அணிகென வரங் கொள்வோரும் செய்பொருள் வாய்க்கெனச் செவீசார்த்துவோரும் ஐயமரடுகென வருச்சீப் போரும் பாடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ரரங்கத் தாளமும் மஞ்சாடு மலை முழக்கும்"

(பரிபாடல்: 8) பலவகையான சாந்தங்களும், புகைப் பொருட்களும், மலர்களும், விளக்குகளும், இசைக் கருவிகளும், மணியும், கயிறும், மயிலும், கோடரி

யும் யானை ஊர்தியும் ஏந்திச் செல்லல், நேர்த்திக் கடன் நேர்தல், அருச்சித்தல், முருகனை வாழ்த்திப் பாடுதல், இசைக் கருவிகளை முழங்குதல், தாளத் திற்கேற்ப ஆடுதல் என வழிபாட்டு முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

செவ்வேள் பற்றிய பாடல்கள் பெரும் பாலம் அக வாம்க்கையோடு கொடர்படையனவாக அமைந்துள்ளன. சிறப்பாகப் பெண்களால் செவ் வேள் வமிபடப்பட்டமையைப் பரிபாடல் நன்குணர்த் தும். காதலரைத் தழுவிய கனவு பொய்யாகாமல் நனவாகும் பொருட்டும், வையைநதி பெருகவும், மக்கட்பேறு கிட்டவும், பொருளீட்டச் சென்ற தலை வர்க்கு அது வாய்ப்பதாகவும், தலைவர் போரிலே வெற்றி பெறவும், மகளிர் வழிபட்டு நின்றனர். பரத்தையரோடு தனக்கு நட்பு இல்லை என்று மாகவேள் மேல் பொய்ச்சூள் உரைத்த தலை வனக்கு துன்பம் நோமல் இருக்க மணி அடித்து முருகவேளை வணங்கி வரும் துன்பத்தை ஆற்றும் வமிபாட்டு முறையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. செவ் வேளின் ஊர்தியான யானை உண்ட மிச்சிலை உண்டாதல் நல்ல கொழுநரையும், கணவனின் அன்பையும் பெரலாம் என்ற நம்பிக்கையும் நிலவி யுள்ளது.

இயற்கைக்கு மாறுபட்ட நெறிகளில் புலன் களைச் செலக்காது இயற்கையடன் உறவ கொள்ளும்போது புலன்கள் தூய்மையடையும். புலன்களின் வழி இயற்கையின் கண் இறைவ னைக் கண்டுணரலாம். செவ்வேள் வழிபாடு இயற் கையோடு இணைந்தது. மனிதனின் ஐம்பொறி களும் இறைவழிபாட்டோடு ஒன்றிணைந்துள்ள நிலையினை செவ்வேள் பற்றிய பாடல் (பரிபாடல்:8) தெளிவுறுத்துகின்றது. முருகனுக்கு உகந்த புகைப் பொருள்களையும் விளக்குகளையும் மலர்களையும் இன்னியங்களையும் மெய் சுமந்து செல்கின்றது. முருகனைப் பூசித்தும் வாழ்த்தியும் வாய் பாடுகின்றது. முருகனுக்குச் செய்கின்ற பூசனைகளையும் அழியா அழகினையும் கண்டு கண் களிப்புறுகின்றது. தெய்வீக மணம் கமழும் நறிய பகையினையும் மலர்களின் வாசனையையும் மூக்கு சுவா சிக்கின்றது. முருகனின் புகழ்பாடும் கருவிகளின் ஒலியினையும் வாழ்த்துக்களையும் செவி கேட்கின்றது.

பூவும் புகையும் சந்தனமும் தேனும் தினையும் பாட்டும் கூத்தும் முருகனுக்கு உகந்த வையாக அமைந்துள்ளன. மலர்களில் சிவந்த மலர்கள் முருகனின் விருப்பத்திற்குரியவை. இன்றைய காலத்திலும் மேற்குறித்த பொருள்கள் முருக வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குவதை முருகன் ஆலயங்களில் கண்டுணர முடிகின்றது.

வடநாட்டுப் பண்பாடு தென்னாட்டிலும் பரவத் தொடங்கியபோது தமிழருடைய வழிபாட்டுச் சிந்கனைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங் கின. வழிபடு தெங்வங்களுக்கு உருவங்கள் சமைத்து வழிபாட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவை பின்னாளில் கோவிலமைப்புக்கு வழி கோலி யது. கோயில்கள் தமிழர்களுடைய பண்பாட்டு நிலைக்களன்களாக அமைந்துள்ளன. பழமையான நடைமுறைகளோடு புதிய நடைமுறைகளும் வழிபாட்டில் இணைந்தன. கோயில்கள் கலைகளின் இருப்பிடம். பண்டைக் காலந்தொட்டே ஆடலும் பாடலும் வழிபாட்டில் இணைந்து வந்துள்ளன. முருகன் கோவில்களில் 'காவடி ஆட்டம்' முக்கி யத்துவம் பெறுகின்றது. மக்கள் தம்முடைய நேர்த்திக்கடன்களைத் தீர்ப்பதற்கு பாற்காவடி, சந்தனக் காவடி, பன்னீர்க் காவடி, புஷ்பக்காவடி, பாவைக் காவடி, செடில்காவடி எனப் பலவகை யான காவடிகளை எடுக்கின்றனர். (மருகன் கோவில்களில் 'மாவிளக்குப் போடுதல்' என்னும் நடைமுறை சிறப்பானதாயுள்ளது. தினை மாவில் தேனை ஊர்றிப் பிசைந்து சிறியதும் பெரியதுமான சுட்டி விளக்குகளைச் செய்வர். விளக்கில் திரியிட்டு நெய்யூற்றி எரிப்பர். விளக்கில் சிவந்த குங்குமத்தால் பொட்டு இடப்படும். அகல் விளக்குகள் பிரசாதமாகக் கருதப்பட்டு பகிர்ந்து உண்ணப்படும். சுக்கிரவாரம், கார்க்கிகை விரதம், கந்தசஷ்டி ஆகிய மூன்றும் முருகனுக்குரிய விரதங்களாக விதிமுறைகளைக்கேற்ப அனுட்டிக் கப்படுகின்றன. இவற்றோடு குழந்தைகளை விற்று வாங்கல், பால் பருக்கல், சோறு தீற்றுதல், காது குத்துதல், மொட்டைஅடித்தல், கர்ப்பூரச்சட்டி எடுத் தல் என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்க வழிபாட்டு நிலைக ளாக அமைந்துள்ளன.

முருகன் கோவில்களில் நடைபெறும் வழிபாட்டு முறைகள் பழந்தமிழர்களின் வழிபாட் டினை நினைவூட்டுவனவாகவுள்ளன. வழிபாட்டு நடைமுறைகள் எளிதானவை. எல்லோராலும் பின் பற்றக் கூடியவை. இயற்கையான வழிபாட்டு முறைகள் தெய்வத்திற்கும் வழிபாட்டாளனுக்கும் இடையில் உணர்வுபூர்வமான உறவுபூர்வமான நெருக்கத்தைக் காட்டுகின்றன.

(59

டுந்துப் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதானம்

~ ப. கணேசலிங்கம் முதுநிலை விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் மகேஸ்வரபூசை, அன்னம்பாலிப்பு, அன்னதானம் ஆகிய நிகழ்வுகள் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் அமைந் துள்ள இந்து சமய நிறுவனங்களான இந்துக் கோயில்கள், மடங்கள், சத்திரங்கள், ஆதீனங்கள் ஆகியனவற்றிலே நிகழ்த்தப்பட்டு வருவதை அவதா னிக்க முடிகின்றது.

அன்னம்பாலிப்பு, அன்னதானம் இவ்விரண் டிற்கும் சிறிது வேறுபாடுண்டு. விருந்தினர்களுக்கும் பொதுவாக அனைவருக்கும் வழங்குவது அன்னம் பாலிப்பு. வறியவர்களுக்கு ஏழைகளுக்கு எளியவர் களுக்கு வழங்குவது அன்னதானம். வழங்கப் பெறுவோர் தரத்தில்தான் வேறுபாடு. வழங்கப்பெறும் உணவில் (உணவின் தரத்தில்) வேறுபாடில்லை.

மடத்திற்கு, சத்திரத்திற்கு, சங்கங்களுக்கு பலர் வருகிறார்கள். வரும் எல்லா வகையார்க்கும் வழங்குவது அன்னம்பாலிப்பு ஆகும். கோயில், மடம், சத்திரம், சாவடி சங்கங்களுக்கு உள்ளே வராது, உள்ளே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனி யாது, கலந்துகொள்ளாது, வெளியே நின்று பிச்சை ஏடுக்கும் யாசகர்களுக்கு வழங்குவது அன்னதானமாகும்.

1) துறவிகளுக்கு, அடியவர்களுக்கு

- மகேஸ்வர பூசை

2) சாதாரணமாக அனைவருக்கும்

- அன்னம் பாலிப்பு

 ஏழை, எளியவர், வறியவர், யாசகர்களுக்கு அன்னதானம்.

இவ்வேறுபாட்டை இவ்வளவு நுண்ணிதின் உணரவேண்டும். பசி அனைவருக்கும் ஒன்றே யாகும். உணவில் வேறுபாடு கூடாது இன்றைய நடைமுறையில் அடியவர்கள் அனைவருக்கும் உணவளிப்பது அன்னதானம் (மகேஸ்வரபூசை) என்ற சொற்பதங்களினாலே சுட்டப்பட்டுவருவதைக் காணலாம். இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே பேணப்படு கின்ற அன்னதானம், அவைதீக மதங்களான சமணம், பௌத்தம் ஆகிய மதங்களிலும் நன்கு பேணப்பட்டு வருவதை அம்மதங்களின் நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. இம்மதத்தினர் தம்மை வந்தடைந்தவர்களுக்கு அன்னதானம், வித்தியாதானம். அபயதானம், ஒளஷததானம் என்ற நான்கினையும் குறைவுறாது வழங்கினர் என ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளார்கள். பௌத்தசமயப் பெருங்காப்பியமாகிய மணிமேகலையிலே அதன் கதாநாயகியான மணிமேகலை வழங்கிய அன்ன தானத்தின் பெருமை மிகுதியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது.

அன்னதானம் வழங்குவது தருமங்கள் யாவிலும் உயர்ந்த தருமம் எனக்கொண்டு அதனை எந்நிலையிலும் செய்தல் வேண்டும் என்ற கோட் பாடு, இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே தமிழினத் தின் உயர்குறிக்கோளாய் நிலவியமைக்கு எமது பழந் தமிழ் நால்களில் பெருந்தொகையான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. பண்டைத்தமிழ் மன்னர் பலர் "பசிப்பிணி மருத்துவராய் விளங்கித் தம்மை வந்தடைந்த பாணர் முதலான ஏழைகளின் உயி ரைப் புரந்தனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததாகும்.

கொடியவற்றுளெல்லாம் கொடியது பசி தானங்களிலெல்லாம் சிறந்தது அன்னதானம்.

"உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே'' என்பது பறநானூறு (18) "உண்டிகொடுத்தோர் உயீர்கொடுத்தோரே'' என்பது மணிமேகலை (11:96)

"**உண்டிகொடுத்தோர் உயர்கொடுத்தோரே**" என்னும் இவ் உயிரமொழி தமிழுலகில் ஒன்றுக்கு இரண்டாக இரண்டு நூல்களில் வழங்குகிறது. புற நானூறும் கூறுகிறது. மணிமேகலைையும் கூறுகிறது.

"**உண்டி முதற்றே உணவின் பீண்டம்**" என்பது புறநானூறு (18)

"மக்கள் யாக்கை **உணவீன் பீண்டம்**" என்பது மணிமேகலை (10:90)

நமது தூல உடம்புக்கு அன்னமயகோசம் என்று பெயர். உலக வாழ்வே அன்னமயம். உயிர் வாழ்வே அன்னமயம்.

"அன்னம் பீரம்மம்" என்று வேகங்களும் உபநிடகங்களும் கூறுகின்றன. "அன்னம் பாலக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்'' என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடுகின்றார். அன்னம் என்பகற்கு உண்ணம் சோறு என்று ஒருபொருள், முத்தி என்று ஒருபொருள். இருபொருளிலும் அன்னம் பாலிப்பது தில்லைச்சிற்றம்பலம். சோறு என்னும் பொருளிற் கொண்டே இப்பாடலை மாகேஸ்வர பூசையிற் பாடிவருதல் வழக்கத்திலுள்ளது. சிதம்பரத்தில் நாள்தோறும் அன்னாபிஷேகம் நிகழ்கின்றது. படிகலிங்கத்திற்கு உச்சிக்காலத்தில் அன்னாபிஷேகம் நாள் கோறும் செய்யப் பெறுகின்றது. அன்னப் பாவாடை என்றொரு சிறப்பு நிவேதனமும் தில்லையில் உண்டு.

தமிழகப் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதானம். அன்னம்பாலிப்பு, மாகேஸ்வரபூசை ஆகியன பண்டைக் காலந்தொட்டு இற்றைவறை முதன்மை பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம். தமிழகப் பண் பாட்டின் பரவலையும் வளர்ச்சியையும் இலங்கை இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் நன்கு வேருன்றி வளர்ச்சி பெற்று விளங்குவதை அவதானிக்கலாம். தமிழகப் பண்பாட்டு மரபில் அன்னதான வழக்கத்தினை எமது சமய குரவர்கள் தமது வாழ்வியலட்சிய மாகவே கொண்டிருந்தனர். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் ஆளுடை அரசும் திருவீழிமிழலை யிலே பஞ்சமும் பசியும் தலையெடுத்த காலத்திலே இறைவனிடம் வேண்டிப் படிக்காசுபெற்று அன்னம் பாலித்த வரலாறு பிரசித்தமானதாகும். சுந்தர மூர்த்திநாயனார் பரவையாரின் அன்னதானப் பணிக்காகக் குண்டையூரிலே நெற்குவியல் பெற்ற ருளிய உண்மையும் யாம் அறிந்தவையாகும்.

இந்தச் சரீரத்தை இறைவன் எமக்கு அருளியது, தம்மை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற்பொருட்டே என்பது உண்மையாகும். எனவே இதனை இறைவன் தந்தது என்று கொண்டு பாதுகாத்து இறைவன் உறைவதற்கு உகந்த தானமாக நாம் ஆற்றல் வேண்டும். உடம்பை உவர்த்து ஒதுக்கும் வழக்கம் சைவம் அறியாதது.

"உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார் தடம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவுமாட்டார் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே"

என்ற திருமூலரின் திருமந்திரம் நினைவு கூரத்தக்கது.

"உடம்புளே உத்தமன்கோயில் கொண்டான்"

என்ற உண்மையை உணர்ந்து உடம் பினை ஓம்பவேண்டும் என்றும் திருமந்திரம் எமக்குப் பணிக்கின்றது.

"காயமே கோயீல்" என்றருளிச் செய்தார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். எனவே "காயமாவது பொய்யடா" என்றோ அது பொல்லாப்புழுமலி நோய்ப் புன்குரம்பை என்றோ தள்ளாது அதனை நாம் பேணுவதோடு மற்றவர்களும் அவ்வாறு பேண உதவுதல் வேண்டும். இந்தக் காரணத்தினாலே தான் அன்னதானம் தலையாய தானமாகக் கொள் ளப்படுகின்றது. அதுவும் சிவனடியார்களைப் போற்றி அன்னதானம் செய்வது பெறற்கரியபேறாகும்.

"மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும் அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல் கண்ணி னாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல் உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்"

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே மடங்கள், ஆதீனங்கள், கோயில்கள் ஆகியனவற்றை மைய மாக வைத்துச் சைவமக்களில் வசதிபடைத்தோர் அன்னதானத்தினை அவ்வவ்போது வழங்கி வரு கின்றனர்.

நாயன்மார்களதும் சைவஞானிகளினதும் சிவனடிப்பேற்றுத் திருநாள்களிலே மாகேசுரபூசை நிகழ்த்தி அன்னம்பாலிக்கும் பழக்கமும் இருந்து வருகின்றது. இச்செயல் உத்தமோத்தம புண்ணிய மாகவும் காலத்தின் தேவைக்குரிய மிகவும் இன்றி யமையாத சமூகப்பணியாகவும் அமைகின்றது.

எனினும் இக்காலத்திலே இந்தப் பெரும்பணி முறையாக நிகழ்த்தப்படுகின்றதோ என்பதும் சிந்தனைக்குரியது. பாற்சித்திரரை அவர்களின் தேவை நோக்கி வருந்தி அழைத்து அன்னம் பாலித்தலே முறைமையான அன்னதானம். இளையான் குடிமாற நாயனார், காரைக்காலம் மையார் முதலான சைவப் பெருமக்கள் இம் முறை யினைச் சிறப்புறக் கையாண்டு எமக்கு வழிகாட்டி யுள்ளனர்.

"நம்பர்சிடி யார்சிணைந்தால் நல்லதிரு சிமுதளித்தும் செம்பொன்னும் நவமணியும் செழுந்துகிலும் முதலான தம்பரி வீளால் அவர்க்குத் தகுதியின் வேண் டுவகொடுத்தும் உம்பர்பிரான் திருவடிக்கிழ் உணர்வுமிக ஒழுகுநாள்"

என்னும் காரைக்காலம்மையார் புராணப் பாடலை நாம் நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும்.

"காண்பவன் சீவனே யானால் அவனடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பறம்" என்பது சிவஞான சித்தியார். அரனடிக்கு அன்புபூண்டு செய்யும் சிவ பூசையிலும் சிறந்தது மாகேஸ்வரபூசை, சிவனை வழிபடும் அடியார்கள் மாகேசுவரர். இம்மாகேசு வரர்களை விதிப்படி பூசித்து உணவு ஊட்டுதலே மாகேசுவர பூசை எனப்படும். இம்மாகேசுவர பூசை யின் மாண்பினை,

"அதிகம் நல்லறம் நீற்பதென் றறீந்தனை அறத்துள் அதிக மாம்சீவ புண்ணியம் சீவார்ச்சனை அவற்றுள் அதிக மாம்சீவ பூசையுள் அடியவர் பூசை அதிகம் என்றறீந் தன்பரை அருச்சனை செய்வாம்"

என்று திருவிளையாடற்புராணம் இரசவாதம் செய்த படலத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மாகேசுரபூசை பற்றித் திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகிய பெரியபுராணத்தில் எண்பத்து மூன்று பாடல்களில் சேக்கிழார் பெருமானால் நன்கு எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

காசியில் விசாலாட்சிக்கு "**அன்னபூரணீ**" என்று சிறப்புப் பெயர் உண்டு. அன்னபூரணிக்குத் தனிக்கோயிலும் உண்டு. அன்னபூரணியின் திருவுருவம் தங்கத்தால் ஆனது. அன்னபூரணியின் தங்கத்திருவுருவை ஐப்பசிமாதம் தீபாவளி அன்று ஒருநாள் மட்டுமே தரிசிக்கலாம். மற்றநாட்களில் அலங்காரத்தால் மறைக்கப் பெற்றிருக்கும். தங்க அன்னபூரணி தங்கப்பாத்திரத்தில் அமுதத்தை ஏந்திச் சிவபெருமானுக்கே பிச்சையிடுவதாகக் காசியில் ஐதீகம் நிலவுகின்றது. சிவபெருமானுக் குப் பிச்சையிடும் கோலத்தில்தான் அங்கு அன்ன பூரணி காட்சியளிக்கிறாள். சிவபெருமான் அன்ன பூரணியிடம் பிச்சை ஏற்கும் கோலமுள்ள படங்க ளைக் காசியில் வாங்கலாம்.

அன்னபூரணி என்ற பெயரே அன்னதானத் தால் ஏற்பட்டதாகும். சோறு விற்கும் கடைகள், ஹோட்டல் அன்னபூர்ணா எனப்பெயர் பெற்று இன்று விளங்குவதைக் காணலாம்.

"**அன்னபூர்ணே சதாபூர்ணே சங்கரப்ராண வல்லபே!** ஞான வைராக்கிய சீத்யர்த்தம் பீசுசம் தேஹீச பார்வதி! என்று ஆதிசங்கரர் அன்னபூரணியிடம்

ஞான பிட்சை வேண்டுகிறார்.

உலகிலேயே அன்னதானம் அதிகமாக நிகழுமிடம் தர்மஸ்தலம், கர்நாடகமாநிலம் தென் கன்னட மாவட்டத்தில் உள்ளது. பெயரே தர்மஸ் தலம். நாள்தோறும் ஏறத்தாழ ஐம்பதாயிரம் அடிய வர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப் பெறுகின்றது. கோயிலுக்கு வருவோர் அனைவருக்கும் உணவு வழங்கப்பெறுகின்றது. "அன்னபூர்ணா" உணவுக் கூடத்தில் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் ஒரே சமயத்தில் உணவு அருந்தக் கூடியதாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

அடுத்து, பெரிய அளவில் அன்னதானம் நிகழுமிடம் உடுப்பி, உடுப்பி கிருஷ்ணனுக்கு **அன்னப்பீரம்மம்** என்று பெயர். பண்டரிபுரம் பண்டரி நாதனுக்கு **நாதப்பீரம்மம்** என்று பெயர். திருப்பதி வெங்கடாசலபதிக்குக் **கனகப்பீரம்மம்** என்று பெயர். திருப்பதியில் செல்வம் கொழிக்கிறது. மத் துவர் வைத் திருந்த அட் சய பாத் திரம் உடுப்பியில் இன்றும் வழிபாட்டில் உள்ளது. அவர் ஏற்றிய அணையா தீபம் உடுப்பியில் இன்றும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்னதானமே மோட்சவாயில். சோறு இட்டால் சோறு கிடைக்கும். சோறு, அன்னம் உணவு, சோறு - முத்தி, சோறு என்னும் சொல்லுக்கு அன்னம் (உண்ணும் சோறு) என்றும் முத்தி என்றும் பொருள். அன்னமிட்டால் முத்தி கிடைக்கும். அடியவர்களுக்கு அன்னமிட்டு முத்தி பெற்ற வரலாறுகள், சோறிட்டுச் சோறு பெற்றவர் களை பெரியபுராணம் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

தமிழகத்திலே இன்றும் திருக் கோயில்களிலே நித்திய அன்னதானம் இடும் திட்டம் நடைமுறையில் இருந்து வருவதைக் காணலாம். ஈழத்துத் திருக் கோயில்களிலும் நித்திய அன்னதானம் இடும் திட்டம் நயினை - நாகபூசணி அம்மன் கோயில், தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயம் போன்றவற்றில் நிகழ்ந்து வருவதைக் காணலாம்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே பேணப்பட்டு வரும் அன்னதானம், அன்னம்பாலிப்பு, மாகேசுர பூசை ஆகியன இந்தியநாட்டைப் போல ஈழத்திரு நாட்டிலும் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்றமை கண்கூடு. குறிப்பாக திருக்கோயில் கள், மடங்கள், ஆதீனங்கள் ஆகியனவற்றை மைய மாக வைத்து நாளாந்தம், வாராந்தம், திருக்கோயில் களின் மகோற்சவ காலங்களிலும் நாயன்மார்களது குருபூசைகள் ஆகிய தினங்களிலும் அன்னதானம், அன்னம்பாலிப்பு, மாகேசுவர பூசை ஆகியன நிகழ்த் தப்படுகின்றமை யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு மிகவும் இன்றியமை யாதது உணவேயாகும். உணவுதான் மனிதனுக்கு ஆதாரமாகவும் ஆகாரமாகவும் விளங்குகின்றது. மனிதன் உயிர்வாழ்வதற்கு உணவு, உடை, உறையுள் மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபிலே நாயன்மார் களும் சைவப்பெரியார்களும் நாட்டிலே பஞ்சம், பசி ஏற்பட்டு, மக்கள் பசியால் வாடிய போதெல் லாம் அன்னம் பாலித்தல், கஞ்சித்தொட்டித் தருமம், அன்னதானம் செய்தல் ஆகிய கைங்கரியங்களைச் செய்து மக்கள் பசிப்பணியை தீர்த்ததை அறிய முடிகின்றது. இந்த வகையில் ஈழத்து இந்துத் திருக்கோயில் பண்பாட்டு மரபிலே அன்னதானப் ுக்கிய இடம் பணி பெற்று வருவதைக் காணலாம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் வளமான காலத்திலே அன்னம் பாலித் தலை நிகழ்த்தவில்லை. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலேதான் அப் பெரும் பணியினை நடத்தியருளினர். எனவே அன்னதானத் திற்கு உகந்தகாலம் இக்காலமாகும்.

இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் சமூகநல மேம்பாட்டினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் பணிக ளுள் அன்னம் இடும் பணியும் ஒன்றாகும். இப்பணி இந்துப் பண்பாட்டின் அதிஉன்னத மகத்தான சமய சமூகப்பணியாக அன்றுதொட்டு இன்றுவரை உயிரோட்டமாக இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

"ஆர்க்கும் இடுமீன் அவர்கிவர் என்னன்மீன் பார்த்திருந் துண்மீன் பழம்பொருள் போற்றன்மீன் வேட்கை யுடையீர் வீரைந்தொல்லை உண்ணன்மீன் காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமீனே!

(திருமூலா் - திருமந்திரம்)

குந்தூ சுரனம் சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம் சஞ்சலம் தீர்த்திடும் குருபரா சரணம் வரணும் வரணும் ஆறுமுகா வரணும் ஆறுதல் தந்தெம்மை காத்திட வரணும் ஆறுதல் தந்தெம்மை காத்திட வரணும் ஆறுதல் தந்தெம்மை காத்திட வரணும் வவ்வினை களைந்திட விரைந்தே வரவேண்டும் சரணம் சரணம் முருகா சரணம் சரணம் சரணம் கந்தா சரணம்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அறிவியல் நோக்கில் இந்துமதம்

– திருமதி விக்னேஸ்வரி பவநேசன் கிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்,பல்கலைக்கழகம்

விஞ்ஞானம் என்பது மேலான் அறிவு எனப் பொருள்படும். இன்றைய இருபத்தொராம் நூற்றாண் டில் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த துறையாக விஞ்ஞா னத்துறை விளங்குகின்றது. எனினும் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோபுர நிழலும் நிலாவரைக் கிணற்றின் ஆழமும் விஞ்ஞான ஆய்வில் அகப் படாத பெரிய விஞ்ஞான சாதனையாக இன்றும் எம்மிடையே காணப்படுகின்றது. இந்து மதத்தின் பிரமாணநூல் வேதம். வேதம் என்றால் அறிவு என்பது பொருள். இவ்வகையில் வேதங்கள் அறிவே மதம் என்று வலியுறுத்துகின்றன. இவ்வா றான ஞானத்தை வளர்க்க உயிர்கள் தோன்றிய காலம் முதல் பரிணாம வளர்ச்சியில் (Erolution) விஞ்ஞானத் தெளிவும் மனித சித்தனைகளும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

"அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது" என்பது முன்னோர் வாக்கு. அணுவின் அசைவுக் கும் செயற்பாட்டுக்கும் இறை சக்தியே காரணமா கிறது. சக்தியை இறைவன் என்று ஏற்றுக் கொண்டால் அணுவுக்குள் இறைவன் இருப்பதாகக் கருதலாம் அனைத்துப் பொருள்களும் அணுக்க ளின் சேர்க்கையால் ஆனது என்பதால் எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதற் கும் நியாயம் கிடைக்கிறது. அணு என்பது எலக்ட்ரன் (Electron), புரோட்ரன் எனும் இரு மின் அணுத்துகள்களை உள்ளடக்கிய அமைப்பாகும். இங்கு புரோட் ரனைப் பெண்ணாகவும் எலக்ட்ரனை ஆணாகவும் உவமித்துப் பார்த்தால் இரண்டின் சேர்க்கையுமே முழுமையான வடிவம் என்பது தெளிவாகும். இதனையே எம்முன்னோர் அர்த்த நாரீஸ்வரர் என்ற வடிவமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனவேதான் அவர்கள் விஞ்ஞானம் கூறுகின்ற பேருண்மைகளைத் தெய்வீக விடயங்களாகவே உருவகித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

இமயம் முதல் குமரிவரை உள்ள பரந்த நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த மக்களின் வழிபாட்டு முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை நெறிகள், சடங்கு கள் ஆகிய அனைத்தும் ஒட்டுமொத்தமாக இந்துப் பழக்கவழக்கமாக, கலாசாரமாக ஏற்கப்பட்டன. ஆகவே எந்த ஒருவராலும் தோற்றுவிக்கப்பட வில்லை என்பதும் அதனாலேயே இந்துமதச் சிந்த னையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இடம்பெற்றிருக் கின்றன என்பதும் தெளிவாகின்றது.

இந்துமதம் என்பது பல்வேறு சிந்தனை களின் தொகுப்பாக இருப்பதால் பல்துறை அறிவி யல் சிந்தனைகள் கூட இந்துமதச் சிந்தனையின் ஓர் அங்கமாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. வானியல், புவியியல், மருத்துவஇயல், உயிரியல், தாவரவியல் போன்ற அனைத்துத்துறைகளும் இந்துமத ஞானிகளால் தெளிவுபடுத்தப்பட்டபோது அவையும் இந்துமதத்தின் பிரிவுகள் போலவே ஆகிவிட்டன. இதன்விளைவாக இந்தியவரலாற்றில் பழங்கால இந்தியர்களின் சிந்தனையானது ஒட்டு மொத்தமாக இந்துக்களின் சிந்தனை என்றாயிற்று. இவ்வகையிலே இந்து ஞானிகள் கண்டறிந்து கூறியுள்ள பல விஞ்ஞான உண்மைகள் இன்றைய பல புதிய கண்டுபிடிப்புக்களுக்கு வலிமை சேர்ப்ப தாக அமைந்துள்ளது.

பண்டைக்காலத்தில் இயற்கையை ஆரா யத் தொடங்கிய மனிதனுக்கு ஓர் உண்மை புலப் பட்டது. ஒன்றாய் இருந்த விதை பின் வேராய், அடிமரமாய், கிளையாய், கொம்பாய், இலையாய், பூவாய், காயாய் என்று பலவகையாக மாறுவது போலவே வித்தென அருவமாய் இருந்தவை மரமென உருமாறியது என அவன் நினைத்தான் இக்கொள்கையையே பரிணாமவாதம் என்று வழங்கினர். இந்த உலகமும் இதனை ஒத்த வேறு அண்டங்களும் அணுவினால் ஆகியவையே. பூக்கள் சேர்ந்து பூமாலையாதல் போல அணுக்கள் சேர்ந்து அண்டமாகின்றன. 'அசித்து' என்ற வைணவ தத்துவம் அணு அண்டமாதலை விளக்கு

கின்றது. அசித்து என்பது அறிவில்லாத பொருள். இது இறைவனுக்கு உடலாக (சரீரசரீரி பாவனை) இருப்பது. இதனைப் பின்வரும் நம்மாழ்வார் திருமொழிப் பாடல் விளக்கி நிற்கின்றது.

> "திடவீசும்பு எரிவளி நீர்நிலம் கிவைமீசை படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவையவை தொறும் உடன்மீசை உயிரெனக் கரந்தொங்கும் பரந்துளன்" (திருவாய்மொழி 1.1:7)

உலகத் தோற்றத்தில் உலகம் உண்டா தல் ஆகிய காரியத்தில் ஈஸ்வரனே முதற் காரணம், நிமித்தகாரணம், துணைக்காரணம் என்ற மூவகைக் காரணங்களாக உள்ளான் எனும் வைணவ தத்துவத்தின் மூலம் அண்டம் உண்டா தலை விளக்கமுடிகின்றது.

அசித்து சூக்குமமாக இருக்கும் நிலை யில் அதாவது உலக உற்பத்திக்கு முன்னர் அதனுள் இறைவன் அந்தர்யாமியாக சங்கற்பத் தோடு நின்றிருக்கும் நிலையில் இறைவன் உல கிற்கு முதற்காரணமாகின்றான். இவ்வாறு நுண் ணிய நிலையில் இருக்கும் அசித்தை வெளிப் படுத்தி 'உலகப் படைப்புச் செய்வோம்'' என இறைவன் எண்ணுகின்ற நிலையில் இறைவன் உலகிற்கு நிமித்த காரணமாக அமைகின்றான். இறைவனுடைய ஞானம், சக்தி முதலியவையே துணைக் காரணமாகின்றன. ஆக, இம்முறையில் இறைவன் உலகப்படைப்பிற்கு மூன்று காரணங் களுமாக உள்ளான் என்று தத்துவ அறிஞர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர்.

அணுவின் அமைப்பும் அண்டங்களின் அமைப்பும் ஒப்புடையனவாக உள்ளன என்று அறிவியலறிஞர்கள் ஆய்வுகளால் மெய்ப்பித் துள்ளனர். இதனையே ஞானிகள் உள்ளுணர்வால் அனுபவமாகக் கண்டுள்ளனர். இவ்வகையில் அறிவியலறிஞர்களின் அணுவியலும் ஞானச் செல்வர்களின் அனுபவ இயலும் ஓரிடத்தில் சந்திப் பதை நாம் அறியமுடிவதுடன் விஞ்ஞானிகளும் மெய்ஞ்ஞானிகளும் ஒரே உண்மையையே காண் கின்றனர்.

"கதிரவனே ஆற்றலின் மூலம்" என்பது இன்றைய அறிவியல் உண்மை. ஆற்றல் முழு

65

வதும் அணுவின் உட்கருவில் தேங்கிக் கிடக்கின் றது என்பது இன்றைய அணுவியல் மெய்ப்பித்த உண்மையாகும். இந்த அகிலக்கைச் சிவமாகக் கொண்டால் கதிரவன் சக்தியாகின்றது. அவ்வாறே அணுவின் உட்கருவும் சக்கியாகின்றது. ஒருவரு டைய உயிர்ப்பு ஆற்றல் அவருடைய தடைபடாத இதயத்துடிப்பில் இருப்பதைப் போலவே இந்த அகிலத்தின் ஆற்றல் கதிரவனிலும் அணுவின் ஆற்றல் அதன் உட்கருவிலும் அடங்கியுள்ளன. அண்டங்களின் தத்துவமும் அணுவின் தத்துவமும் தில்லைத் திருநடனத் தத்துவத்தில் அம்பலவன் ஆனந்தக் கூத்தில் வைத்து விளக்கப் பெற்றுள் ளன. நடராஜத் திருவுருவத்தின் திருவாசி "ஒம்" எனும் பிரணவமாகும். இவாகு சடைஞானமே வடிவானது. இதனை விரித்து நின்று ஆடுவது இவர் ஞானத்தை அள்ளி வழங்குகின்றார் என்ப னைக் குறிக்கும். வீசிய காக்கால் மாயையை உதறி ஊன்றிய பாதத்தினால் மலத்தினை தூக்கிய திருவடியாகிய அமுக்கி அருளை எடுத்து ஆன்மாக்களை ஆனந்தக் கடலில் அழுத்துகின்றார் என்பதுதான் இத் தில்லைத் திருநடனத்தின் உட்பொருளாகும். ஒருகையில் உடுக்கையும் மற்றொரு கையில் முழவையும் இவர் தாங்கியிருப்பதிலிருந்து உலக அமைப்பில் ஒலி வளிகளின் முக்கியத்துவத்தை உணரமுடி கின்றது.

ஒலி ஒளிகளின் மூலகாரணமும் துடிப்பே யாகும். இந் நடராஜப் பெருமானின் தத்துவமே ஒவ்வோர் அணுவினுள்ளும் ஆடல் அசைவுகளாக அமைந்து கிடக்கின்றது என்பதை இன்றைய அறிவியல் உணர்த்துகின்றது. திருமூலரும் இந் நடராஜ தத்துவத்தை,

"எங்குந் திருமேனீ எங்குஞ் சீவசக்தி எங்குஞ் சீதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம் எங்குஞ் சீவமா யிருத்தலால் எங்கெங்கும் தங்குஞ் சீவனருட்டன் விளையாட்டதே"

(திருமந்திரம் 9ம் தந்திரம் திருக்கூத்து தரிசனம்)

என விளக்குவர். எங்கும் சிவனுடைய திருமேனி உள்ளது. பார்க்குமிடந்தோறும் அவனுடைய அருளாற்றல் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. அவன் திருவருளால் புரியும் படைத்தல், காத்தல், அழித் தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற திருத்தொழில்கள் ஐந்தும் உயிர்களின் நன்மையின் பொருட்டே யாகும். இவையனைத்தும் சிவசக்தியின் வாயிலா

கவே அவன் செய்தருளுகின்றான். எல்லா உயிர் களும் உலகங்களும் எல்லா உலகியற் பொருள் களும் அவனைச் சார்ந்து நிற்கின்றன. சுருங்கக் கூறின் உலகமெல்லாம் சிவசக்தியின் திருக் கூத்தாகும். இதனால் திருமூலரும் "அம்பல மாவது அகிலசராசரம்" என்றார். இதனையே சிவஞான சித்தியாரும்.

> "உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக லெகுபேர் இச்சாஞானக் கிரியையுட் கரணமாக அலகிலா உயிர்ப் புலன்கட்கு அறிவினை ஆக்கி ஐந்து நலமிகு தொழில்களோடும் நாடகம் நடிக்கும் நாதன்" (சிவஞானசித்தியார் சு. பக்கம் -237)

என்று விளக்கியுரைக்கின்றது. ஆருயிர்கள் எல்லாம் பேரின்பம் எய்தும் பொருட்டே இறைவன் இந்த ஐந்தொழில்களைப் புரிந்தருள்கின்றார்.

ஊழியின் முடிவில் இந்த அகிலன் முழுவ தும் அணுத்தத்துவமாக மாறும் என்பதையும் மீண்டும் படைப்புக்காலத்தில் அது அண்டங்களாக வடிவெடுக்கும் என்பதையும் மெய்யுணர்வு பெற்ற தாயுமானவர்,

> "செகத்தையெல்லாம் அணுவளவும் சீதறாவண்ணம் சேர்த்து அணுவீல் வைப்பை, அணுத் திரளை எல்லாம் மகத்துவமாய் பிரம்மாண்ட மாகச் செய்யும் வல்லவா நீ நினைத்த வாறேயெல்லாம்"

(தாயுமானவர் பாடல் தந்தை, தாய் 6)

என்று இரத்தினச் சுருக்கமாக விளக்குகிறார். இந்த உண்மையினையே இன்றைய அறிவியல் கருவி களைக் கொண்டு விளக்குகின்றனர். அவர்கள் நாம் காணும் பொருள்கள் யாவும் அணுத்திரளைக ளேயன்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதை விளக்கி னார். இதனையே அம்பலத்தில் ஆடும் ஆனந்தக் கூத்து விளக்குகின்றது. அணுவிலும் இந்த ஆனந்தக் கூத்தையே நாம் காணுகின்றோம்.

அண்டவெளியில் அமைந்துள்ள சூரிய னைப் பல கோள்கள் சுற்றிவருகின்றன. இவற்றி

டையே உண்டாகும் தட்ப வெப்ப மாறுகல்களாலும் பிராணவாயுச் சேர்க்கையாலும் உண்டான ஒர் மண் பிண்டமே பூமியாயிற்று. இது புவித்தோற்றம் பற்றி விஞ்ஞானம் கூறும் கருத்தாகும். இவ்வாறான நீர், நிலம், தீ, காற்று, வெளி எனும் ஐம்பூத செயல் களின் தத்துவமே அண்டம் என்றும் பிரம்மம் என்றும் இந்துமதம் பெயரிட்டது. உருவகத்தில் பிரம்மன் ஆக்கச்சக்தியாக படைத்தல்தொழில் செய்பவராகக் கூறப்படுகின்றார். இவ்வாறாக படைக்கப்பட்ட அண்டத்தில் பல்பூண்டு முதல் மனிதன் ஈறான உயிரினங்கள் தோன்றி பிண்டம் என வழங்கலாயிற்று. இவற்றின் வளர்ச்சியும் செயற்பாடுகளும் காத்தல் என்றும் காத்தல் தெய்வ மாக விஷ்ணுவும் போற்றப்பட்டார். இப்பிண்டத்தில் ஜீவன்களை உண்டு பண்ணி வளர்த்துப் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஜீவன் புதிய வடிவம் பெறும் தன்மையைச் 'சிவம்' என இந்துமதம் கூறும்.

மேலைநாட்டாருக்கு முன்னதாகவே மாணிக்கவாசகர் அண்டம் பற்றி திருவாசகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொலைநோக்கி வழியே பார்த்த மேலைநாட்டார் "அறிவு விண்ணகம் எல்லையற்றுப் பரந்து விரிந்து கொண்டு ஒடுகின்றது என்ற உண்மையை இருபதாம் நூற்றாண்டில் தான் உணரத் தொடங்கியுள்ளது. இவ்வாறு விரியும் விண்ணகக் கருத்தை (Expanding Universe Theory) என்பர். இதுபற்றி மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிடும்போது

"அண்டப் பகுதியீன் உண்டைப் பீறக்கம் அளப்பருத்தன்மை வளப்பெருங் காட்சீ ஒன்றனுக் கொன்று நின்றொழில் பகரீன் நூற்றொரு கோடியீன் மேற்பட விரீந்தன" (திருவாசகம்)

எனக் கூறியுள்ளமையைக் கொண்டு இவ்வுண் மையை நாம் உணரமுடிகின்றது.

மாணிக்கவாசகர் விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் ஒருங்கே காணுகின்றார் இதனை

> "பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப் பதங்கள் அனைத்து மாய்ப் பதமிலாப் பெருமையினைக் கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை வேதங்கள் தொழுதேத்தும்

விளங்கு தில்லை கண்டேனே"

(திருவாசகம் - கண்டபத்து - 10) என்று பாடுகின்றார்.

இத்திருக்கூத்தையே சேக்கிழாரும்

"கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம் சிற்பரவி யோமமாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி" (திருத்தொண்டர்புராணம் தில்லைவாழந்தணர்)

என்று கண்டு வழிபடுகின்றார்.

தமிழ் மூவாயிரம் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் திருமந்திரத்திலே விளக்கப்பட்டுள்ள பல விடயங் கள் இன்றைய விஞ்ஞானத்துடன் தொடர்புபட் டுள்ளன. இவ்வகையில் அதில் காணப்படும் மருத்துவம் பற்றிய குறிப்புக்கள் தனிச் சிறப்புடை யவை. உபல் தத்துவம் பற்றியும், உடம்பை உயர் நிலைக்குச் செலுத்தி மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெறுவதற்குரிய வழிவகைகளை வகுக்கும் ''அட்டாங்கயோகம்'' பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது. திருமந்திரத்தில் பலவகை நோய்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக,

67

"இருமலும் சோகையும் ஈளையும் வெப்பும் தருமஞ் செய்யாதவர் தம்பாலதாகும்"

(திருமந்திரம் - 120)

என வரும் பாடலில், நீங்காத துன்பத்தினைத் தரும் இருமலும் குருதிக் குறைவால் வரும் சோகை நோய், ஈளைநோய், வெப்பநோய். தொண்டைநோய் போன்ற நோய்கள் நல்லறம் செய்வார்க்கு வருவதில்லை என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் பலவகையான நோய்கள் அக்காலத்திலேயே இருந்தமையை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. இதயத் தசைகளுக்கான இரத்த ஒட்டத் தடையைத் தொடர்ந்து இதயத் கசை பாகிப்பினால் ஏற்படும் கடும் இதய நெஞ்சு வலியே மாரடைப்பு (Heart Attack) ஆகும். இதுபற்றி திருமந்திரம்,

"**டூடப்பக்கமே இறைநொந்தது என்றார் கடக்கப்படுத்தார் கிடந்தொழிந்தாரே**" (திருமந்திரம் 192)

எனும் பாடலில் இதயவலியும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் மரணமும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உடலின்றி உயிரால் எந்த ஒரு செயலை யும் செய்ய இயலாது. கருப்பையில் உயிர் தோன்றுவது முதல் முழுவளர்ச்சி அடையும் வரை உள்ள பக்குட மாகங்களில் நிகமும் உடலின் தோற்ற வளர்ச்சியினைக் 'கர்ப்பக்கிரியை' என்னும் பகுதியில் திருமந்திரம் விளக்கிக் கூறுகின்றது. இதில் நல்ல ஆரோக்கியமான குழந்தை பெறுவ தற்கான வழிமுறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கரு வளரும்போதே ஒன்பது துவாரங்கள் வளரு கின்றன. இவற்றை "ஒன்பது வாய்தல்" តាលាំញ திருமந்திரம் குறிக்கிறது. குறையுள்ள குழந்தை கள் பிறந்ததற்கான காரணங்களையும் திருமந்திரம் ஆராய்ந்து கூறுகின்றது. தாயின் உடலிற் தங்கும் கழிவுகள் முழுவதும் வெளியேற்றப்படாத நிலையி லும் குறைபாடு உடையதாகக் குழந்தை பிறக்கும். இவை தீர்க்கப்படவேண்டுமாயின் முதலில் தாயின் உடல் தூய்மை உடையதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

இதுபற்றியே

"மாதர் **உட்தரம் மலமீகில் மந்தனாம்** மா<mark>தர் உதரம் சலமீகில் (முங்கையாம்</mark>" (திருமந்திரம் 481)

எனும் திருமந்திரம் சில குறைபாடுகளின் காரணங் களைச் சுட்டிச் செல்கின்றது. இதனை நன்குணர்ந்த மருத்துவர்கள் தாயின் உடலில் கருவளரும் பத்துத் திங்களிலும் குறிப்பிட்ட சிலமாதங்களில் தாயின் உடலிலுள்ள கழிவுகளை அகற்றித் தூய்மைப்படுத்துவர். இம்முறை உலகில் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. மேலும் திருமந்திரத்தில் கருவிலேயே குழந்தையின் குணமும், பால்வேறுபாடு, ஆயுள் நிலை என்பனபற்றியெல்லாம் மிக நுட்பமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

தன் அனுபவத்தை விளக்கிக்கூறி எட்டாக் கனியாக இருக்கும் இறைவன் உள்ளங்கைக் கனியாக இருப்பதை உணர்த்தியவர் மாணிக்க வாசகர், மனிதன் எத்தகைய குறைபாடுகளை உடையவனாய் இருந்தாலும் அதை இறைவன்

பொருட்படுத்துவதில்லை. முள்ளுடைய பலாப் பழத்தில் முள்ளை நீக்கிவிட்டு அதன் சுளையை விரும்புவதைப்போல குறைகளை நீக்கி விட்டு உள்ளத்தில் உறையும் அன்பை நாடிவரும் அருள் வள்ளலாக இறைவன் விளங்குகின்றான் என்பதை தம் வாசகத்தில் தெளிவுற உணர்த்தி யுள்ளார்.

ஆதிமுதல் அந்தம் வரை அனைத்தையும் அகக்காட்சியிலே காணக்கூடிய பேரறிவு நிலையே 'ஞானம்' ஆகும். எல்லா நிகழ்ச்சிகளின் அடிநாத மாக அடித்தளமாக அமைந்திருக்கும் ஒன்றே 'பிரம்மம்' என்று உணரப்படுவது. பிரம்மத்தோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்ளும் விஞ்ஞானி அறிவு விழிப்பும் மெய்ஞ்ஞானி ஆன்மவிழிப்பும் அடைகி றான். பொழுது புரியாத பல புதிர்களுக்கு விடை யினை விஞ்ஞானியும் மெய்ஞ்ஞானியும் பெறுகின் றனர்.

திருநாவுக்கரசர் தமக்கு முன்னும் சம காலத்திலும் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளைத் தமது பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். அத்தகைய பாடல்களில் சிலவற்றை அறிவியல் கண்கொண்டு ஆராய்ந்தால்,

"**கிருக்கும்போது கிரத்ததானம்** கிறந்தபீறகு கண்தானம்''

எனும் வாசகங்கள் சமுதாய விழிப்புணர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. உயிருடனோ இறந்த பிறகோ ஒருவரின் கண்களை கண்பார்வை அற்றவருக்குப் பொருத்தி கண்ணொளி வழங்க லாம். இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியில் அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் 'கண்தானம்' செய்யப்படுகிறது. இதற்கு முன்னோடியாகப் பழங்காலத்தில் பக்தி நிலையில் கண்ணப்பரின் கண்ணைத்தோண்டி அப்பிய நிகழ்வினைக் கூறலாம். திண்ணனாரின் கண்தானச் செயல் இன்றைய காலகட்டத்தில் அறிவியல் வயப்பட்ட கண்தானங்களுக்கு முன் னோடியாகவும் முற்போக்கு சிந்தனை உடையதா கவும் திகழ்கின்றது.

இதனை திருநாவுக்கரசர்,

"குலப் பெருந்தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சீயை

யிறைச்சிப்பாரம் துவர் பெருஞ் செருப்பானீக்கித் தூயவாய்க் கலசமாட்ட உவப்பெருங் குருதி சோரவொருகணை

> **யிடந்தங்கப்ப**" (4-65-8)

கண்ணப்பநாயனார் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சி, மனிதன் தான் வாழும்போது கண்ணொளி யோடு வாழலாம். வாழ்ந்தபின்னும் பிறருக்குத் தானமாகக் கண்ணைத் தந்து கண்ணொளி சிறக்குமாறு வாழலாம் என்பதனை இத்தேவாரம் உணர்த்துகின்றது.

இன்றைய அறிவியல் யுகத்தில் மகப்பேறு நிலை என்பது மிகவும் எளிமையாகிவிட்டது. இன்று மருத்துவர்கள் தாயின் வயிற்றில் குழந்தை ஆணா? பெண்ணா? என்றும், குழந்தை பிறக்கும் நேரத்தை யும் காலத்தையும், மேலும் சுகப்பிரசவம் மற்றும் அறுவைச் சிகிச்சை நிலைப்பிரசவம் பற்றிய கருத்துக்களையும் நுண்கருவிகளால் படமாக்கி (Scan report) விளக்கமாகக் கூறிவிடுகின்றனர்.

குறிப்பாக மகப்பேறு காலத்தில் தாயும் சேயும் நலமாகத் திகழ்வதில் அன்றும் இன்றும் கண்ணும் கருத்துமாகப் போற்றி வருகின்றனர். எனவே இன்றைய கால மகப்பேறு பற்றிய கருத் தினை பழங்கால பக்தி இயக்கத்தின் வழிவந்த அடியாரின் வாழ்வியல் நிகழ்ச்சியோடு இணைத்துச் சிந்திக்கலாம். இதனைச் சோழ மன்னர் சுபதேவர், கமலவதி தம்பதியினரது வாழ்வில் இடம்பெற்ற நிகழ்வின் மூலம் நாம் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. கட்டுரைச் சுருக்கம் கருதி அந்நிகழ்வினை இங்கு குறிப்பிடவில்லை.

இந்நிகழ்வினை திருநாவுக்கரசர்

"சீலந்தியை அரையனாக்கி சீரமைகள் அருளவல்லார்" (4-70-2)

"சீலந்திக்கும் பாராள் செல்வம் ஈந்தவன் காண்" (6-65-6)

என்று பாடியுள்ளார்.

மகப்பேறு காலத்தில் காலதாமதம் ஏற் படின் தன்னுயிருக்கு இறப்புநேரும் என அறிந்தும், சிவபூசையையும் உலகமக்களும் சிறப்பு தன் பொருட்டுக் கோச்செங்கண்ணனை நெடுநேரம் சுமந்து ஈன்ற கமலவதியாரின் தாயன்பு புலப்படு கிறது. தாய்மையின் தியாகவுணர்வும் தேசப்பற்றும் வெளிக்காட்டப்படுகிறது. மேலும் சமுதாயத்தில் புரட்சிகரமான சிந்தனையைச் செயலாற்றிய நிகழ்வாகவும் இது அமைகின்றது. இதன் வழி இன்றைய காலகட்டத்திற்குத் தேவையான முற் போக்குச் சிந்தனைக்கு அன்றைய காலகட்டத்தில் சிந்தித்துச் செயல்படுத்திப் பாடியுள்ளார் திருநாவுக் கரசர் எனில் மிகையாகாது. "சாள்ஸ் டாவின்" எனும் மேலைத்தேய ஆய்வாளன் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றி எடுத் தாண்ட கொள்கையுடன் விஷ்ணுவின் தசாவதா ரத்தை வரிசைப்படுத்திக் கூறமுடியும். 'டார்வின்' கூற்றுப்படி முதல் உயிரினம் நீரில் தோன்றிய "அமீபா" படிப்படியாக வளர்ந்து மனிதராகியது போல் முதல் அவதாரமாக மச்சாவதாரம் (மீன்) கூற்மு, வராகம், நரசிம்மம் என்ற வகையில் செல்வ தைக் காணலாம்.

குழந்தை பிறந்தவுடன் அழுகிறது. அது அமுகால் தான் குழந்தையின் பெற்றாருக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. தாயின் கருவறையில் எல்லா நலன்களும் பெற்றுப் பக்குக்கிங்கள் பாங்க டன் வளர்ந்த குழந்தை புதியதோர் உலகிற்கு வருகின்றது. தாயின் கருவறையில் இருக்கும் போது அதற்கு வேண்டிய நீர், உணவு அனைத் தையும் அன்னையிடம் இருந்தே பொற்றுக் கொள்ளுகின்றது. ஆனால் பூமிக்கு வந்த பின்னர் தனக்குத் தேவையானதைத் தானே தேடிக் கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது. அழகையே குழந்தை தானாகக் கற்றுக் கொண்ட ஒரேமொழி. இதனை நாம் அறிவியல் நோக்கில் சிந்தித்தால் குழந்தைக்கு அழவேண்டிய இன்றி யமையாமை உண்டு என்பதை அறிய முடிகின்றது. மேலும் அன்னையின் கருவறையில் இருக்கும் போது அன்னையே அதற்கு வேண்டிய உயிர்க் காற்றை நல்குகின்றாள். ஆதலால் கருவளை வாழ்வில் குழந்தையின் நுரையீரல் செயற்படுவ தில்லை. குழந்தை கருவரையிலிருந்து வெளியே வந்ததும் அது அழுவதால் நுரையீரல் செயற்படத் தொடங்குகின்றது. இவ்வாறு உலக வாழ்க்கை க்குப் பெருந்துணையாக இருக்கும் அழுகை அன்மீக வாழ்க்கைக்கும் துணை புரிவதை அருளா ளாகள் எமக்குக் காட்டியுள்ளனா். நால் வமியாகக் கற்றுணர்ந்த உண்மைகளும் ஆன்மீக நெழியில் உய்வதற்குத் தவறும் பொழுது இந்த அழுகை கைகொடுத்து உதவுவதை விளக்கியுள்ளனர். ஆழ்வார்கள் அருளிய திருப்பாசுரங்களிலும் நாயன் மார்கள் அருளிய திருப்பாடல்களிலும் இதற்குச் சான்றுகளைக் காணலாம்.

திருமங்கையாழ்வார் தனது வாழ் நாட் களில் பெரும்பகுதி வீணே கழிந்தமைக்குக் கழிவிரக்கம் கொண்டு புலம்புகின்றார்.

69

"ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதுஆய் ஒழிந்தன கழிந்த அந்நாட்கள்"

(പെനിവ தിருமொழி 1.1.3)

இதில் ஊமை ஒருவன் கனவு கண்டால் அதனை ஒருவரிடம் வாய்விட்டுச் சொல்லி மகிழ முடியாது. ஆகவே அக்கனவு பழுதேயாகும். அவன் த*்*கனவை வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியா மற் போன. லும் தன் நெஞ்சாலாவது நினைந்து மகிழ்தல் கூடும். அவ்வாறு தான் மகிழக்கூடிய விடயமும் ஒன்றில்லாமல் ஊமை கண்ட கனைை விடத் தன் நாட்கள் வீணாகக் கழிந்து விட்டதே எனச் சோக உணர்வுடன் அழுகின்றார்.

இவ்வாறே சைவ அடியார்களுள் மாணிக்க வாசகர் அழுகையையே வீடுபெறும் வழியாகக் கொண்டு உயர்ந்த ஞானியாவார்.

இதனை,

"யானே பொய் என்நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும்பொய் ஆனால் வனையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே" (திருவாசகம் - திருச்சதகம்-90)

என்று கூறியுள்ளார். மாணிக்கவாசகரது திருவாசகம் முழுவதும் இவ்வாறு இறைவனை நோக்கி அழுத திருப்பாடல்களே ஆகும்.

'வம்' என்னும் பிரணவமந்திரத்தை முருகன் தந்தைக்கு உபதேசித்ததாகப் புராணங் கள் கூறுகின்றன. 'ஒம்' என்ற ஒசையே சிருஷ்டி யின் மூலாதார ஒசையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பிரபஞ்சத்தோற்றம் பற்றிய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் பிரபஞ்சத் தோற்றம் நிகம்ந்தபோது "ஒம்" எனும் ஒசையே வெளிப்பட்டதாகக் கூறுகின்றன. நாக வலிமைதான் நாம் வாழும் பூமியை மட்டுமன்றி இந்தப் பிரபஞ்சத்தையே இயக்கிக் கொண்டிருக் கின்றது. அந்த நாதம் 'ஒம்' எனும் ஒசைக்குள் அடங்கி இருக்கின்றதென்பதை எம்மன்னோர்கள் அறிந்துள்ளனர். வெடித்துச்சிதறல் தத்துவமும் 'ஒம்' என்னும் ஒசை வடிவில்தான் பிரபஞ்சம் உருவானதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. டாக்டர் றொபேட் வில்சன், டாக்டர் ஆர்னோ பிஞ்சியாஸ் ஆகிய விஞ்ஞானிகள் தங்கள் ஆராய்ச்சிகளின் போகு இந்த மூலநாதம் பிரபஞ்சவெளியில் பரவியிருப்பதைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள்.

'ஒம்' எனும் ஓசை சக்தியின் வடிவம் என இந்துக்கள் நம்புகின்றனர். 'ஓம்சக்தி' என மந்திரம் உச்சாடனம் செய்கின்றனர். எனவே 'ஒம்' எனும் ஓசை எம்மைச் சுற்றி வியாபிக்கின்றபோது ஆக்கபூர்வமான அதிர்வுகள் ஏற்பட்டு வளமான சூழ்நிலையினை உருவாக்குகிறது என்பது அனுபவரீதியான உண்மையாகும்.

காலத்தின் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடு வதும் இங்கு இன்றியமையாததாகும். பிரபஞ்சத் தோற்றம் ஏற்பட்ட பின்னரே 'காலம்' என்ற ஒன்று உருவாகியதாக விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். இந்து சாஸ்திரங்கள் படைப்பு ஏற்பட்டபோதுதான் காலமும் தோன்றியது என்று கூறுகின்றன. பிரபஞ்சம் தான் காலத்தை உருவாக்கியது என விஷ்ணு புராணம் கூறுகிறது. எனவே காலம் தோன்றுவதற்கு முன்னால் இந்தநிலை 'அநாதி' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'அநாகி' என்பது ஆரம்பம், முடிவு இரண்டும் இல்லாத ஒன்றாகும். ஆக இன்றைய விஞ்ஞானம் பிரபஞ்சத்தோற்றம் பற்றியும் காலம் பற்றியும் கூறியுள்ள தத்துவம் புராணங்களில் காணப்படும் படைப்புத் தத்துவத் துடன் ஒத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காலந்தோறும் புலவர்கள், அருளாளர்கள் தம் காலத்துச் சிந்தனைகளையும், அறிவியல் பார்வையோடு கூடிய தொலைநோக்குச் சிந்தனை களையும் தாம் படைக்கும் படைப்புக்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். அச்சிந்தனைகள் பிற்காலத்தில் செயல்நிலையில் பொருளாகவோ அல்லது கருவி யாகவோ உருவாகியிருக்கலாம். உண்மையி லேயே அறிவியல் என்பது ஆண்டவனால் படைக் கப்பட்ட பொருள்களின் உள்ளார்ந்த இரகசியங் களைக் கண்டுபிடித்து அறிவிப்பதாகும். அறிவியல் அறிஞர்கள் இல்லாத எதையும் எமக்குச் சொல்லு வதில்லை. அருளாளர்கள் அறிவியல் வயப்பட்ட சிந்தனைகளை எமக்குப் புரியவைக்கின்றனர். அவர்கள்தம் பாடல்களில் அறிவியல் சிந்தனைகள் இழையோடியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

இவ்வாறாக இதுவரை ஆராய்ந்துள்ள விடயங்களிலிருந்து இந்து மதத்தின் அனைத்து அம்சங்களுடனும் அறிவியல் மிக நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளதை நாம் அறிய முடிவதுடன் ஆன்மீகமும் அறிவியலும் ஒரு தளத் தில் ஓரிடத்தில் சந்திப்பதை நாம் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

70

உசாத்துணை நூல்கள்

1)	சிராஜ் உன்னிசா நாசர்.) All the Boot But Sto Altonia At - americ
	திருமதி உமாமகேஸ்வரி லொ. ஆ. முனைவ	ர், } தமீழ் இலக்கியத்தில் அறிவியல் சீந்தனைகள் வானதி பதிப்பகம் சென்னை 2003.
	அபிதா, சபாபதி திருமதி) வானதி பதிப்பகம் சென்னை 2003.
2)	சுப்புரெட்டியார். ந. பேராசிரியர்,	ஆன்மீகமும் அறிவியலும் 1985.
3)	கணேசன் பி.சி.	இந்துக்களின் வீஞ்ஞானமும்
		இன்றைய வீஞ்ஞானமும்
		நா்மதா பதிப்பகம் 2003
4)	அறிவியல் களஞ்சியம்	தொகுதி 2 தமிழ் பல்கலைக்கழகம்
		தஞ்சாவூர், 1985.
5)	கலைக்களஞ்சியம்	தொகுதி 5, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் சென்னை,
		1958.
6)	திருமந்திரம்,	இராமநாதபிள்ளை. ப, விளக்க உரை,
		கழக வெளியீடு, 1969.
7)	தேவாரம்	ஒன்றுமுதல் ஏழுதிருமுறைகள், பன்னிருதிருமுறைப்
		பதிப்பு நிதி வெளியீடு 1968.
8)	திருவாசகம்	யீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர்,
		றீராமகிருஷ்ண தபோவனம் 1970.
		-

திருக்கார்த்திகை தீப மகிமை

கான கதாவாரித் – பிரம்மஸ்ரீ சிவ. வை. நித்தியானந்தசர்மா

வரலாற்றிற்கு முந்திய காலம் தொட்டே சைவ சமயத்தவர்கள் மகத்துவமும், புனிதமுமான பல பண்டிகைகளைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். அவற்றுள் திருக்கார்த்திகைத் தீபவிழாவும் ஒன்றாகும்.

இது கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் கொண்டாடப்படும். இப்புண்ணிய நாள் திருக்கார்த்திகை விரதம், கார்த்திகை விளக் கீடு, கார்த்திகை தீபம் என்றும் அழைக்கப்படும். சிவபெருமானுக்கும், முருகப்பெருமானுக்கும், திருக் கார்த்திகை தீபதினம் மிக உவந்ததாகும்.

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் குடத்திலே அஸ்திரூபமாக இருந்த பூம்பாவையை எழுப்பும் பொருட்டுத் தாம் அருளிச் செய்த திருமயிலைத் திருப்பதிகத்திலே, திங்கள் தோறும் செவ்வனே நடைபெறும் திருவிழாக்களைப்பற்றி கூறியிருக் கின்றார். அதிலே

> "வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலவன் மறுவில் துளக்கில் கபாலீச்சரத்தான் தொல்கார்த்திகை நாள் தளத் தேந்திள முலையார் தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்"

என்ற தேவாரத்தில் கார்த்திகை விளக்கீட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவ்விழாவில் பெண் கள் வரிசையாக விளக்கேற்றி வைத்து வழிபட்டு வருதலைத் "தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு" என்று பெருமைபிறங்கப் பேசுகின்றார்.

இவ்விழா பண்டைக்காலந்தொட்டே பக்தி சிரத்தையோடு கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது என்று நக்கீர்ர் அகநானூற்றிலும் ''அணிமலையில் தீயே

71

போல் நாடறிகௌவைதரும்" என முத்தொள்ளாயிர செய்யுள் அடிகளிலும், சங்கநூல்களிலும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

முழுமுதற் பரம்பொருளை வழிபடுவதற்கு நம் முன்னோர் சிறந்த திருவுருவமாகக் கொண்டது ஒளியினையே. அன்று முதல் இன்றுவரை ஒளி வழிபாட்டினைத் தமிழினம் கைக்கொண்டு ஒழுகி வருவது பாராட்டுக்குரியது. இறைவன் சோதியே சொருபமாக உள்ளவன்.

"கற்பனை கடந்த சோதி"

"சோதீயே சுடரே சுடரொளி வீளக்கே" "ஆதியும் அந்தமும் கில்லா அரும் பெருஞ்சோதி" 'சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே' "மாசற்றசோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே" "திருவையாறகலாத செம்பொற் சோதி" "தேசவிளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே" "ஞானச்சுடர் வீளக்காய் நின்றாய் போற்றி"

என்றெல்லாம் தேவார, திருவாசகங்களும், கந்த புராணமும், அருணகிரிபுராணமும், இறைவன் சோதி வடிவானவன் என்று கூறுகின்றன.

எப்பொருளையும் விளக்கம் காட்டுவது ஒளி. ஒளி இல்லாவிட்டால் அப்பொருளைப் பார்க்க முடியாது. ஒளிச்சக்தியினாலேயே கண்கள் பிற பொருள்களை உணருகின்றன. சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, இவற்றின் ஒளியுதவி கொண்டே கண்கள் பொருள்களை அறிகின்றன. இதிலிருந்து ஒளியின் மகிமை நன்கு புலப்படுகின்றது.

தீபமேற்றுதல், தீபதரிசனம் ஆகியன பாபநி விர்த்தி பெற வழிகோலுகின்றன. சிற்சக்தியாகிய தீபம், ஆன்மாவினது மலத்தைப் போக்கி ஞான த்தை அளிக்கிறது. கடவுளைக் காண்பதற்கு அவ னருள் வேண்டும்.

"அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி"

என்று திருவாசகம் தந்த மாணிக்கவாசகரும் கூறு கிறார். இந்தப் பின்னணியிலேயே அப்பர் சுவாமிகளும்

"உடம்பெனும் மனையகத்து உள்ளமே தகளியாக மடம்படும் உணர்நெய் அட்டி உயிரெனுந்திரிமயக்கி கூடம்படு ஞானத்தீயால் எரிகொள கிருந்து நோக்கிற் கடம்பமர்காளை தாதை கழலடி காணலாமே" என்றார்.

ஈசனை ஒளிவடிவில் கண்டுதொழுது மகிழும் சைவ மரபோடு ஒட்டியதே கார்த்திகைத் தீபவிழா. இந்நாளில் எங்கும் விசேடமாக விளக்கேற்றி மக்கள் குதூகலமாகக் கொண்டாடுகின்றனர்.

பிரமா விஷ்ணுவாகிய இருவருக்கும் சிவ பெருமான் சோதிரூபம் காட்டிய பொழுது, அச்சோதி யைத் தமக்கு என்றுங் காட்டியருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நின்றனர். அப்பொழுது எம் பெருமான் "கார்த்திகை மாதத்திலே கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் காட்டுவோம்" என்று அவர்களிரு வருக்கும் கூறியருளினார். இது திருக்கார்த்திகைத் தீபமாயிற்று என்பர்.

அப்பர் சுவாமிகளும்

"எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே ஏகம்ப மேவிபிருந்தாய் நீயே நல்லாரை நன்மை அறிவாய் நீயே ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே" என்று பக்தி மேலிடப் பாடினார்.

இத் திருக்கார்த்திகைத் தீபோற்சவம் வீடுகளி லும், எல்லாத் திருக்கோயில்களிலும், பெரும் விழா வாக நிகழும். சிவாலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் நடைபெறும் தீபோற்சவ விழாவை "சர்வாலய தீபம்" என்று கூறுவர்.

திருக்கார்த்திகை விரததினத்தில் முருகன் கோயில்களில் நடைபெறுவதைக் ''குமாராலய தீபம்'' என்றும், விஷ்ணுவுக்கு தீபோற்சவ விழா எடுப்பதை "விஷ்ணுவாலய தீபம்'' என்றும் அழைப்ப துண்டு.

இந்தத் திருக்கார்த்திகை உற்சவத்தைக் குறிக்கும் பொருட்டு தீபங்களைக் கொண்டு உயர மாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் "சொக்கப்பானை" எரிப் பது வழக்கம். "சொக்கப்பானை" என்றோ "சொர்க் கப் பானை" என்றோ கூறுவது சரியல்ல. "சுட்கப் பனை" என்ற சொல்லு திரிவுபெற்று "சொக்கப் பானை" என வழங்கப்படுகின்றது.

"சுட்கம்" என்பது வரட்சி. உலர்ந்த தென்னை, பனை, கமுகு, வாழை இவற்றின் தண்டினைத் தீப தண்டமாகக் கோயிற் சன்னிதானத்தின் முன் நட்டு, உயர்ந்த பனைஓலை முதலியவற்றால் விமானம் போல் உயரமாக மூடிக்கட்டிய சொக்கப் பனை எனப்படும் சுட்கப்பனையில் தீமூட்டி, அது சுவாலித்து ளரியும்போது, சோதிசொரூபமாகவும், திருவண்ணாமலைத் தீபமாகவும் பாவித்துப் பக்தர்கள் வழிபடுவர்.

நினைக்க முத்திதரும் தலமாகிய திருவண் ணாமலையில் தான் இம் மகோற்சவம் புராதன காலந்தொட்டுச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. திருப்புகழ் என்ற அமுதத்தை எமக்கு வாரிவழங்கிய அருணகிரிநாதர் பிறந்து வளர்ந்ததும், எல்லாளமகாராசன் கட்டிய உயர்ந்த கோபுரத்தி லிருந்து குதித்தபோது ஆறுமுகப் பெருமானின் திருக்கரத்தால் தாங்கி ஆட்கொள்ளப்பட்டதும், திருப்புகழைப் பாடத் தொடங்கியதும் இத் திருவண்ணாமலையில்தான்.

திருவண்ணாமலையின்மேல் உள்ள தீப தரிசனக் காட்சியை பக்தர்கள் "அண்ணாமலை யானுக்கு அரோகரா" என்ற அருள் முழக்கத் தோடு பலமைல்களுக்கு அப்பால் நின்று தரிசித்துப் பரவசம் அடைவார்கள்.

ஒருநாள் திருமாலும், பிரம்மாவும் தமக்குள் "யார் பெரியவர்" என்று வாதிக்கத் தொடங்கி வாதம் முற்றிப் போராகியது. நெடுங்காலம் அப்போர் நிகழ அதனால் அவ்விருவர் மத்தியிலும் ஒருபெரிய சோதி தோன்றியது. இச்சோதி வடிவத்தின் அடியை யாவது, முடியையாவது முதன்முதல் கண்டவரே பெரியவர் என்ற அசரீரி கேட்டது. ஆனால் இருவருமே காண்டற்கரிய சோதிப் பிழம்பாய் நின்ற பெருமானின் அடியையும், முடியையும் காண முடியாது திகைத்தனர்.

அதன்பின் சிவபெருமான் ஆணவ இருளை நீக்கி சிவலிங்கவடிவமாய் காட்சியளித்தார். இந்தக் காட்சி நல்கிய நிலையை அருணாலேஸ்வரர் என்று அழைக்கிறோம். இதுவே எல்லாச் சிவால

யங்களிலும் காணப்படும் "லிங்கோற்ப மூர்த்தி". தன்னிகரில்லாத் தனிப்பெருஞ்சுடராய் எம்பெரு மான் நல்கிய காட்சியே திருக்கார்த்திகைத் தீப விழாவின் தத்துவம் என்பர்.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சரவணப் பொய் கையில் தோன்றி, கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டு "கார்த்திகேயன்" என்ற காரணப் பெயர் பெற்றவனும், முருகன் குமரன், குகன், ஷண்முகன், கந்தன், என்ற நாமங்கள் பெற்ற வனுமாகிய ஆறுமுகப்பெருமானின் விழாவே திருக் கார்த்திகைத் தீபவிழா என்றும் அழைப்பர்.

ஆகவே சங்ககால நூல்களும், நாயன்மார்கள் அருளிய தேவார திருவாசகங்களும், அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழும், இறைவனுக்கு தீபம் ஏற்றி வழிபட எமது இல்லங்களில் உள்ள துன்பம், நோய், முதலிய பீடைகள் நீங்கி தெய்வீக ஒளி வீசவும், லட்சுமி கடாட்சம் கிட்டவும், ஞானச் செல்வம் நிறைந்து விளங்கவும், தீபதரிசன விழா வைக் கண்குளிரக்கண்டு பேரானந்தம் அடைவது முத்திக்கு வித்தாகும் என்கின்றன.

இத் திருக்கார்த்திகைத் தீபவிழாவன்று விரத மிருந்து, ஆசாரமாக நெய்விளக்கு அல்லது இயல் புக்குத் தக்கபடி தேங்காய் எண்ணெய் ஊற்றிய தீபங்களை ஏற்றி இறைவனை நினைத்து மனம் உருகி வழிபட்டால், இம்மையிலும், மறுமையிலும் அவரவர்கள் வேண்டியவற்றைத் தவறாது பெற்று இன்புற்று பெருவாழ்வு வாழ்வார்கள் என்பது உறுதி.

"பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக."

விஸ்வரூப தரிசனம்

திருவடிகளின் உட்புறத்தில் சத்தகுலாசலங்களா திய பருவதங்கள் தோற்றவும் புறவடிவில் சாகர விதங்கள் காட்டவும் கூரிய நகங்கள் வாய்ந்த விரல்கள் முற்றினும் திதி, வாரம், யோக, கரணங்கள், நட்சத்திரங்கள், கிரகங் கள், இடிக்கூட்டங்கள் விளங்கவும் பறட்டினத்தில் வருண ராசன் சந்திரன் கரியமேனியைப் படைத்த நிருதி அரக்கர் இவர்கள் நிற்கவும் இப்பாதலங்களுக்கு மேல் உருண்டு காட்டும் கணைக்காலில் ஆரிடர் வெளிப்படவும், முழந்தாளில் விஞ்ஞையா மற்ற கடவுளா் காட்டவும் துடைகளினிடத்தில் இந்திரன் அவன்பிள்ளை சயந்தன் நிற்கவும், இடையில் காலன் தோற்றவும் அரைஸ்தானத்தில் அவுண கூட்டம் விளங்கவும் விலாவெலும்புகள் தோறும் சிறந்த கடவுளர் நிற்கவும் கோசத்தலத்தில் அசுவினி தேவதைகள் காட்டவும், வயிற்றினிடத்தில் நாகரினங்கள் விளங்கவும் நாபி மூலத்தில் மன்னுயிர்கள் அடர்ந்திருக்கவும், மார்பகத் திற்கு கலைக்கியா னங்கள் ஒலிக்கவும், முப்புரிநூலில் சலனமற்ற ஞானம் சொலிக்கவும், உரோமங்களில் அள வற்ற அண்டகோடிகள் பல்முனையில் விளங்கும் பனித்தி வலைகள் போல அணிபடத் தோற்றவும், திருக்கரங்களில் அகில போகங்கள் வெளிப்படவும் அழகிய புயாசலங்களில் பிரமன் விஷ்ணு நிற்கவும், மிருதுவாகிய தளிர்களைப் பழித்து காட்டும் விரல்களில் இலக்குமி சரஸ்வதி முதலிய தேவ மங்கையர் பிரதி பிம்பித்திருக்கவும், திருக்கழுத்தினிடத்தில் அக்கினி தேவன் தோற்றவும் வயிரத்திலும் சிறந்த சுந்தரமுள்ள திருவாய்களில் சதுர் வேதங்கள் ஆகம சாத்திரங்கள் அத்தேவன் மங்கள குணாதி சயங்களைத் துதித்து நிற்கவும் அகர முதலிய ஐம்பத்தோரட்சரங்களும் தத்தங்களிடத்தில் சிவாகம் பேதங்கள் பிரபலித்துத் தோற்றவும், சுந்தரமுள்ள அதரத்தில் மனுவிக்கியான சாஸ்திரம் முறையிடவும், நாசியி னிடத்தில் வாயுதேவன் சஞ்சரித்திருக்கவும், சூரிய சந்திரன் கள் வழிகளாக பிரகாசித்திருக்கவும், செவிகளில் திசை கள் விளங்கவும், நெற்றியில் குடிலைப் பொருள் தோற்றவும், சிரசினிடத்தில் பரவெளி காட்டவும் இத்தகையாகவிருக்கின்ற கோலத்தைக் காட்டி நின்றனர்.

73

ஆயிர கிரகக் காந்திகள் பரப்பி உலாவுகின்ற கோடி சூரியர் உதித்து ஓரிடத்தில் குலவுமாறு போல, மிகிந்த பிரகாசத்தையெறிந்து விளங்கும் திருமேனியின் பொலிவை சிறந்த தவங்களைச் செய்த தேவர்கள் தரிசித்த மாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு மனம் நடுங்கும் பிரமை கொண்ட வர்களாய் சித்திரப் பிரமைகள் போல பார்த்திருக்கிறார்கள். பக்கவத்சலனாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள் விண்ணவர் சோர்வை எண்ணி பயப்படாதீர்கள், பயப்படாதீர்கள் என திருவாய் மலர்ந்து திருக்கரத்தையமைத்து கிருபா நோக்கம் பாலிக்கின்றார்.

களைப்பட்டிருந்தவர்களுக்கு தேவாமுதம் கிடைத் தது போல அவ்வருள் மொழியானது தேவர்கள் செவிகளில் பட்டு தேக பரவசராய் மகிழ்ச்சியையடைந்து மனங்குளிர்ந்து போதவாரி விழிகளில் பெருக, கரங்களை கூப்பி ஐய! ஐயவெனப் போற்றி பணிந்தவர்களாய் ஆனந்தக் களியாடல் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

தனக்கு ஒப்புவமையற்ற மூலகாரணக் கடவு ளாகிய இத்தேவன் இக்காலத்தில் தோற்றக்கூடிய இச் சிறந்த வுருவத்தின் காட்சியை தரிசிக்குமிடத்தில் மிகவும் அச்சங் கொள்வதல்லது இச்சோதியின் வீக்கத்தை தைரியங் கொண்டு நின்று காண வல்லவர்கள் தேவர் கூட்டத்தினு மிரார்கள். இப்படி தவங்களில் சிறந்த விண்ணவர்களா லேயே முடியாதெனில் மற்ற யாவரால் கூடும்? ஆதியில் சிவபிரானைக் குறித்து செய்திருக்கின்ற சிறந்த தவ முயற்சியால் தேவாதி தேவர் மங்களகரமாகிய தோற்றத்தை தரிசிக்க முடியும்.

பாதங்கள் வருந்த பலதரம் பிரதட்ணம் வந்தும் சிரமானது பூமியிற் படியச் சேவித்தும் கரங்கள் கூட்பித் தொழுதும் வாயார வாழ்த்தி நாவாரத் துதித்து பேரானந்த வாழ்வை பெற்று தீய புத்தியை ஒழித்து இக் கடவுளுக்கு அடிமைப்பட்டு நித்தியத்தையடைந்து இவனருளுக்கு பாத்தி ரனாக மனம் விரும்புவோமாக.

> க. சிவசோதி இலங்கை காப்புறுதிக் கூட்டுஸ்தாபனம்)

அதிரையில் ஆரம்பமான தைந் நீராடல்

– மட்டுவில் ஆ. நடராசா

மார்கழி மாதத்தில் திருவெம்பாவைக் காலத் தில் அதிகாலையிலெழுந்து நீராடி ஆலயங்களுக் குச் சென்று வழிபடுவது சைவத்தமிழ் மக்களின் வழக்கம். இது போன்றதொரு நிகழ்வைச் சங்க இலக்கியங்கள் தை நீராடலென்று கூறுகின்றன. அக் கூற்றுக்கள் தைநீராடல் பற்றியும் ஆதிரை நாள் பற்றியும் அறிவதற்கு உதவுகின்றன.

இளைஞன் ஒருவன் மங்கை ஒருத்தியைக் காண்கின்றான். அவள் இன்னமும் சிற்றில் கட்டிச் சிறுசோறட்டு விளையாடுவதை முற்றாகக் கைவிட வில்லை. அழகிய சிறிய பானைகளையும் சின்னஞ் சிறு பாவைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு விளையா டப் போகின்றாள். அடியெடுத்து வைக்குந் தோறும் அவள் அணிந்திருக்கும் சிலம்புகள் சிலம்புகின்றன. அறல் போன்ற அவளுடைய கருங்கூந்தல் அழகு காட்டி அவனைக் காந்தம் போலக் கவருகின்றது. அவனுடைய மனம் அவளைத் தொடர்ந்து செல் கின்றது.

அவன், "என்னுடைய கண்ணையுங் கருத்தை யுங் கவர்ந்து கொண்டு செல்லுங் காரிகையே" என அவளை விளித்துக் கூறுகின்றான். நான் உன்னைக் கண்டு மருண்டு மயங்குகின்றேன். நான் மயக்கமுற்று விழுந்தால், அதற்குரிய காரணத்தை ஆராய்ந்தறியும் அயலவர்கள், இவன் மயங்கிய தற்குரிய காரணத்தை ஆராய்ந்தறியும் அறிவும் இரக்க குணமும் இவளுக்கில்லையேயென்று உன்னைப் பழிப்பார்கள். அது மாத்திரமல்ல, நீ எனக்குக் கருணை காட்டாவிட்டால் நான் இறந்து விடுவேன்.

"நான் இறந்து போனால், உன் அன்புக்குரிய வனாகிய என்னையே மணஞ் செய்ய வேண்டு மெனக் கருதி, விதம் விதமான அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டு, அழகு விளங்க, கூரிய பற்களையுடைய இளமகளிர் புடைசூழ நின்று தை நீராடிய தவத்தின் பயனை நீ அடைவதெப்படி?" என்கின்றான். இந்நிகழ்ச்சியை,

"மருளியான் மருளுற இவனுற்ற தெவனென்னும் அருளிலை இவட்கென அயலார் நீற்பழிக்குங்கால் வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ தையில்நீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ" என்கின்றது கலித்தொகை (59:10-13)

```
மருள் - மயக்கம் எயிறு - பல்
நாப்பண் - நடு.
```

அணிவதற்கு அழகிய தழையுடையும் சூடுவதற்கு மாலையுந் தந்த அவனையே தன் கணவனாகப் பெறவேண்டுமெனக் கருதி அழகிய அணிகளை அணிந்த ஆயத்தாரும் நாணமுஞ் சூழ, தைத்திங் களில் தண்ணீர் நிரம்பி வழியுந் தடாகத்தில் நின்று நீராடுகின்ற பெரிய தோள்களையுடைய இவ்விள மகளல்லது யானுற்ற நோயை மாற்றும் மருந்து வேறொன்றில்லையெனத் தலைமகன் தனக்குத் தானே கூறுவது போலத் தோழிக்குக் கூறிய பாடலொன்று நற்றிணையில் உண்டு.

"தழையுந் தாருந் தந்தனன் இவனென இழையணி ஆயமொடு தகுநாண் தடைகித் தைகித் திங்கள் தண்கயம் படியும் பெருந்தோட் குறுமகள் அல்லது மருந்துபிறி தில்லையான் உற்ற நோய்க்கே" என்கின்றது அப்பாடல் (80:5-9)

பெற்றோர் தம்மகளை அவள் விரும்பிய வனுக்கே மணஞ் செய்து கொடுக்கத் தீர்மானித் தனர். அதையறிந்த அம் மங்கையின் தோழி மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

பெற்றோர் அவளை அவள் விரும்பியவனுக்கே மணஞ்செய்து கொடுக்கத் துணிந் தமைக்குக் காரணமென்னவெனச் சிந்தித்து, தன் தோழி முன் ளாளில் தைநீராடிய தவத்தின் பயனே அதற்குக் காரணமெனக் கண்டறிந்து தானறிந்த உண் மையை வையை நதிக்குக் கூறுவாள் போன்று,

மறைவிடத்தில் வந்திருந்த தலைவனுக்குக் கேட்கும்படி கூறினாள். இதைப் பரிபாடலிலுள்ள பாடலொன்று கூறி நிற்கின்றது.

நாள்களும் கோள்களும் மழைபொழிவதற் குரிய இடங்களைப் பொருந்தி நிற்கின்றன. மலை யில் மழை பொழிகின்றது, வையையிற் பெருகி வரும் நீர் அதன் கரையிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் அணையை அழிக்கின்றது. புன்னை, சுரபுன்னை, சண்பகம், தேற்றா, வாள்வீரம், வேங்கை முதலிய கோட்டுப் பூக்களும் காந்தளும் தோன்றியும் நீலமும் திருமருதத்துறையின்கண் வந்து சேர்கின்றன. திருமருதத்துறை மலர் மண்டபமோ, வையையென் லும் மங்கை நல்லாள் அணிந்திருக்கும் ஆடையின் முன்தானையோ, மதுவினை உறிஞ்சுவ தற்காக நீட்டிய நிலமகளின் கழுத்தோ என ஐயுறும் வண்ணம் அழகுடன் விளங்குகின்றது.

அமாவாசை நாளிற் சந்திரன் முற்றாக அற்றுப் போவது போல, வையை நீர் என்றுமே முற்றாகவற் றிப் போவதில்லை. அது பரந்து பாய்ந்து உலகுக் குப் பயன் தருகின்றது. வையை நதியே, மக்கள் உன்னாற் பயன் பெறும் பொருட்டு வேகந் தணிந்து செல்வாயாக.

தலைவனைக் களவிற் கூடுந் ക്തരാഖി. அக்களவொழுக்கத்தைக் கைவிட்டுக் கற்பு நெறி யில் நிற்கும் பொருட்டுத் தலைவனுடன் சென்றாற் போல, வையை தன் பிறந்தகமாகிய மலையை விட்டுக் கடலை நோக்கிச் செல்கின்றது. தங்குல மகள் தலைவனுடன் தனியாகச் செல்லுதல் தங்குலத்துக்கிழிவெனக் கருதிய தலைவியின் சுற்றத்தார் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவது போல மதுரை மக்கள் வையை நீரை அணை கட்டித் தடுத்தனர். அந்நீர் அவர்கள் நீராடுவதற்கமைந்தது. ஆண்களும் பெண்களும் நீர் விளையாடினர். அவர் கள் நீர் விளையாடினாலும் விண்ணிற் செல்லுந் தேவர்களது விமானங்களையுந் தன்னிடத்திற் காட்டவல்லதாய் வையை நீர் தெளிந்திருந்தது. கார்காலத்திற் கலங்கியும் வேனிற்காலத்திற் நெளிந்துங் காணப்படும் வையை என்றும் ஒரே தன்மையாக இருப்பதில்லை.

கார்காலங் கழிந்தது. பின்பனிக் காலம் வந்தது. கதிரவன் மிகுந்த வெம்மையைத் தராத தும் நடுங்கச் செய்யும் குளிரை உடையதுமான மார்கழி மாசத்தில், பூரணையோடு கூடிய திருவா

75

திரை நாளில், விரிந்த வேதநூல்களைக் கற்று ணர்ந்த அந்தணர் பொற்கலங்களிற் பூசைக்குரிய பொருட்களை ஏந்தி நின்றனர்.

'பரந்த இவ்வுலகம் வெய்யிலால் வெம்பா திருப்பதாக. மழைபொழிவதாக என்று வாழ்த்திக் கன்னிப்ெண்கள் பனிக் குளிரையும் பொருட் படுத்தாது புலரிக் காலத்தில் நீராடினர். முதுமகளிர் நீராடும்போது செய்யவேண்டிய சடங்குகளைக் கன்னிப் பெண்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்கள் என் கின்றது அப்பாடல்.

"ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பீற்குளத்து மாயிருந் திங்கள் மறுநிறை ஆதிரை விரீநால் அந்தணர் விழவு தொடங்கப் புரீநால் அந்தணர் பொலங்கலம் ஏற்ப வெம்பா தாக வியனில வரைப்பென அம்பா ஆடலன் ஆய்தொடிக் கன்னியர் முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப் பணிப்புலர்பு ஆடி....

(பரிபாடல் 11:88-92)

குளம் - மார்கழி, முனித்துறை - சடங்கு.

இவ்வாறு தை நீராடலைப் பற்றிக் கூறும் அப்பாடல் நீராடும் பெண்கள் எப்பருவத்தினர் என்பதையுங் குறிப்பிடுகின்றது.

"மையாடல் ஆடல் மழபுலவர் மாறெழுந்து பொய்யாடல் அடும் புணர்ப்பீன் அவரவர் தீயெரீப் பாலும் செறிதவமுன் பற்றியோ தாயருகா நின்று தவத்தைந்நீர் அடுதல் நீயுரைத்தி வையை நதி....."

(Lufi)11:88-92)

மையாடல் - புத்தகம், மழபுலவர் - கற்கத் தொடங் கும் இளஞ்சிறுவர், பொய்யாடல் - பயனற்ற விளை யாட்டு, புணர்ப்பு - தோழியர் கூட்டம், செறிதவம் - மனவடக்கத்தோடு கூடிய தவம்.

"புத்தகத்தைக் கற்கும் இளஞ்சிறார் ஒரு பக்கத்தில் நின்று விளையாடுகின்றனர். அவர்க ளது விளையாட்டுக்கு மாறாக, பயனற்ற விளை யாட்டுக்களை விளையாடுந் தோழியர் தத்தம் தாயரின் அருகே நின்று தைந்நீராடுகின்றனர்.

இவர்கள் இவ்வாறு தைந்நீராடலாகிய தவத் தைச் செய்வதற்குரிய காரணமென்ன? தவமும் தவமுடையார்க்காகுமாதலால், இவர்கள் முன்னா

ளில் தீபின்கண் நின்று தவஞ் செய்திருப்பார்களோ? வையை நதியே, 'பதில்சொல்' என்பது இப்பாடற் பகுதியின் பொருள்.

சங்ககாலத்துக்குப் பின்வந்த தமிழிலக்கியங் களில் 'தைந் நீராடல்' என்னுஞ் சொல் உபயோ கிக்கப்படவில்லையானாலும் ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவையும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடிய திருவெம்பாவையும் மார்கழி நீராடல் பற்றிக் கூறுகின்றன.

தைநீராடல் பற்றிக் கூறப்படும் செய்திகளுக் கும் மார்கழி நீராடல் பற்றிக் கூறப்படுஞ் செய்தி களுக்குமிடையிற் பாரிய வேறுபாடெதனையுங் காணமுடியவில்லை.

"**மார்கழத் தங்கள் மத்நிறைந்த நன்னாளில் நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்**" என்று கூறுந் திருப்பாவை நீராடல் நிகழுந்தினம் மார்கழிப் பூரணை நாளென்று கூறுகின்றது. திருவாசகம் நீராடல் நிகழுந் தினத்தைக் குறிப்பிட்டுக்கூறாது. "போற்றியாம் மார்கழி நீராடேலோ ரெம்பாவாய்"

என்று பொதுப்படக் கூறுகின்றது.

நீராடும் பெண்களை 'செல்வச்சிறுமீர்காள்' என்று திருப்பாவை விளிக்க, 'கோதில் குலத்த ரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்' என்று விளிக்கின்றது திருவாசகம். இரண்டு பாவைப் பாடல்களுமே நீராடும் பெண்களைச் சிறுமிகள் என்கின்றன.

கோகுலச் சிறுமிகள் நீராடி, மண்ணினாற் கார்த்தியாயினி உருவஞ் செய்து சந்தனம், தூபம், தீபம், பழம் முதலியவற்றையும். நைவேத்தியத் தையுங் கொண்டு பாவைக்குப் பூசை செய்து தமக் குக் கண்ணனின் அருள் கிடைக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர்.

"வையத்து வாழ்வீாகாள் நாமும் நாம் பாவைக் குச் செய்யும் கிரியைகள் கேளீரோ", "பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார்" எனத் திருப் பாவையிற் கூறப்படுங் கூற்றுக்கள் ஆயர்குலப் பெண்கள் பாவை நோன்பு நோற்ற செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றன.

"ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால் தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து ஓங்குபெருஞ் செந்நெ லூடு கயலுகளப் பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத் தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள் நீங்காத செல்வம் நிறைந்தே லோரெம்பாவாய்"

என்னுந் திருப்பாவைப்பாடல் பாவை நோன்பு நோற்பதால் நாட்டுக்கு வரும் நன்மைகள் எவை யென்பதை எடுத்தியம்புகின்றது.

"கூடாரை வெல்லுஞ்சீர்க் கோவந்தா உன்றன்னைப் பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சன்மானம் நாடு புகழும் பரீசீனால் நன்றாகச் சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்புவே பாடகமே என்றனைய பலகலனும் யாமணீவோம் ஆடை யுடுப்போம் அதன் பின்னே பாற்சோறு முடநெய் முழங்கை வழிவாரக் கூடியிருந்து குளீர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்."

என்னும் பாடல் கண்ணனை வழிபடுவதாற் கிடைக் கும் இன்மை இன்பங்கள் எவை என்பதை எடுத்தி யம்புகின்றது.

பறை - வரம் கலன் - ஆபரணம்

".....தாமோதரனைத் தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது வாயீனாற்பாடி மனத்தினாற் சிந்திக்கப் போயபீழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினிற் றூசாகும்"

என மனம் வாக்குக் காயங்கள் மூன்றினாலும் கண்ணனை வழிபடுவதால் வரும் ஆன்மலாபம் என்னவென்று கூறுகின்றது திருப்பாவை.

".....கோவிந்தா

என்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்றனோடு உற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய் வோம் மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பா வாய்" என்னும் பகுதி, ஆயர்குலப் பெண்கள் பிறபற்றுக்களை விட்டு, கண்ணனையே பற்றி நின்று தம்மை ஆட்கொள்ளும்படி அவனை வேண்டினார் கள் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

சைவச் சிறுமிகள் சிற்றம்பலத்தையும் வேதப் பொருளாகிய சிவனையும் அவனணியுங் கொன்றை மாலையையும் பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுக்கும் பெய்வளையாகிய பராசக்தியையும் பாடி நீராடி னார்கள் என்கின்றது திருவாசகம்.

'வரப்புயர' என்னும் பொருள் பொதிந்த சொல்லை உபயோகித்து, மக்களும் மன்னனுஞ் சிறப்பொடு வாழ்கவென வாழ்த்தினார் ஒளவையார். நீராடும் பெண்கள் ஒளவையாரைப் போலன்றி 'மழை பொழிக' என்று வாழ்த்தினா.

"முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்து டையான் என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையீன் மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற் பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம் என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள் தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே என்னப் பொழியாய் மழையே லோரெம்பாவாய்" என்கின்றது திருவாசகம்.

"முகிலே, கடல்நீரை ஆவியாக்கிக் கொண் டெழுந்து, எம்மை உடையாளாகிய உமைபம்மை யின் திருமேனியின் வண்ணம் போன்ற நீல நிறத் தோடு விளங்கி, அவளுடைய சிற்றிடைபோல மெலிந்து காட்டும் மின்னலோடு பொலிந்து, செவி களைச் செவிப்படுத்தாது - எம்பிராட்டியாரது திருவடியிற் பொருந்திய சிலம்பொலிப்பது போல மெல்லென முழங்கி, அவருடைய திருப்புருவத்தை யொத்த வானவில்லைத் தோற்றுவித்து, வேண்டு தல் செய்யுமுன்பே வலிந்து வந்து எம்பிராட்டி எமக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் சுரக்கின்ற இன்ன ருள் போல இனிய மழையைப் பொழிவாயாக என்பது மேலே கூறப்பட்ட பாடலின் பொருள்.

மழைபொழியாவிட்டால் வரம்புயர்வதால் என்ன பயன்? மழையும் பொழிந்து வரம்பும் உயர்ந்தால் மாத்திரமே மக்களும் மன்னனுஞ் சிறப்பொடு வாழ முடியும். உலகை வாழ வைக்கும் மழை அளவுக் கதிகமாகப் பெய்து அழிவு செய்யவுங்கூடும். திருவருளின் இயல்பு மழையின் இயல்பு போன்ற தல்ல. அது எவ்வுயிர்க்கும் எப்போதும் நன்மையே செய்யும். அதனாற்போலும் 'இன்னருளே என்னப் பொழியாய் மழையே' என்று கன்னிப் பெண்கள் வேண்டியதாகக் கூறுகின்றார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

ஆண்டாளும் "சாரங்க முதைத்த சரமழை போல் வாழ உலகினிற் பெய்திடாய்" எனவும் 'தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து…' என்று பாடினார்.

77

"எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க இங்கிப் பரசே எமக்கெங்கோன் நல்குதி.."

என நீராடும் பெண்கள் சிவபெருமானை வேண்டி னார்கள் என்கின்றது திருவெம்பாவை. இந்நூல்க எெல்லாம், தைந்நீராடல் என்ன நோக்கத்துக்காக நிகழ்ந்ததென்பதைத் தெளிவாக கூறுகின்றன.

பரிபாடல் மார்கழித் திருவாதிரை நாளில் தைந்நீராடல் ஆரம்பமானதென்றுகூற, திருப்பாவை மார்கழிப் பூரணையில் அந்நீராடல் ஆரம்பமான தென்று கூறுகின்றது. திருவெம்பாவை நீராடல் ஆரம்பமான தினத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கூறாமல் மார்கழி நீராடல் என்று மாத்திரம் கூறுகின்றது. நற்றிணையும் கலித்தொகையும் தைந்நீராடல் நிகழ்ந்த தென்பதை அறிவதற்குதவுகின்றனவே தவிர, அது எப்போது ஆரம்பமானதென்றோ எப்போ முடிவுற்றதென்றோ கூறவில்லை.

இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து நோக்கித் தைநீராடல் மார்கழி ஆதிரை நாளில் ஆரம்பமான தென முடிவு செய்யலாம். ஆனாலும் இந்நீராடல் எந்த நாளில் முடிவுற்றதென்று கூறுவதற்குரிய ஆதாரமெதுவும் கிடைக்கவில்லை. இந்நிலையில் மார்கழியில் ஆரம்பமான இந்நீராடலைத் தைந் நீராடலெனக் கூறுவானேனென்னும் வினாவெழுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

பிரதமையில் ஆரம்பமாகிச் சட்டியில் முடிவு றும் கந்தவிரதம் கந்தசட்டி விரதமென அழைக்கப் படுவதுபோல மார்கழியில் ஆரம்பமான இந்நீராடல் தை மாசத்தில் முடிவடைந்ததால் தைந்நீராடல் என அழைக்கப்பட்டதெனக் கருதலாம்.

தைந்நீராடலாகிய தவமே கனவாய்ப் பழங் கதையாய்ப்போன இந்நாளில் அது எப்போ முடிவுற்றதென்பதை ஆராய்வதாற் பிரயோசன மில்லை. எது எவ்வாறானாலும் சங்ககாலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கிய மார்கழி திருவாதிரைநாள், இன்றும் சைவத்தமிழ் மக்களாற் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆதிரை நாளைத் தவிர்ந்த வேறெந்தத் திருநாளும் தமிழர் களால் இவ்வளவு நீண்டகாலமாகக் கொண்டாடப் பட்டு வருவதற்குரிய ஆதாரமெதுவுமில்லை. அதனால் மார்கழித் திருவாதிரை நாளைத் தமிழ் மக்களின் தேசியத் திருநாளெனக் கருதலாம்.

சாக்தத்தில் ஸ்ரீ சக்கரம்

– பிரம்மருநீ நா. சிவசங்கரசர்மா (B.A.Hons) ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவில், மயிணை, சுன்னாகம்.

இறைவனைப் போற்றுவதற்கு உருவ வடிவி லும், கும்பவடிவிலும், யந்திரவடிவிலும் வழிபாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. உருவ வழிபாட்டின்போது அபிஷேக அலங்காரங்களும் ஆராதனைகளும், கும்பவடிவில் குருமூலமான ஆவாஹனம், தியானம், கும்பவடிவில் குருமூலமான ஆவாஹனம், தியானம், அலங்காரம், உபசாரம் என்பனவும் பூஜை முறைகளாக வுள்ளன. யந்திர வழிபாட்டின் போது ஸ்தாபனம், தியானம், ஆவாஹனம், அபிஷேகம், உபசாரம், ஆவரண பூஜை, தர்ப்பணம், ஹோமம் என்பன வழிபாட்டு முறைகளாகின்றன.

சனாதன இந்துமதத்தில் யந்திரங்கள் தெய் வீக சக்திகளின் வரிவடிவம் எனக் கொள்ளப் பட்டன. மந்திர ஒலியின் அதிர்வுகளால் யந்திரங் கள் உயிரோட்டம் பெறுகின்றன. இத்தெய்வத்தின் வரிவடிவம் மனிதனின் உள்ளே உறங்கிக்கிடக்கும் சக்தியைத் தட்டியெழுப்புகிறது.

மனிதசரீரம் மனோசக்தி, ஆன்மீக உணர்வு ஆகியவை தூண்டப்பட்டு அறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு தெய்வீக நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லப் படுகிறது. கிடைத்தற்கரிய இந்த மானிடப்பிறப்பில் தன் ஆன்ம ஈடேற்றங்கருதித் தனது பக்தியை விக்கிரக வழிபாட்டாலும், யந்திரவழிபாட்டாலும், பொருள் நிறைந்த, சக்திவாய்ந்த சப்த உச்சாட னங்களுடன் கூடிய மந்திரங்களை ஜபம் செய்வ தாலும், தியானம் மேற்கொள்வதாலும் தன்மன தைச் சீராக்கி இம்மானிடப் பிறப்பின் பயன்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றான்.

இவ்விதத் தெய்வவழிபாட்டில் யந்திர வழிபாடு அதிமுதன்மையும், முக்கியமும் பெறுகின்றது. இதனை அருவுருவ வழிபாடாகக் கொள்ளலாம். எந்தெந்தத் தெய்வங்களை ஆராதிக்க, பூஜிக்க விரும்புகின்றோமோ அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குரிய அளப்பெருஞ்சக்தியை வரிவடிவாக்கி தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, பஞ்சலோகம் போன்ற வற்றாலான தகடுகளில் அமைத்துச் செய்யும் பூஜையே யந்திரபூஜை ஆகும். சிவன், அம்பிகை, விநாயகர், சுப்பிரமணியர், பைரவர் முதலிய தெய்வங்களுக்கும், ஏனைய பரிவார தெய்வங்களுக்கும் யந்திரங்கள் அமைத் துப் பூஜிக்கும் வழக்கம் உண்டெனினும், அம்பி கையின் யந்திரமான ஸ்ரீசக்கரமே "சக்ரராஜம்" எனக் குறிக்கப்பட்டு சக்கரங்களுக்கெல்லாம் ராஜா வாக முதன்மையளித்துப் போற்றப்படுகிறது.

இது ஒன்பது சக்கரங்களைக் கொண்டதால் "நவயோனி சக்கரம்" எனவும், நாற்பத்து மூன்று முக்கோணங்களைக் கொண்டதால் "திரிசத் வாரிம் சத்சக்கரம்" எனவும், அன்னையின் மாத்ருகா சக்திகள் அடங்கியிருப்பதால் "மாத்ருகாசக்கரம்" எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. இவைதவிர, பரம மங்கள சக்கரம், சிவசக்தி, ஐக்கியசக்கரம், சதானந்த சம்பூர்ணசக்கரம் முதலிய பெயர்களும் ஸ்ரீசக்கரத்திற்கு உண்டு.

இந்த ஸ்ரீசக்கரத்தைக் கருங்கல்லிலும், வெள்ளி, செம்பு, தங்கம், பஞ்சலோகம் (ஐம்பொன்) என்பவற்றாலும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். வெள்ளி பதினாறு பங்கும், செம்பு பத்துப் பங்கும், தங்கம் பன்னிரு பங்குமாகக் கலந்துசெய்வது விசேஷமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த ஸ்ரீசக்கரத் தின் சிறப் பம்சமாக விளங்குவது எழுத்துக்கள் எதுவுமின்றி ரேகைகளால் மட்டும் வரையப்பட்டி ருப்பதாகும்.

றீ வித்யோபாசனை பற்றி வேதத்தில் பாவனோபநிஷத், த்ரிபுரோபநிஷத், பஹ்வருசோப நிஷத் முதலிய உபநிஷதங்களிலும், றீசூக்தம், துர்க்கா சூக்தம், தேவீசூக்தம் முதலிய சூக்தங் களிலும் மிகச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சௌந்தர் யலஹரியிலே "சதுஷஷ்ட்யாதந்த்ரை" எனும் சுலோகத்தில் சிவன் உலகிற்குப் பல தந்திர சாஸ்திரங்களையளித்த பின்பு, தேவியின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கி எல்லாத் தந்திரங்களினதும் சாரமாக றீ தந்திரத்தை அருளியதாகக் கூறப்படு

கிறது. இதுவே ஸ்ரீபுரஉபாஸனை அல்லது ஸ்ரீவித்தை எனப்படுகிறது.

றீ வித்யோபாஸனையை ஆராதிக்கும் தேவி றீசக்கர வழிபாட்டை ஆதிசங்கரர் பிரபஞ்சசாரத் திலும், சௌந்தர்யலஹரி முதலிய நூல்களிலும் மிகச்சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார். ஆதிசங்கரர் ஷண் மதங்களையும் ஸ்தாபித்து சக்தி பீடங்களை நிறுவிச் சக்தி வழிபாட்டை மேம்படுத்தியவர். தனது குருநாதரான றீகௌடபாதரிடமிருந்து றீசக்கர வழிபாடு பற்றிய விளக்கங்களைப் பெற்று தேவியின் றீசக்கரவழிபாட்டையும் அதன் மகிமைக ளையும் உலகிற்கு எடுத்துரைத்தவர் ஆதிசங்கர ரேயாவார்.

இந்த றூசக்கரமானது கைலாஸப் பிரஸ்தம், மஹாமேருப்பிரஸ்தம், அர்த்த மேருப்பிரஸ்தம், பூப்பிரஸ்தம் எனப் பல வகைப்பட்டுள்ளது. றூ சக்கரம் பற்றி ஆராயும் போது தேவியின் ரூபலா வண்யம் பற்றியும். தேவியின் வாசஸ்தலமாகிய றூநகரம் பற்றியும் அறிந்துகொள்வது பொருத்த மானது.

சகல பிரம்மாண்டங்களுக்கும் அப்பால் அமிர்த சாகரத்தின் மத்தியில் இரத்தினத் துவீபத்

தில் ஸ்ரீநகரம் அமைந்திருக்கின்றது. ஸ்ரீநகரத்தைச் சுற்றிப் பல கோட்டைகளும், வனங்களும், தடாகங்
களும் மிக அழகுற அமைந்துள்ளன. கல்ப வாடிகை, சந்தான வாடிகை, ஹரிச்சந்தான வாடிகை, மந்தார
வாடிகை, பாரிஜாத வாடிகை, கதம்பவன வாடிகை
ஆகிய மஹோத்தியானங்களும், இரும்பு, எ.்.கு,
செம்பு, வெள்ளீயம், பித்தளை, பஞ்சலோகம்,
வெள்ளி, தங்கம் ஆகிய தனித்தனி உலோகங்க
ளாலான கோட்டைகளும், புஷ்பராகம், பத்மராகம்,
கோமேதகம், வைரம், வைடூரியம், இந்திரநீலம்,
முத்து, மரகதம், பவளம், நவரத்தினம், நானாரத்
தினம் ஆகிய தனித்தனி மணிக்கற்களாலான
கோட்டைகளும், மனம், புத்தி, அகங்காரம்
முதலிய தத்துவங்களாலும், சூரியன், சந்திரன்,
மன்மதன் ஆகியோரது தேஜலினாற் சூழப்பட்டது
மான இடத்தின் நடுவில் "மஹாபத் மாடவீ" எனும்
தடாகமும் இத்தடாகத்தின் நடுவில் "சிந்தாமணிக்
கிருஹமும்" அமைந்துள்ளன.

சிந்தாமணிக்கிருஹத்தின் நடுவே "நவாவ ரணம்" எனும் ஒன்பது தட்டுக்களுடன் கூடிய "ஸ்ரீசக்கரம்" அமைந்துள்ளது. இந்த நவாவர ணங்கள் பின்வருமாறு பெயரிட்டழைக்கப்படு கின்றன.

> சதுரக்கோடுகள் இதழ்தாமரை இதழ் தாமரை கோணங்கள் கோணங்கள் உட்பத்துக் கோணங்கள் திரிகோணங்கள் நடு முக்கோணம் முக்கோணத்தின் நடுவிலுள்ள பிந்து

1	-	வது	ஆவரணம்	திரைலோக்கியமோஹன சக்கரம்	3
2	-	வது	ஆவரணம்	சர்வசாபரிபூரக சக்கரம்	16
3	-	வது	ஆவரணம்	சர்வ சம்ஷோபன சக்கரம்	8
4	-	வது	ஆவரணம்	சர்வ சௌபாக்யதாயகசக்கரம்	14
5	-	வது	ஆவரணம்	சர்வார்த்தசாதகசக்கரம்	10
6	4	ഖத്വ	ஆவரணம்	சர்வ ர க்ஷா கரசக்கரம்	
				and the second second second second second	
7	-	ഖத്വ	ஆவரணம்	சர்வ ரோகஹரசக்கரம்	8
8	-	ഖத്വ	ஆவரணம்	சர்வ சித்திப்பிரதசக்கரம்	
9	-	ഖத്വ	ஆவரணம்	சர்வானந்தமயசக்கரம்	

இந்த ஒன்பது ஆவரணங்களிலும் உறையும் அம்பிகையை அபிராமிப்பட்டர், ''ஒளிர்கின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே" எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த ஸ்ரீசக்கரத்தின் மத்தியில் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், ஈசானன் ஆகியோரைக் கால்களாகவும், சதாசிவனை மேற்பலகையாகவும் கொண்டுள்ள பஞ்சப்பிரம்மாசனத்தில் சர்வானந்த மயம் எனப்படும் பிந்துபீடத்தில் காமேஸ்வரரின் இடதுமடிமேல், அன்புவடிவான "பாசத்தை" இடது மேற்கையிலும், கோபமாகிய "அங்குசத்தை" வலதுமேற்கையிலும் மனமாகிய "கரும்பு வில்லை" இடதுகீழ்க்கையிலும், ஐந்து தன்மாத்திரைகளையும் குறிப்பிடும் தாமரை, செவ்வல்லி, செங்கழுநீர், செவ்வாம்பல், மாம்பூ ஆகிய புஷ்பங்களாலான "பாணங்களை" வலது கீழ்க்கையிலும் தரித்த வளாக தேவி வீற்றிருக்கின்றாள்.

இவ்வித அமைப்புக்களுடன் கூடிய தேவியின் இப்பீடத்தை வரிவடிவமாக்கிக் காட்டும் ஸ்ரீசக்கர மானது 43 முக்கோணங்களும் பிந்துவும் கொண்ட தாயுள்ளது. பராசக்தியாகிய மஹாத்திரிபுர சுந்தரி திரிகோணவடிவினன், காமேஸ் வரன் பிந்து வடிவினன். எனவே இவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைத் தனியே பிரிக்கமுடியாத சம்பந்தமுடையவை.

ஒருவளாகிய தேவியே ஒன்பது சக்தியாகி ஒன்பது ஆவரணங்களுக்கும் உரியவளாகின்றாள். இவற்றுடன் 10 இந்திரியங்கள், 5 பிராமணங்கள், பஞ்சபூதங்கள், ஸப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரஸ, கந்த, வசன, கமன, தான, விசர்க்க, ஆனந்தம் ஆகிய பத்து விடயங்கள், கரணம் நான்கு ஆக நாற்பத்து மூன்று முக்கோணங்களாக ஸ்ரீசக்கரவடிவின் அன்னை மஹாத்திரிபுரசுந்தரி காட்சியளிக் கின்றாள்.

றீ லலிதா சகஸ்ரநாமம் றீசக்கரத்தின் மகிமையை, "சக்ரராஜரதாரூட சர்வாயுத பரிஸ்க் ருதா" எனக் கூறுகின்றது. அம்பிகையானவள் றீசக்கரத்தேரில் எல்லா ஆயுதங்களும் புடைசூழக் காட்சியளிப்பவள் என்பதே இதன் பொருளாகும். ஒளிர்கின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் நவ ஆபர ணங்கள், றீசக்கரத்தில் திரிபுரா, திரிபுரேசி, திரிபுர சுந்தரி, திரிபுரவாசினி, திரிபுரமாலினி, திரிபுராறீ, திரிபுராசித்தே, திரிபுராம்பா, மஹாத்திரிபுர சுந்தரி என்ற ஒன்பது பெயர்களுடன் ஆங்காங்கே எழுந் தருளுகின்றாள்.

றீசக்கரத்தில் டாகினி, ராகினி, லாகினி, காகினி, ஸாகினி, ஹாகினி, யாகினி ஆகிய ஏழுபோகினிகளில் முறையே விசுத்தி, அனாகதம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மூலாதாரம், ஆக்ஞை, சஹாஸ்ராரம் என்ற ஏழுசக்கரங்களில் அடங்கியுள்ளன.

இவ்வித மகிமைகள் பலவற்றைக் கொண்ட றீசக்கரத்தை வழிபடுவதாலும் மனமொன்றித் தியானிப்பதாலும் நமக்குயோகம் ஏற்படும். யோகினிகளின் அருளினால் குருபலன் கிட்டும். குருமண்டலங்களுடன் சூகூமமாகத் தொடர்புபடும் போது காலங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட தேவியின் பேரருள்கிடைக்கின்றது.

எனவே ஸ்ரீசக்கரபூஜை, ஹோமம் என்பவற்றை விதிப்படி, மனமொன்றி, முறையாகச் செய்வதால் உள்ளமும் உடலும் தூய்மையடைவதுடன் அம்பி கையருளால் அனைவரும் அன்புடன் வாழலாம் என்பது இறையுணர்ந்தவர்கள் வாக்கு.

உசா<u>த்த</u>ுணை நால்கள்

1)	கைலாசநாதக்குருக்கள், கா.	(1995) "ஸ்ரீசக்கரபூஜர் ''(கிரந்தலிபி),
	பாலகைலாசநாதசர்மா, ம	சம்புகேஸ்வர மஹேஸ்வரக்குருக்களின்
		ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி வெளியீடு, சுதுமலை, யாழ்ப்பாணம்."

2) பரமேஸ்வரக்குருக்கள், சு. (2003) "ஸ்ரீசக்கர பூஜை பத்ததி '(கிரந்தலிபி)

3) சுந்தரலிங்கதேசிகர்,மு. (2001)"ஸ்ரீசக்கரம்"

றீபத்திரகாளி அம்பாள் ஆலய கும்பாபிஷேகமலர், றீபத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம், திருகோணமலை.

4) இரத்திரனவேல். பாண்டியன் (1997) "ஸ்ரீசக்கரம்,"

''சக்தி வழிபாடு'', ஸ்ரீவரதராஜ விநாயகர் கோவில், கொட்டாஞ்சேனை, கொழும்பு - 13

குமரவேள் திருமுன் உற்றால் தூயவர் ஆதல் திண்ணம்

– கலாபூஷணம் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை

குமரவேள் - முருகன், "அன்" விகுதி சேர்ந்த முருகு முருகன் என்றாவது. அழகு, இளமை, மணம், கடவுள் தன்மை என்னும் பொருள்களைத் தரும். ஒருசொல். முருகு -முருகனை அழகன் என்றுதான் எமது சிந்தனை காணுகின்றது. அழகு இருக்குமிடத்து ഞ്ഞ്ഡ மூன்றும் இருக்கும் என்ற உறுதியே அதற்குக் காரணம். அழகு அமைதியானது, சலசலப்பு இல்லாதது. ஆகவே முருக வழிபாடும் எந்தவித ஆரவாரமும் இல்லாதது. அதேவேளை அநாகி யானதுந்தான்.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும் முல்லை குறிஞ்சீ மருதம் நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

என்னுந் தொல்காப்பிய நூற்பா அந்தச் செய்தி யைச் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் என்று குறியீடு செய்வதுமூலம் உறுதி செய்கின்றது. குறிஞ்சி நிலம் அதாவது மலைநாடு. திருமுருக வழிபாட்டிடமாக இருந்திருக்கிறது. தொல்காப்பியம் தோன்றுவதற்குப் பல நூறு ஆண்டுகட்கு முன் பிருந்தே முருக வழிபாடு அங்கு இருந்திருக்க வேண்டுமென்று உணர முடிகின்றது. அப்படி இருந்திருந்தாற்றான் அந்த வழிபாடு பற்றிய செய்தி தொல்காப்பியத்திற் பதிவாகி இருக்க முடியும். தொல்காப்பியத்தின் தோற்ற காலமாகிய இடைச் சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே திருமுருகவழிபாடு மலைநாட்டுப் பகுதியில் இருந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

முருகனின் படைவீடுகளைத் திருப்பரங் குன்றம், திருச்செந்தூர், பழனி, சுவாமிமலை, குன்று தோறாடல், பழமுதிாசோலை என்று வரிசைப் படுத்திப் பார்க்கும்போது மலைப் பகுதியைத்தான்

81

மிகுதியாகப் பார்க்க முடிகின்றது. அவற்றுள்ளும் குன்றுதோறாடல் என்னும் படைவீட்டைச் சுருளி மலை, இலஞ்சி, குன்றக்குடி, திருத்தணிலைக, வயலூர், விராலிமலை, சென்னிமலை, வைத்தீஸ் வரன் கோயில் என்று மலைப்பாங்கான சூழல்கள் அனைத்தையும் ஒன்றாக்கிக் காண விரும்புகின் றோம். இயற்கை அழகின் வெளிப்பாட்டிற்கு உரிய இடம் மலைப்பிரதேசம் என்பதுதான் காரணம்.

இயற்கை அழகு கொஞ்சும் பகுதி மலை நாடு. அந்த அழகு மாறா இளமையுடன் என்றும் கவின்தரு காட்சி தரக்கூடிய இடம் - காட்சி தரக்கூடிய சிறப்பான இடம் அது எனல் பொருந் தும். அழகை அழகாகக்காண வாய்ப்பான இடம் அது. அதனாலேதான் அழகுத்தெய்வ வழிபாட்டை அங்கு காணமுடிகின்றது. இந்த அழகைத்தான் கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு என்று பேசுகின்றனர். அதுதான் இயற்கை வனப்பு. இந்த வனப்புடனாகும்போது கிடைக்கும் இன்பம் சொல்லுந்தரத்ததன்று. இதுவே பழந்தமிழர்களாற் போற்றப்பட்ட வழிபாட்டுடன் கூடிய அழகெனலாம்.

அழியா அழகு என்றொரு பத உபயோக மும் எம்மிடை உண்டு. அழியா அழகு, எனவே அழியும் அழகு என்றும் ஒன்று இருக்கலாமா என்றொரு ஐயம் எழுதல் இயற்கை. செஞ்ஞாயிறு என்றால் கருஞாயிறு என்று ஒன்று இருக்கலாமா என்று கேட்கத் துணிவு ஏற்படுவதில்லைத் தானே! அ. .தேபோன்று அழியா அழகு என்றதும் அழியும் அழகுபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையில்லை என உணரவேண்டும்.

அதாவது எதிர்க் கருதுகோள் நிலை தேவையற்றதென மறுக்கப்படவேண்டியது. அழகு, அழியும் அழகாக என்றுமே மாற்றம் பெறுவது இல்லை. உலகின் தோற்றத்திற்கு உபகாரியாக விருந்த அழகு பின்னொருகால் மாற்றம் பெறுவது இல்லை. முன்னொரு நிலை பின்னொரு நிலை

என்று எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அது மாற்றம் பெறுவது இல்லை. முன்னிருந்த அழகு மாற்றம் பெறுகின்ற தென்று உணர்விற்படுகின்றதென்றால் முன்பிருந் ததை அழகு என்று சொல்ல முடியாது. முன்பு அழகுள்ளதாய் இருந்தது ஒன்று பின்பு அழகற்ற தாக மாறியுள்ளதென்றால் முன்பும் அது அழகற்ற தாக இருந்ததென்றே கொள்ளவேண்டும். அழகு மாற்றம் அடைய முடியாததொன்று. மாற்றம் அடையக்கூடியது என்று முன்பாகவே உணரப் பட்டால் அதை அழகியது என்று சொல்லக்கூடாது.

அழகு செயற்கையால் வரக்கூடிய ஒன் றன்று. செயற்கையால் வராத அழகொன்றினையே பண்டைத் தமிழர் முருகு என்றனர். அந்த அழகைத் தான் முருகனாகவுங் கண்டு வழிபட்டனர். அதுதான் தெய்வீகத்தின் இருப்பிடம் என்று இப்பொழுது உணர்விற்படுகிறது.

முருகிற்கு முதுமை கிடையாது. எனவே மாறுபடு நிலைமையுங் கிடையாது. உலகில் நாம் காண்பன எல்லாம் என்றும் அழகுத் தோற்றங் களே! கண்ணினாற் காணமுடியாத உணர்வுகளால் மட்டுங் கண்டுகொள்ளக்கூடிய, உணர்வுருக்கள் கூட அழகுடையனவாகத்தான் புலனாகின்றன. இப்படி அகத்திலும் புறத்திலும் காணும் அழகுத் தோற்றமே பண்டைத் தமிழர்களால் முருகன் எனப் போற்றப்பட்டது.

அழகு - கிறை கியல்பு என்பது உணர்விற் படவேண்டும். மாறாத களமை, என்றும் வழபாட்டு ணர்வைத் தந்து கொண்டிருக்கும் கியல்பு, விட்டொழி தலில்லா மணம் என்பனவெல்லாம் அழகின் வழிப்பட்டு நிற்பவை. சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகிய குறுந்தொகை இரண்டாவது செய்யுள் கொங்குதேர் வாழ்க்கை அம்சிறத் தும்பி என்று தொடங்கி **அரவை கூந்தலன் நறியவும் உளவோ** நீயறியும் பூவே என்று நிறைவுறுகின்றது.

இங்கே கூந்தலின் விட்டொழிதலில்லா மணம் பேசப்படுகிறது. இந்த மணம் சம்பந்தமாகக் கூத்தனார் நக்கீரர் உரையாடலில் தெய்வீகம் பேசப்பட்டமையும் யாமறிவோம். இவ்வண்ணம் இளமை, மணம், குறைவுபடாத தெய்வ உணர்வு என்பவற்றுடனாகும் அழகு முருகனிடத்து நம்மை இட்டுச் செல்லும். இவையெல்லாம் இறைமைக் குணங்கள் என்பது முடிந்த முடிவு. இக்குணங் களின் முழுமையான வடிவந்தான் முருக விளக்க மாகும். முருகன் என்று கண்டு கொள்ளலாம்.

வழிபாட்டுடன் ஒன்றியவர்களுக்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் முதன்மை ஊக்கத்துடனாகி நிற்கும் நிலை வரக்கூடாது. அந்த முதன்மை அழுக்காறு, அவா, வெகுளி என்னுந் ஊக்கம் தீய குணங்களுக்குள் எம்மை அமிழ்த்திவிடும். அதனால் எமது வழிபாட்டுக் கோலங்கள் மாற்ற மடைந்துவிடும். அதனாலேதான் வேகம் வேண்டிய தில்லை என்கின்றார் உமாபதி சிவாசாரியார். நீ முந்திப் பாராதே என்பது அவர் பணிப்பு. இப்படி மாறிச் செல்ல நேரும் வேளை களில் எம்மை நெறிப்படுத்த இறைவன் குரு வடிவில் எம்முன் நிற்பான். எம்மை நெறிப்படுத்த ஏற்ற திருவடிவுடன் காண்போம். அவனை அவனைக் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை அந்த வேளை நாம் பெற்றிரு க்கமாட்டோம்.

> அருவமும் உருவு மாக அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகக் கருணைகூர் முகங்கள் ஆறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகம் உய்ய.

உருவம் அற்றவனாயும். உருவம் உள்ள வனாயும், தொடக்கம் அற்றவனாயும், ஏகனாகியும் அநேகனாகியும் விளங்குகின்ற பிரமம் இங்கு கருணைகூர் முகங்களுடன் ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டியவனாய் முருகன் என்னும் உருவினனாய் உலகம் உய்யவேண்டி உதய மாயினன் என்கின் நது பாடல்.

உலகம் உய்யத் தோன்றினன் எனவே உயிர்களுக்கு வேண்டியவனாக முருகனாக தோற்றினான் என்பது காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கித் தம்மை நினைந்து ஒதுபவர்களை ஆண்ட ருளுபவன் முருகன். அவன் பிரபைபட்டாலே உள் ளம் உடல் எல்லாந் தூய்மையடையும். அவன் உருவைப் பார்க்க நேர்ந்தால் அப்பார்வையை அப்புறப்படுத்துவதும் முடியாதது தான். எவ்வளவு காலம் நோக்கினாலும் மனம் நிறைவு காண மாட்டாது. பார்க்கப் பார்க்கப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம் என்கின்றான் சூரபதுமன்.

9ிண்ணலார் குமரன் மேனி ூடிமுதல் முடியின் காறும் எண்ணிலா ஊழி காலம் எத்திற நோக்கி னாலும் கண்ணினா லடங்கா துன்னிற் கருத்தினா லடங்கா தென்பால் நண்ணினா னமருக் கென்கை அருளென நாட்ட லாமே

என்பது சூரன் வாழ்மொழியாகக் கிடைத்த சத்திய வாக்கு. எனக்கு அருளல்வேண்டும். என்பதற்காகத் தான் முருகன் போருக்கு வந்துள்ளான் என்பதை யும் உணருகின்றேன் என்கின்றான். அவனைச் சுற்றித் தொழவேண்டும், தலையைத் தாழ்த்தி வணங்க வேண்டும், சொல் தாழ்மையுடையதாக வேண்டும், என் தீமைகள் நீக்கப்படவேண்டும், யான் இவற்கு ஆளாக வேண்டும் என்றெல்லாம் சிந்திக்கின்றான். தீயவை புரீந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால் தூயவர் ஆகி மேலைத் தொல்கதி அடைவர் என்கை ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ அடுசமர் கூந்நாள் செய்த மாயையீன் மகனும் அன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற் றுய்ந்தான்.

என்னுங் கந்தபுராணச் செய்யுள் எமக்கு உயர்ந்த மனவலிமையைத் தருகின்றது. மிகப் பெரும் எதிரியாகிப் போர் புரிந்துகொண்டு நின்ற மாயை மகன் சூரபதுமன் கூட இறுதியிற் சேவலும் மயிலு மாகிக் குமரனுடனாயினன். குமரனின் அருள் பிரவாகத்தை என்னென்பது.

"குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே"

வரவேண்டும் முருகா

அழகான மயிலில் ஏறி வரவேண்டும் முருகா எனது மனம் உனை நாடி வரவேண்டும் கந்தா அழகுக் காட்சி வேலுடன் தரவேண்டும் குமரா அன்பர்கள் மகிழ்ந்து தொழ வேண்டும் கந்தையா

பாடி அழைக்கும் போது ஓடி வரவேண்டும் வேலா உள்ளத்தில் குடியிருந்தே அருள வேண்டும் சண்முகா ஆறுமுகங்களும் புன்னகை பூக்க வேண்டும் ஆறுமுகா அழியாத பேரின்பம் பெற வேண்டும் குமரையா

> கிருஸ்ணசாமி சுவா்ணா (மானிப்பாய்)

சீவலிங்க வழவும் வழிபாடும்

– சைவப்புலவர் வை.சி.சிவசுப்பிரமணியம் B.A (ஓய்வு வற்ற அஞ்சலதியர்)

சிவ வடிவங்களில் மிகவும் தொன்மையா னது சிவலிங்கம் சிவலிங்கத்தைப் பிரதான மூர்த்தியாகக் கொண்டு பரந்து விரிந்து விளங்கு வது சிவாலயமாகும். குணமும். குறியும் கடந்த பேரொளியாகிய இறைவனை ஒரு குறியின் கண் வைத்து வழிபடும் பொருட்டுத் திகழ்வது சிவலிங்க மாகும்.

"காணாத அருவீனுக்கும் உருவீனுக்கும் காரணமாய் நீணாகம் அணீந்தார்க்கு நிகழ் குறியாம் சீவலிங்கம் நாணாது தேடியமால் நான்முகனும் காணநடுச் சேணாரும் தழற் பிழம்பாய்த் தோன்றியது"

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் சாக்கியநாயனார் வரலாற்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

உலக உயிர்கள் அனைத்தும் உய்யும் வண்ணம் முழுமுதற் பொருளாகிய சிவன் கொண்ட வடிவங்கள் உரு, அரு, அருவுரு என மூன்றாகும்.

"ஏகத்து உருவும் அருவும் அருவுருவுமாகி

பருவ வடிவம் பலவாய்" எனக் குமரகுருபரர் கூறுகிறார்.

சிவனுக்கான திருமேனிகள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என மூவகைப்படும். இவற்றுள் அருவத் திருமேனியென்பது ஊனக் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு நுண்ணிய தன்மை யது. அகக்கண்ணால் உள்நோக்கும் யோகியா் நோக்கத்திற்கு மாத்திரம் எட்டும் தன்மையது. உருவத் திருமேனி என்பது கைகால் முதலிய உறுப்புக்களுடன் கூடிய வடிவமாகும். அருவுருவத் திருமேனியென்பது கைகால் முதலிய உறுப்புக் களற்ற தன்மையோடு உருவமாகியும். கையாற் தொடும்போதும் கண்ணாற் பார்க்கும் போதும் உணரற்பாலதுமான அருவம், உருவம் எனும் இருவடிவங்களினையும் ஏற்று பெற்ற வடிவம் அருவுருவ வடிவமாம். இத்திருவுருவமே சிவனுக்கே யுரிய சிறப்பினோடு கூடிய சிவலிங்கத் திருவுருவ மாகும்.

"இலிங்கம்" என்னும் சொல் "இலங்கு" என்னும் தமிழ்ச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது என்பர் சிலர். "லிங்" "கம்" என்னும் இரு சொற்க ளைக் கொண்டது "லிங்கம்" எனவும் இவ்வகையில் "லிங்" லயம் ஒடுக்கம் "கம்" தோற்றம் என்பவற் றைக் குறிக்கிறது எனவும் இ∴து உலகங்களின் ஒடுக்கத்திற்கும் தோற்றத்திற்கும் காரணமாக இருக்கும் சிவபெருமானை உணர்த்தி நிற்கிற தெனவும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கூறுகிறார். லிங்கம் என்னும் சொல்லுக்குப் பிரகாசம் என்னும் பொருளும் உண்டு என்பதை "இந்தச் சுந்தரச் சுயம்புலிங்கம் சுயம் பிரகாசமாகும்" எனப் பரஞ்சோதிமுனிவிர் தாம் இயற்றிய திருவிளை யாடற்புராணத்தில் தெரிவித்துள்ளார்.

பிரணவ மந்திரத்தின் அடையாளமான இலிங்கத்தின் பீடம் ஒங்காரம். அதன் நடுப்பகுதி யாகிய கண்டம் மகாரம், உள்வட்டம் உகாரம், மேற்பகுதி அகாரம் என்பதாகத் திருமந்திரம் சிவலிங்கத்தைப் பற்றி குறிக்கிறது.

சிவலிங்கமானது மூன்று கூறுகளை உடையது. சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் நாற் கோணவடிவமாய் படைக்கும் தெய்வமாகிய பிரமனுக்குரியது எனவும், இரண்டாம் பாகம் அல்லது நடுப்பாகம் எட்டுப் பாகங்களைக் கொண்ட தாய், இவ்வகையில் எட்டுச் சக்திகளையும் மற்றும் மனோன்மணியாகிய ஒன்பதாம் சக்தியையும் சேர்த்து, நவசக்திகளாய்த் திருமாலாகிய காக்கும் கடவுளுக்கு உரியது எனவும், மேலுச்சிப்பாகம் பெருங்கருணைப் பேராளராகிய சிவபெருமானுக்கு உரியது எனவும் சொல்லப்பெறுகிறது. பூமிக்கு அதிபதியான பிரமபாகம் பூமிக்குள் மறைந்து

ஒடுங்கி நிற்கும். நீருக்கு அதிபதியான திருமாலின் பாகம் அபிடேக நீரைத் தாங்கி விரிந்து நிற்கும். நெருப்புக்கு அதிபதியான சிவபாகம் மேலோங்கிச் சோதிபோல் ஒளியுடனிருக்கும். இம் மூன்றும் சேர்ந்த அருவமும் உருவமும் அற்ற ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும்சோதி வடிவே சிவலிங்க வடிவமாகும்.

சிவலங்கத்தில் பீடமாக உள்ள பகுதி விந்து என்னும் தத்துவத்தையும், சிவலிங்கமாக உள்ள பகுதி நாதம் என்னும் தத்துவத்தையும் குறிக்கும் என்றும், நாத விந்து வடிவான இரண்டை யும் ஒன்றாகச் சேர்த்தே பிரதிட்டை என்றும் "யோகஜம்" எனும் ஆகமம் கூறுகிறது.

திருக்கயிலை மாமலை சைவசமயத்தின் உயிர் நாடியானது. இதன் தோற்றம் திருக்கோயில் களில் திருநீற்று முழுக்குச் செய்யப்பெற்ற சிவலிங்கவடிவை ஒத்தது. இதனை "பவளமால் வரையில் பனிபடர்ந்தனையதோர் படரொளித் திரு நீறும்" என சிவ வடிவத்தின் திருநீற்றுப் பூச்சை திருவிசைப்பா உரைக்கிறது.

சிவலிங்கம், சலலிங்கம், அசலலிங்கம் என்னும் இருபெரும் பிரிவுகளில் அமைகின்றது. சலலிங்கம் சங்கமலிங்கம் எனப்படும். மண்ணாலும் கல்லாலும், உலோகங்களாலும், சந்தனம், வன்னி முதலிய மரங்களாலும் செய்யப்படும் சிவலிங்கம் சலலிங்கம். அசல லிங்கம் அல்லது தாவரலிங்கம் என்பது இடத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்த முடியா தது. திருக்கோயில்களின் மூலத்தானத்தில் நிலை யாக நிறுவப்படுவன அசல லிங்கங்கள். சிவாலயங் களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்க மூர்த்தி கள் வகை பலவகையின. இவற்றுள் முக்கியமா னவை சுயம்புலிங்கம். காணலிங்கம், தைவிக லிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுடலிங்கம் என்னும் ஐந்துமாம்.

தானே தோன்றிய லிங்கம் சுயம்புலிங்கம் எனவும், விநாயகர், முருகன் நந்தி முதலிய கணநாதர்களால் தாபிக்கப்பெற்ற லிங்கம் காண லிங்கம் எனவும், பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் தாபிக்கப்பெற்ற லிங்கம் தைவிகலிங்கம் எனவும், அகத்தியர் வசிஷ்டர் முதலிய இருடிகளாலும், அசுரர், இராக்கதர் முதலியோர்களாலும் தாபிக்கப்பெற்ற லிங்கம் ஆரிடலிங்கம் எனவும், மனிதர்களால், தாபிக்கப்

85

பெற்ற லிங்கம் மானுடலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும். இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று சிவாலயத்தில் மூலஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றிருக்கும், அதுவே பரார்த்தலிங்கம் எனப் பெயர்பெறும். பரார்த்தலிங்கம் என்பது சிவபெருமான் சங்கார காலம் வரை சாந்தித்தியமாக எழுந்தருளியிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகிக்கப் பெறும் இலிங் கமாம் உலக நலத்தை நாடுவதே பரார்த்த லிங்க பூசை (சிவாலயபூசை) ஆகும்.

காஞ்சிபுரத்தில் உமையம்மையார் இலிங்க வழிபாடு புரிந்ததாகவும், திருமாலும் பிரமனும் திருவண்ணாமலையில் சிவலிங்க வழிபாடு செய்த தாகவும், கணேசர் மூகாசுரனை வென்ற பின்னர்க் தஞ்சை மாவட்டத்து திருச்செங்காட்டங் குடியில் சிவலிங்க வழிபாடு நடத்தியதாகவும், முருகப் பெருமான், சூரபதுமன் முதலியோர்களை வென்ற பின் திருச்செந்தூரில் இத்தகையதொரு வழிபாடு இயற்றியதாகவும், இராவணனை வென்ற பின்னர் இராமபிரான் இராமேசுவரத்தில் சிவலிங்க வழிபாடு செய்ததாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இராவணன் தான் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் எப்போதும் வழிபடுவதற்காகப் பொன் லிங்கம் ஒன்றைக் கொண்டு சென்றான் என்பதும் புராணத் தால் அறியப்படுகிறது.

எறிபத்தர், கண்ணப்பர், குங்குலியக் கலயர், அரிவாட்டர், முருக நாயனார், சாக்கிய நாயனார், நமிநந்தியடிகள், சண்டேசுர நாயனார் போன்ற முப்பதின்மர் சிவலிங்க வழிபாட்டினால் முத்தி பெற்ற வரலாறுகள் சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

முன்னொரு காலத்தில் நான்முகனும், திருமாலும் சிவபெருமானின் முடியையும் அடியை யும் தேடிக் காணாது நிற்க அவர்கள் முன்னே அனல் வடிவாய்ச் சிவபிரான் நின்ற நிலையே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி வடிவாகும். இதுவும் சிவனது முதன்மையான தோற்றங்களில் ஒன்றாகும்.

"தேவர்கள் செல்வத்தை அடையும் பொருட்டு உமது விசித்திர ரூபகமாகிய மகாலங்க மூர்த்தியை அபிடேகம் செய்து வழிபட்டார்கள்" என்று இருக்குவேதத்திலும் சிவலிங்கம் பற்றிய குறிப்பு வந்துள்ளது. எனவே சிவபிரானுக்குச் செய் யப்படும் மிக மேலாகிய வழிபாடு சிவலிங் கோபா சனையே என்று வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சிறப்பு நாட்களில் அருவுருவாகிய சிவலிங்கத்திற்கு சில ஆலயங்களில் பஞ்சமுகார்ச் சனை நடைபெறும். அப்போது கருவறைக்குள் ஐந்து சிவாச்சார்யர்கள் சிவலிங்கத்தைச் சுற்றி நின்று கொண்டு சிவபிரானின் ஆயிரம் திருநாமங் களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வர். சிவலிங்கத் தின் ஐந்து முகங்களான ஈசானம், தத்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோசாதம் என்பவற் றைப் பாவனையாகக் கற்பித்து இவ்வழிபாடு நடைபெறும்.

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பரிபூர்ண வடிவினாகிய சிவனுக்கு உருவமைத்து வழிபாடி யற்றும் சைவப் பெருமக்களின் அறிவாற்றல் வியக்கத்தக்கதெனலாம். உலகில் எத்திறத்தாரும் சிவலிங்க வழிபாடு செய்து பயனடையலாம் என்பதற்கு கண்ணப்பநாயனாரின் வரலாறு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

சிவலங்க வடிவம் உலகில் எந்த ஜீவராசி களுள்ளும் அடங்காத புதுமையான வடிவாகும். உலகங்களுக்குக் கருணை செய்வதற்காகவே இலிங்க வடிவில் இறைவன் விளங்குகிறார்.

"அனுக்ரஹாய லோகானாம் லங்கான சமகேச்வர"

"தென்னாடுடைய சீவனே போற்றி என்னாட்டவர்க்கும் கிறைவா போற்றி."

உசாத்துணை நூல்கள்

கோயிற் களஞ்சியம் (அறிமுகம்)	கோ. மு. முத்துசாமிப்பிள்ளை
	தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
கந்தர் கலி வெண்பா -	குமரகுருபரர்
வாழ்வியற் களஞ்சியம் (தொகுதி 4)	தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
திருக்கேதீச்வர கோயில் வரலாறு -	வித்துவான் பட்டுச்சாமி ஒதுவார், தமிழ்நாடு.
சிவவடிவங்கள் -	வித்துவான் சிவகுருநாதபிள்ளை
	மா. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
சிவாகமங்கள் கூறும் சிவாலய தரிசனமும்,	சிவவிரதங்களும்
- ·	பிரம்மறீ ச. பத்மநாபன் (B.A Hons).

யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் சோதிடம்

– கலாந்த் மா. வேதநாதன் M.A.Ph.D. தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை, யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வும் வளமும் தனிச் சிறப்புடையவை. அவர்களின் பண் பாட்டுக் கோலங்கள் பலவாகும். யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வியலில் தொன்றுதொட்டு சோதிடப் பண்பாடு காணப்படுகின்றது. அவர்களது வாழ்விய லின் ஒவ்வொரு கூறிலும் சோதிட நம்பிக்கை பின்னிப் பிணைந்து விளங்குகின்றது. யாழ்ப் பாணத்து மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் சோதிடம் பெறும் இடத்தினை எடுத்துக் காட்டுவ தாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பண்பார – ஒரு விளக்கம்

பண்பாடு என்பதற்குப் பலரும் பலவிதமான விளக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர். மக்கள் தலை முறை தலைமுறையாகச் சேர்ந்து வாழும் போது கற்ற நடத்தை முறைகளும், பழக்கங்களும், மரபு களும் சேர்ந்த ஒரு தொகுதியே பண்பாடு ஆகும். பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலான வையும், மனிதன் சமுதாயத்தில் ஒர் உறுப்பினராக இருந்து பிற திறமைகளும், பழக்கங்களும் அடங் கிய முழுத்தொகுதி என்பார் எட்வர்ட் பானட் டைலர். இத்தகைய பின்னணியில் யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டில் சோதிடம் பற்றி இங்கு நோக்கப்படு கின்றது.

சோதிடம் – ஓர் அறிமுகம் :

87

சோதிடம் என்பதை சோதிஷம் என்றும் அழைப்பர். சோதிடம் எனும் சொல் வடமொழியில் "ஜ்யோதிஷம்" எனக் கூறப்படும். "ஜ்யோதிஷம்" என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு "ஒளியினுடைய சாத்திரம்" என்பது பொருளாகும். "சோதி" என்ப தற்கு, சூரியன், ஒளி, நட்சத்திரம், கிரணம், தீ, தீபம், கடவுள், சிவன், அருகன், ஞானம் எனப்

பல பெயர்கள் உள்ளன. இதன்படி "ஜ்யோதிஷம்" என்பதற்கு ஞானத்தை அல்லது அறிவைத் தரும் ஒளி என்று பொருள் கூறலாம். சோதிட சாத்திரம் ஒளியைப் பற்றியதேயாகும். சூரிய உதயத்தை ஆரம்பமாகக் கொண்டே ஒவ்வொருநாளும் கணிக் கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பகலும், இரவும் முறையே சூரியன் உதித்தலையும், சூரியன் மறைதலையும் கருத்திற் கொண்டே கணக்கிடப் படுகின்றது. சூரியன் எந்த இராசியில் காணப்படு கின்றாரோ அதுவே அந்த மாதமாகும் என்பது சோதிடத்தின் அடிப்படையாகும். சூரியன் மேட இராசியில் தொடங்கி மீன இராசிவரை சென்று, திரும்பவும் மேடஇராசிக்கு சூரியன் வரும் காலம் ஓர் ஆண்டாகும். இவ்வாறு அறுபது சுற்றுக்கள் கொண்டது ஒரு வட்டமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒளி தரும் சூரியனைக் கொண்டே காலங்கள் கணக்கிடப்படுவதால் இச் சாத்திரம் ''ஜ்யோதிஷ சாஸ்த்ரம்'' என்று பெயர் பெற்றது.

ஒருவர் பிறக்கும் நேரத்தில் விண்ணில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் அல்லது கோள்கள் என்பன இருக்கும் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்தம் ஆயுள், இயல்புகள், வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றைக் கணிப்பது சோதிடமாகும். அதாவது ஒருவர் பிறந்த நேரத்தில் பிறந்த இடத்தில் நின்று நோக்கும் போது வான வெளியிற் காணப்படுவ தாகிய சூரியன், சந்திரன் முதலிய கோள்களின் சரியான நிலைகள் அமைக்கப்பட்ட படமே சோதிட சாஸ்திரம் கூறும் ஜனனக் குறிப்பு அல்லது ஜாதகம் எனப்படும். ஜனனக் குறிப்பு பார்த்தல் மட்டுமே சோதிடம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இது தவறாகும்.

சோதிட சாத்திரம் கணித ஸ்கந்தம், ஜாதக ஸ்கந்தம், ஸம்-ஹிதா ஸ்கந்தம் எனும் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்கு கின்றது. பஞ்சாங்கம் கணிக்கும் விதத்தைக்

கூறுவது கணித ஸ்கந்தம் ஆகும். சாதகன் பிறந்த காலத்தில் காணப்படும் கோள்களின் அமைப்பி னால் ஏற்படும் பலாபலன்களையும், யோகங்க ளையும் கூறுவது ஜாதக ஸ்கந்தம் ஆகும். ஸம் ஹிதா ஸ்கந்தம் முகூர்த்தம், வாஸ்து, வருஷபணி, ஆருடம் என்ற நான்கையும் தன்னுள் கொண்டு விளங்குகின்றது.

தினந்தோறும் செய்ய வேண்டிய கடமை களுக்கும், விசேடமாகச் செய்ய வேண்டிய செயல் களுக்கும் நல்ல நேரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வழியைக் காட்டுவது முகூர்த்தமாகும். கோயில்கள், அரண்மனைகள், வீடுகள், மடங்கள் ஆகியனவற் றைக் கட்டவும், குளம், கிணறு என்பவற்றைத் தோண்டுவதற்கு ஏற்ற நல்லநேரம் என்பவற்றைத் தோந்தெடுக்க வழிகாட்டுவதும் வாஸ்து ஆகும். உலகில் தற்போது நன்மை உண்டாகுமா? அல்லது தீமை ஏற்படுமா? மழைவளம் சிறக்குமா? நாடு நலம் பெறுமா? ஆகியன பற்றிய வானிலை முன்னறிவிப்பினைத் தருவது வருஷபணி ஆகும். ஆருடம் என்பதற்கு ஏறியிருத்தல் என்பது பொரு ளாகும். ஒருவர் தன் மனத்துள் ஒரு செயலை நினைத்துக் கொண்டு தான் வந்த காரியம் இனிதே நிரைவேறுமா எனக் கேள்வி கேட்கும் போது, அப்பொழுது உள்ள கோள்களின் நிலைகளைக் கொண்டும், பஞ்சபட்சி முதலியனவற்றைக் கொண் டும் பலனறியும் வழியை விளக்குவது ஆருடம் ஆகும். இவை ஒவ்வொன்றும் பற்றி அறிவதற்குத் தனித்தனி நூல்கள் உள்ளன.

சோதிடம் – ஒரு தெய்வீகக் கலை

அறுபத்து நான்கு கலைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் சோதிடக்கலை ஒரு தெய்வீகக் கலை யாக விளங்குகின்றது. எனவே சோதிடம் கூறுவோர் தெய்வீக பலம் பெற்றவர்களாக விளங்கவேண்டும். வெறும் புத்தகப் படிப்பினாலோ, பட்டறிவினாலோ அல்லது வெறும் அறிவாராய்ச்சியினாலோ சோதி டத்தை உள்ளபடி உணர முடியாது. தெய்வீக ஆற்றல் பெறாதவர்கள் இக்கலையைப் போதித்தால் அது அவர்களுக்கே ஆபத்தாக முடியும். இதுபற்றி மகரிஷி தயானந்த ஜோதி பின்வருமாறு குறிப்பி டூவர் : "தெய்வீகக் கலையான சோதிடக் கலையை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளவோ, அதைத் தொழிலாகக் கொண்டு செயல்படவோ வேண்டுமானால் கண்டிப் பாக அந்த நபருக்கு தெய்வபலம் தேவை. தெய்வ

பலம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் இக்கலை வசப்படும். நவக்கிரகங்கள் தன் செயல்களையும் இயக்கத்தையும் உணர்த்துவார்கள். அப்படி அல்லாமல் ஒருவர் எத்தனை நூல்கள், கிரந்தங்கள் படித்தாலும், கணிதங்கள், ஆராய்ச்சிகள் செய்தா லும் இக்கலையைப் பற்றியும், இதன் இயக்கத்தைப் பற்றியும், அருமை பெருமைகளையும் தெரிய முடியாது. இவர்கள் சொல்லும் பலாபலன்கள் சரிவர நடக்காது. எவ்வகையிலும் தெய்வீகத் தொடர்பு இல்லாதவர் இக்கலையைக் கையாண் டால் அவர்களைப் படுகுழியில் தள்ளிவிடும். தரித்திர நிலையைத் தந்து பலர் இழிவாகப் பேசும் நிலைக்கு உருவாக்கிவிடும்''. தெய்வீக ஆற்றல் இல்லாத பலரே, இன்று சோதிடராக வர்த்தக நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற் படுவதனால் இத் தெய்வீகக் கலையின் பெருமை எங்கும் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது.

சோதிடம் சொல்பவர்களுக்கு அம்பிகை யின் திருவருள் இருக்க வேண்டுமென்பதையும், அதன் காரணமாகவே தான் சமூகத்திற்குச் சேவை செய்ய முடிந்ததென்பதையும் அமரர் அருட் கவியரசு சீ. விநாசித்தம்பிப் புலவர் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார் : "நயினாதீவு கந்தையா ஆசிரியர் நன்கு சோதிடம் படித்தவர். அவர் எனக்குச் சில சோதிட நுட்பங்களை அடிக்கடி சொல்லுவார். படிப் படியாகச் சோதிடத்தில் திறமை பெற்றேன். அவருக்கு அக்காலம் குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லை. யான் அவருக்குச் சொன்னேன் உங்க ளுக்கு விரைவில் ''குழந்தை வரும்'' நாகபூஷணி அருள்கிடைக்கும். அவர் எதுவும் பேசவில்லை. கல்லூரி விடுமுறைவிட்டு ஊர் சென்று திரும்பியதும் என்னைத் தேடிவந்து ஆனந்தக் கண்ணீர்விட்டு பத்து வருடமாகக் குழந்தையில்லை. தற்போது நீங்கள் கூறியபடி மனைவி காப்பவதியாயிருக்கிறார். நீங்கள் குருவுக்கு மிஞ்சிய சீஷன் என்றார். படித்த நூல் ஆதாரத்திலும் பார்க்க தெய்வசித்தியும் அம்பிகையின் அருளும் உங்களுக்குண்டு என்று என்னை ஆசீாவதித்தாா். பின்பு எனது சோதிடக் கலை வளர்ந்து மக்களுக்குச் சோதிட ஆலோ சனை கூறும்ளவுக்குப் பகிரங்கமாகியது. அது வேதத்தின் ஒர் அங்கம். ஆகையால் இறைவியின் திருவருளாலேயே சோதிடப்பலன் சொல்ல முடியும். இதனால் சமூகத்திற்குச் சேவை செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது".

இவற்றை நோக்கும்போது சோதிடம் ஒரு தெய்வீகத் தொடர்புடைய கலை என்பது தெளிவு பெறுகின்றது.

பிறதான சோதிட நூல்கள் :

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களில் சோதிடத்தின் தாக்கமும் செல்வாக் கும் அதிகமாகக் காணப்படுவதற்கு மன்னர்களின் ஆதரவுடன் ஈழத்தில் தோன்றிய சோதிட நூல்கள் பிரதான காரணமாக அமைந்ததெனலாம். யாம்ப் பாணத்து அரசனாகிய செகராஜசேகரன் என்பவ ரால் இயற்றப்பட்ட "செகராசசேகரமாலை" என்னும் சோதிட நூல் வாழ்வியலையும் சோதிடத்தையும் இணைக்கும் பெற்றியதாய் விளங்குகின்றது. இந் நூலில் கடவுள் வாழ்த்துடன் மகளிர் வினைப் படலம், மைந்தர் வினைப்படலம், மணவினைப் படலம், ஊழ்வினைப்படலம், பலவினைப்படலம், வேந்தர் வினைப்படலம், கோசரப்படலம், யாத்தி ரைப் படலம், மனைவினைப்படலம் என்ற ஒன்பது படலங்கள் உள்ளன. இப்படலங்களில், ஒருவரின் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை செய்யப்படும் கருமங் களில் சோதிடம் இணைந்து விளங்குவது விளக்கப் பட்டுள்ளது. இந்நூலில் பெண்கள் ருதுவாகுங் காலத்தில் உள்ள வாரம், திதி, நட்சத்திரம் ஆகியனவற்றிற்குரிய பலன்கள், விவாகம் செய்வ தற்கு வேண்டிய முக்கியமான பொருத்தப்பலன் கள், நோய்வந்தால் எந்த நாட்களில் மருந்துண்ணல், ஒருவர் இறந்ததைத் தொடர்ந்து செய்யப்படும் தகனம், சிரார்த்தம் பற்றிய விடயங்கள், புதிய வஸ்திரம் அணியும் காலம், பிரயாணத்திற் குரிய நாட்சிறப்புகள், வீடு கட்டுவதற்கான விதிகள், உழவுத்தொழில் செய்வதற்குரிய நாட்கள், அரசர்கள் செய்யும் கருமங்களுக்குரிய நாட்கள் ஆகியனவும் மற்றும் பிள்ளைகளின் பலன் எது வரை பிதா மாதாவுக்குள்ளதென்ற விபரங்களும் இன்னும் பலவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

தேனுவரைப் பெருமாள் என்று வழங்கும் போசராசபண்டிதர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட சரசோதிமாலை எனும் சோதிட நூல் வாழ்வியற் கோலங்களை சோதிட நோக்கில் நோக்கும் சோதிடத்தின் ஒரு களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது. இந்த நூலின் பாயிரத்தையடுத்து சோடச கருமப் படலம், ஏர்மங்கலப்படலம், பலகருமப்படலம், அரசியற்படலம், யாத்திரைப்படலம், மனைசெயற் படலம், தெய்வவிரதப்படலம், குணா குணப்படலம், சுபாசுபப்படலம், நாழிகைப்படலம், சாதகப்படலம், நக்ஷத்திர தெசைப்படலம் என பன்னிரெண்டு படலங்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாண விவசாய மக்க ளுக்கு வேண்டிய அத்தனை அறிவுரையும் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஏர்மங்கலப் படலம் யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கென்று தனியாகச் செய்யப்பட்டது போல் தெரிகின்றது. பல சோதிட நூல்களில் காணப்படாத அரிய விடயங்கள் இந்த நூலில் உள்ளன. இந்நூலில் விரத நிர்ணயம் மிகவு தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குழந்தைகளின் அரிட்டக்குற்றம் மிகவும் விரிவா கக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையின் இராசி துலாம் என்பது இந்த நூலிலேயே முதன் முதல் உள்ளது. இதன்படி இப்போது இலங்கை நாட்டிற்கு வியாழன் ஜென்மத்தில் உள்ளது. ஜென்மவயாழ காலம் நல்லதல்ல.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சரசோதிமாலை மற்றும் செகராசசேகரமாலை ஆகிய சோதிட நூல்களின் தாக்கத்தினால் யாழ்ப் பாணத்தில் வாக்கிய பஞ்சாங்கம், திருக்கணித பஞ்சாங்கம் என இரு பஞ்சாங்கங்கள் தோன்றின. இவ்விரு பஞ்சாங்கங்களின் தோற்றத்திற்கும் மேலுள்ள இரு சோதிட நூல்களே அடிப்படை எனலாம்.

வாற்வில் சோதிடம் :

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வில் சோதிடம் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வியற் கூறுகளை நுணுகி நோக்கும்போது அறிந்தோ, அறியாமலோ அல்லது தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அவர்களின் வாழ்வில் சோதிடத்தின் தாக்கம் இடம்பெற்றிருப் பதனைக் காண முடிகின்றது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மட்டுமல்லாது, இறப்பிற்குப் பின்னரும் யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் சோதிடத்தில் நம்பிக்கையு டையவர்களாக விளங்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

"நாளும் கோளும் நல்லது செய்யும்", "நாள் செய்வதை நல்லவர் செய்யார்", "நல்லவர் செய்யாததை நாட்கள் செய்யும்" என்னும் முது மொழிகள் வாழ்வில் சோதிடம் பெற்றிருக்கும் இடத்தினை வலியுறுத்துகின்றனவாக உள்ளன.

கனனக் குறிப்பு எழுதுதல்

ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் அக்குழந்தை யின் வாழ்வில் நடக்கப்போவதை அறிய ஜனனக் குறிப்பு அல்லது ஜாதகம் எழுதிப்பார்க்கும் பண்

பாடு காணப்படுகின்றது. ஒரு குழந்தை பிறக்கும் நேரம் சூரியோதயம் முதல் எத்தனையாவது நாழிகை எனக் கணித்து அந்த நேரத்தில் சூரியன் எந்த இராசியில் நின்றாரோ அந்த இராசியே குழந்தை பிறந்த இராசியாகும். இந்த இராசியையே இலக்கினம் எனவும் உதய லக்கின மெனவும் சூரியலக்கின மெனவும் கூறுவர். சந்திரன் நிற்கும் இராசி சந்திரலக்கினம் எனப்படும். பஞ்சாங்கத்தைத் துணைக் கொண்டு சோதிடர் சாதகம் குறிப்பர். சாதகத்தின் துணைக்கொண்டு அக் குழந்தையின் ஆயுள்நிலை, தாய், தந்தை, குடும்பத்தினர் பற்றிய விபரங்கள், அக்குழந்தையின் எதிர்காலம் எப்படி அமையும் என்பது பற்றி எல்லாம் கூறுவதைச் 'சாதகம்' என்ற பெயரால் குறிப்பிடுவர்.

ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவது பற்றியும் அறியச் சாதகம் துணைபுரிவதால் சாதகமே சோதி டம் எனப் பெயர் பெறலாயிற்று எனலாம். ஒருவரின் ஜனனக்குறிப்பில் உள்ள கோள்களின் நட்பு, ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீசம் என்பவற்றை உணர்த்துதலே சாதகம் என்பர்.

எந்தெந்த நாட்களை நீக்கி எந்தெந்த நாட்களில் கணவன் மனைவி கூடினால் நன்மக்கள் பிறப்பர் என்பதை அண்ணாமலை சகிதம் (70) வாயிலாக அறியலாம்.

குழந்தையைத் தொட்டிலில் கிடத்துதல்

குழந்தை பிறந்தபிறகு ''தொட்டிலில் போடுதல்" என்ற சடங்கு இடம்பெறும். அதனை நல்ல நாள் நேரம் பார்த்தே செய்வர். பிள்ளை பிறந்த 10, 12, 16, 32 ஆகிய நாளில் நல்ல தினத்தில் பிள்ளையைத் தொட்டிலில் போடுவர்.

குழந்தைக்குப் வெயரிடல்

குழந்தைக்குப் பெயரிடும் போது நல்ல நாள் பார்த்தே பெயரிடுகின்றனர். குழந்தையின் நட்சத் திரத் திற்குரிய எழுத்தை முதலாகக் கொண்டே பெயரிடும் பண்பாடு நிலவுகின்றபோதும், பெரும்பாலும் இன்று எண்சோதிட அடிப்படையில் பிறந்த திகதிக்கு ஏற்றவாறு பெயரை அமைக்கும் பழக்கம் காணப்படுகின்றது.

பிறந்தநாள் விழா

பிறந்தநாள் என்பது ஒருவருடைய நட்சத் திரமாகும். ஒருவர் பிறக்கும் நாளில் விண்ணில் சந்திரன் நின்ற இடத்திலிருக்கின்ற மீனே அவரு டைய நட்சத்திர (நாள்மீன்) மாகிறது. பிறந்த நட்சத்திரத்தைப் பிறந்தநாள் விழாவாகக் கொண் டாடும் வழக்கம் இங்குள்ள அந்தணப் பெருமக்கள் மத்தியிலேயே அதிகமாக நிலவுகின்றது. பெரும்பா லான மக்கள் பிறந்த ஆங்கிலத் திகதியையே பிறந்தநாள் விழாவாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். "பரணி பிறந்தவன் தரணியாள்வான்", "ஓணத் தான் உலகு ஆளும்" என்ற முதுமொழிகள் நட்சத்திரத் திற்கும் பிறந்தநாளுக்கும் உள்ள தொடர்பைச் சுட்டி நிற்கின்றன.

விறதங்களும் விழாக்களும்

விரதங்களிலும் விழாக்களிலும் சோதிடம் முக்கியம் பெறுவதைக் காண முடிகின்றது. மாதம், திதி, நட்சத்திரம், வாரம் என்பவற்றை அடிப்படை யாகக் கொண்டே விரதங்களும் விழாக்களும் நடைபெறுகின்றன. கந்தசஷ்டி, கோகுலாஷ்டமி, தை அமாவாசை, நாகசதுர்த்தி (தீபாவளி), நாக சதுர்த்தி, பௌர்ணமி, மகாளய அமாவாசை, விஜய தசமி, வைகுண்ட ஏகாதசி, ராமநவமி முதலியன திதிகளை முன்னிட்டு நடைபெறும் விரதங்களாகும். தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், வைகாசி விசாகம், ஆனி உத்தரம், ஆடிப்பூரம், ஆவணி அவிட்டம், மார்கழி திருவாதிரை என்பன நட்சத்திரங் களை முதலாகக் கொண்டு செய்யப்படும் விரதநாட் களாகும். இங்குள்ள ஆலயத் தீர்த்தத் திருவிழாக் கள் பெரும்பாலும் பூரணையில் நடைபெறுவது வழக்கமாகும். இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தவரின் விரதங்கள், விழாக்கள் என்பவற்றுடன் சோதிடம் இணைந்திருப்பது நோக்கற்பாலதாகவுள்ளது.

வீடுகட்டுதல்

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று வீடு கட்டுதல். வீடுகட்டுதலிலும் சோதிடத் தின் செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றது. வீட்டின் கட்டுமானப்பணிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நாள்கோள் பார்க்கும் பண்பாடு யாழ்ப்பாண மக்களிடம் உண்டு. 'மனையடி சாஸ்திரம்' பார்த்தல் என்ற சோதிடப் பண்பாடு வீடுகட்டுவதில் தன் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றது. ''வாஸ்து'' என்ற பெயரில் இது அழைக்கப்படுகின்றது. வாஸ்து எனும் சம்ஸ் கிருதச் சொல்லுக்கு வீடு, பூமி, வீடுகட்டக் கூடிய மனை, இடம், வாழுமிடம் எனப் பல பொருள்கள் உள்ளன. ஆனி, புரட்டாசி, மார்கழி, பங்குனி ஆகிய மாதங்களில் வாஸ்து புருஷன் தூக்கத்தி

லிருந்து எழுந்திருப்பதில்லை. வாஸ்து புருஷன் உறங்கும் மாதங்களில் வீடுகட்டத் தொடங்கக் கூடாது. வாஸ்து புருஷன் எழுந்திருக்கும் மாதம், நாள், நாழிகை அறிந்து அந்த நேரத்தில் வீடுகட்டத் தொடங்க வேண்டும் என்பதால் அந்த மரபு யாழ்ப் பாணத்தின் பல இடங்களில் பின்பற்றப்படுகின்றது. இருந்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் அசாதாரண மான சூழ்நிலைகளினால் மனையடி சாஸ்திரத்தின் வலுக் குறைந்து வருகின்றதெனலாம்.

வீடு குடிபுகுதலுக்கும் நல்ல நாள் பார்க் கும் வழக்கம் தொடர்ந்து வருகின்றது. பரணியுடன் கூடிய ஞாயிறு, சித்திரையுடன் கூடிய திங்கள், உத்தரத்துடன் கூடிய செவ்வாய், அவிட் டத்துடன் கூடிய புதன், கேட்டையுடன் கூடிய வியாழன், பூராடத்துடன் கூடிய வெள்ளி, ரேவதியுடன் கூடிய சனி, மனை கோல ஆகாத நாட்களாகும். முக்கிய மாக காலற்ற, உடலற்ற, தலையற்ற நட்சத்திரங் களை மனைகோல விலக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு வீடுகட்டுவதிலும், புதுமனை புகுவதிலும் சோதிடம் தொடர்புற்றே நிற்கின்றது. வீடுகட்டுவதற்கு சோதிடம் துணைபுரிவதுபோல கிணறு அமைப்பதற்கும் சோதிடம் பார்க்கும் மரபு தொடர்கின்றது. ஒருவீட்டில் கிணறு எந்த இடத்தில் அமைக்கவேண்டுமென்பதற்கான விதி முறைகள் "சுவநூல்களில்" கூறப்பட்டுள்ளன.

சித்திரை, வைகாசி, ஆனி மாதங்களில் கிணறுவெட்டத் தொடங்கினால் நல்லநீர் கிடைக் கும். ஆடியும் ஆவணியும் மத்திமமாக அமையும். சோதி, மூலம், பரணி, ஒணம் என்ற நான்கு நட்சத்தி ரங்களும் கிணறுவெட்டுவதற்குப் பொருந்தாதவை ஆகும்.

பயணம், வாணிபம் என்பன செய்வதற்கு மட்டுமன்றி புத்தாடை உடுத்தல், மருந்துசாப்பிடுதல், கல்வி கற்கத் தொடங்குதல் என்பவற்றிலும் சோதி டத்தின் செல்வாக்கு யாழ்ப்பாணத்தவரிடம் மிகுதி யாக உண்டு.

திருமணப் பொருத்தம்

91

திருமணம் நிகழும் மணமக்கள் இருவருக் கும் திருமணப் பொருத்தம் பார்த்து அவை பொருந்த வேண்டும் என்ற சோதிடப் பண்பாடு தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை கடைப்பிடிக்கப்படு கின்றது. இன்று கிரகப்பொருத்தம், செவ்வாய்ப் பொருத்தம் என்பன அதிகமாகப் பார்ப்பதால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பெண்கள் திருமணம் செய்ய முடியாத ஒருநிலை தென்படுகின்றது. திருமணம் செய்வதற்கு தினம், கணம், மாகேந்திரம், ஸ்த்ரீ தீர்க்கம், யோனி, இராசி, இராசிக்கதிபதி, வசியம், இரச்சு, வேதை என்ற பத்துப் பொருத்தங்களைப் பார்க்கும் பண்பாடு காணப்படுகின்றது.

பஞ்சாங்கம் பார்க்கும் பண்பாகு

எந்த ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்கு வதற்கு முன்னர், வாக்கிய பஞ்சாங்கம், அல்லது திருக்கணித பஞ்சாங்கத்தைப் பார்ப்பது பலரின் வழக்கமாக உள்ளது. பஞ்சாங்கம் என்பதற்கு ஐந்து அங்கங்களைக் கொண்டது என்பது பொரு ளாகும். திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், காணம் என்பனவே அந்த ஐந்து அங்கங்களாகும். இந்த ஐந்தினுள் இன்று முதல் மூன்றையும் முக்கிய மாகப் பார்த்தே கருமங்களை மக்கள் ஆற்றி வருகின்றனர். எந்த நல்ல செயலுக்கும் முகூர்த் தம் பார்க்கும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் காணப்படு கின்றது. பஞ்சாங்கம் இதற்குத் துணைபுரிகின்றது. பஞ்சாங்கங்களே தடுமாறும் போது எமது பண் பாட்டு மரபுகளே பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. சோதிட ஆர்வலர்கள் மட்டுமன்றி இந்துப் பண் பாட்டை வளர்த்தெடுக்க விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் இது பற்றி நன்கு சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டிய ஒருகால கட்டத்திற்கு வந்துள்ளோம்.

നുഖയി :

தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை யாழ்ப்பா ணத்து இந்துக்கள், பிறப்பு முதல் இறப்புவரை தங்கள் வாழ்க்கையில் செய்யும் ஒவ்வொரு செயல் களையும் நாள், கோள் என்பனவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே செய்து வருகின்றனர். அசாதாரணமான சூழ்நிலைகள் தொடரும் யாழ்ப்பாணச் சூழ்நிலை யிலும் சோதிடப் பண்பாட்டு மரபுகள்• பெருமளவு இன்றும் கைக்கொள்ளப்படுவதைக் காணக்கூடிய தாக உள்ளது. சோதிடம் என்று தெரியாமலேயே சோதிடக் கூறுகள் யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் வாழ் வில் பின்னிப் பிணைந்து விளங்குவதை அறிய முடிகின்றது. அறிவியல் நோக்கில் சோதிடக் கலையை வளர்த்தெடுப்பது காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாகவுள்ளது.

துணை நூல்கள்

அம்பலவாணபிள்ளை,	ச. இடைக்காடர்,
	வானசேகர சோடச பாவனா சோதிடம் என்னும் இலகு சாதகம்,
	நாவலர் அச்சுக்கூடம், யாழ்ப்பாணம், 1929.
சபாபதி ஐயர், வி.(ப.ஆ.),	செகராசசேகரமாலை
	மூலமும் உரையும், ஸ்ரீபாஸ்கரயந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1902.
சாதக அலங்காரம்,	விளக்கவிருத்தியுரை
	மலர்மகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை, 1966.
தயானந்தஜோதி,	கோள்களின் கோலாட்டம் (முதல் பாகம்),
	ஞானமணி பதிப்பகம், கோயம், புத்தூர், 2000.
நவரத்தின ம், K.N., செல்வநாதன், L.L.,	
	எண்சோதிட மறுமலா்ச்சி, இலங்கைச் சோதிட ஆய்வுமன்ற
	வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1980.
பாரதி பக்தவத்சல,	பண்பாட்டு மாணிடவியல்,
	மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2003.
விநாசித்தம்பி ப் புலவர், "என்கதை'	', அருட்கவி அமுது, கலாநிதி அருட்கவியரசு சீ. விநாசித்தம்பிப்
	புலவர் அவர்களின் சமாதி வெளியீட்டுமலர், யாழ்ப்பாணம், 2005.
வெங்கடேச ஐயர், இ. ர. (ப.ஆ.),	சரசோதிமாலை,
	சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை, கொக்குவில், குரோதன வருடம்
வெங்கடேச ஐயா இ.இ.இ.ர. (ப.ஆ.), விதானமாலை மூலமும் உரையும் சோதிடப்பிரகாச அச்சியந்திர
	சாலை, கொக்குவில், 1977.
Tylor, E.B.,	Primitive culture,
	Vol. I, Harper & Row
	New york, 1958.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்(கு) அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

தமிழர்க்கு வாழ்வு தரும் வேல்

– வாகீச கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர், சபரகமுவ பல்கலைக்கழகம்.

முருகப்பெருமான் கொண்டிருக்கும் 'வேல்' நமக்கு வாழ்வுதரும் என்று நம்புகின்றனர் தமிழ் மக்கள். சைவச்சார்புடன் வாழுவோருக்கு இந்த நம்பிக்கையே இன்றும் முன்னணியிலுள்ளது. பிறப் புண்டேல் இறப்புமுண்டு என்பதனைத் தமிழ் மக்கள் நன்கறிவர். எனினும் நடப்பவற்றை இயற்கையை. இயல்பை, எவருமே தடுத்து நிறுத்தி விட முடியாது என்னும் உண்மை விளக்கமும் தமிழரது உணர் விலே உறைந்துள்ளது. இவ்வகையில் எத்துன்பம், துயர், இடர், மிடி, இடி, வரினும் அசையாத பற்றுறு தியுடன் வாழ்வுதரும் வேலை வணங்குபவர்கள் சைவத்தமிழர்கள். முருகனை வாழ்த்திப்பாடும் மரபில் மிகப்பழைமையான இலக்கியமரபுச் செல் வங்கள் தமிழ்மொழியிலுள்ளன. முருகப் பெருமான் வாழ்த்துப்பொருள் மட்டுமல்ல, வாழ்வுப் பொருள் என்ற நினைவு இரத்தத்தில் ஓடி இருதயத்தில் அடிக்கவேண்டும். உண்மையான தத்துவத்தின் தொழிற்பாடே இனி வருங்காலங்களிலே தான் நிகழவிருக்கின்றது. முக்காலத்தும் உண்மைப் பொருளான முருகப் பெருமானது அளவிடற்கரிய கருணையும் திருவருளும் மனிதரிதயத்திலே வேலின் திடநம்பிக்கையாகவே உணர்வாகிக் காக்கின்றது. உலகியலின் பயங்கரம் அருளிய லிலே தெம்பும், திராணியும், தெளிவும், தெய்வீக நலனும் சேர்த்து நிற்கிறது. **அத்துடன் வழிபாட்டு** மரபில் பேரூக்கமும் உரமுஞ் சேர்த்து இயக்கு கின்றது. இது இன்று மேற்கிளம்பியுள்ள புதிய வைராக்கியமுறைமை எல்லா அழிவும் நிகம்வது என்னும் உலகியல் சார் (**ழனைப்பினூடே புதிய** நம்பிக்கை நமக்கு உண்டாகிறது அல்லவா? அதுதான் "நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லை" எனும் தெளிவு. இத் தெளிவைத் தருவது 'சமயவாழ்வு' மட்டுந்தான் என்பதே தெளிவின் தெளிவு. இதுதான் முருகப்பெருமானின் வேல் நமக்கு உணர்த்தும் பெருஞானம், பேருண்மை. நெஞ்சத்திலே குழ கொண்டுள்ள வேதனைகளையெல்லாம் சமர்ப்பித்

AND AND ADDRESS OF ADDRESS OF ADDRESS OF

93

துத் தீர்ப்புத் தேடி ஆறுமிடம் ஆறுமுகனது வேலுள்ள ஆலயங்களே. அம்மட்டோ! கருத்து நிலையில் நமது மனக்கண்முன்னே ஓடிவரும் வடிவேலின் பெருநம்பிக்கையும் தான்.

நமது விருப்பு, வெறுப்பு, பற்று என்ப வற்றின் பயனாகவே 'பயம்' என்பதும் ஏற்படுகிறது. பயத்தின் காரணத்தினாலே பக்தியும் உண்டாகி எம்மைக் காக்கின்றது. நமது துன்பங்களைப் போக்கி இன்ப வாழ்வளித்து வாழ்விப்பது திருவருட் கருணை. இத்தகு தீரமிக்க நம்பிக்கையே வேலால் வருவதுதான். நமதிருப்பிடத்திலே மட்டுமன்றி எங்கெங்கு சென்றாலும் நம்ோடு கூடவிருந்து தெம்பும், திடசித்தமுந் தருவது வேல் ஒன்றுதான். "வேலெடுத்த அருளாளன் திருவருளே துணை" என்று வாழ்வதுவே தமிழர்தம் முழு நம்பிக்கை யாய் வந்துவிட்டது. நன்மையும் தீமையும் உன் னைப் பொறுத்தவிஷயம் முருகா, என்று கூறும் குரலோசை நம்மொவ்வொருவரதும் காதுகளிலே ரீங்காரிக்கிறதல்லவா! உண்மை! அன்பர்களே உண்மை! 'வேலின் கருணை உண்டு' ഞ്ന திடமான கொள்கையே ''எதனையும் தாங்கும் போற்றல்" என்ற வைராக்கியத்தைத் தரும் என்பது நன்குணரற்பாலது. முருகன் வேல் முழுமையும் காக்கும் என்பது அநுபூதியாளரின் மெய்யுணர்ச்சி. தமிழர்கள் மரநிழலிலும், காவிலும், குகையிலும் நெடுவேலை நட்டு அகையே வணங்கினர். வேலை வேலன் என்றே கூறிமகிழ்ந் தனர். காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே முருகப்பெரு மானுக்குத் திருக்கோயில் இருந்தது. வேலை நட்டு அதனையே ஏத்திப் போற்றிப் பூசை செய்து வந்தார்கள். அதை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதி காரத்தில் 'வேற்கோட்டம்' என்று பாடுகிறார்.

"சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே" "மணி விசும்பீற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே" "குருகு பெயர்க்குன்றம் கொன்ற நெடுவேலே" என்று சிலப்பதிகாரம் பாடுகிறது.

வேல் சோதியுள் சோதியாக விளங்குவது. ஞானசக்தியின் வடிவம் முருகனே ஞான பண்டிக சாமி. அவன் திருவுருவமே ஞான வடிவம். "நீயான ஞானவிநோதந்தனை என்று நீ அருள்வாய்" என்று அருணகிரிநாதர் அலங்காரத்திலே அங்கலாய்த்துப் பாடுவார். முருகன் இன்றி வேல் இல்லை. வேல் இன்றி முருகன் இல்லை. அது அவனது சக்தி. மல இருளைக் கெடுத்து ஞான ஒளியைக் கொடுத்து அருள் சுரப்பது வேல். வேல் இன்றி வேறுதுணை நமக்கு இல்லை. "யாமிருக்கப் பய மேன்?" என்பது முருகப் பெருமானது வினாவாகும். தத்துவம் பல்வேறு கோணங்களிலே 'வேல்' **பற்றியுரைத்தாலும்** முருகன் கையில் எப்போதும் இணங்கி நமக்கு உறுதியளிப்பது வேல். வீரவாகு தேவர் வேலின் பெருமையை மேல்வருமாறு உரைக்கின்றார்.

"அந்தமில் ஒளியின் சீரால் அறுமுகம் படைத்த பண்பால் எந்தைகண் நின்றும் வந்த இயற்கையால் சக்தி யாம்பேர் தந்திரம் பனுவல் பெற்ற தன்மையால் தனவேற் பெம்மான் கந்தனே என்ன நின்னைக் கண்டுளக்கவலை நீத்தேம்"

பேரொளிப் பிழம்பாக விளங்கும் தன்மை யால் பகையிருளைப் போக்கும் முகம் ஆறு உடை மையால், எந்தை கண்ணின்றும் வந்த இயற்கை யால் ஏற்றம் மிகு ஞானமே என ஏத்திப் போற்றுத லால், வேல் கந்தனே என்ன நம்மைக் காக்கும்.

'வேலின் பிரபாவம்' இன்றும் நந்தமிம் மக்களை அதனிடத்துப் பெரும் பற்று வைக்க உன்னுகிறது. முருகன் கைவேல் கிரௌஞ்ச மலையைப் பொடிப்பொடி ஆக்கியது, மாயையின் **மகனாகிய சூரனுடனும் ஏனைய** அசுரர்களுடனும் பெரும்போர் செய்து வெற்றிவாகை சூடியது, **அசுரேந்திரனாம் சூரன்** அமராகளுக்குச் செய்த இடர்களை எல்லாம் களைந்து தேவர்களுக்கு வாழ்வு அளித்தது, நக்கீரர் முதலான ஆயிரம் அடியார்களைக் குகையில் அடைத்து வைத்த கற்கிமுகி' என்ற பூதத்தை நக்கீரர் திருமுரு **காற்றுப்படையை**ய்ப் பாடியபோது கொன்று குகையை இடித்து நக்கீரருக்கும் அவர் தம்மொடு சோந்தார்க்கும் சிறைவாழ்வு நீக்கிப் பெருவாழ்வு கொடுத்தது. இவ்வாறு முருகனுடைய வேல் அன்றும் இன்றும் பக்தாகளுக்குப் பாதுகாப்பாகவே நின்று நிலவுகிறது. உடலுக்கும், உயிருக்கும் கவசம் 'கந்தசஷ்டி கவசம்' மட்டுமல்ல வேல் ஆயுத(மந்தான் என்பது உணரத்தக்கது. ''பயந்த

தனி வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே" என்பார் அருணகிரிநாதர். "தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு வலத்துமிரு புறத்து மருகடுத்து இரவு, பகல் துணையதாகும்" என்று அருணகிரியார் வேலை ஏத்திப்போற்றுவார். சிவத் தமிழ்ச்செல்வி, கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் மேல்வருமாறு எழுதுகிறார் :

"எத்தனையோ பக்தர்கள் வேலை மாத்திரம் வைத்துப் ப'சிக்கின்றனர் அவன் கையிலுள்ள வேல் ஆராயும் நீதிவேலாகும். உயிர்களின் வினைகளை அப்புறப்படுத்தி உண்மையான பக்தியை அறிவதற்குக் கருவியாக அமைந்தது வேல்"

(1998:68)

வீரவேல், தாரைவேல், விண்ணேர் சிறை மீட்ட தீரவேல், செவ்வேல், திருக்கைவேல், வாரிகுளித்த வேல், கொற்றவேல், சூர்மார்பும் குன்றும் துளைத்தவேல் முருகப்பெருமான் கையில் உண்டு. அதனாலே தான் முருகப் பெருமானை இன்று ஒவ்வொரு சைவத்தமிழனும் நம்புகிறாள். உலகில் அதிகமான மக்கள் கிறிஸ்தவர்கள். சைவர்களை, தமிழர்களை அவலக் கடலிலே தள்ளிவிடினும், நலிவுகள் பலவற்றை இயற்கையும், இரக்கமிலிகளுஞ் செய்தாலும், இடரே எழுகடல் மணலை அளவிடின் அதிகமாயுள்ள போதிலும், என் துன்பம் என்னும் குன்றையும் அந்த வீரவேல் கொண்டு எறிந்து பொடிபடுத்துவதே உன் தீரம், வீரம்.

"விடுத்த மாத்திரத்தில் பழைமையான ிண்டங்களில் ஐம்பெரும் ப'தங்களையும் ிழிக்கவல்லதும், எல்லா உயர்களையும் ஒருசேர முடிக்கவல்லதும் யார்மேல் விடுப்பினும் அவர்களுடைய வரங்ளையும் உயீரையும் ஒருங்கேயுண்பதும் எல்லா ஆயுதங்களுக்கும் நாயகமாக விளங்குவதும் ஆகிய ஒப்பற்ற ஒளியடைய வேலாயுதத்தைப் படைத்துக் குமரப் பெருமானின் திருக்கரத்திற் சீவபெருமான் கொடுத்தருளீனார். நாயகம் என்பதால் தலைமையும் 'தனி' என்பதால் ஒப்பற்ற தென்பதும் 'சுடர்' என்பதால் ஒளியுடைய தென்பதும் 'வேல்' என்பதால் வெற்றிக்குரிய தென்பதும் பலப்படுகிறது" என்று குறிப்பிடுகிறார் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி கங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. (1998:72)

ஆயிரம் பேருடைய துன்பத்தையும் ஒரே நேரத்திற் போக்கிய பெருமை முருகனுடைய வேலுக்கு உண்டு.

"பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்குமொரு கவிப்புலவன் இசைக்குருகி வரைக் குகையை இடித்துவழிகாணும்... செருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன் மலைவிருத்தன் எனதுளத்திலுறை கருத்தன் மயில் நடத்து குகன் வேலே"

இப்பாடல் வேலின் மகிமையைச் சிறப்பா கக் காட்டுகிறது. அநுபூதியிலும்,

"**வீனையோட வீடுங்கதா் வேல் மறவேன்**" எனப் போற்றுகிறாா். வினைகளைத் தவிடு பொடி யாக்கும் சக்தி வேலுக்கு உண்டு.

உண்மையான துணை எதுவென்பதை யறியாது போலித் துணையை நம்பி ஏமாந்து போகின்றவர் பலர். உண்மை உணர்வுமிக்க ஞானிகள், "தந்தை தாய் சுற்றம் தமர்தாரம் இவை யெல்லாம் சந்தையிற் கூட்டம்'' என்று பாடி வைத்தனர். ஆனால் முடிவான ஒப்பற்ற துணை முருகப் பெருமானுடைய வடிவேலும் திருக்கை வேலுமாகும் என்பதை அலங்காரப் பாடலிற் காணலாம்.

''சூலம் பிடித்தெமபாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும் காலன் தனக்கொரு காலுமஞ்சேன்கடல் மீதெழுந்த ஆலங்குடித்த பெருமான் குமாரனறு முகவன் வேலுந் திருக்கையுமுண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே"

இயமதுன்பத்தையே துச்சமாக மதிக்கும் பெருமையை உண்டாக்குவது "பக்தி" ஆகும். 'அஞ்சேன்' என்று வீரமொழி பேசுகிறாரென்றால் அதற்குத் துணையாக நின்று பேசவைப்பது முருகன் திருக்கை வேலாகும்.

பகைவரை அழிப்பது ஏனைய படைக் கலங்களாக அமைய, இவ்வேலாயுதமோ பகை வரை வாழவிட்டுப் பகையை அழிப்பதாகும். எனவே நாமெல்லோரும் முருகனுடைய திருக்கை வேலினைப் போற்றி ஞானத்தில் திளைப்போமாக.

பண் : கொல்லி

ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குரிய தேவாரம்

அருளியவர் : திருஞானசம்பந்தர்

95

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணின் நல்ல கதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலை கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப் பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரம் கூறும் தத்துவக் கருத்துக்கள்

சைவத் திருமுறை வகுப்பிலே பத்தாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு திருமந்தி ரத்திற்கு உரியதாகும். தமிழ் ஆகமம் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் இத்திருமந்திரம் ஆனது 3000 பாடல்களை அகத்தே கொண்டிருப்பதனால் தமிழ் மூவாயிரம் அல்லது மூவாயிரத்தமிழ் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இத்திருமந்திரம் ஆனது சாதாரணமான ஒருவரின் ஆக்கமாக இல்லாது இறைவன் மேல் அளவுகடந்த பக்தி வைத்திருந்து அதன் பொருட்டு இறைவன் வழங்கிய சித்தினால் சித்தராக விளங்கிய திருமூலரின் ஆக்கமாகும்.

திருமந்திரத்தில் வரும் 9 தந்திரங்களும் சைவசமயத்தின் சிறப்பை உணர்த்தி நிற்கும் பாங்குடையன என்பதனால் இது ஒரு சமப நாலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. அதேவேளை இந்து தத்துவத்தின் முடிந்த முடிவாகக் கொள்ளப்படும் சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் மூலநூலாகவும் இது விளங்குகின்றது. ஏனெனில் சைவ சித்தாந்தம் என்ற சொற்பதத்தை முதன்முதலில் குறிப்பிட்ட பெருமை இந்த நூலுக்கே உரியது. மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்குத் தேவையான வாழ்வியல் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு ள்ளது. இதனால் திருமந்திரத்தை ஒரு வாழ்வியல் நெறி எனவும் சிறப்பிப்பர்.

தத்துவம் என்பது ஆராய்ச்சியும் ஆராய்ச்சி பூர்வமான முடிவுக் கருத்துக்களும் ஆகும். ஆராய்ந்து கூறப்படும் இம் முடிவுக்கருத் துக்களை மெய்யியல் என அழைப்பர். சமய மெய்யியலானது கடவுள், ஆன்மா, உலகு என் கின்ற முப்பொருள் தொடர்பான ஆராய்ச்சிக்கே முக்கியத்துவமான இடத்தினைக் கொடுத்து இருந்ததைக் காணலாம். இவ் ஆராய்ச்சியை வடமொழியிலே வழங்கிய மூல இலக்கியமாக உபநிடதம் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ் உபநிடதம் தற்பொழுது வேதத்தின் அந்தப் பகுதியிலே

– துரைராஜசிங்கம் இராஜன்

இணைக்கப்பட்டு வேதாந்தம் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்று உள்ளது. இவ் உபநிடதத்தை விளக்கி உரைக்கும் நோக்கிலே பிற்காலத்தில் பல தத்துவ சிந்தனையாளர்கள் முயன்றனர். இவர் கள் வழங்கிய தத்துவ சிந்தனை கள் அனைத் திலும் தெளிவானதாக அமைந்தது சித்தாந்த தத்துவமே ஆகும். "வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்த தத்துவம் தெளிவான சித்தனைக் கருத்துக்களைத் தந்த தத்துவம் ஆகும். மேற் குறிப்பிட்ட இந்த சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் தமிழ் மூல நால் என்று சிறப்பிக்கப்படுவது திருமந்திரமே ஆகும்.

பிற்காலத்தில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக் களை துலக்குவதற்கு சிவஞானபோதம் முதலான 14 சாஸ்திர நூல்கள் எழுச்சி கண்டன. ஆயினும் அந்நூல்களிற்கெல்லாம் நூலகமாக விளங்கிய சிறப்பும் திருமந்திரத்திற்கே உரியது. இத் திருமந் திரம் ஆனது சைவசித்தாந்தம் என்ற சொற்பதத்தை முதன் முதலிலே பயன்படுத்தியது என்கின்ற பெருமையும் இந்நூலிற்கே உரித்துடையது ஆகும். இத்தன்மையான சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு விளங்கும் திருமந்திரம் விளங்க வைக்கும் சைவ சித்தாந்த தத்துவக் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சைவசித்தாந்தமானது இறைவன், உலகம், உயிர் என்கின்ற முப்பொருள்களையும் உண்மை உடையது என ஆராய்ந்து முடிவு கூறியுள்ள தத்துவவாதம் ஆகும். இதனால் முப்பொருள் உண்மை கூற எழுந்த தத்துவமாக சைவ சித்தாந்த தத்துவம் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இம் முப்பொருள் உண்மைக் கருத்தை திருமூலா மிகச்சிறப்பாக தெளிவுபடுத்தி உள்ளார்.

"பதி, பசு, பாசம் எனப் பகர் மூன்றில் பதியினைப் போல் பசு, பாசம் அனாதி" எனவும்

"அறிவு, அறிவு என்கின்ற அறிவும் அனாதி அறிவிற்கறிவாம் பதியும் அனாதி அறிவினைக் கட்டிய பாசம் அனாதி"

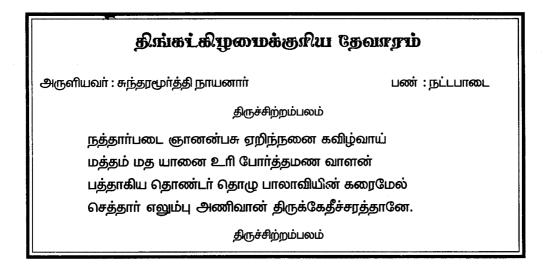
என முப்பொருள்களும் உண்மை உடையவை என்ற கருத்தோடு அவற்றின் இயல்புகளையும் கூற முற்பட்டுள்ளார்.

அறிவு என்ற பெயரால் உயிரை அழைத்து அதனை அனாதியானது எனக்கூறும் திருமூலர் அறிவை ஆன்மாவிற்கு வழங்குவதாக குறிப்பிடும் இறைவனையும் அனாதியானவனாகக் குறிப்பிட்டு ஆன்மாவின் அறிவைக் கட்டி நிற்பதாகிய இந்த உலகப்பந்தத்தையும் அனாதிப் பொருளாக குறிப் பிட்டிருக்கக் காண்கின்றோம். ஆகவே முழுமை யான அறிவுடையவன் இறைவன் பாசம் கட்டப்பட்ட நிலையில் அறிவு குன்றியது ஆன்மா. ஆன்மா விற்கு மெய்யறிவைத் தருபவன் இறைவன் என்ற உண்மையையும் இப்பாடல் அடியால் இலகுவாக திருமூலர் விளங்கவைத்துள்ளார்.

பாசத்தால் கட்டுண்ட ஆன்மாக்கள் பிறப்பு, இறப்பு என்கின்ற பெரும் துயரை அடைந்து துன்பமுற்று இருக்கும் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி ஆன்மாக்கள் விடுதலை பெறுவதற்கான மார்க்கங் களையும், விடுதலை பெற்றதன் பின்னர் ஆன்மாக் கள் அடையும் முத்தி இன்பத்தைப் பற்றியும், சைவசித்தாந்தத்தின் கன்மக்கோட்பாடு, பக்திக் கோட்பாடு, முத்திக்கோட்பாடு பற்றியும் திருமூலர் தனது திருமந்திரத்திலே தெளிவுபடுத்தி இருக்கக் காண்கின்றோம். திருமந்திரம் ஆனது சமய தத்துவக் கருத்துக்களைத் தருவதோடு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சிந்தனைக் கருத்துக்களையும் முன் வைத்திருக்கும் ஒரு வாழ்வியல் நெறி ஆகும். இவ் உலகவாழ்க்கையின் நிலையாமையை திருமந்திரம் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இளமை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, வாழ்க்கை நிலையாமை என்பனவற்றை இவ்வுலக வாழ்க்கை நிலையாமை என்பனவற்றை இவ்வுலக வாழ்க்கையாளர்களுக்கு எடுத்துக்கூறியுள்ள திரு மந்திரம் வாழவேண்டிய வாழ்க்கை ஒழுங்குகளை எடுத்துக்கூறி இருப்பதைக் காண்கின்றோம்

திருமந்திரத்தில் ஆங்காங்கே மனிதநேயக் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பாக இருக்க வேண்டும் என்னும் ஜீவகாருண்யத்தை திருமந்திரம் சிறப்பா கத் துலக்குகின்றது. உண்ணுகின்ற பொழுது ஒரு பிடியேனும் மற்றவனுக்குக் கொடுத்து உண்ண வேண்டும் என்பதனை பின்வருமாறு கூறி யுள்ளது. "உண்ணும் போது யாவர்க்குமாம் ஒரு கைப்பிடி"

வாய்மையின் சிறப்பு, கல்வியின் பெருமை, மானத்தின் சிறப்பு, வாழ வேண்டிய வாழ்க்கையின் சிறப்பு என்பனவற்றைத் திருமந்திரம் தெளிவு படுத்தி உள்ளது. எனவே வாழ்வியலுக்கு வழிகாட் டும் சமயநெறி, ஆழ்ந்த சிந்தனையைப் புலப்படுத் தும் நெறி, உலக வாழ்வியலை செம்மைப்படுத்தும் வாழ்க்கை நெறி என்பனவற்றை ஒன்று சேர்த்துத் தந்திருக்கும் பெருநாலாக திருமந்திரம் விளங்குகின்றது.

நேர்த்தியும் யாத்திரையும்

- நல்லூர் க. கனகராசா

யாத்திரை ஆதிகாலம் தொட்டே இருந்து வருகிறது.

கால்நடையாகவே யாத்திரை ஆதியில் இருந்துள்ளது. பின்பு மிருகங்களின் உதவியுடன் வண்டிகளில் யாத்திரைகளை மேற்கொண்டனர். மனிதன் பாயும் மீன்களைப் பார்த்து படகுகளைச் செய்தான். பறவைகளைப் பார்த்து விமானங்கள், ராக்கட்டுக்கள் செய்தான். சந்திரனை நேரில் சென்று தரிசித்து விட்டான். "கண்டானைக் கண்டதே பெரும் பேறு" என்பர். நாம் நேரில் கதிர்காமம் செல்வதற்கு அழைப்பு வரவேண்டும் என்பர். அழைப்பு வராத கதிர்காம யாத்திரை இடையில் தடைப்படும் என்பர் எம் மூதாதையினர்.

உலக அதிசயங்கள் பல்வேறு நாடுகளி லும் பரந்து அமைந்துள்ளன. அதனை யாக்கினா சென்றே அனுபவிக்க (ழடியும். (தரிசிக்க) பல யாத்திரிகர்கள் தாம் கண்ட உலகினை அனை வரும் காண விரும்பி சில குறிப்புக்களை எழுதி விட்டுச் சென்றுள்ளனர். திருமூலர் அவர்கள் கண்ட எம் "சிவபூமியில்" நாம் வாழும் பாக்கியம் கிடைத் துள்ளது. யாத்திரைக்குரியதாக ஈழநாட்டிலும் அதன் அயல் நாடான பாரத பூமியிலும் பல தலங் கள் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளன. யாத்திரை என்னும் போது பாத யாத்திரை, தலயாத்திரை, தீர்த்த யத்திரை, காசி யாத்திரை, சமய யாத்திரை என பட்டியலிடலாம். காரைக்கால் அம்மையார் தலையால் நடந்து யாத்திரை சென்றார். நம்மவர் இலங்கையிலுள்ள தலங்களுக்கும், அயல் நாடான பாரதத் திற்கும், முஸ்லீம்கள் அரேபியாவிற்கும், கிறிஸ்தவர்கள் றோமிற்கும், சமய யாத்திரை செல்கின்றனர். ஒருவர் யாத்திரை சென்று (கதிர் காமம் காசி, ஹஜ்) திரும்பி வரும்போது சாமியா ராக, அல்ஹாஜியாக திரும்பி வருகிறார். அப்போது தாம் நேரில் சென்று வழிபட முடியாதவர்களுக்கும் (ஏனையோர்) "கண்டானைக் கண்டேன்" என்பதற்கு அமைய யாத்திரை சென்று திரும்பியவர்களை

நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிடுவது இல்லை. நாம் இன்று கணனி யுகத்தில் வாழ்கின்றோம். அர்த்தமுள்ள எமது இந்து சமயம் அவரவர் கடமை களை வகுத்துள்ளது. இந்து சமயம் எமக்கு இயற் கையின் கொடையாகக் கிடைத்துள்ளது. "அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது" என்கிறார் ஒளவையார். ஆதியில் மனிதன் இயற்கையையே வழிபட்டான். கண்கண்ட தெய்வங்களாக சூரியனையும் சந்திர னையும், வருணனையும், அக்கினியையும், விருட்ச சங்களையும் மனிதன் வழிபட்டு வந்தான். உழவுத் தொழில் சிறக்கச் சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைத் தான். பூமியிலே மாரியெல்லாம் வருண பகவானே என எண்ணியவன் வருண பகவானை வழிபட்டு வெற்றி கண்டான். ''வேண்டியவர்க்கு வேண்டுதல் ஈவான் கண்டாய்" என்பதற்கு அமைவாக வேண்டி யவர்க்கு ஈயும் கடவுளின் தன்மையால் மனிதனின் காவம் குறையலாயிற்று. கி.மு. 2750ம் ஆண்டு களில் சுமேரியா நிப்பூ என்னும் இடத்தில் சூரிய தேவனுக்கு கோபுரத்தோடு கூடிய கோயிலைக் கட்டியுள்ளனர். சூரிய வணக்கப்படி சிவனே ஒளி யாக மாறியுள்ளான்.

இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த ஆதியும் அந்த மும் இல்லா எமது சமயம் எமது கடவுள் உலக மயமாதலில் நினைத்த மாத்திரத்தில் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று (யாத்திரை) நேர்த்திகளை முடித்துக் கொள்ள தற்போதைய சமாதானமும், விஞ்ஞானமும் வழிவகுத்துள்ளது. மனித உரிமை யானது நிலைநாட்டப்பட இங்கு இந்து சமயம் வழிவகுத்துள்ளது.

போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லா எம் பெரு மானை மனதில் தியானிக்கும் போது நினைத்த மாத்திரத்தில் உலகின் எந்தப் பகுதிக்கும் செல்லும் சக்தி மனிதனுக்கு இருக்கவே செய் கிறது. இப்படியான தலங்களுக்கு நேரில் சென்று வழிபாடு செய்ய நேர்த்திகளை, நிறைவேற்ற

தரிசிக்கின்றார்கள். அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் தீர்த்தம், பிரசாதம், லட்டு என்பன தெய்வத்தன்மை உடையதாக எம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

யாம்ப்பாணக்கவர்கள் இயர்கைச் சூம லிற்கு அமைவதாகத் தமது பாதயாத்திரைகளை மேற்கொள்வது வழக்கம். கதிர்காமம் திருவிமா ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாக சந்நிதியில் இருந்து புறப்பட்டு நல்லூர், வற்றாப்பளை, ஒட்டிசுட்டான், தான்தோன்றீஸ்வரம், திருகோணமலை, மட்டக் களப்பு மாமாங்கப்பிள்ளையார் கோவில் சென்று கதிர்காமம், செல்லக் கதிர்காமம் தரிசித்து பின் கொழும்பு சென்று ஆடிவேல் தரிசித்து பின் சிலாப முனீஸ்வரம், பின் திருக்கேதீஸ்வரம் தரிசித்து கீரிமலையில் நகுலேஸ்வரத்தில் ஆடி அமாவா சைத் தீர்த்தம் தரிசிப்பது வழமையாகும். யாத்திரி கர்கள் கதிர்காமம் சென்று செல்வச் சந்நிதிக்கு வருவதும் வழக்கமாகும். ஆடி அமாவாசைத் தீரத்தமானது தமது தந்தையின் பிதிர்க்கடன்களை செய்யும் நாளாகும். நகுலேஸ்வரம் எனும் போது கீரிமுகம் உடைய முனிவரின் கீரிமுகம் நீங்கிய பெருமையடையது. கீரிமுகம் நீங்கிய காரணக்கால் நகுலேஸ்வரம் கீரிமலை என அழைக்கப்படு கின்றது. இதை அறிந்த பாரத மன்னன் உக்கிர சோழன் மகள் மாருதப்பாவல்லி, கலைக்கோட்டு முனிவரின் சாபத்தால் பெற்ற குதிரை முகம் கீரிம லையில் நீராடிய போது நீங்கியதால் அயற்கிராம மாகிய கோவிற்கடவை, மாவட்டபுரம் எனப் பெயரி டப்பட்டது. நேர்த்திப்படி இந்தியாவில் இருந்தே முருகன் விக்கிரகம் கொண்டு வரப்பட்டது. முருகனைக் "காங்கேயன்" எனவும் அழைப்பர். அதன்படி முருகனாகிய "காங்கேயன்" வந்து இரங்கிய இடம் (துறைமுகம்) காங்கேயன்துறை முகமாக தற்போது விளங்குகின்றது.

பொருள் படைத்தவர்கள் தமது நேர்த்தி களை "தம்மைக் கண்டே தானம்" என்றபடி தானம் செய்து வருகின்றனர். கண்ணப்பர் தனது இரு கண்களில் ஒன்றினை சிவனுக்குத் தானம் செய்தமை வரலாற்று உண்மையாகும். இப்போது

99

விஞ்ஞானயுகத்தில் கண்தானம், இரத்ததானம், சிறுநீரகதானம், அவயவங்கள் தானம் எனப் பலவும் நடைபெறுவது நாம் அறிந்தவையே. அவையும் ஒருவகை நேர்த்தியே எனலாம்.

உயிர்ப்பலியைத் தானமாகக் கொடுத்த வர்கள், அசுவமேத யாகம் என குதிரையைப் பலி கொடுத்தனர். நரபலி எனும் போது ஆடு, கோழி என்பன தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. மனிதபலி கொடுக்கும் நிகழ்வு மிகவும் கொடுமை யானது. எனினும் அது இதுவரை தடைசெய்ய முடியாது இடையிடையே நடந்தே வருகிறது.

உடலால் எனும்போது அப்பர் அடிகள் உழவாரப் பணி செய்தமை யாவரும் அறிந்ததே. தனது உடலை வருத்தி அங்கப்பிரதிஷ்டை செய்வது தொடக்கம் தூக்குக்காவடி எடுப்பது வரை உடல் நேர்த்திகளாகும். சிவ சிந்தனையுடன் விரதம் அனுஷ்டிப்பது இப்படியான நேர்த்தியே யாகும். ஆயிரம் யாகங்களைச் செய்வதை விட ஒரு உயிரைக் கொன்று அதன் ஊனை உண்ணா மல் விடுவது நன்றே என வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். விரதம் நமது உள்ளத்தை தூய்மைப்படுத்துகிறது. சைவ சமயத்தவர்கள் மாமிச உணவைத் தவிர்ப் பது அவசியமானதாகும்.

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் சிவத்தலங் களுக்குச் சென்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருளி யுள்ளனர். தலயாத்திரை கி.மு. பல ஆண்டுகளா கவே செய்து வந்துள்ளனர். திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுவது மிக தொன்மையானது. இதற்கு பன்னிரு திருமுறைகள், தக்கசான்று பகர்வதாம்.

நாகதீபம், மடுயாத்திரை, கைச்சதீவு யாத்திரை, ஐயப்பசாமி யாத்திரை, வேல் பவனி, திருக்கேதீஸ்வர யாத்திரை, முனீஸ்வரம், வற்றாப் பளை, மாமாங்கம், பிரசித்தி பெற்றவற்றில் சில. "நெடும் பயணம் செய்தவன் பலவற்றை அறிகி றான்" என்பதற்கமைய யாத்திரை மனிதனை பூரண மடையச் செய்கிறது. நேர்த்தியானது இறைநம்பிக் கையின் நாடியாகிறது.

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்கு) அல்லால் பிறஆழி நீந்தல் அரிது.

ூறுபடை வீடு கொண்ட முருகப்பெருமான்

– சமூகஜோதி கா.கணேசதாசன் ஒய்வு வெற்ற அதிார்

தமிழ் என்றால் அழகு. அழகு என்றால் முருகன். முருகன் அழகன் குமரன்.

தமிழ்க் கடவுள் முருகன், தமிழ்த் தாயெ ன்றும், தமிழ்க் கடவுள் என்றும் போற்றப்படுவது. தமிழ்மொழி ஒன்றினுக்கே உரிய பெருஞ்சிறப்பு

தண்டையும் காலும் கண்டேன் சண்முகச் சாந்துங் கண்டேன் கொண்டையும் கொப்புங் கண்டேன் குமரேசா உன்னை தெரு கண்ணால் குளிரக் கண்டேன் பங்கயம் பணியக் கண்டேன் பன்னிரு தோறுளுங் கண்டேன் செங்கையில் வேலுங் கண்டேன் அடியார்க்கு வந்த தீவினை அகலக் கண்டேன்.

இவ்வழகிய பாடலால் செந்தமிழ் தெய்வம் கந்தனின் திவ்விய அலங்காரரூப வடிவைக் கண்டாலேயே தீவினை அகன்றுவிடும் என்ற தத்துவம் புலனாகிறது.

சுந்தர அலங்கார சிங்கார வேலனை வணங்குவதற்கு தமிழகத்தில் பல கோயில்கள் இருந்தாலும் அவற்றுள் முருகனுடைய ஆறுபடை வீடுகள் மிகப் பிரபலமானவை. சூரபத்மன் எனும் அரக்கனுடன் போர்புரிகையில், அந்த ஆறு இடங்களிலும் அவர் முகாமிட்டுத் தங்கியிருந்த தாகவும் கூறப்படுகிறது. அந்த ஆறு இடங்களும் முறையே திருப்பரங்குன்றம். திருச்செந்தார், பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர்சோலை ஆகிய வையாகும்.

திருப்பறங்குன்றம்

மதுரையிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவி லுள்ள திருப்பரங்குன்றம் முதலாவது படைவீடு. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கப் பட்ட பழம்பெரும் கோயில். சூரபத்மனை வதம் செய்த பிறகு, முருகன் இங்குதான் இந்திரன் மகளான தேவயானி அல்லது தேவசேனாவை மணம் புரிந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. மலையைக் குடைந்து கட்டப்பட்டுள்ள இக்கோயிழல் முருகன் தன் மனைவி தேவயானியுடன் உறைகின்றார்.

திருச்செந்தூர்

தென்தமிழகத்தில் திருநெல்வேலி மாவட் டத் திலுள்ள திருச்செந்தூர் முருகனுடைய ஆறுபடை வீடுகளில் இரண்டாவதாகும். மற்றப்படை வீடுகள் அனைத்தும் குன்றின் மீதிருக்க இது மட்டும் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இங்குதான் கடலின் நடுவில் வீரமகேந்திரம் என்ற இடத்தில் கோட்டை கட்டிக்கொண்டு சூரபத்மன் உறைந்த தாகவும் அவனுடைய கோட்டைக்குள் சென்று முருகன் அவனை வதம் செய்ததாகவும் புராணம் கூறுகிறது. 137 அடி உயரங்கொண்ட கோபுரத்து டன் கூடிய இக் கோயிலில் முருகன் செந்தில் ஆண்டவர் என்ற நாமத்துடன் உறைகிறார்.

പ്നഖ്യ

மூன்றாவது ஆறுபடை வீடான பழனி மதுரையருகே பழனி மலையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு முருகன் வெறும் கோவணம் மட்டும் உடுத்தி சிறுவனாக கையில் கம்புடன் ஆண்டிக் கோலத்தில் தண்டாயுதபாணியாகத் திகழ்கிறார். சிவபெரு மானின் 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவரான சேரமான் பெருமாள் இங்கு முருகனுக்கு ஆலயம் எழுப்பிய தாகக் கூறப்படுகிறது. மாம்பழத்திற்காக தன் பெற்றோருடன் ஏற்பட்ட வாக்குவாதத்தால் கோப மடைந்து அனைத்தையும் துறந்து ஆண்டிக் கோலத்தில் கயிலாயத்தைவிட்டு வெளியேறி பழனி மலைக்கு வந்துவிட்டதாகப் புராணம் குறுகிறது.

ക്ഷസ്ഥത്ത

அடுத்து வருவது குடந்தை அருகேயுள்ள சுவாமிமலை. தான் குருவாக மாறி தன் தந்தையை மாணவனாக்கி தந்தைக்கே பிரணவப் பொருளை எடுத்துரைத்த தலம் சுவாமிமலை. முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கே முருகன் பிரண வப் பொருளைக் கற்றுக்கொடுத்ததால் முருக னுக்கு இத்தலத்தில் சுவாமிநாதன் என்று பெயர். செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு குன்றின் உச்சியிலுள்ள முருகப்பெருமானை வழிபட 60 படிகள் எறிச்செல்ல வேண்டும்.

திருத்தணி

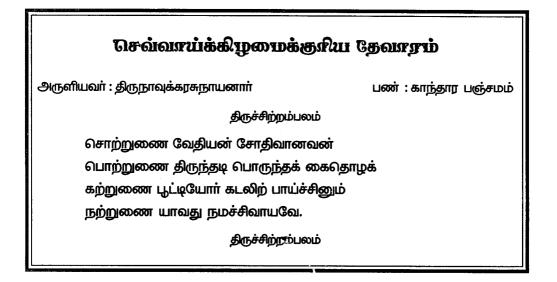
ஜந்தாவது படைவீடான திருத்தணி சென்னையிலிருந்து திருப்பதி செல்லும் பாதையில் அமைந்துள்ளது. இங்கும் குன்றின்மீதுதான் முருகன் உறைகிறார். இங்குதான் முருகன் வள்ளி யைத் திருமணம் புரிந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பழமுதிர்ச்சோலை

ஆறாவது படைவீடான பழமுதிர்ச்சோலை மதுரையிலிருந்து 20கி.மீ தொலைவில் கள்ளழகர் கோயிலருகில் குன்றின்மீது அமைந்துள்ளது. இங்கு முருகனை வள்ளி தேவயானி ஆகிய இரு சக்திக ளுடனும் காணலாம்.

உருவத்திருமேனியாக ஆறுபடை வீடுகளி லும் தரிசிக்கலாம். ஆனால் கதிர்காமப் பதியில் ஹிமயமாகத் திகழ்கிறார். கதிர்காமம் என்றால் ஹிமயமான நல்ல எண்ணங்களை நிறைவேற்றித் தருவது என்று பொருள். உளத் தூய்மையுடன் வேண்டினால் வேண்டுவதை அருளும் வள்ளல் முருகன். எம்பெருமான் ஒளிமயமாகத் திக_்வதால் இத்தலத்தில் திரைபாடப்பட்டுள்ளது. அங்குள்ள கற்பூரத்தீப ஒளியையே தரிசனம் செய்ய ீவண்டும் என்பது மரபு. ஜோதி வடிவமான இறை தரிசனத் தால் பிறவிப் பயன்களையும் நாம் உணரலாம். இலங்கையில் முருகப்பெருமான் திக்விஜயம் புறப்பட்டகாலை திருப்பாதம் பதித்து அமர்ந் தருளிய புண்ணியபதிதான் கதிர்காமமாகும்.

கலியுகவரதன் தத்துவத்தமிழ்க்குமரன் தன்னை நம்பி வணங்கும் அடியார்களின் குறைய கற்றி அருள்மழை பொழிபவன் முருகன் ஆறுமுகனே.

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் வரலாற்றுக்குறிப்பு

– மஹாராஜஸ்ரீ சு. து. சண்முகநாதக்குருக்கள் மாவை ஆகீன கர்க்கா

வேல்முருகன் புகழ்பாடும் வாழ்வு பெற்ற வல்லியின் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் தொன்மையும் சரித்திர முக்கியத்துவமும் கொண்ட **ே**, த்திரமாகும். சோழ அரசகுமாரி மாருதபுரவல்லி யின் தீராதநோயும், குதிரைமுகம் கொண்டுற்ற குன்மநோயும் முருக வழிபாட்டால் மாற்றமடைந்து குணமடைந்ததினால் இக்கோவில் எழுந்தது. அக் காலத்தில் வீரகுணபாண்டியன் இலங்கையின் வடபால் மணற்றியென நாமங்கொண்ட பிரதே சத்தை படையுடன் இறங்கி அப்போது தோற்றங் கொண்ட போரில் எதிரிகளை துரத்தியதோடு சைவத் தமிழ் குடிமக்களையும் எங்கும் மீள் குடிய மர்த்தினான். இதனை இறையனார் அகப்பொருளில்

"மன்னேரழிய மணற்றிவென்றான்"

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்பின் வலிகாமம் ஓர் தனி சிவத்தமிழ் அரசு கொண்ட நாடாகவும் திகழ்ந்தது.

சோழ இளவரசி மாருதபுரவல்லியால் உரு வகம் செய்யப்பட்ட இக்கோவில் நன்கு பரிபாலிக் கப்பட்டு வானமும் பூமியும் இருக்கும் வரை செழிப்பு டன் திகழ்ந்து, அடியார்கட்கு எந்நாளும் அருள் வழங்கக்கூடியதான அமைவுகளையும் அவர் ஏற்படுத்தியிருந்தார். தம்மோடு எடுத்து வந்த விக் னேஸ்வரர், வள்ளி தெய்வானை சமேத கந்தசுவாமி யார், மஹால~; மி, பைரவர் விக்கிரகங்களையும், நா்மதா நதியில் பெற்ற சாளாக்கிரம் விலைபயார்க

சிவலிங்கத்தையும் சேர்த்து சிதம் பரம் தீ~றதர் முதல்வரான பெரிய மனதுள்ளார், சின்ன மனதுள்ளார் சகோதரர்களிடம் கொடுத்து இவர்கள் இக்கோவிலின் அரச குடும்ப அந்கணர்களாக 'மஹாராஜஸ்'' என்ற பட்டத்தோடு பரம்பரையாக ஆலய ஆட்சி நடாத்திவரவும், கோவிலின் நல்லாட் சிக்கு வேண்டப்படும் இசையாளர்கள், வைவா மூர்த்திகள், மரம் இரும்பு வேலை செய்யும் ஆச்சார் யர்கள், பூமாலை கட்டும் பண்டாரங்கள், அமக படுத்தும் வேலைகட்கான ஊழியர்கள், என்ளெல்லா முள்ள சேவைகட்கு அதற்குரிய ஊழியர்களை குடியமர்த்தியும், இவ்வூழியங்கட்கு உதவுமுகமாக வயல் நிலங்களையும், மேட்டு நிலங்களையும் தர்ம சாதனமாக உபகரித்து, மாவிட்டபுரம் எப்போதும் ஓர் இராஜதானியாக விளங்க வேண்டுமென்ப தற்காக வேண்டிய பல வசதிகளையும் மாருதபுர வல்லி செய்வித்தார். மாவைக் காங்கேயன் விக்கிர கம் வந்தடைந்த துறைமுகம், காங்கேசன்துறை யானகு.

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளது ஆட்சி அரும்பிய வேளை உக்கிரசிங்கன் எனும் அரசன் மாருதப்புர வல்லியை மணந்து கந்தரோடையிலும், வல்லி புரத்திலும் தனது ஆட்சியைத் தொடர்ந்தான். அவ் வேளை வீரராகவன் எனும் யாழ்பாடி, அரசனது அரசாட்சித்திறன், கொடைத்திறன் என்பனவற்றை முன்னிட்டு யாழ் மூலம் அவனது வீரதீரப் பெருமை களை வாசித்துக்காட்டி மகிழ்வித்தமையால்

'மணற்றி' என்ற வலிகாமப் பிரதேசத்தை யாழ் பாடிக்கு தானமாக வழங்கினான். அன்றிலிருந்து மணற்றி யாழ்பாடியின் யாழ்ப்பாணமாயிற்று. அன்றி லிருந்து மாவிட்டபுரம் ஆலயம் மாட்சிமை மிகுந்த கோவிலாகவும் (Royal Temple) அந்தணப் பெருந்தகைகள் மஹாராஜறீயாகவும் (Royal Brahmin Family) இருந்து இன்றும் இத்தொடர் சங்கல்பம் பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து கொண்டே முன்னேறு கிறது. இதுவே மாவிட்டபுரத்தின் சரித்திர வரலா நாகும்.

எமாம் நாற்றாண்டில் முதன்முதலாக இங்கு தான் ஆறுகாலப் பூசைகள் ஆரம்பமாயின. மூன்று கிருவீகிகளோடு துவர்ரோஹண மகோற்ஸவம் இங்குதான் முதன் முதலாகத் கொடங்கியது. பஞ்சாக பவனிகூட இங்குதான் ஆரம்பமானது. ஆலய தொண்டர்கள் அவர்தம் பணியில் ஊக்கங் கொள்ள அவர்கட்கெல்லாம் வருடப்பிரப்பு, தீபாவளி காலங்களில், வேண்டிய உடை பண்டிகை ஆபாணாகிகள் வழங்கியும், ரதோர்ஸவத்தன்று இவர்கட்கெல்லாம் விசேட மாலை மரியாகைகள், பொன்னாடைகள் அணிவித்து கௌரவிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். இவை இன்றும் நடை പ്രെന്ദ്രങ്ങളു.

இந்த தொண்டர்கள் பரம்பரையாகவே எது வித சன்மானங்களும் பெறாது, இன்றும் தம் தொண்டுகளை (முன்னெடுக்கின்றனர்.

இக்கோவிலில் இடம்பெறும் ஆறுகாலப் பூசைகளில் நிவேதிக்கப்படும் பிரசாதங்கள் எவ் வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டுமென்ற நியதிக ளுமுண்டு. உஷத்காலபூசை நிவேதனங்கள், ஆலய பரிசாரகர்கள் குடும்பத்திற்குரியன. காலை சாந்தி பூசை நிவேதனங்கள் நித்ய நாதஸ்வர தவில் இசையாளர்களுக்குரியவை. உச்சிக்கால பூசையில் நிவேதித்தவை ஆலய வழிபாட்டிற்கு வருகை தருவோருக்கு பகிர்ந்தளிக் கப்படுபவை. சாயரட்சை பூசை நிவேதனங்கள் ஆலய சிவாச்சார் யார்கட்கு உரியவை, இரண்டாம் கால பூசை நிவேதனம் ஒதுவாமூர்த்திகட்கு உரியவை. அர்த்த ஜாமப் பூசையில் நிவேதனம் செய்யும் பசும்பால் பக்தர்கட்கு தீர்த்தமாக வழங்கப்படும். இவ்வாறே நிவேதன ஒழுங்குகள் வரிசைக்குள்ளாயின.

உச்சிகாலப் பூசையின் தரிசனத்திற்கு வருகை தருவோருக்கு தாகசாந்தியும் அன்னதான

(103

மும் செய்ய வேண்டுமென்ற நியதியுமுண்டு.

ஓர்முறை மந்திரி புவனேகபாகு 12ஆம் நூற்றாண்டில் தீர்த்தயாத்திரையாக கீரிமலைக்கு வந்து சுவாமிதரிசனம் பூர்த்தியாக்கி மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமியையும் தரிசிக்க - வந்தபோது, அது உச்சிகாலபூசை நேரமானது. அந்தணசிரோமணி கள் சிதம்பரதீ~pதரும் சின்ன மனத்துள்ளாரும் மந்திரிக்கும் அவரது பரிவாரங்கட்கும் பதினொரு கறிகளுடனும், ரசம், பாயாசமொடு அன்னமளித்து உபசரித்தனர். அப்புண்ணிய கைங்கர்யத்தை பதினொரு பாக்களால் புவனேகபாகு மன்னன் பாடி மகிழ்வித்தார். அவர்பாடிய பாக்களுள் இரண்டு கீழ்வருமாறு :

1."கின்னமுத விண்டுவிணோர்க் கீந்தசெய லன்னதுவாம்

மன்னவனுந் தொக்க வருதினியும் - நன்னரு (ண்)ண அன்னமளித் திந்நாளி லாதரவு தந்துநின்ற

- சீன்ன மனத்தான் செயல்"
- "சின்ன மனத்தான் செயும்விருந்திற் சாற்றுருசி அன்னதனை விண்ணோ ரறிந்திருந்தால்
 – முன்னலைவாய்

வெற்பதனைக் காவியுய்த்து வேலைகடைத் தேயுலைதல் அற்பமெனத் தள்ளுவரே யாம்."

இந்த அன்னதான மகேஸ்வரபூசை எதுவித தடங்கலேதுமின்றி இன்றும் தொடர்ந்து வளரு கிறது.

11ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சியில் கந்த புராணம் ஏடு அரங்கேறியபோது, மாவிட்டபுரத் திலும் ஓர் கந்தபுராண ஏடு அரங்கேறியது. கச்சிக் கணபதி ஐயர் ஏட்டை இங்கு கொணர்ந்து அரங் கேற்றியதாக அதே ஏட்டில் பதிவுண்டு. 1990இல் இடம்பெற்ற கலவரத்தில் இந்த ஏடும் இதனோடு இணைந்த 400க்கு மேற்பட்ட ஏடுகளும் திருடப் பட்டு விட்டன. இந்த ஏடுகள் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி திணைக்களத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட தாக வெளிவந்த செய்திகளால், அவற்றை மீட்டெடுக்க எடுத்த முயற்சிகளும் வீணாயின.

சோதிடம், வைத்தியம், சிற்பம், இலக்கண இலக்கியம், ஓவியம், மாந்திரீகம் என்ற பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த ஏடுகளும், நூல்களும் இங்கு

சேர்த்து வைக்கப்பட்டு கல்விமான்களால் அவற்றி லிருந்து பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த செய்தி களுமுண்டு. இதனால் 14, 15ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கோவில் ஓர் பல்கலைக்கழக தன்மையைக் கொண்டு சிற்பசாஸ்திர சிற்பிகள், வைத்தியர்கள், கல்விமான்கள் எனப் பல்துறை சார்ந்த பேராசான் களை உருவாக்கியது.

நாடுபிடிக்க ஈழநாட்டில் உட்புகுந்த ஒல் லாந்து டச்சு கிறிஸ்துவ பாதிரிகளும், மிலேச்சர் களும் இங்கு செழிப்போடு நிலைத்திருந்த சைவ கலாசாரங்களையும் சைவக் கோவில்களையும் தாக்கியழித்து, கணக்கிலடங்காத தங்கம், பொன், வைரம், பணம் ஆகியவற்றையும் சூறையாடி அரு மையான சைவத் தமிழர்களைக் கொன்றும், துன் புறுத்தியும், அடாவடித்தனங்கள் செய்தனர். இதனோடு கிறிஸ்துவ கலாசாரங்களையும், கிறிஸ் துவ வழிபாட்டு தலங்களையும் நிறுவினர். மாவிட்ட புரத்திலும் அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. மாவை யாலய காணிகளையும் அபகரித்து அவற்றை கிறிஸ்துவ அடிமைகட்கு பகிர்ந்தளித்தனர். போர்த்துக்கேய டச்சு ஆதிக்க வர்க்கத்தினர் பெரும்பான்மைச் சைவர்களது மனதை மாத்திரம் மாற்றி விட இயலாதிருந்தனர்.

எனவே நேர்மையான மக்களது மௌன விரத அனுஷ்டானங்கள், தியானங்கள், அஞ்சலி களால் மாவைக் கந்தனது அருட் பிரவாகத்திற்கு அவர்கள் ஆளாகினர். கோவிலை இடித்துத் தள்ளிய போது அங்கிருந்த விக்கிரகங்களை அப் போதய ஆதீன கர்த்தா, அவற்றைத் திருமஞ்சன தீர்த்தக் கிணற்றில் உள்வைத்து ஜலாதிவாசம், தான்யாதி வாசம் போன்ற நிகழ்வுகளால் கூபத்தை முடி, அக்கூபத்திலிருந்து நேர்வடக்கே, காஞ்சி மாங்கன்று ஒன்றினை நாட்டி, இந்த அடையாள முத்திரைகளை ஓர் ஏட்டில் பதித்தும் வைத்து விட்டார்.

1789 இல் பறங்கி மிலேச்ச ஆயாதிகளை இந்நாட்டிலிருந்து அடித்துத் துரத்தியபின் மலர்ந்த ஆங்கிலேய ஆட்சியில், அப்போதிருந்த ஆதீன கர்த்தா மஹாராஜஸ்ரீ சபாபதி தீக்ஷதர் இவ்வேட்டின் துணை கொண்டு கூபத்தைக் கண்டுபிடித்து, அதனுளிருந்த விக்கிரகங்களை வெளிக் கொணா ந்து மீண்டும் ஆலயத்தை நிறுவி, பிரதிஷ்டைகள் செய்து கும்பாபிஷேகமாற்றி பழையபடி பூசை உற்சவாதிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். அன்றி லிருந்து இந்த காஞ்சிமாதான் தல விருக்ஷமானது. இன்றும் இக்காஞ்சி மாமரம் தளிர்விட்டு வளர்கிறது.

ஆங்கிலேய அரசகாலத்தில் ஆங்கிலேய தேசாதிபதி இக்கோவிலின் மகிமை, மேன்மை, மகத்துவம் என்றெல்லாமிருக்கும் மாட்சிமையை முன்வைத்து தீக்ஷிதர் சபாபதிக்குருக்கள் அவர் கட்கு இக்கோவிலை புனரமைத்து முன்னெடுத்து விட உதவிகளும் வழங்கியுள்ளார். இதனால் இக் கோவிலின் செயற்திட்டங்களும் விரிவடைந்தன. பூஞ்சப்பறங்கள், பவனிகள், முத்தமிழ் கலா நிகழ்வு கள் என்றெல்லாம் வளர்ந்தன.

ஞானாச்சார்யர்களான நவனீத கிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம், பொன்னம்பல பிள்ளை, குமாரசாமிக்குருக்கள், விஸ்வநாத பிள்ளை, இலக்கண வித்தகர் நமச்சிவாயதேசிகர் என்போரெல்லாம் மாவையாலய சூழலில் வாழ்ந்து மக்கட்கு இலவச கல்வி போதித்து அவர்களது மேம்பாடுகளை வளர்த்தனர். இவர்களைத் தொடர் ந்து பண்டிதர் சங்கரப்பிள்ளை, பேராசான்களான பேராசிரியர் க.சச்சிதானந்தம், த.ஷண்முகசுந்தரம், வித்துவான் சுப்பையா, இன்னும் அனேகர் பல்துறை சார்ந்த கலை ஞானங்களை வளர்த்தெடுத்தனர்.

முத்துக்குமார கவிராயர், சுன்னாகம் குமார சுவாமிப்புலவர், மயில்வாகனம்பிள்ளை, விக்குவான் கணேசையர், கரணவாய் செந்தில்நாததேசிகர், வறுத்தலைவிளான் க.சரவண(ழத்து, மயிலிட்டி சி.வேலுப்பிள்ளை, ஏழாலை மு.ஞானப்பிரகாசம், பண்டிதர் (மு. கந்தையா, பன்னாலை வி.சங்காப் பிள்ளை, பேராசிரியர் சுப்பிரமண்யஐயர் இவர்கள் அனைவரும் மாவையாலய வித்வசபை முக்கியஸ் தர்களாக அமைந்து மாவைக் கலிவெண்பா, மாவைப்பதிகம், மாவைக் கந்தரகவல், மாவை திருவிரட்டை மணிமாலை, ஆறெழுத்துப் பத்து, மாவைச் சுப்பிரமணிய தோத்திரவிருத்தம், மாவை மும்மணிமாலை, மாவைக் கதிர்காம வடிவேலர் பதிகம், பக்திரசக் கீர்த்தனைகள், மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ், மாவை யமகஅந்தாதி போன்ற அருமையான பாடல்களால் முருகப் பெருமானது மகிமையை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

வெகு அண்மையில் 'மாருதப்புரவல்லி நாடக நூலொன்றை வித்துவான் சொக்கனும் இங்கு அரங்கேற்றியுள்ளார். பலலட்சம் ரூபா மதிப்புள்ள

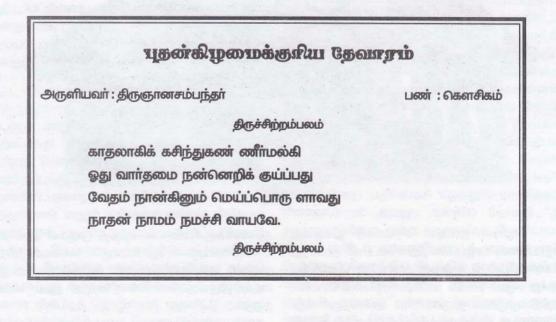
வெள்ளிக்கொடித்தம்பம் இங்கு தான் முதன் முதலாக அமைந்தது. இதனை கொல்லங்கலட்டி விஸ்வநாத முதலியார் ஆரம்பித்துவைத்து, பின் இளவாலை திரு.தம்பு அவர்கள் நிறைவு செய்து வைத்து மகிழ்வித்தார். இதே போல மகோத்தர மகாரதம் 1792இல் காரைக்குடி ஸ்தபதிகளால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு 1990ம் ஆண்டு வரை அவர்தம் பாவனையிலிருந்தது. இப்போ இந்த ரதம் இராணுவ கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்ததனால் தன்னிலை யிழந்து மௌன விரத மனுஷ்டித்து தவநிலையில் தோற்றந் தருகிறது.

நவராத்திரி விஜயதசமியன்று மாவைக் கந்தன் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயம் எழுந்தருளி வியாக்கிராசுரவதம் செய்யும் மானம்பூ விழா ஆதிகாலத்திலிருந்து தொடர்ந்து இன்றும் நிலைபெற்று வருகிறது. தைப்பூசம், திருக்கார்த் திகை, திருவெம்பாவை விழாக்களும் மஹோற்ஸவ நிகழ்வின் அங்கங்களாகத் தொடர்ந்து கொண்டே யிருக்கின்றன.

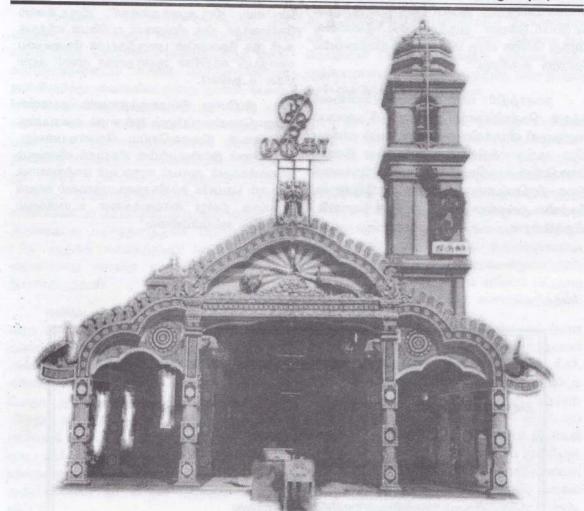
105

1990இல் இக்கோவிலும் அன்றைய அரச நடவடிக்கையின் பிரகாரம் பதினொரு குண்டு களாலும், பல ஷெல் வெடிகளாலும் தரைமட்ட மாகின. ஸ்தலவிருஷமான காஞ்சி மாகூட வெடிகளினால் அதிர்வு கொண்டாலும், இன்றும் மாட்சிமையோடு வளர்கிறது. இக்கோவிலின் அழிவு களையும், இடிபாடுகளையும், பாராளுமன்ற உறுப்பி னர்களான திரு. சிவசிதம்பரம், திரு.நீலன் திருச் செலவம், திரு.ஆனந்தசங்கரி, திரு.டக்ளஸ் தேவானந்தா, திரு. சிவதாசன் ஆகியோர் எடுத்துக் கூறி இக் கோவிலின் புனருத்தாரண வேலையை சனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா மூலம் ஆரம் பிக்க உதவினர்.

இப்போது இப்புனருத்தாரணம் ஓரளவில் நிறைவுகொண்டிருப்பினும் இன்னமும் அரைப்பங்கு வேலைகள் நிறைவுசெய்ய வேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் இச்சிவபூமியின் சிகரமாக விளங்கும் மாவைக்கந்தன் ஆலயம் ஈழநாட்டின் மகத்துவமான தாகவும் தெய்வீக சக்திகளுடையதாகவும் காலங் காலமாக நின்று சைவமக்களை உய்விக்கும் என்பதில் ஐயமேயில்லை.

ு கதிர்காமு நாகேந்திரராசா நீர்வாக உத்தியோகத்தர் (திப்பமிடல் பகுதி) யாழ் மாநகரசபை

ஈழவள நாட்டின் சிரசெனத் திகழ்வது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் அமைந்த வடமராட்சியில் கடலன்னை தாலாட்டும் தொண்டை மனாறு எனும் ஊரில் கலியுகவரதனாம் செல்வச் சந்நிதி முருகன் திருவாலயம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயம் தொன்மைச்சிறப்பும் அருள்பொழியும் முருகனின் அற்புதங்களும் நிறைந்து விளங்கு கின்றது. ஈழத்திலுள்ள முக்கியமான முருகன்

ஆலயங்களுள் செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயம் மிக முக்கியமான ஆலயமாகும். செல்வச்சந்நிதி முருகன் என்பதன் பொருள் முருகப் பெருமானு டைய திருவருட்செல்வம் நிறைந்த இடம் என்ப தாகும்.

செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயத்தின் வரலாறு கதிர்காமத்திலுள்ள முருகன் ஆலயத்

துடன் நெருங்கிய தொடர்புபடுகின்றதை அவதா னிக்க முடிகின்றது. இதனால் இவ்வாலயத்தை சின்னக்கதிர்காமம் எனவும் அழைப்பதுண்டு.

இவ்வாலயத்தின் ஆரம்ப காலத்தை சரியாக அறியமுடியவில்லை. ஆனாலும் இவ்வால யத்தின் ஆரம்பநிலை பற்றி கர்ண பரம்பரைக் கதைகளாக இரு வேறுபாடான வரலாறு கூறப்படு கின்றது. தொண்டைமானாற்றிற்குக் கிழக்கே கெருடாவில் எனும் சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள சைவக் குருமாரே ஆரம்பத்தில் இவ்வாலயக்கைப் பராமரித்துப் புசித்து வந்தனர். எனவும் கூரப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் இவ்வால யத்தில் பூசை நிகழ்த்தவரும் பூசகர் கால் கழுவி புனிதமாக ஆலயத்துள் செல்வதற்காக ஆலய வாசலில் ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வைக்கப் படுவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது. ஒருநாள் அவ்வாறு தண்ணீர் வைக்கப்படாததால் ஆலய பூசகர் சுவாமிக்கு அபிஷேகத்துக்காக வைக்கப் பட்ட பாலை கால் கழுவப் பயன்படுத்திவிட்டு பூசை செய்ய ஆலயத்துள் சென்றபோது பாம் பொன்று உடன் தோன்றி பூசகரை ஆலயத்துள் செல்லவிடாது தடுத்ததாகவும் மனமுடைந்த பூசகா பூசை செய்யாது திரும்பிச் சென்றதாகவும் கூறப்படு கின்றது. இதுவும் காண பரம்பரை கதையாகவே அறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாறு இவ்வாறிருக்க இன்னுமோர் வரலாறும் செல்வச்சந்நிதி முருகன் ஆலயம் பற்றி அறியப்படுகின்றதையும் நோக்கற் பாலது.

செல்வச்சந்நிதியின் மேற்குப்பக்கக்கில் அமைந்துள்ளது தொண்டைமானாறு. இது தொண் டைமான் என்பவரால் வெட்டப்பட்டதாக வரலாறு களுகின்றது. இது பாக்குநீரிணையுடன் தொடுக் கின்றது. தொண்டைமானாற்றின் கரையில் மீனவ குடியிருப்புக்கள் இருந்துள்ளன. அம்மீனவர்கள் தொண்டைமானாற்றில் மீன்பிடித் தொழில் செய்து வந்துள்ளனர். மருதர் கதிர்காமர் என்னும் மீனவரும் அவர்களுள் ஒருவர். ஒருநாள் மருதர் கதிர்காமர் அவர்கள் கொண்டைமானாற்றில் வமமைபோல் மீன்பிடிக் கொமிலில் ஈடுபட்டிருந்த போது சந்நிதி முருகன் ஒரு சிறுவன் வடிவில் காட்சி கொடுத்து அவரை மீன்பிடித் தொழிலைக் கைவிட்டு தமக்கு செல்வச்சந்நிதியில் பூசை செய்து இவ்வாலயத்தை பராமரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டதாகவும் அதற்கு தமக்கு பூசை செய்யும் விதிமுறைகள் அவர்

107

எதுவும் தெரியாதெனத் தெரிவிக்க முருகப் பெரு மான் கதிர்காமரை கதிர்காமத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள பூசை முறைகளைக் காண் பித்து அங்குள்ள வேலாயுதங்களில் ஒன்றை எடுத் துச் சென்று செல்வச் சந்நிதி ஆலயத்தில் வைத்து வாயை வெள்ளைத் துணியால் கட்டிப் பூசை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டதாகவும் அதன்படி கதிர்காமர் வெள்ளியிலான வேலொன்றை அங்கி ருந்து எடுத்துவந்து செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தில் வைத்து பூசை செய்து வந்ததாகவும் கூறப்படு கின்றது.

ஈழத்தில் ஆகம விதிகளுக்கு மாறாக அமைந்துள்ள கோவில்களுள் செல்வச்சந்நிதி ஆலயமும் ஒன்றாகும். இதன் மூலஸ்தானத்தில் முன் சொல்லப்பட்ட கதிர்காமரால் கதிர்காமத்தி லிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட வெள்ளியிலான வேலாயுதம் இன்றும் காணப்படுகின்றது. இதன் அருகில் முருகன் அடியார்களால் தமது நேர்த்திக் காக அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட வேல்களும் காணப்படுகின்றன.

கதிர்காமத்துக்கும் செல்வச்சந்நிதி முருக னுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் உண்டு என்பதற் கான பல சான்றுகள் உள்ளன. அடி மாதத்தில் கதிர்காமத்தில் நடைபெறும் திருவிழாவிற்காக கால்நடையாகச் செல்லும் பக்கர்களின் கால்நடைப் பயணம் செல்வச்சந்நிதி மருகன் ஆலயத்தி லிருந்தே ஆரம்பமாகியுள்ளது. அவ்வாறு கதிர் காமத்துக்குக் கால்நடையாக யாத்திரை சென்ற மருகனடியார்களுக்கு வமிகாட்டி கலைமை தாங்கிச் சென்றவர்களில் வதிரி கதிர்காம கோவி லடியைச் சேர்ந்த எனது முதாதையரான நாகப்பர் அவர்களும் ஒருவர். அவ்வாண்டு வயோதிபம் காரணமாக கால்நடையாக கதிர்காமம் செல்ல முடியாத நிலையில் கவலையுடன் நித்திரைக்குச் சென்ற போது கதிர்காமக் கந்தனும் மாணிக்கப் பிள்ளையாரும் அவரது கனவில் தோன்றி "நீ வரமுடியவில்லை என்று கவலைப்பட வேண்டாம். நாம் உன்னிடம் வந்துள்ளோம். உனது மனைவி நேற்று புல் செருக்கிய இடத்தில் நான் இருக்கின் றேன் என்றும் இனி அதில் ஆலயம் அமைத்து என்னை வணங்கு'' என்றும் கூறினார். அவரது மனைவி புல் செருக்கிய இடத்தில் உளவாரம் பட்டு ஒரு கல்லிலிருந்து இரத்தம் வடிந்ததாகவும் அவரது மனைவி கூறக் கேட்டு வியந்தார்.

அக்கல்லு மூலவிக்கிரகமாக இன்றும் வளர்ந் துள்ளது. மாணிக்கப்பிள்ளையாரும் முருகப் பெருமானையும் வைத்து வழிபடும் இவ்வாலயமே கதிர்காம கோவிலடி மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம். இன்றும் இவ்வாலயம் கதிர்காமத்துக்கும் செல்வச்சந்நிதி முருகனுக்குமுள்ள தொடர்புக்கு சான்று கூறிக்கொண்டிருக்கின்றது. அன்றிலிருந்து இவ்வாலயம் நாகப்பரின் பரம்பரையினரால் பராம ரித்து பூசிக்கப்படுவதுடன், கதிர்காம திருவிழா நடைபெறும் நாட்களில் விசேட பூசைகளும் நிகழ் கின்றன. அன்றிலிருந்து இவ்வாலயம் அமைந்த ஊர் கதிர்காம கோவிலடி என்ற பெயரில் வழங்கு கின்றது. இப்பகுதியில் முருக பக்தர்களால் நேர்த்திக்கடன் எடுக்கப்பட்டு காவடிகள் கதிர்காம கோவிலடியில் தரித்து நின்றும் சில சமயங்களில் இங்கிருந்து ஆரம்பமாகியும் செல்வச்சந்நிதிக்குச் செல்வதை அவதானிக்க முடியும். கதிர்காம கந்தனுடனும் செல்வச்சந்நதி முருகனுடனும் தொடர்புடைய இன்னும் பல கோவில்கள் வலிகா மத்திலும் வடமராட்சியிலும் உள்ளன.

கதிர் காமத் துக்கும் செல் வச் சந் நிதி முருகனுக்குமுள்ள தொடர்பை தொண்டைமானாற் றிலும் வடமராட்சி, வலிகாமத்திலுள்ள மக்களின் இஸ்ட தெய்வமாக செல்வச்சந்நிதி முருகன் இருப் பதை இப்பகுதி மக்களின் பெயர் சான்றுபகர் கின்றன. இப்பகுதி மக்களில் அநேகரின் பெயர்கள் முருகன் நாமங்களான கந்தசாமி, கதிர்காமர், கந்தையா, வடிவேல், முருகவேள், மயில்வாகனன், வேலும்மயிலும், மயூரன் எனவும், பெண்களின் பெயர்கள் வள்ளியம்மை, தெய்வானை எனவும் சூட்டப்பட்டிருப்பதை அறியமுடிகின்றது.

கலியுகவரதனாம் முருகனின் அற்புதங்கள் கணக்கில் அடங்காதவை. ஆலயத்தின் கிழக்கு வாசலில் அமைந்த மேடையில் கதிர்காமகந்தனும், செலவச்சந்நிதி முருகனும் மாலை வேளைகளில் ஒன்றாய் அமர்ந்திருந்து கதைப்பதை பல பக்தர்கள் நேரில் கண்டுள்ளனர். மேலும் முருகனடியார்களை வதைத்த சூரபத்மனையும் மற்றும், அரக்கர்க ளையும் தனது வேலாயுதத்தால் அழித்த முருகப் பெருமான் பல இலட்சரூபா செலவில் கலைத்திற னுடன் அடியார்களின் அன்பளிப்பால் செய்யப்பட்ட தனது சித்திரத்தேருக்கு தீயிட்டு அழித்த ஈனர் களும் வெட்கித்தலைகுனிய மீண்டும் சித்திரத் தேரேறிவரும் அற்புதத்தை எல்லோரும் அறிவர்.

1987ல் சித்திரத்தோ் அழிக்கப்பட்ட பின்னர். முன்னர் செல்வச்சந்நிதி முருகன் வலம் வந்த பழைய கட்டுத்தேரிலேயே தேரேறி வந்தார். இவ்வாறு 2003ஆம் ஆண்டு கட்டுத்தேரில் செல்வச் சந்நிதி முருகன் வலம் வந்தபோது ஆலயத்தின் மேற்கு வீதியில் பல்லாயிரம் பக்தர்கள் முருகா முருகா என ஒலமிட குடை சாய்ந்தது. அப்போது எழுந்த முருகா முருகா என்ற ஒசை என் காகில் இன்றும் ஒலிக்கின்றது. குடைசாய்ந்தபோது பல்லாயிரம் பக்தர்கள் நின்ற போதும் ஒருவர்கூட பயந்து ஒடவில்லை. நின்றவாறு நின்று முருகா (முருகா என்று வணங்கினர். முருகனின் அற்புதம் எந்தவொரு பக்தருக்கும் உயிர்ச் சேதமோ காயமோ ஏற்படவில்லை. அன்னதானக் கந்தனாம் கலியுகவரதன் செல்வச்சந்நிதி முருகன் தமிழர் வணங்கும் காவல் தெய்வம் என்பதை இந்த நிகழ்வு ஒன்றே சான்று பகர்கின்றது.

செல்வச்சந்நிதி ஆலய அமைப்பை நோக்கும் பொழுது இவ்வாலயம் அமைந்த இடம் இயற்கை அன்னையின் எழில்கொஞ்சும் அற்புத இடமாயுள்ளது. மேற்கும் வடக்கும் கடலன்னை தாலாட்டும் தொண்டைமானாறும் பாக்கு நீரிணையும் அமைந்துள்ளது. பிரதான ஆலயத்தின் வலப் புறமாக தென்மேற்கு மூலையில் விநாயகர் ஆலய மும் அமைந்துள்ளது. இது மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயம் என அழைக்கப்படுகிறது. பிரதான கோவிலிற்கு தென்கிழக்குத் திசையில் தெற்கு நோக்கியவாறு எழுந்தருளி மூர்த்தியாகிய ஆறுமுக சுவாமி காணப்படுகிறார். இங்கு பலிபீட மில்லை. மூலஸ்தானத்திற்கு இடப்புறமாக தீர்த்தக் கிணறும் அதற்கு அருகில் மேற்கு நோக்கியவாறு வள்ளியம்மை கோவிலுமுண்டு. வடமராட்சி, வலிகாமம் மக்களின் திருமண வைபவங்கள் பல இவ்வாலயத்திலேயே நிறைவேறுகின்றன. இதற்கு அருகில் இவ் ஆலயத்தின் தலவிருட்சமாகிய மிகத் தொன்மையான பூவரசமரம் இன்றும் உள்ளது. இதற்கு அருகில் நேர் கிழக்கு நோக்கிய வாறு நாகதம்பிரான் கோவிலுள்ளது. இதற்குக் கிழக்கே வெளி வீதியில் வயிரவர் அலயம் அமைந்துள்ளது.

கதிர்காம திருவிழா ஆரம்பிக்கும் பொழுது செல்வச்சந்நிதியின் மேற்குப்பக்கமாயுள்ள தல விருட்சமான பூவரசமரத்தடியிலிருந்து வேல் ஒளி வீசியபடி கதிர்காமம் நோக்கி செல்வதாகவும்,

இவ் அற்புதத்தை பல அடியார்கள் தமது ஞானக் கண்களால் கண்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ் அற்புதமும் கதிர்காமத்துக்கும் செல்வச் சந்நிதிக்கும் உள்ள தொடர்பை உறுதிப்படுத்து கின்றது.

செல்வச்சந்நிதியிலேயே ஈழத்தின் மிக அதிகமான மடங்கள் இருந்துள்ளன. இம்மடங் களில் சிறப்பாக வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மற்றும் விசேட தினங்களிலும் அன்னதானம் நடைபெற்று வந்துள்ளது. சிறப்பாக ஆனந்த ஆச்சிரமம் என்னும் மடத்தில் வெளிநாட்டவர்கள் பலரும் சோல்பரி பிரபுவின் மகன் உட்பட இந்து சமயத்தை தழுவி பலவருடங்கள் தரித்திருந்துள்ளனர். நாட்டில் ஏற்பட்ட வன்முறைகள் காரணமாக பல மடங்கள் அழிந்துள்ளன. ஆனாலும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் போன்ற சில மடங்கள் இன்னம் இயங்கி வருகின்றன. அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்குவதுடன் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிமமை தோறும் பல சைவ தமிழ் அறிஞர்களை அழைத்து சமய சொற்பொழிவுகளையும் ஆற்றி சைவத்தை யும் தமிழையும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் வளர்த்து வருவதுடன், "ஞானச்சுடர்" எனும் சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு வருகின்றது ஒரு சிறப்பான செய லாகும்.

எந்த வைத்தியராலும் தீர்க்க முடியாத பல நோய்களை சந்நிதியானின் சந்நிதியில் தங்கி யிருந்து அவன் அருளால் தீர்த்துச் சுகதேகியான வர்கள் பலர். அன்னதானக் கந்தனாம் செல்வச் சந்நிதி முருகன் எப்பிணியிலும் மேலான பசிப்பிணியை அகற்றி அன்னதானம் வழங்கி வருகின்றதை எவரும் மறந்திடமுடியாது. பிள்ளைப் பேறில்லாத பலரும் செல்வச்சந்நிதி முருகனின் அருட்கடாட் சத்தால் கந்தசஷ்டி விரதம் இருந்து பிள்ளைப்பேறு பெற்றுள்ளதை யாவரும் அறிவர்.

செல்வச்சந்நிதியில் தினமும் மூன்று காலப் பூசைகளும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஆறு காலப் பூசையும் நடைபெறுகின்றன. பூசகர் வெள்ளைத் துணியால் வாயைக் கட்டி பூசை நிகழ்த்துவார். இந்தமுறையானது கதிர்காமத்தைப்

109

பின்பற்றிய தாகும். பூசை முடிவில் அடியார்க்கு விபூதி, சந்தனம், தீர்த்தம் வழங்கப்படுவதுடன் ஆலம் இலையில் முருகனுக்குப் படைத்த பொங் கல் வழங்கப்படும். இவை அடியார்களின் பலவகை யான நோய்களையும் நீக்கவல்ல முருகனின் அருள்மருந்தாக இன்றும் கருதப்படுகின்றன.

செல்வச்சந்நிதி முருகனின் மகோற்சவம் ஆண்டு தோறும் ஆவணி மாதம் பூர்வபட்ச பிரதமை திதியில் ஆரம்பமாகி பௌர்ணமிக் திதியில் தீர்த்தத் திருவிழாவுடன் நிறைவுபெறும். திருவிழா காலங்கல் வேல் வீதி வலம் வரும் காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும். செல்வச்சந்நிதி அருகன் உற்சவ காலத்தில் கதிர்காமக்கந்தன் நேரில் வந்து செல்வதாக முருகப் பெருமானின் பக்கர்கள் இன்றும் நம்புகின்றனர். கதிர்காமத்திற்கு நேரில் சென்று வணங்க முடியாத வர்க்கு அவரே நேரில் வந்து செல்வச் சந்நிதியில் காட்சி கொடுப்பதாக நம்பப்படுகின்றது. கதிர்காமம் செல்லும் பலனை செல்வச்சந்நிதி முருகனைத் தரிசிப்பதன் மூலம் அடைவதாக முருக பக்கர்கள் நம்பகின்றனர். திருவிழாக் காலத்தில் தமது பலவேறு நோத்திக ளையும் நிறைவேற்றுவதற்காக பக்தர்கள் பறவைக் காவடி, தூக்குக்காவடி, ஆட்டக்காவடி, கரகம் என்பன எடுத்தும் பெண்கள் கற்பூரச் சட்டி எந்தியும் நேர்த்தியை நிறைவேற்றி (மருக னின் அருளால் பெரும்பேறு பெறுகின்றனர். இவை தவிர வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் விசாகப் பொங்கல் மிகச் சிறப்பானது. பூசகர் தொண்டை மானாற்றுக்குச் சென்று குடத்தில் கடல்நீரெடுத்து அந்நீரால் விளக்கேற்றிவைப்பார் அது அவியா விளக்காக ளியும். ஒரு வாரத்தின் பின்னர் விசாகக் கன்று பொங்கல் நடைபெறும். எந்த டாக்டராலும் தீர்க்க முடியாத பல நோய்களையும் தீர்த்து எல்லா நோயிலும் பெரிதான பசிப்பிணிக்கு எந்நாளும் அன்னதானம் வழங்கி மருந்தளிக்கும் அன்னதானக் கந்தனாம் செல்வச்சந்நிதி முருகனை என்றும் தொழுது எல்லா வளங்களும் பெற்று நாட்டில் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவ அவன்தாம் பணிகின்றேன்.

தொல்லைவினை தீர்க்கும் நல்லைக் கந்தன்

– சிவநெறிக்கலாநிதி இராசையா ஸ்ரீதரன்

கலியுக வரதன் கந்தன் கைதொழுவார்க் கெல்லாம் கருவினை களைந்து நல்லருள் பாலிக்கும் தண்ணருள் நிறைந்தவன். "நாம் இருக்கப் பயம் ஏன்?" என்று நல்லை நகரிலே எழுந்தருளி வீற்றிருந்து அவன் தொல்லைவினை தீர்க்கும் பாங்கே தனி. முருகன் என்றால் அழகன் என்று பொருள். அழகே உருவான அற்புதக் கோல முடைய அவன் அலங்காரக் கந்தனாக ஆட்சிபுரியும் இடம் நல்லூர்.

நெஞ்சமாகிய கல்லு நெகிழ்ந்துருகச் செய்து, அஞ்சேலென அபயமளித்து, அன்பர்கள் உள்ளங்களிலே அமர்ந்திருந்து, அற்புதங்கள் பல இயற்றி ஆனந்தத்தை அள்ளிச் சொரிந்து கொண்டி ருக்கும் அறுமுகன் நல்லைக் கந்தனின் திருவருள் பெற நாம் பூர்வஜென்ம புண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டும்.

முருகனுக்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. கந்தன், கடம்பன், குகன், சரவணன், சண்முகன், மயூரவாகனன், கார்த்திகேயன், கதிரேசன், வடி வேலன், வண்ணமயிலோன், வள்ளிமணாளன், தெய்வானைலோலன், தேவசேனாபதி என்று நீண்டு கொண்டே போகும். அவனை எந்தப் பெயர் சொல்லி எப்படி வழிபட்டு வணங்கினாலும் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடோடி வந்து அருள்புரிவான். இது கந்தனுக்கேயுரிய கருணைக்குணம். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்பவன் முருகன். அவனு டைய அருளுக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஈடு இணையே கிடையாது.

நம்பி வந்தவர்களை வெம்பி அழுதிடாமல் காப்பவன் தும்பிமுகன் தம்பி கந்தன். இந்தக் கந்தப்பெருமான் கருணைபுரியும் இடமாகிய நல்லார் ஒரு புனித ஸ்தலமாகும். சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இந்த ஆலயம் வானளாவ உயர்ந்த ராஜகோபுரத் துடன் கம்பீரமாகக் காட்சி தந்து, "கந்தனின் கருணைக்குப் பாத்திரமாக அன்பர்கள் எல்லோரும் ஒடோடி வாருங்கள்" என்று அழைக்குமாப்போல் இனிய மணிகள் தரம் ஓசையுடன் விளங்குகின்றது. ஆறுகாலப் பூசையிலும் ஆறுவிதமான ஓசைகள் ஒலிக்கும் பாங்கு வேறு எங்குமே காணமுடியாது. கேட்கமுடியாது, பக்திரசம் ததும்ப உணரவும் முடியாது. இத்தகைய சிறப்புமிக்க செந்தில் முருகன் நல்லைக்கந்தனாக வீற்றிருந்து அருளை அள்ளிவீசி ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டி ருப்பது நாம் செய்த பாக்கியம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இந்தப் புனித தலத்துக்கு நம் காலடி படவே நாம் பூர்வீகத்தில் புண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டும்.

இந்த ஆலயம் அமைந்திருக்கும் மண் ணில் மிதிக்கவே முன்ஜென்மப் பலன் வேண்டும். எல்லோருமே இந்த ஆலயத்துக்கு வந்துவிட முடியாது. அதற்கும் அவனுடைய பேரருட் கருணைத்திறன் வேண்டும். ஈழநாட்டில் இருந்து கொண்டே இங்கு வரமுடியாது தவிப்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இந்த ஆலயத்தில் நிகழுகின்ற திருவிழாக்கள் பார்ப்பதற்கும் அவனு டைய அருளின்றி முடியாது. பேரொளி வீசிப் பிரகாசிக்கும் கந்தப்பெருமான் அலங்கார ரூபனாக அணிவீதிப்பவனிவருங் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி.

வருடந்தோறும் நடைபெறும் மஹோற்ச வத்தின்போது வடிவேற்பெருமான் ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வோர் அலங்காரத்துடனே தோற்றமளிப்பான். காணக் கண்கோடி வேண்டும். நடுவில் வேலன் நல்லொளி வீசி நிற்க இருமருங்கும் இருதேவியர் களான வள்ளியும் தேவயானையும் அழகே உரு வெடுத்தாற்போல அமர்ந்து வீதி வலம் வரும்போது வர்ணிக்க வார்தைகளே இல்லை. அதை உண்மை யாக நேரில் பார்த்துப் பக்திப் பரவசமாகி உணர் ந்து அனுபவித்தவர்களுக்குத்தான் அது புரியும். கந்தனின் கருணைக்குப் பாத்திரமாகினால் தான் தெரியும்.

இந்த ஆலய விழாக்கள் அத்தனையும் அழகு மயமானவை. ஒவ்வொரு திருக்கோலமும் நெஞ்சைத் தொடும்வண்ணம் நெட்டுயிர்த்து மனம் ருயித்து சர்வலோகத்தையும் மறந்து எல்லாமே அவனாகி நிற்கவைக்கும் தனிப்பெரும் நிலையி லுள்ளவை. பார்ப்போர் மனதில் பக்திப் பரவசத்தை ஊட்டி உள்ளத்தை நெகிழச் செய்து மன ஒரு மைப்பாட்டை எளிதில் ஏற்படுத்திவிடும். இப்படியான தொரு நிகழ்வு எங்கள் நாட்டில் இந்த நல்லூரில் மட்டுமே நடைபெறுகின்றதென்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனா கிய முருகனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுவ தற்கு சாலச் சிறந்த இடம் நல்லூரே.

"சீரொழுகு நல்லூர்க் கந்தராலயம் வளர் சீறப்பினை என்னென்போம் சீந்தனையிலினிக்கும் கந்தனின் கருணையை என்னென்போம் நேரொழுகு நெறிதனில் நித்யப'சை விழா நிகழும் நேர்த்தியை என்னென்போம் நேசமுடன் துதிக்கும் பல தேசத்தவரின் பாசமதை என்னென்போம்" என்று ஒரு புலவர் பாடியிருக்கிறார்.

இந்த ஆலயம் ஒரு தனிச் சிறப்புடையது. அதிகாலை நான்கு மணிக்கே அடியார்கள் இங்கு ஒன்றுகூடிவிடுவர். "அரோஹரா" கோஷத்துடன், 'கந்தா! கடம்பா! கதிர்வடிவேலா! நல்லைக்கந்தனே நமக் கருள் வாய் முருகா' என்று உச் சரித்த வண்ணம் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்யும் ஆண்கள் ஒருபுறம். வெற்றிவேலா! எமக்குப் புத்தியைத் தந்து சித்தி பல தரவேண்டும்' என்று கூறி அடியழிக்கும் பெண்கள் ஒரு புறமுமாக ஆலயம் பக்திக் களை கட்டிவிடும்.

எங்கு பார்த்தாலும் முருகநாமம். எல்லோ ருடைய தோற்றமும் பக்தியோடிணைந்து திருநீறும் உருத்திராட்சமும் துலங்கும் அழகு இங்கு மட்டுந் தான் காணலாம். பொழுதுபுலரும் வேளையில் உள்ளம் ஒருமைப்பட்டுக் கந்தனை வழிபட இந்த நல்லூர் ஆலயமே மிகச் சிறந்த இடமாகும். இதுவும் நேரில் பார்த்தவர்களுக்குத் தான் அதன் அருமை புரியும். எழுத்தில் வடிக்க முடியாத எண்ணரிய பீடும் பெருமையும் மிக்க இந்த ஆலயத்தைச் சங்கபோதி புவநேகபாகு என்ற

(111

மன்னவன் கட்டியதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

கமிம் மக்கள் பலரும் சேர்ந்து வழிபடத் கக்கதாகவும் வேறுபல இன மகத்தவர்களும் போந்நித் துதிக்கத் தக்கதாகவும் உருவமைக் கப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நல்லைக் கர்கன் உளையும் ஆலயும் நாளுக்குநாள் புதுப் பொலிவு பெந்றுவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வைவோர் ஆண்டிலும் எகோ வருவகையில் புகிய உருவமைப்பச் செய்யும் ஆலய அறங்காவலரின் அரும்பணி பாராட்டப்பட வேண்டியகே. கண்டவடன் கையெடுத்துக் கும்பிடுகின்ற கவினுறு தோற்றங் கொண்ட இந்த ஆலயத்தில் பல்லாயிரக்கணக் பக்ககோடிகள் பண்ணிசை UTION கான பணிந்தேத்தி இன்னிசையால் இணையடி தொழுது.

"**வேண்டத்தக்க தற்வோய் நீ வேண்டமுழுதுந் தருவோய் நீ''** என்று மணிவாசகரின் அமுதவாக்குக்கமைய

என்ற மண்வாசகான அமுதவாக்குக்கமைய அருள்பெற்றுய்யும் பாங்கு எண்ணிலடங்காது.

முருகன் அருவமும் உருவமும் இல்லா தவன். மயில் முருகனுடைய ாகனம், சேவல் அவருடைய கொடி. மயில் தனது அழகான தோகையை விரித்து 'ஒம்' எனும் பிரணவ வடிவத் தைக் காட்டி ஆடுகின்றது. சேவல் 'கொக்கரக்கோ' என்று கூவுகின்றது. கொக்கு என்றால் மாமரம், அறு என்றால் வெட்டிய, கோ என்றால் தலைவன். எனவே மாமரமாக நின்ற சூரபன்மனை அடியோடு வெட்டி அழித்தவன் முருகன் என்பது அதன் பொருள். மயிலும் சேவலும் கந்தனை நினைவூட்டு கின்ற தன்மையை உடையவை. மயில் விந்து, சேவல் நாதம் இந்த இரண்டுக்கும் இடையில் இருக்கின்றார் முருகன்.

"**கிருக்கும் கிடத்தைவிட்டு கில்லாத கிடம் தேடி** எங்கெங்கோ அலைகின்றார் ஞானத்தங்கமே'' என்று ஒரு கவிஞர் பாடியிருக்கின்றார்.

'உருவென்ற ருவன்றுளதென்றிலதன்நென நின்றதுவே' என்பது அருணகிரியாரின் அனுபூதி. ஆகவே மயில் உளது. சேவல் இலது. மயில் இருண்ட மேகத்தைக் கண்டு மகிழும். ஆனால் சேவலோ ஒளிதருகின்ற சூரியனைக்கண்டு மகிழும். ஒளிக்கும் இருளுக்கும் இடைநடுவிலிருக் கின்ற கந்தன் நல்லூரிலே நாடித்தேடி ஓடி வரும் பக்தர்களுக்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டேயிருக் கின்றான். இந்த நல்லூர் முருகனைப் பாடிப் பரவிப்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பணிந் தேத்தி அவனது திவ்ய பேரருட் திழத்துக் குப் பாத்திரமாகி உய்ந்தோர் எண்ணிக்கை அளவில் அடங்காதது.

முருகப்பெருமானுடைய திருநாமம் சொல் லச் சொல்ல உள்ளமெல்லாம் உவகையடைந்து தித்தித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

இந்த உண்மைக்குச் சான்று நல்லூரிலே காணலாம்.

விற்குக்குணை திருமென்மன்பாதங்கள் மெய்மை குன்றா மொழிக்குத்துணை முருகாவெனும் நாமங்கள் முன்புசெய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிருதோளும் பயந்த தனி வழிக்குத்துணை வடிவேலுஞ் செங்கோடன் மய'ரமுமே. என்ற கந்தரலங்காரப் பாடல் மூலம் முருக நாமத் தின் பெருமையை உய்த்துணரலாம்.

'முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந் துருகுஞ் செயல் தந்துணர்வென்றருள்வாய்' என்று கேட்பது போல நாமெல்லோரும் சேர்ந்து ஒற்றுமை யாக ஒன்றுகூடி நல்லூர் நாதனாகக் காட்சிதரும் நல்லைக் குமரனைப் பணிந்தேத்தி நல்லருள் பெற நல்லூரை நாடுதல் நல்லது.

தமிழ்க்கடவுள் முருகன். குறிஞ்சிக் குமர னாக விளங்கும் நல்லைக்கந்தன் நமக்கருள் புரிவதற்கென்றே கோயில் கொண்டெழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றான். 'முந்து தமிழ்மாலை' தந்த முருகன் பன்னிரண்டு கரங்களையடையவன். தமிழில் உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டாகும். செந்தமிழ்பாடித் துதிக்கும் பைந்தமிழ்க்குமான் பதினெட்டுக் கண்களையுடையவன். தமிழில் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டாகும். முருகனுக்கு முகங்கள் ஆறு, தமிழிலே வல்லினம் அறு. மெல்லினம் ஆறு, இடையினம் എന്ദി. அற முகங்களிலுமுள்ள சூரிய கலைகளின் கூறாக ஆறு கண்களும் வல்லினமென்றும் தீயின் கூறாக ஆறு கண்களும் இடையினம் என்றும் கருதப்படு கின்றது. முருகனின் வேலாயுதத்தில் இச்சா சக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி ஆகிய மூன்றும் கூடியி ருப்பது போன்று தமிழில் ஆயுத எழுத்தான (...) அகேனமும் மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்டு முருகனை உணர்த்தி நிற்பதாகப் பொருள் கொள் ளப்படுகிறது.

"கண்ணீகர் மெய்யும் சென்னீக் கணமுறழினத்தின் கூறும் திண்ணிய தோள்களேபோல் திகழ்தருமுயிரும் வேறொன் றெண்ணுதற் கரியதாகும் எ; கமுமியலீற் காட்டும் புண்ணிய முனிக்கோன் செவ்வேட்பொற் பதத்தடிமைதான்" என்ற பாடலில் இப்பெருமை விதந்துரைக் கப்படுகின்றது.

பன்னீருகரத்தாய் போற்றீ பசுபொன்மாமயிலாய் போற்றீ முன்னீய கருணையாறு முகப்பரம்பொருளே போற்றீ கன்னீயரீரவர் நீங்காக் கருணை வாரீதியே போற்றீ என்னீருகண்ணே கண்ணுள்ளீருக்குமாமணியே போற்றீ என்ற பாடலும்

முவீரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழிகருணை போற்றி ஏவருந்துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சமாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி – அன்னாள் அன்னான் சேவலும் மபிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி என்று பாடலும்

"அருவமும் உருவுமாக அனாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகிக் கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே

ஒருகிர முருகன் வந்தாங்குதித்தனன் உலகமுய்ய" என்ற பாடலும்

முருகனின் பெருமையை எடுத்தியம்பி நம்மை இறும்பூ தெய்த வைக்கின்றன.

ஆகவே சைவமக்களாகிய நாம் எல்லோ ரும் நல்லூரில் குடியிருக்கும் கந்தனைக் கரங்கு வித்து.

'தொல்லை வீனைதீர்க்கும் தூயவனே முருகனே நல்லையிலெழுந்தருளும் நாதனே முத்துக் குமரனே இல்லையெனாது வரமீந்தருள் பரீந்து எம் மனமாகிய கல்லையும் கரைந்துருகச் செய்வாய் கந்தா சரணம்'

என்று பாடிப் பரவி நின்று எல்லையில்லாத பேரருட்பிரவாகத்தில் குளித்து, மூழ்கித் திளைத்து நல்லருட்பேறு பெற்றுப் பூவுலகில் சிறந்த நல்வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்று நல்லைக் கந்தனையே திருவருள் புரியும் வண்ணம் வேண்டிறிற்போமாக!

முருகாவெனு நாமங்கள்

"வீழிக்குத் துணை திருமென் மலர்ப் பாதங்கள் மென்மை குன்றா

மொழீக்குத் துணை முருகாவெனு நாமங்கள் முன்பு செய்த பழிக்குத் துணையவன் பன்னீரு தோளும் பயந்த தனி வழிக்குத்துணை வடிவேலுஞ் செங்கோடன் மயு'ரமுமே."

என்பது கந்தரலங்காரப் பதிகம். இதையருளியவர் அருணகிரிநாதர். ஏறக்குறைய இற்றைக்கு 500 வருடங்கட்கு முன் வாழ்ந்தவர். 'வாக்கிற் கருணகிரி' யெனப் போற்றப்படும் இவர் ஒரு முருக பக்தர். முருகப் பெருமானிடத்துள்ள பக்தி காரண மாக இதனோடு திருப்புகழ், கந்தர் அந்தாதி, மயில் விருத்தம், வேல்விருத்தம், சேவல்விருத்தம், திருவகுப்பு, கந்தரனுபூதியாகிய அருட்பாடல்களும் பாடியுள்ளார்.

ஈழத்தின் வடபாலமைந்த யாழ் பிரதேசத் தில் மூர்த்தியும் கீர்த்தியும் மிக்க முருகன் ஆலயங் கள் பலவுண்டு. அவற்றுள் உற்சவ காலத்தில் நாடெங்கிலுமிருந்து வழிபாட்டாளரைக் கவர்ந்தி முக்கும் திருத்தலம் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலய மாகும். இது யாழ் மாநகர எல்லைக்குட்பட்டி ருக்கிறது. இதனை அருணகிரிநாதர் திருப்புகழிலே "யாழ்ப்பாணயன் பட்டினமேவிய பெருமாளே" என்று பாடியுள்ளார். இதனால் இவ்வாலயத்தின் திருவிழா தொடர்பான பொறுப்பும் கடமையும் மாநகரசபைக் கேற்படுகிறது. அதனங்கமாக மலர் வெளிவருவது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

"விழிக்குத்துணை" எனத் தொடங்கும் கந்தர் அலங்காரத்தில் இரண்டாவது வரியில் "முருகாவெனும் நாமங்கள்" என்றொரு தொடர் வருகிறது. அதுவும் மொழிக்குத்துணையாக அமை கிறது. ஏனெனில் தமிழ் வடிவமாக அமைந்தவன் முருகன். அவனது பன்னிருகரங்கள் உயிரெழுத் துக்களையும், பதினெட்டு விழிகளும் மெய்யெழுத் துகளையும், வேலாயுதம் ஆய்த எழுத்தையும் குறிப்பதாகும். முருகாவெனும் தொடரில் முருகள

113

ு அ. சுப்பிரமணியம் ஒய்வுவற்ற அதிபர், கோப்பாய் மத்தி.

வென்பது ஒருமை. நாமங்கள் பன்மை. இதனைச் சற்று உற்றுநோக்குவோமானால் ஒருமைக்குள் பலநாமங்கள் புதைந்திருப்பதைக் காணலாம். 'முருகா' எனும் நாமம் அகர உகரமகரமாகும். இது பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரனாகிய மும் மூர்த்திகளைக் குறிப்பன. இவர்களின் சக்திகளாய் சரஸ்வதி இலக்குமி, பார்வதி தேவியர் மூவருமாக ஆறுநாமங்கள் முருகாவினுள்ளிருந்து ஒளிரும் நாமங்களாகும். இதனை அருணகிரி திருப்புகழிலும் "அகரமுமாகி யதிபனுமாகி யதிகமுமாகி அகமாகி அயனெனவாகி அரியெனவாகி அரனைவாகி" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

"ஒம் என்னும் பிரணவ மந்திரப் பொருளை தந்தைக்கு உபதேசித்தவன் முருகன். ஒம் என்பது பிரணவம். பிள்ளையார் பிரணவரூபி. கோவில் மணி யோசை ஒம்! ஒம்! என்று ஒலிக்கும் போது அதன் உட்பொருள் புலனாகும். ஓம் என்னும் ஒலியை உருவமாக்கினால் யானையினது தோற்றமாகும். 'ஒம்' என்பதிலும் அகர உகர மகரமாகிய மூன்று எழுத்துகள் அடங்கியுள்ளன. "அ" பிறப்பையும், 'உ' வளர்ச்சியையும், 'ம்' முடிவையும் குறித்து நிற்பன. இது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் குறிப்பனவாகும்.

'முருகா' வெனும் நாமம் மூன்று தொழில் களைக் குறிப்பதன் மூலம் அவற்றைச் செயலாக் கும் மும்மூர்த்திகளையும் அவர்களது அருட்சக்தி யரையும் சேர்த்து ஆறு நாமங்களைத் தம்முள்ள டக்கியிருக்கிறது. இவ்வாறே 'சரவணபவ' எனும் ஆறெழுத்து மந்திரம் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் ஆகிய பஞ்சகிருத்தியங் களையும் மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞையெனும் ஆறு ஆதாரங்களையும் கணபதி, வாலை, பிரம்மா, சரஸ்வதி, விஷ்ணு, மகாலக்குமி, உருத்திரன், உமாதேவி, மகேஸ்வரன், மகேஸ்வரி, சதாசிவன்,

மனோன்மணியாகிய அருவம் உருவம் அருவுருவம் ஆகிய மூவகைத் திருமேனிகளையும் அடக்கியி ருப்பதாகும். ஏனெனில் சிவசக்தியே முருகனாவார். இதனையே கந்தபுராணத்தில் கச்சியப்பர் "ஆதலின் நமது சக்தி அறுமுகன் அவனும் யானும் பேதகமில்லை" என்று இறைவாக்காகக் காட்டுகின்றார்.

மூலாதாரம் ஒங்காரம் அட்சரமுமாகும். அருட்சக்தியானவன் ஒங்காரத்தின் உட்பொரு ளாகி நிலம், நீா், தீ, காற்று, ஆகாயமாகிய ஜம்பூதங் களின் இயக்கமாகிறான். இதுவே மானிட வாழ்வின் அடிப்படைத் தத்துவமாகும். மனித உடம்பில் ஆறு ஆதாரங்கள் உள்ளன. இதுவோர் ஆனந்தக் கோட்டை. இதற்கு ஒன்பது வாசல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் காதும் மூக்கும் மட்டும் கதவில்லாத வாசல்கள். முக்கின் வாசல் முடினால் சடம். நடந்த சிவம் சவமாகிக்கிடந்துவிடும். வாசனையை நுகருவது மூக்கு. அதுமலரின் மணம் மண் வாசனை, சாக்கடை நாற்றம், பிணவாடை போன்றவற்றைப் பிரித்தறிவது பெருவிந்தை யன்றோ? கேள்விஞானம் பெற உதவுவது காது. எண் திசையும் தரும் செய்திகளை மனதில் பதித்து நாவின் வழியாக வெளிவருவது அறிவுச் சுடர். கற்றலில் கேட்டல் நன்று என்பர். கற்றல் புத்தகம். கேட்டல் குரு, புத்தகத்துள் புதைந்து தெரியாதிருப் பதைக் குருவிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம். காணுவது கல்வி, காண்பது கண், கண்ணிரண்டும் ஒன்றையே காணுவன. கற்பது கேள்வி, கேட்பது காது, இரு காதும் நாற்றிசையும்

செப்புவது கேட்கும். காது தெளிவிக்கும். கண் மயக்கும். கண் விஞ்ஞானம் காது மெய்ஞானம். மணிவாசகர் கேட்டது மெய்ஞானம், சுந்தரர் பார்த்தது விஞ்ஞானம். கண்ணுக்குக் கதவுண்டு. கதவற்றது காது. காதின் வடிவம் ஒங்காரம். 'ஒ' வெனும் உயிருடன் 'ம்' எனும் உடம்பு சேர்ந்து எனும் பிரணவமந்திரம் தோன்றியது. 'බ' இப்பிரணவமாகிய 'ஒம்' என்பதை ஒத்த செவி 'ஒம்'வையும் செவியில் அணியும் தோடு 'ம்' மையும் குறிப்பதாகும். ஓசை கேட்டு ஓடிவந்து உதவுபவன் இறைவன். அம்மையே அப்பா வென்று அழுத ஆளுடைய பிள்ளைக்கு ஞானப்பால் கொடுத்த தோடுடைய செவிதானன்றோ ஞானசம்பந்தரின் முதற் பதிவு. இதனையே நாவரசர் "காதில் வெண் குழைதோடு" என்றார். தேவார திருவாசகங்களை பக்தி சிரத்தையோடு ஒதும் ஒலிகேட்டு ஓடிவந்து உதவுவான் இறைவன். கேட்கும் சத்தத்தை உள்வாங்குவது செவி. கண்மூடித் தியானிப்பதும் திருமுறைகள் ஒதி வழிபடுதலும் தமிழோடு இசை பாடுதலைக் கேட்டலும் சிறந்த வழிபாட்டு முறை யாகம்.

"ஒம் முருகா" என்று உச்சரிக்கும்போது உள்ளம் தூய்மையடைகிறது. ஏனெனில் ஒங்காரத்தின் உட்பொருளாய் ஓசை ஒலி எல்லா மாகி நின்று ஆறாதார நாயகனாய் திருவருள் ஞானசக்தி தருவது 'முருகா'வெனும் நாமங்களே யாகும். எனவே முருகப்பெருமானது பாதகமலங் களைப் பணிந்து உய்தி பெறுவோம்.

"ஒம்! சரவணபவ நமஹ!"

தொட்டனைத்(து) ஊறும் மணல்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்(து) ஊறும் அறிவு.

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவுக்குத் தக நீர் ஊறும். அதுபோல், கற்ற அளவுக்குத் தக மக்களுக்கு அறிவு வளரும்.

கோபப் பிரசாதம்

தமிழ் வளர்க்கவென பாண்டியமன்னனால் அமைக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கத்திலே, தலைமைப் புலவனாக விளங்கிய நக்கீரர் பற்றி நாமெல் லோரும் நன்கறிவோம். சிவபிரான் தன் அடியவரான தருமிக்கு செல்வத்தைக் கொடுக்கவும், அதே வேளையில் பாண்டிய மன்னனுக்கேற்பட்ட சந்தேகத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டும் பாடலியற்றி, தருமியிடம், கொடுத்துவிட அதில் நக்கீரர் பொருட்குற்றம் கண்ட கதையும் பிரசித்தமானதே. சிவபெருமான் நேரிலே வந்து, தான் யாரென்பதை உணர்த்துவதற்காக நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டிய போதும் 'குற்றம் குற்றமே' என்று வாதாடி சிவபிரானின் கோபத்திற்கு ஆளாகியவர் நக்கீரர்.

முருகப்பெருமானின் அருள்பெற்ற ஒருவர் அவ்வருளைப் பெறவும் அறுபடை வீடுகளுக்கும் ஏனையோரை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ள திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரரால் பாடப்பட்டதாகும். அத்துடன் கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி, திருஈங்கோய் மலை எழுபது, திருவலஞ்சுழி மும் மணிக்கோவை, திருஎழு கூற்றிருக்கை, பெருந்தேவபாணி, கோபப்பிரசாதம், கார்எட்டு, போற்றித் திருக்கலிவெண்பா, திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் ஆகியவையும் நக்கீரதேவ நாயனாரால் பாடப்பட்டவை. இவை பதினோராந் திருமுறையில் அமைந்துள்ளன.

சங்கப்புலவரான நக்கீரரும் திருமுரு காற்றுப்படை பாடியவரும் மேற்கூறிய ஏனைய பாடல்களைப் பாடியவரும் ஒரே நக்கீரரா? அன்றேல் அப்பெயர் கொண்ட வெவ்வேறு அடியார்களா? என்பது குறித்து பலர் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு, பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை எழுதியுள்ளனர். அதுபற்றி ஆய்வுசெய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல.

நாம் பலபொருட்களை இறைவனது பிரசாதமாகக்கருதி அவற்றைப் பெற்று மகிழ்கின்

115

– திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் (ஓய்வுவற்ற வங்கி முகாமையாளர்)

றோம். திருநீறு, குங்குமம், சந்தனம், அர்ச்சித்த மலர்கள், நிவேதித்த அன்னம், பலகாரங்கள் முதலிய பலவற்றை இவ்வாறு கருதுகிறோம். இறைவனைப் பிரார்த்தித்து, அவ்வேண்டுதலின் பலனாகப் பெற்றுக்கொள்வனவற்றையும் பிரசாத மாகவே போற்றுகின்றோம். நீண்ட காலமாகக் குழந்தைப்பேறு கிட்டாதவர் இறைவனை வேண்டிப் பெற்ற குழந்தையை இறைவனது பிரசாதமாகவே கருதுகின்றார். இறைவனது கோபமும் பலருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதுவும் அவனருட் பிரசாத மல்லவா?

இறைவன் அன்புமயமானவன். "அன்பே சிவம்" என அடியார்கள் பலரும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளனர். அத்தகைய அன்பிடமிருந்து கோபம் கிடைப்பதா?

தாய், அன்பு நிறைந்தவள், அவள் தன் பிள்ளையின்மேல் கோபங்காட்டுகின்றாள். தண்ட னையும் கொடுக்கின்றாள். பிள்ளையின் நல்வாழ்வு கருதியே அவள் அப்படி நடந்துகொள்கின்றாளே யன்றி, பிள்ளையின்பால் அவளுக்கு வெறுப் பேற்பட்டிருக்காது, அன்பு குறைந்திருக்காது. அன்பின் காரணமாகவே அவள் கோபங் காட்டு கின்றாள்.

இதே போன் நது தான் இறைவனது கோபமும். இறைவன் ஏன் இவ்வாறெல்லாம் சினங் கொண்டானெனப் பலரும் சிந்திப்பதுண்டு. அதற்கு விளக்கமளிப்பது போன்று நக்கீரதேவநாய னாரது பாடல்களுள் ஒன்றான கோபப் பிரசாதம் அமைந் துள்ளது.

ஆன்மா மலங்களின் வயப்பட்டு, தீயவழிச் செல்லும்போது அதனை நல்வழிக்குக் கொணரும் பொருட்டே இறைவன் சினங்கொள்கின்றான். தண்டனையளிக்கின்றான். அதன்பின் ஆன்மா பரிபக்குவமடைந்து இறையடியில் இணைகின்றது. இதுவே அவனது கோபப் பிரசாதத்தின் பயன்.

"தவறுபெரி துடைத்தே தவறுபெரி துடைத்தே" என்று கோபப்பிரசாதப் பாடல் தொடங் குகின்றது. தொடரும் நாற்பது அடிகளிலும் சிவபிரான் கோபப்பிரசாதம் அருளிய கதைகள் தொட்டுக்காட்டப்படுகின்றன. கதைகள் முழுமை யாகக் கூறப்படவில்லை. கூறப்பட்ட கதைகள் அனைத்தையும் இக்கட்டுரையில் தொட்டுச் செல்லி னும் இது நீண்டுவிடும். எனவே ஒரிரண்டை மட்டும் உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோம்.

மார்க்கண்டேயனின் உயிர்கவர வந்த கூற்றுவனைக் காலால் உதைத்தது, முப்புரங் களாக நின்ற அரக்காகளை அழித்தது, பெரு விரலை ஊன்றி இராவணனை நெரித்தது முதலி யன இப்பாடலில் கூறப்படுகின்றன. அதேவேளை இறைவன் அருள்புரிந்த சம்பவங்களும் இடையி டையே கூறப்பட்டு அவனது அருளின் திறம் விளக்கப்படுவதையும் காணலாம்.

மறிகடல் உலகின் மன்னுயிர் கவரும் கூற்றுவன் தனக்கோர் கூற்றுவ னாகியும் கடல்படு நஞ்சம் கண்டத் (குப) அடக்கியும் பருவரை சீலையாப் பாந்தள் நாணாத் திரிபுரம் எரிய ஒருகணை துரந்தும் கற்கொண் (டு) எறிந்த சாக்கியன் அன்பு தற்கொண் (டு) தென்னருள் தான்மிக அளித்தும்

என்ற அடிகளை எடுத்துக்கொண்டால் யமசங்காரம், திரிபுரதகனம் ஆகிய இறைவன் கோபமுற்ற இரண்டு சம்பவங்களுக்குமிடையே பாற்கடல் கடைந்தபோது எழுந்த ஆலகால நஞ்சை சிவ பிரான் உண்டதும் கூறப்படுகிறது. மலருக்குப் பதிலாகக் கல்லால் எறிந்து வழிபட்ட சாக்கிய நாயனாரது அன்பைப் புரிந்துகொண்டு அருள் புரிந்ததும் பாடப்பட்டுள்ளது.

அடியார்கள் அன்போடு கல்லாலெறிந் தாலும் அது அன்புடன் செய்யப்பட்டதென இறைவன் புரிந்து கொண்டு அருள் செய்கிறான். எனவே இறைவன் தண்டனை கொடுப்பது போலி ருந்தாலும் அது அன்பின் காரணத்தாலேயே நிகழ்ந்ததென்பதை அடியார்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது இவ்வடிகளில் உட்கிடையாக இருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது.

முதல் நாற்பது அடிகளிலும் இவ்வாறு சிவபிரானது கோபச் செயலும் அவர் அருள் புரிந்ததும் மாறிமாறிக் கூறப்படுவதைக் காணலாம். ஆகவே சிவனின் கோபமும் அருளும் கூறப்படும் பாடல் கோபப்பிரசாதம் எனப் பெயர்பெற்றது போலும் என்றும் சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது.

அதன் பின்னர் பாடல் இன்னவை பிறவும் எங்கள் ஈசன் கோபப் பிரசாதம் கூறுங்காலைக் கடிமலர் இருந்தோன் கார்க்கடற் கிடந்தோன் புடமுறு சோலைப் பொன்னகர் காப்போன் உரைப்போர் ஆகிலும் ஒண்கடல் மாநீர் அங்கைக் கொண் (டு) இறைக்கும் ஆதர் போன்றுளர்

எனத் தொடர்கிறது.

இதில் சமுத்திரத்தின் பெரும்பரப்பு நீரை உள்ளங்கையினால் எடுத்து இறைக்கும் மூடர் என அவர் கூறும் உவமை, கோபப்பிரசாதம் பற்றி இச்சிறு கட்டுரை மூலம் விளக்க முற்படுவதற்கும் பொருந்தும்.

இதன் தொடர்ச்சியாக சிவபிரானது புகழையும் அவரது தன்மைகளையும் பாடும்பகுதி மனதைப் பக்திவசப்படுத்துவதாக உள்ளது.

முக்கட் செல்வனை முதல்வனை முர்த்தியைக் கள்ளங் கைவட் (டு) உள்ளம (து) உருகிக் கலந்து கசீந்துதன் கழலினை அவையே நினைத்திட ஆங்கே தோன்றும் நிமலனை என்ற மனதைக் கசிந்துருக வைக்கும் அடிகளை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

ஆன்மாக்கள் பரம்பொருளை விட்டுவிட்டு உலகின் சிற்றின்பப் பொருட்களில் மயங்கிக் கிடக்கின்றன. சிவபெருமானை விட்டு வேறுபொருட் களை நினைப்போர் முயலைவிட்டு காக்கையின் பின்னே போன முட்டாள் போன்றவர் எனக் கூறுவது நாமனைவரும் மனங்கொள்ள வேண்டியதாகும். அவ்வடிகள் வருமாறு :

தாயாய் மன்னுயிர் தாங்கும் தந்தையைச் சொல்லும் பொருளும் ஆகிய சோதியைக் கல்லும் கடலும் ஆகிய கண்டனைத் தோற்றம் நிலைஈ றாகிய தொன்மையை நீற்றிடைத் திகழும் நித்தனை முத்தனை வாக்கும் மனமும் இறந்த மறையனை ப'க்கமழ் சடையனை புண்ணிய நாதனை இனைய தன்மையன் என்றறி அரியவன்

தனை முன்விட்டு தாம்மற்று நீனைப்போர் மாமுயல் விட்டுக் காக்கைப் பின்போம் கயவர் போலவும் விளக்கனிங் கிருப்ப மின்மின கவரும் அளப்பரும் சிறப்பில் ஆதர் போலவும்.

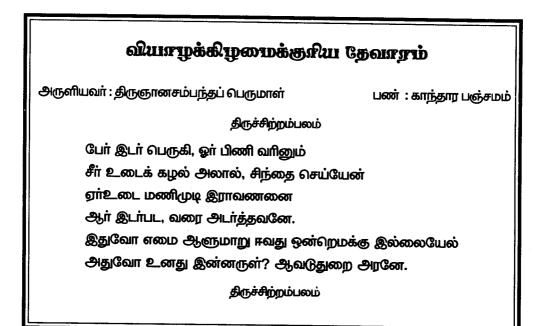
இவை தத்துவக் கருத்துப் பொதிந்தவை யாகவும் இலக்கிய நயங் கொண்டவையாகவும் அமைந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. இவ்வாறு அருமையாக அமைந்துள்ள பாடலின் இறுதியில் உண்மையறிவு - மெஞ்ஞானம் - பெற்றவரே மக்கள், ஏனையோர் மாக்கள். விலங்குகள் போல விரும்பும் போது உண்டு, ஆடுகள் போல கூடிநின்று கத்துகின்றவர்கள் எனக் கடுமையாகக் கூறுகின் றார். அத்துடன் இத்தகையோரைக் கொண்டு போகாத கூற்றுவன் மிகப்பெரிய தவறு செய்தவன் எனக் கூறி கோபப்பிரசாதத்தைப் பின்வருமாறு நிறைவு செய்கின்றார்.

117

ஆடு போலக் கூடிநின் (று) அழைத்தும் மாக்கள் போல வேட்கையீ (டு) உண்டும் கிப்படி ஞானம் அப்படி அமைத்தும் கின்ன தன்மையன் என்றிரு நிலத்து முன்னே அறியா முர்க்க மாக்களை கின்னே கொண் (டு) ஏகாக் கூற்றம் தவறுபெரி(து) உடைத்தே தவறுபெரி(து) உடைத்தே

என்று கோபப்பிரசாதம் நக்கீரதேவ நாயனாரது பெருங்கோபத்துடனேயே முடிவடைவதும் ஆரம்ப அடிகளே முடிவாக அமைவதும் நயக்கத்தக்கவை.

பக்திமயமானதாகவும், தத்துவ விளக்கங் கள் தருவதாகவும் எமக்கு மெய்யறிவு சிததிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவதாகவும் சிறந்த இலக் கிய நயத்துடன் அமைந்த நூறுஅடிகள் கொண்ட கோபப்பிரசாதம் அனைவரும் பாடிப்பயன்பெற வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பொருளுணர்ந்து சொல்லுதல்

– பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர்

மகாகவி பாரதியாரிடம் ஒருவர் தமிழ் மொழியைப் பற்றிக் குறையாகக் கூறினார். சொல் வளம் இல்லாதமொழி தமிழ்மொழி, விஞ்ஞான உண்மைகளைத் தமிழால் கூற இயலாது என்பது பாரதியாரிடம் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டு. இதனைக் கேட்ட பாரதியார் அவருக்குத் தக்க பதில் கூறினார். பாரதியார் கூறிய பதில் இதுதான் :

தமிழ்மொழி குறைபாடற்றது. தமிழ் நாட்டி லுள்ள பொருள்களுக்குத் தமிழில் தேவையான தெளிவான பல சொற்கள் இருக்கின்றன. விஞ்ஞா னத்தில் உள்ள விடயங்களையும் விபரங்களையும் தமிழில் சொல்ல தமிழன் தான் தயாராக இல்லை. நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் அடிமையாக இருந்திருக்கிறான் தமிழன். நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும் தமிழன் சுதந்திரமாகச் செயற்பட வில்லை. இன்றும் அவன் அடிமைப் புத்தியுடன் அடிமை மனப்பான்மையுடன் தான் இருக்கிறான். அடிமை மனப்பான்மையுடைய தமிழனின் மொழி யாக இருப்பதால் தமிழ் மொழியும் அவமானப்படும் நிலை உருவாகியுள்ளது. குறைபாடு உண்மையில் தமிழனிடம் உள்ளதேயன்றி தமிழ்மொழியில் இல்லை. இவ்வாறு கூறிய பாரதியாரின் மொழியின் பெருமையைப் பாதுகாக்கும் விளக்கம் எங்கள் சைவசமயத்துக்கும் பொருந்தும். சைவமக்கள் இன்று துணிவும் தெளிவும் இல்லாதவர்களாக இருப்பதால் சைவ சமயமும் சைவ சமய வழிபாட்டு முறைகளும் மூடப்பழக்கம் என எண்ணத்தக்க இழிநிலையை அடைந்துள்ளது.

சைவ சமய வழிபாடு தமிழ்மொழியில் நிகழவில்லை என பல புரட்சிச் சிந்தனையாளா குற்றம் சாட்டுகின்றனா். ஆனால் சைவசமய வழிபாட்டில் தமிழ்மொழியில் நிகழ்ந்த புராணபடனம் ஒதுக்கி ஒழிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. ஆலய வழிபாட்டில் இடம்பெறும் திருமுறை ஒதும் வழிபாடோ பரிதாபகரமான அவலநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்படியொரு அவலநிலை ஏற்பட்டதற்கு இரண்டு காரணங்களைச் சொல்ல லாம். ஒன்று வடமொழி அபிமானமிக்கவர்கள் தமக்கு வடமொழி தெரியாது விட்டாலும் வடமொழி யைப் பாராட்டித் தமிழ் மொழியை ஒதுக்கும் பணியை மிக நாகரிகமாக மேற்கொள்வது. மற்றது தமிழ்மொழியில் அபிமானமும் திருமுறைகளில் மதிப்பும் உடையவர்கள் திருமுறைகளைப் பொருள் விளங்காமலும் பிழைகள் பெருகும் முறையிலும் ஒதுவது.

இந்த இருகாரணங்களில் திருமுறையிலும் தமிழ்மொழியிலும் அபிமானமும் சிவ பக்தியும் உடையவர்கள் பொருள் விளங்காமலும் பிழை களைத் தவிர்க்க கருதாமலும் திருமுறைகளில் வழிபடும்நிலை மிகப் பரிதாபமாகக் காணப்படு கின்றது. கிழக்கே போவதாக நினைத்துக்கொண்டு மேற்கே செல்பவன் போலவும், பசியைப் போக்கித் தைரியத்தை அடைய விரும்புபவன் பேதிமருந்தை உணவென்று கருதி உண்பது போலவும் அமை கின்றது, திருமுறை அபிமானமும் சிவபக்தியும் உடையவராக இருந்தும் பொருள் உணராமல் பிழைகள் பெருகும்படி திருமுறை ஒதுபவர்களின் நிலை.

இதனிடையே சிலர் பொருள் தெரியாவிட் டாலும் திருமுறைகளை ஒதுவதால் இறையருள் பெற்றுவிடலாம் எனவும் நம்புகின்றனர். ஆனால் இவர்களே செய்தபோது பாடிய செய்யனே திரு எனவும் வேத வேள்வியை எனவும் தொடங்கும் பதிகங்கள் தந்தையாருக்கு பொருள் தேவைப்பட்ட போது பாடி அருளிய பொற்கிழிப் பதிகம் என்பன அவர் பொருளுணர்ந்து பாடியதற்கு நல்ல சான்றுகளாக உள்ளன.

அருணகிரிநாதா் ஒரு திருப்புகழில் தீதகல ஓதிப் பணியாரும் தீநரகமீதில் திகழ்வாரோ என்று பாடித் துதித்திருக்கின்றார்.

எனவே நாம் எம்தேவைகளை முறையீடு களைத் தெரிவித்து இறைவனின் அருள் வேண்ட வேண்டிய நிலையில் அதற்குப் பொருத்தமான திருமுறைகளைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றின் பொருளை விளங்கிப் பாடுதல் வேண்டும்.

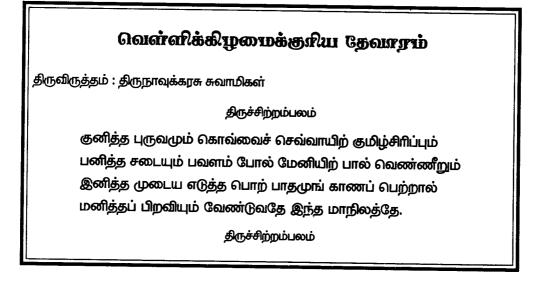
உணவு தேவைப்படுபவன் உடையைத் தேடுவது போலவும் காரியம் நிறைவேற வேண்டிய வன் சோம்பியிருப்பதும் முரணான செயல்களாகும். இதேபோல் எம் தேவைக்கு முரணான கருத்துள்ள பாடல்களைப் பொருளறியாது பாடித் துதித்தலும் நம் எண்ணம் நிறைவேறும் வரை பாடிப் பணிதல் என்றில்லாமல் ஓரிருமுறை திருமுறைகளை ஓதிவிட்டுப் பயனில்லையே என்று கருதுதலும் அறிவுபூர்வமான தாகாமல் மூடச் செயல்களாகவே முடியும். மிகவும் புத்திசாலித்தனமான அநுபவபூர்வ மான திருமுறை ஓதிவழிபடும் முறை மூடர்கள் கைப்பட்டு மூடச் செயல், பயனற்ற செயல் என்ற இழிநிலையை அடைந்து வருகின்றது.

எந்த ஒரு செயலைச் செய்தாலும் ஏன் இப்படி, எதற்கு என்று விசாரித்துச் செயற்படுவதே அறிவுடைமையாகும்.

திருஞானசம்பந்தர் மூன்றுவயதிலே தேவாரம் பாடினார் என்றதைக் கேட்டு மகிழ்வது சிறுபிள்ளைத்தனம். இது உண்மையாக இருக்

குமோ என்று ஆராய்வது அறிவு பூர்வமான அணுகு முறை. சிவபாதவிருதயர் தாம் தமிழ் நாட்டில் பிற சமயக் கொடுமைகளை நீக்க இறை அருள் புரிய எண்ணியமை அதற்கு வாய்ப்பாகச் சிவபாத விருதயர் செய்தமை தவத்தின் பயனாக கருவிலே திருவடையவராகப் பிறந்த பிள்ளை இப்படிச் செய்வது பொருத்தமே என்று ஆராய்ந் தறிந்து உடன்படுதலாலும் தவத்தையும் அதனால் இறையருளையும் பெறுதல் என்பது அறிவுடைமை யாகும். இன்று நம் சமுதாயத்தில் சிறுபிள்ளைத் தனமாக நம்புபவரும் மூடத்தனமாக நம்பா ிருப்ப வருமே காணப்படுகின்றனர். அறிவுடையவர்களாய்ச் செயற்படுபவர்கள் மிக மிக அபூர்வமாகவே உள்ளனர். அறிவுடையவர்களாகச் செயற்படுபவர் வெகு சாதாரணமாக மலியும் நிலைவருவதே சரியான சமுதாய அடையாள மாகும்.

அதுவரை நம் சமுதாயம் அடிமை மனப் பாங்கு நீங்காததாயும் மூடத்தனமும் சிறுபிள்ளைத் தனமும் உடையதாகவுமே மதிக்கப்பட வேண்டி யுள்ளது. இந்த அவலம் நீங்கச் சைவத்தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் பொருளுணர்ந்து பொரு ளழிந்து திருமுறைகளை ஒதும் நிலையும் சிவனருள் பெறும் வரை தொடர்ந்து உறுதியுடனும் ஒழுக்கத்துடனும் திருமுறை ஒதிப்பணியும் நிலையும் உருவாக வேண்டும்.

பெரியபுராணம் – அடியார் புராணமா?

– வ. கோவிந்தபிள்ளை

ஒய்வு வெற்ற உதவிப் பதிவாளர், யாழ்.பல்கலைக்கழகம்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சேக்கிழார் பெருமான் நாயன்மார்கள் இறைவன் மீது பாடிய சைவத் திருமுறைகள் எனப்படும் திருப்பதிகங்களை அடியொற்றியும் தாம் சேகரித்த உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்ப டையாகக் கொண்டும் பெரியபுராணத்தினை இறைவன் மீது பாடியுள்ளார்.

இறைவனது திருவிளையாடல்கள், அற்பு தங்கள் என்பவை இறைவனால் மட்டும் செய்யக் கூடியனவேயன்றி இவை மனித ஆற்றலுக்கும் இயற்கை நியதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவையாகும்.

இப்புராணத்தினைப் பாடுவதற்கு சேக்கி ழார் அவ்வக்காலத்தில் அவதரித்த "நாதன் விரும்பும்" அடியார்களைத் துணைப்பாத்தி ரங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். எனவே கந்த புராணம், திருவிளையாடற்புராணம் போன்று பெரிய புராணமும் இறைவன் புகழ்பாட எழுந்ததே ஆகும்.

பரஞ்சோதி முனிவர் வாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் 17ம் நூற்றாண்டின் பின்வந்தோர்களே தொண்டர்கள் புகழ் பாட எழுந்ததே பெரியபுராணம் என்றும் அற்புதங்கள் எனப் பாடப்பட்டவை அனைத்தையும் நாயன்மார்களே செய்தார்கள் என்றும் இயம்புவாராயினர்.

இவ்வாறான கூற்றுகளால் சிற்சில சமயங் களில் பெரியபுராணம், இறையனுபவம் இல்லாத வர்களினதும் பிறமதத்தினர்களினதும் ஒவ்வாத விமர்சனங்களுக்கும் எதிர்ப்பலைகளுக்கும் உள்ளாகியதை அவதானிக்கக் கூடியதாக வுள்ளது. பேராசிரியர் சுப்பிரமணியன் எழுதிய "நல்வாழ்வும் - வாக்கும்" என்னும் நூலும் இத்தகையதொன்றே.

எனவே, சேக்கிழாரின் வழிநின்று அவர் காட்டியுள்ள திருமுறைப்பாசுரங்களைச் சான்றாதா ரங்களாகக் கொண்டு கந்தபுராணம், திருவிளை யாடற்புராணம் போன்று இறைவனது திருவிளை யாடல்களையும் அற்புதச் செயல்களையும் எடுத்தி யம்பும் ஓர் சிவபுராணமே பெரியபுராணம் என ஆய்வுக்கண்கொண்டு இக்கட்டுரை ஆராயப்பட் டுள்ளது.

சைவத்திருமுறைகளுட் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகக் கொள்ளப்படுவது பெரியபுராணம். இது சோழர் காலத்தில் எழுந்தது. பக்திச் சுவை யினை மிகுதியாகக் கொண்டது. இதனா லேயே பெரியபுராணம் பாடிய சேக்கிழார் பற்றிக் கூறும் பொழுது "பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ" என மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் குறிப்பிடுவது மனங் கொள்ளற்பாலதே.

இறைவன் மாட்டுக் கொண்ட அதீத அன்பினை ஒருநிலைப்பட்டு நின்று வெளிப்படுத்து வதே பக்திச்சுவையாகும். இறைவனது பெருங் கருணைத்திறத்தினைக் "கந்தபுராணம், திருவிளை யாடற்புராணம், போன்றவை எடுத்தியம்புவது போன்று, இறைவனையும், இறைவனுடைய பெருங் கருணைத் திறத்தினையும், திருவிளையாடல் களையும் அடியார்களுக்கு அடியராகவும் அடியார் கள் வாயிலாகவும் எடுத்தியம்பும் சிறந்த புராணங் களுட் பெரியபுராணமும் ஒன்றாகும்.

இம் மூன்று புராணங்களையும் சிவபெரு மானது முச்சுடாவிழிகள் என்பா். இவை பேரிலக்கி யங்களுக்குரிய சொல்நயம், பொருள்நயம், அணி நயம் ஆகிய அனைத்தையும் கொண்டு விளங்கு பவை. இவற்றோடு பக்திச் சுவையும் மிளிா்ந்து காணப்படுவதால் பகலிலும் இரவிலும் கோவில் களிலும், மடங்களிலும், இல்லங்களிலும் ஆண்டு தோறும் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கப்படுகின்றன.

ஒப்பற்ற மலரகிதராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானது பெருமை பொருந்திய புராணத்தை அமலன் மாக்கதை என்று கச்சியப்பர் கூறுவது போன்று,

"உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரிய சிவனது புராணத்தை"ச் சேக்கிழாரும்

"எடுக்கும் மாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய் நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத் தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடி கடக்க ளிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்"

என்று விநாயகப் பெருமானை வேண்டுதல் செய்கின்றார்.

இச்செய்யுளில், "மாக்கதை" என்பது பெருமை பொருந்திய இறைவனது திருவிளை யாடல்களும் அற்புதங்களும் சேகரித்துத் தொகுக் கப்பட்ட கதைகளே என்பது பொருளாகும். சேக்கி ழார், நாயன்மார்கள் பாடியருளிய தேவாரப் பதிகங் களின் அடியொற்றியும் தாம் சேகரித்த உண்மைச் சம்பவங்களைத் துணையாகக் கொண்டும் பெரிய புராணத்தினைப் பாடிச் சென்றுள்ளார்.

நூலாசிரியர் இந்நூல்

"இங்கீதன் நாமங்கூறின் இவ்வுலகத்து முன்னாள் தங்கிருள் இரண்டில் மாக்கள் சீந்தையுள் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறவிருள் போக்குகின்ற செங்கதி ரவன்போல் நீங்கும் திருத்தொண்டர் பராணம்"(2)

என்று கூறுகின்றார். இதில் 'திருத்தொண்டர்' என்பது, இறைவன் ஒப்பற்ற தொண்டனாக நின்று மக்களின் சிந்தையிற் செறிந்துள்ள அகவிரு ளாகிய கொடிய ஆணவமலத்தினை நீக்கி முத்திப் பேறடையும்படி, செயற்பட்டமையினா லேயே அவரைத் திருத்தொண்டர் (திருவாகிய தொண்டர்) என்றும், அவர் பற்றிய புராணத்தினைத் ''திருத்தொண்டர் புராணம்'' என்றும் சேக்கிழார் பாடலாயினார்.

"சம்பந்தர் இறைவனைப் பற்றிப் பாடும்பொழுது,

"அரிய காட்சிய ராய்த்தம தங்கைசேர் எரியர் ஏறுகந் தேறுவர் கண்டமும்

121

கரீயர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயீனும் பெரீயர் ஆரறி வாரவர் பெற்றீயே"(3) என்றும்,

"வரிபணி நயனிநன் மலைமகள் மறுகிடக் கரியினை உரசெய்த கறையணி மிடற்றினன் பெரியவன் பெண்ணினோ டாணலி யாகிய எரியவன் உறைவிடம் ஏடகக் கோவிலே" (4) என்றும் பாடுகின்றார்.

இப்பதிகப் பாடல்களுட் குறிப்பிடப்படும் "பெரியர்" "பெரியவன்" என்ற சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும்பொழுது,

"ஆயி னும்பெரி யாரவர் என்பது மேய இவ்வியல் பேயன்றி விண்முதற் பாய பு'தங்கள் பல்லுயிர் அண்டங்கள் ஏயும் யாவும் இவர்வடி வென்பதாம்." (5) என்பர்.

இதில் சம்பந்தர் "பெரியர்", "பெரியவன்" என்று சிவனையே குறிப்பிடுகின்றார் எனச் சேக்கிழார் விளக்குகின்றார். எனவே கச்சியப்பர் 'கந்தன்' புகழ் பற்றிப் பாடிய புராணம் கந்த புராணம் என்பது போல பெரியர் அல்லது பெரியவன் புகழ் பற்றிப் பாடிய புராணம் கடை குறைந்து பெரியபுராணம் ஆயிற்று. எனவே பெரியபுராணம் என்பதும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதும் ஒப்பற்ற பொருளான சிவபெருமான் மீது பாடப்பட்ட புராணம் என்பதே பொருந்தும். இதனா லேயே பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெயர் இந் நூலுக்கு வழங்கப்பட லாயிற்று. பின்வந்தோர்களே இப் புராணம் அடியார் புகழ்பற்றிக் கூறவெழுந்த நூல் என்று விளக்கம் அளிப்பாராயினர்.

கச்சியப்பர் கந்தபுராணக் கதைகளைப் பற்றி

''பீறையணி சடைமுடிப் பிரான்தன் காதைகள் இறையுமோர் மறுவில யாவும் மேன்மையே மறைபல சான்றுள வாய்மையே யவை

அறீஞர்கள் நாடியே யவற்றைக் காண்கவே"(6) எனக்கூறுவது பெரியபுராணக் கதைகளுக்கும் பொருந்துவதாகும். பெரியபுராணச் சம்பவங்களும் அற்புதங்களும் இறைவனால் மட்டும் நடாத்தப்படக் கூடிய செயல்களேயன்றி மானுடர்களாற் செய்யக் கூடியனவன்று.

சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர், சிறுத் தொண்டர் ஆகியோர்களைத் தொண்டர் என்றும்

அடியவர் என்றும் அன்பர் என்றும் கூறுவது புராணங்களின் பண்பு ஆகும். இவர்கள் எதை நிறைவேற்ற விரும்பினாலும் அதை இறைவனது அனுமதி பெற்று அவன் மூலமாகவே அதனை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர்.

இறைவன் சில சமபங்களில் சில சம்ப வங்களைத் தாமாகச் செய்வதாலும் சிலவற்றி னைத் தமது அன்பர்கள், அடியவர்கள் மூலமாகச் செய்விப்பதாலும் இன்னோரன்ன செயல்களை திருவிளையாடல்கள் என்றும் அற்புதங்கள் என்றும் புராணங்கள் குறிப்பிடலாயின. அற்புத நிகழ்வுகள் அனைத்தும் இறைவனாற் செய்யப்படுவதனா லேயே அச்செயல்கள் அனைத்தும் மனித ஆற்றல் களுக்கும் இயற்கை நியதிகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட செயல்களாக விளங்கலாயின, விளங்குகின்றன.

நாயன் மார்கள் அவதரிப்பதற்கு முன் தோன்றியவர் அகத்தியர். இவரே அகத்தியம் என்னும் இயற்றமிழ் நூலை இறைவனிடம் கற்று எழுதியவர் என்றுங் கூறுவர். இவர் இறைவன் மாட்டுக் குன்றாத அன்புடையவர். இறைவனைப் பிரிந்திருக்க விரும்பாதவர். அத்தகையவர் "நித் தனே யடியே னென்று நின்னடிகாண்பேன்" என வேண்டுவதாகக் கூறும் பரஞ்சோதி முனிவர் அவர் பற்றி,

"வெள்ளை மாமதிப் பீளவணி வேணியங் கருணை வள்ள லார்பணி சீரத்திலும் மனத்திலுந் தாங்கிப் பள்ள மேழையும் பருகினோன்" (7)

என்று இரத்தினச்சுருக்கமாக அவர் 'பணி' பற்றிக் கூறுவதை நோக்கில் உலகத்தில் இறைவனது அடியார்களுக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இலர் என்பது தெளிவு.

இறைவனே இன்னோரன்ன அடியார்களின் பெருமையை

"பெருமையால் தம்மை யொப்பார் பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்

ஒருமையில் உலகை வெல்வார் ஊனமேல் ஒன்று மில்லார்

அருமையாம் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் **கி**ன்பம் ஆர்வார்

கருமையும் கடந்து நீன்றார் இவனரதீ அடைவாய்"(8) என்று சுந்தரருக்குக் கூறியதும், தம்மை வந்து வணங்கிய தமது அடியவரான அகத்தியரை, ''நிறைந்தவருள் சுரந்துகுறு முனியைவரு கென்றுகரஞ் சீரமேல் வைத்துப் புறந்தடவி பெமையொப்பாய் நீயேநின் கற்புடைய பொலங்கொம் பன்னாள்

அறந்தழையு முமையொப்பா ளாதல்னா

வுமையொப்பா ரகில்த்தி யாரே

நிறைந்ததவம் புரீந்தோனும் தவத்துறுதி பெற்றோனு நீயே யன்றோ"(9)

என்று திருவாய் மலர்ந்ததாகவும் புராணங்கள் கூறும்.

இவ்வாறு அடியவர் பெருமைகளையும் ஆற்றல்களையும் நன்கு அறிந்திருந்தும் சுந்தரர் பற்றிப் பேராசிரியர் சுப்பிரமணியன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றர்:

"சுந்தரர் நிகழ்த்தியதாக அறியப்படும் அற்புதம் என்ற வகையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது திருப்புக்கொளியூரில் முதலை வாய்ப்பட்டிறந்த பிள்ளையை மீட்டமையாகும். உரிய வயது வளர்ச்சியுடன் அம்முதலை வாயிலி ருந்தே சுந்தரர் மீள்வித்தார் எனச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவதாகப் பெரியபுராணப் பாடல்களை (4243-4245)க் காட்டி அவ்வாறு மீட்கும் நோக்கில் சுந்தரர் பாடியதாக,

"உரைப்பா ருரையுகந் துள்கவல் லார்தங்க ஞச்சீயாய்

அரைக்கா டரவா ஆதியும் அந்தமும் ஆயீனாய் புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யு⁴ரவி நாசீயே கரைக்கான் முதலையைப் பீள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே"(10)

என்ற பாடலை குறிப்பிட்டு இப்பாடலின் இறுதியடி முதலையிடம் பிள்ளையை மீட்கமுயலும் குறிப்பு அமைந்துள்ளது. எனவே பிள்ளையொன்று முதலை வாய்ப்பட்டிறந்துள்ளது என்பதற்குப் பொருத்தமான அகச்சான்றாக இப்பாடல் அமைகின் நமை தெளிவு. ஆயினும் பிள்ளை உயிருடனும் உரிய வளர்ச்சியுடனும் மீண்டது என்பதை அறியத் தருகின்ற வகையில் இப்பாடலிலோ அல்லது இதனை உள்ளடக்கிய இப்பதிகத்திலோ சான்று கள் இல்லை என்பதையும் இங்கு சுட்டுவது அவ சியமாகிறது" (11) என்கிறார். இது மனவருத்தத் திற்குரியதே.

ஆயின், அதே பதிகத்தில் வரும் திருக்க டைக் காப்புச் செய்யுளான,

"நீரேற ஏறுநிமீர் புன்சடை நீன்மல (மர்த்தியை போரேற தேறியைப் புக்கொளி யு'ரவி நாசியை காரேறு கண்டனைத் தொண்டன் ஆருரன் கருதிய சீரேறு பாடல்கள் செப்பவல் லார்க் கில்லை

துன்பமே (12)

என்பதில் "தொண்டன் ஆரூரன் கருதிய" என்ற சொற்றொடரால்" தொண்டனாகிய சுந்தரன் கருதியவண்ணம் "கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே" என்ற முறையீடு நிறைவேறியது என்பதையும், 'இல்லைத் துன்பமே' என்ற சொற்றொடரால், பிள்ளையை இழந்து துக்கத்தில் மூழகியிருந்த அந்தணனும் அவனது மனைவியும் அவிநாசிப் பெருமானது திருவருளால் துன்பம் இல்லாதொழிந்தனர் என்பதும் தெற்றென விளக்குகின்றது.

இச்செயல் அவிநாசியில் எழுந்தருளி யுள்ள பெருமானால் நிறைவெய்தியபொழுதிலும், அவர்மூலம் சுந்தரரே திருப்பதிகம் பாடி நிறை வேற்றியதால் சுந்தரர் மீது இச்செயலை ஏற்றி,

"வறந்தீடு பொய்கைமுன் நீரம்ப மற்றவ ணுறைந்தீடு முதலைவந் துதீப்ப வன்னதா லிறந்தீடு மகன்வளர்ந் தெய்தப் பாடலொன் றறைந்தீடு சுந்தர னடிகள் போற்றுவாம்" (13)

எனச் சுந்தரர் பாடிப் பிள்ளையை மீட்டார் என்று கச்சியப்பரும் ஏனையோரும் கூறுவாராயினர்.

நாயன்மார் எனப்படுவோர் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தவர்கள். அவர்களுடைய வாழ்வி யலைப் புராண மரபினின்றும் பிரித்தெடுத்தால் அவர்களின் நாமமே உலகில் இடம்பெறும் வாய்ப்பு அற்று விடும் என்பது மறுக்க முடியாததாகும். சிவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். அவன் அற்புதச் செயற்களும் திருவிளையாடல்களும் பழைமை வாய்ந்தவை – தொன்மை வாய்ந்தவை – உண்மை வாய்ந்தவை. இவை வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்டவை மட்டுமன்றி முக்காலத் திலும் நிகழ்பவை, மறுக்க முடியாதவை என்பதைப் பேராசிரியர் முதற்கண் நினைவிற் கொள்ளத் தவறியமை மனவருத்தத்திற்குரியதே.

நாவுக் கரசருக்குப் பல்லவமன் னன் விதித்த கொலைத்தண்டனைகளுட் கல்லுடன் கட்டிக் கடலில் இடப்பட்டதும் ஒன்று. இத் தண்டனை பற்றியும் அத்தண்டனையிலிருந்து தாம் மீண்டமை பற்றியும்

"கல்லீனோ டென்னைப் பு'ட்டி அமண்கையர் ஒல்லை நீர்புக நூக்கஎன் வாக்கினால் நெல்லு நீள்வயல் நீலக்குடி யரன் நல்ல நாமம் நவீற்றீ யுய்ந்தே னன்றே" (14)

என்ற, அவர் பாடிய, பதிகப்பாடல் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது. இதனை,

"பொய்யுரை நூல்சீல புகலும் தீயமண் கையர்கள் பீணீத்துமுன் கடல கத்திடும் வெய்யகற் தோணியாய் மிதப்ப மேற்படு துய்யசொல் லரசர்தாள் தொழுது போற்றுவாம்" (15)

என்ற பாடல் மூலம் கச்சியப்பரும் அவர் போன்ற பலரும் ஒப்புக்கொண்ட ஒரு முடிவாகும். இவ்வாறு திருநாவுக்கரசர் காலத்தில் இருந்து இதுகாறும் வழங்கிவரவும் அதற்குமாறுபாடாக,

"கல்லுடன் பினைபட்ட நிலையில் கடலில் இருந்து அவர் மீலர்டமைக்கு இரு காரணங்கள் ஊகிக்கக் கூடியன." ஒன்று, கயிறுகள் நெகிழ்ந்திருக்க வேண்டும். மற்றது, கடலோடிகள் யாராவது அவரை மீட்டிருக்க வேண்டும். இவைதான் நிகழ்ந்திருக்கக் கூடியன. ஆனால் சமய உணர்வுத் தளத்தில் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துப் பேசப்படும் நிலையில் இவை அருட்செயல்களாகக் கருத்துருவம் பெற்றன எனலாம் (16) என்கிறார் பேராசிரியர்.

மேலும் சுருங்கக் கூறின் சம்பந்தருக்கு நிகழ்ந்த

- "பருமுத்த முலையாள் பங்கன் அருளினாற் பசும்பொற் றாளம்
- திருமுத்தின் சீவிகை காளம் தெண்முத்தின் பந்த ரின்ன
- நிருமித்த வகைபோற் பெற்று நெய்தலைப் பாலை யாக்கிப்
- பொருமுத்த நதிகுழ் வீழிப் பொற்படிக் காசு பெற்று" "அருமறை வணங்குங் கோயீற் கதவனை யடைக்கப் பாடிப்

பரனுகற் பதிகளெங்கும் தொழுதனர்²¹⁷

என்று கூறப்படும் அற்புதச் செயல்கள் அனைத்தும் இறையருளேயென மேற்போந்த பாடல்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

மேலும் திருநாவுக்கரசர் முதல் அடியார்க ளெனப்படுவோர் பலரும் இறைவன் பணித்த பணிகளைச் செய்தார்களேயன்றித் தொண்டு செய்தார்கள் என்பதற்கில்லை. 'தொண்டு' என்பது வேறு 'பணி' என்பது வேறு. பணி என்பது மேலாண்மை உடைய ஒருவரது பணிப்பின் பேரில் செயற்படுவது. 'தொண்டு' பிறர் எவரினதும் பணிப் பிற்கிடமின்றி இறைவன் தாமாகவே முன்வந்து செயற்படுவது ஆகும்.

நாவுக்கரசர், மணிவாசகர், அருணகிரி நாதர் ஆகியோர் "என்கடன் 'பணி' செய்து கிடப்பதே"¹⁸, "எது எமைப் 'பணி' கொளும் ஆறது கேட்போம்'¹⁹, "பாடும் 'பணி'யே பணியாய் அருள் வாய்"²⁰ என்று பாடுவதிலிருந்து அகத்தியர் முதல் அருணகிரிநாதர் ஈறாக ஆற்றியவையும் ஆற்ற விழைந்தவையும் சிவப் 'பணி' களேயன்றி தொண்டு அல்ல என்பதும், இவர்களும், தொண்டர் களல்லர், சிவப்பணிகளைச் செய்தவர்களே என்பதும் தெளிவாகின்றது.

எனவே இன்னோரன்னவர்களைப் பணிக்க மர்த்தியவர் அவர்களுக்கு எந்தவித குறைபாடு களும் ஏற்படாதவண்ணம் பேணிப்பாதுகாப்பது பணிக்கு அமர்த்தியவரது கடமையன்றோ.

"வான் செய்த மேனி நெடுமான்மக வேள்வி மன்னன் தேன்செய்த கஞ்சத் தயனிற்கவிச் செய்கை தீயேன் றான்செய் திடவே பணித்திட்டனை தன்மை யீதே னான்செய் ததுவே தவம்போலு நலத்த தெந்தாய்"

"ளங்கீப் 'பணி'யை யளித்தாயெனி லெந்தை யுந்தன்

பாங்குற்ற புத்தேண் மணக்காட்சீ பணிந்தி டாமே னீங்கற் கரீதாங் கவல்கின்றதென் னெஞ்ச மென்ன வோங்கற் கயலைத் தனிநாயக னோத லுற்றான்"

"சீந்தைய தழுங்க லின்றித் தென்மலைச் சேறி யங்கண்

வந்துநம் வதுவைக் காட்சீ வழங்குது மகிழ்ந்து காண்டி

நந்தமை யுன்னி யாங்கே நாள்சில விருத்தி பின்னர்

முந்தையீ லெமது பாங்கர் வருதியான் முனிவ வென்றான்."²¹

இதேபோன்று அப்பரடிகள் "தன் கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்" என்று இறைவன்பால் வேண்டியதும் அவ்வாறே. இறைவன் அவரைத் தளராவண்ணம் தாங்கிக்கொண்டமையும் கற்ப னையோ புனைந்துரையோவன்று. இவர்களுக்கு் மட்டுமல்ல அனைத்து உண்மைச் சிவனடியார் களுக்கும் இந்நிகழ்வுகள் பொருந்துவதாகும்.

"அவருக்கு (சம்பந்தருக்கு)ச் சமூகம் கொடுத்த உயர்நிலை உபசாரங்களை - முத்துச் சிவிகை, முத்துக்குடை முதலியவற்றை இறைவன் அருளியனவாகக் கதைகள் புனையப் படலாயின"(22) என்று பேராசிரியர் கற்பனை செய்து கதைகட்டுதல் ஆய்வாகாது.

ஆய்வு வேறு, ஊகம் வேறு. ஆய்வு என்பது ஆய்வாளன் ஒருவன் உண்மை எனத் தான் ஆய்வு மூலமாகவோ அனுபவ மூலமாகவோ நன்கு நிரு பிக்கக்கூடியவற்றை, ஏற்கக்கூடியவற்றை மட்டும் கூறுவது. அதுவே உண்மை ஆய்வின் நோக்கமு மாகும். ஊகம் உண்மைக்கு முரணானது. உண்மையை மறைத்து ஊகத்தை வலிந்து ஏற்கச் செய்வது ஆய்வாகாது, அறிவுடமையுமாகாது என்பர்.

ஆக, 'உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரிய வன்' என்று சிவபெருமானது புகழ் பாடத் தொடங் கிய சேக்கிழார் நூலை முடிக்கும் பொழுதும்,

"மன்றுளார் அடியா ரவர் வான் புகழ் நின்ற தொங்கும் நிலவீ யுலகெலம்" (23)

என்று பாடிய இவ்வரிகளும் மன்றின் கண் உள்ளாரே அடியவர்ளு அவரே அடியார்க்கு எளியராகும் திருத்தொண்டரும் ஆவார் என்று இறைவன் புகழையே பாடியுள்ளார் எனலாம்.

"அன்றொரு மடந்தைக் காளாய் அடியவர்க் கெளியார் கொன்றை துன்றிய முடியின் மேன்மண் சுமந்ததும் (24)

என்ற இன்னோரன்ன பாடல் வரிகள் பெரியபுராணம், சிவபுராணமே என்பதை மேலும் வலியுறுத்துகின்றன. இறைவனது பெருங்கருணைத் திறத்தினையும் அருட் செயல்களையும் அடியார் களுக்குத் தொண்டனாகச் செயற்படும் பாங்கினை யும் வெளிப்படுத்தும் நூலாக விளங்கும் ஓர் ஒப்பற்ற சிவபுராணமே பெரியபுராணம் எனலாம்.

அஷ்க்குறிப்புகள்

- 1. பெரியராணம், 3.
- 2. மேற்படி, 10.
- 3. திருமுறை, 3:54:2.
- 4. திருமுறை, 2:32:5.
- 5. பெரியபுராணம், 2729.
- 6. கந்தபுராணம் அவையடக்கம், 10.
- 7. திருவிளையாடற்புராணம், 2585.
- 8. பெரியபுராணம், 342.
- 9. திருவிளையாடற்புராணம், அருச்சனைப்படலம், 51
- 10. திருமுறை, 7:92:4.
- கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன், 'நால்வர் வாழ்வும் வாக்கும்'. கலைஞன் பதிப்பகம், 19 கண்ணதாசன்சாலை, சென்னை, 2002, பக். 224.
- 12. திருமுறை, 7:92:10.
- 13. கந்தபுராணம், கடவுள் வாழ்த்து, 22.
- 14. திருமுறை, 5:72:7.
- 15. கந்தபுராணம் கடவுள் வாழ்த்து, 21.
- 16. கலாநிதி, நா. சுப்பிரமணியன், முற்சுட்டிய நூல், பக். 213.
- 17. திருவிளையாடற்புராணம், 3128:3129.
- 18. திருமுறை, 5:19:9.
- 19. திருவாசகம், 20:07
- 20. கந்தர்அனுபூதி, 01.
- 21. கந்தபுராணம்,- திருமணப்படலம், 57-59.
- 22. கலாநிதி, நா.சுப்பிரமணியன், முற்சுட்டியநூல், பக்-92
- 23. பெரியபுராணம், 4286.

125

24. திருவாதவூரடிகள் புராணம், குதிரையிட்ட சருக்கம், 66.

யயன்இல்சொல் யாராட்டு வானை – மகன்எனல் மக்கள் பதடி எனல்.

பயன் இல்லாத சொற்களை பலமுறையும் சொல்லுபவனை மனிதன் என்று சொல்லவேண்டாம், மனிதருள் பதர் என்று சொல்வாயாக.

எழுதீச் செல்லும் விதியின் கையில் ...

ு எஸ். நடராஜா இலங்கை வங்கி, யாழ்.மேற்றரக்கினை

விதியென்பது எல்லோருக்கும் உண்டு. விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்பதற்கு சத்திய வான் சாவித்திரி கதையுமுண்டு. அதுதான் விதி யென்பது கதையின் முடிந்த முடிவு.

எது எவ்வாறாயினும் எதற்கும் ஒரு எல்லையுண்டு.

இறைவன் கருணைக்கும் வானத்திற்கும் மட்டும்தான் எல்லையே கிடையாது.

ஆனால் பூமியாகட்டும், ஏனைய கிரகங் களாகட்டும், வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குட் பட்டே இயங்குகின்றன.

கடலுக்கு கரை எல்லையாய் இருப்பது போல் இங்கே காணும் யாவற்றுக்கும் எல்லை யுண்டு.

காடாகட்டும் நாடாகட்டும் அல்லது வீடாக ட்டும், எல்லைக்குட்பட்டே யாவும் இயங்குகின்றன.

மனதின் நினைவுகளுக்கும் எல்லை யுண்டு. சாதாரண மனிதன் ஒருவன் நாளொன்றுக்கு எத் தனையாயிரம் எண்ணங்களை மட்டும் அவனால் நினைக்க முடியும் என்பதை ஆராய்ச்சி யாளர்கள் நிறுவியுள்ளார்கள்.

ஒலியின் வேகத்தைவிட விமானம் தோன் றினாலும் எல்லைக்குட்பட்டே இயங்க வேண்டும்.

எல்லையை மீறும் பொழுது விபரீதங் களும் வினாசங்களும் நிகழுகின்றன. கடல் கரை தாண்டிய போது சுனாமியின் பேரழிவை இந்த நூற்றாண்டில் சந்தித்தவர்கள் நாம்.

அவ்வாறே ளிமலை எல்லை மீறியபோதும் அதனால் ஏற்படும் அழிவினையும் பலமுறை பார்த்திருக்கிறோம். தேவர் களுக்கோ அல்லது அசுரர் க ளுக்கோ விதிவிலக்கல்ல. அவர்களும் எல்லைக் குட்பட்டேயாகவேண்டும் என்பதுதான் விதி.

சிவராத்திரியின் மகிமையும் அதன் கதையும் நாம் நன்கு அறிவோம்.

அங்கே, பிரம தேவருக்கும் விஷ்ணு பகவானுக்கும் யார் பெரிது என்ற விடயம் எல்லை மீறியது.

ஆணவம் கட்டுக்கடங்காது எல்லை மீறியது. விபரீதம் சந்தர்ப்பத்திற்குக் காத்திருந்தது.

இறைவன் தோன்றினார். உண்மையில் யாரும் பெரியது இல்லை என்பதை உணர்த்த, வாருங்கள் உங்களில் யார் பெரியது என்பதை நிறுவுவதற்கு என் அடி முடியைத் தேடிக் கண்டு பிடியுங்கள் என போட்டிப் பரீட்சைக்கு அழைத்தார்.

ஏற்றுக் கொண்டனர். பிரமதேவர் முடியைத் தேடிப் புறப்பட்டார், விஷ்ணு பகவான் அடியைத் தேடி அமைதியிழந்தார். இருவருமே போட்டியில் சித்தியடைய முடியவில்லை. ஆயினும் பிரம தேவரின் ஆணவம் அடங்கியதாய்த் தெரியவில்லை.

பொய்யுரைத்தார் பிரமதேவர். பொய்யே உரைக்காத நாவில் வாசம் செய்யும் சரஸ்வதி தேவியின் கணவனாக வீற்றிருக்கும் பிரம தேவ ருக்கு ஆணவம் எல்லை மீறியதால் பொய்யுரைத் தார். விபரீதம் காத்திருந்தது. சாட்சிக்கு தாழம்பூவை அழைத்திருந்தமையால் அதற்கும் தண்டனை கிடைத்தது.

இந்து மதத்தில் பிரம தேவரைத் தவிர அத்தனை தெய்வங்களுக்கும் கோவில்கள் உண்டு. பிரமதேவர் அந்த அந்தஸ்தையிழந்தார். ஆணவம் தலைக்கேறியதால் ஓங்காரத்தின் தத்துவம் உணர்த்தி சிறையில் அடைத்து உச்சித்

126

தலை முருகனால் பறிக்கப்பட்ட பிறிதொரு கதையையும் யாம் அறிவோம்.

எல்லை மீறியதால் மும் மூர்த்திகளான பிரம தேவருக்கே இந்த நிலையென்றால் மனிதன் எம் மட்டில் என்பதை இறைவன் திருவிளையாடல் மூலம் மனிதர்களுக்கு உணர்த்தியும், ஆணவமற்ற மனிதர்களை அந்த பிரமதேவர் இப்புவிதனில் படைக்கவில்லை.

இக் கதை தேவர்களின் கதையாக இருந்த போதிலும் ஒரு விதத்தில் லௌகீக தத்து வத்தை உணர்த்தும் கதையே. ஒரு குழந்தைக்கு தாய் தந்தையரில் யார் பெரிது என்பதை உணர்த்தவே இந்தக் கதை கூறலாம்.

சரி பாதி இறைவன் கொடுத்த போதிலும் உமையவள் பரமனைப் பகைத்த கதைபோல நம்மவர் வீட்டினில் ஆயிரம் கதை. அதனால் நீதிமன் றங்களில் தீர்க்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகளின் விபரீதங்கள் எத்தனை கட்டுக்கள்.

குழந்தையைப் பார்த்து நீ அப்பா பிள்ளையா? அல்லது அம்மா பிள்ளையா? என்று இறைவனைப் போல் பரீட்சை நடத்துவார்கள். அதில் அற்ப சுகம் காண எத்தனிப்பார்கள். ஆனாலும் அக்குழந்தையின் தந்தை ஒருவனே. அது இறைவனே என்பதை அறிந்திலர். அதனால் தான் தமது பெயரை "பெற்றோர்" என்பதையும் எங்கிருந்தோ "பெற்றவர்கள்" என்பதையும் மறந்து பிரமா விஷ்ணுவாகிறார்கள்.

பிரமா கோவில் இழந்தது போன்று இப் பூவுலகில் எங்கேயும் எந்தத் தாயையும் பிள்ளை யின் பெயருக்கு முன் நிறுத்தி இன்னார் உடைய என்று பதிவுச் சான்றிதழ் வழங்குவதில்லை. சாட்சிக்கு பாலூட்டிய கதை கூறியபோதிலும், அன்னையொரு கோவில் என்று அறிந்திருந்த போதிலும், அவளுக்கு அப்படியொரு தண்ட னையை சமூகம் வழங்கியிருக்கிறது. பிரமா சரஸ்வதி தேவியின் கணவனாக இருந்தபோதிலும் ஒரு பொய்யுரைத்து தண்டனை வாங்கியது போன்று பூவுலகில் இது தொடர்கிறது.

கோழி முன்னதா முட்டை முன்னதா என்று குழம்பிய மனிதனுக்கு பிரமாவின் தோற்ற த்தை விஷ்ணுவின் தொப்புள் கொடித்தாமரையால் எடுத்துரைக்க முடியாதா?

127

எனவே நிலத்தின் செழிப்பை பயிர் காட்டுவது போன்று எந்தக் குழந்தையையும் அன்னையொருவளே சக்தி கொடுத்து ஆணவமற்ற குழந்தைகளை இப் பூவுலகில் படைக்க முடியும். ஆணவம் இழந்தால் ஆன்மா மாயையின் வசப்படு தல் குறையும். பயிரின் செழிப்புக்கு நிலத்தின் ஓய்வும் பசளையுமே காரணம். அது போன்றதே மனித வாழ்வும். பெண்ணை அன்று வீட்டினில் பூட்டி வைத்து அன்றைய சமூகம் வழி தேடியதும் இதனாலன்றோ!

ஆனால் இன்று பெண்கள் மீது எல்லாச் சுமைகளும் ஏற்றப்பட்டு, வீட்டுப் பணி அது அவர்களது பொதுவான பணி, உழைக்க வேண்டும் என்பது கட்டாய பணி சீதனக் கொடுமை என்பது சீர் (கணவன் வீட்டார்) திருத்தப் பணியென்றும் கோடு போட்டதனால் யுகம் மாறியது. எல்லாத்து றைக்குள்ளும் ஆராய்ந்து பார்க்கின்றாள் அன்னை யவள். ஆனாலும் பிரமனுக்கு கோவில் அமைக்க இறைவன் அனுமதி இன்னும் தரவில்லை.

எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை எழுதிய வழியே தான் செல்ல வேண்டுமா? அழுதாலும் தொழுதாலும் ஒரு எழுத்தும் மாறாதா? அப்படி யென்றால் ஆணவமற்ற அமைதியான உலகைப் படைக்க பிரமாவின் ஆயுள் விதி எல்லை மீற வேண்டும். பகல் இரவு விரைவில் முடிவு பெற வேண்டும். புதிய பிரமாவால் யுத்தமற்ற சத்யுகம் விரைவில் தோன்ற எல்லைமீற வேண்டும்.

இன்றைய நவீன தொலைக்காட்சிகளிலும் ஏனிந்த சாபக் கேடு? இதிகாசக் கதைகளைப் போன்று அழிவிற்கு பிரச்சனைகளுக்கு கருப் பொருளாக அன்னையரை ஏன் முன் நிறுத்த வேண்டும்? பிரச்சனைகளை மட்டும் அன்னையருக்கு கொடுக்காது தப்பிக்க வேறு கருப்பொருளே கிடைக்கவில்லையா?

மண்ணையும் பெண்ணென்றாய், ஒடும் நதியையும் பெண் என்றாய், பூவென்றாய், கொடி யென்றாய், பேசும் மொழியையும் தாயென்றாய், எல்லாமே அவளுக்குத் தந்ததென்றா அழிவுக்கும் அவளென்றாய்? அப்படியென்றால் நீ எங்குதான் இருக்கப்போகிறாய் என்று கேட்டால் அதற்கும் அவளுக்குள்ளே என்கிறாய். இந்த வேடிக்கை யான உலகம் சப்தமின்றி மலரும் பூக்களைப் போல் பூத்துக் காய்க்கும் காலம் வராதா?

அந்த யுகத்தின் பெயர் நிச்சயமாக இந்த கலியுகத்தின் முடிவாகவே இருக்கும். அதற்கு ஆண்டவன் அங்கீகாரம் வழங்கும் நாள் தான் எப்போது? அங்கே இன மத மொழி வேறுபாடற்ற பார்வையை மட்டும் பார்க்கும் திறனுள்ள ஒரு கண் இருந்தால் போதும்? இரண்டு கண்கள் இருந்தும் ஒரு காட்சியையும் ஒழுங்காகப் பார்க்க முடியாத நிலை மாற வேண்டும். அதற்காக பிரமன் தவமிருந்து புது உலகைப் படைக்க வேண்டும். அப்போது ஆண்டவன் தடுத்தாலும் ஆலயம் அமைத்து வழிபடும் நாள் பிறக்கும். அதில் அவனது சுமை குறையும். இல்லை, பெண்களின் விடிவு அந்த யுகத்தினில் முடிவாகிவிடும்.

உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் விஷ்ணு பகவானும் நிஷ்டை கலைந்து விழித்தெழுந்து விடுவார். காலடியினில் கட்டுண்டு கிடக்கும் இலக்குமி தேவியும் எழுந்து நிற்பாள். இனியொரு அவதாரம் எடுக்கத் தேவையில்லை என்று இறைவனும் தன் நாடகத் திரையினை மூடித் திறவாது திறந்தே விட்டு விடுவான். ஆழக்கடலின் அடியினில் காணும் அமைதியை அடித்தெழுந்து விழும் அலைகள் பெற்றுவிடும். ஆர்ப்பரிக்கும் சப்தமும் மலரும் பூக்களைப் போல் ஆகிவிடும்.

அந்த அமைதியில் இறைவன் தந்த பூமிக்கு இவ்வளவு விலை என்ற மனிதனின் ஆசைக் கதவுகள் அடைபட்டே இருந்துவிடும். அமைதியான காற்றே வருடிச் செல்லும் போது இறைவன் கருணை மட்டும் மனிதனுக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். விண்ணில் இருந்து யுத்தம் செய்ய நினைக்கும் அவனது எண்ணக் கருவுக்கும் சப்தமற்ற சமாதி கிடைக்கும்.

எழுதிச் செல்லும் விதியின் கைவிரல்க ளுக்குள் பூக்கள் மலரும். அந்த பூக்களின் வாசம் உலகை நிரப்பும். அந்த வாசத்தின் நடுவே இறைவனின் அற்புத நடனம் நிகழும்.

சனிக்கிழமைக்குரிய தேவாரம்

அருளியவர் : திருஞானசம்பந்தர்

பண் : காந்தாரம்

128

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணின் நல்ல கதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலை கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப் பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழத்தில் சைவ ஆலயங்களும், அறப்போதனைகளும்

ஈழத்திருநாட்டில் சைவசமய ஆலயங் களில் அறச்சிந்தனைகளை மக்களுக்கு எடுத்து ரைப்பதில் ஆர்வம் காட்டாத சூழ்நிலை இன்று வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லா மத ஸ்தலங்க ளிலும் பூசை வழிபாட்டில் நல்ல சிந்தனைகளை போதனை செய்வது முக்கியத்துவம் பெற்றுள் ளது. ஆனால் எமது சைவ ஆலயங்களில் கிரியை களும், வழிபாடுகளும் பெறும் முக்கியத்துவம் ஆன்ம ஞான உபதேசங்களுக்கு வழங்கப்படுவ தில்லை. இது மிகவும் பிரச்சினைகளுக்குரிய விடயங்களாக பல அறிஞர்களும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றனர். வெறும் சடங்குகளோடு FIDUI விழாக்கள் முடிவடைந்து விடுமேயானால் சமய உண்மைகளும், சமய தத்துவங்களும் மக்களி டையே வளர்த்தெடுக்கமுடியாமல் போய்விடும். இந்நிலை மாறவேண்டும். எமது நாட்டிலும், இந்தியா விலும் ஆலயங்களில் சமயப் போதனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் தன்மை அருகிக் கொண்டு போகின்றது. இந்நிலையும் மாற வேண்டும்.

ஈழத்திருநாட்டில் ஆலயங்கள் அறப்போத னைக்கு முதன்மை கொடுத்த வரலாறு உண்டு. குறிப்பாக ஆலயங்களில் நடாத்தப்பட்ட புராணப் படிப்புப் பாரம்பரியம் வழிபாட்டிற்காக வரும் மக்களி டையே வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான சிந்தனைகளை புராணப்படிப்பினூடாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. புராணப்படிப்பினூடாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. புராணப்படிப்பி பாரம்பரியம் ஆலயங்களில், மடங் களில், சத்திரங்களில், பெரிய மரவிருட்சங்களின் அடியில், வீட்டுத் திண்ணைகளில் வளர்த்தெடுக்கப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்நியர்கள் ஈழத்திருநாட்டைக் கைப்பற்றி சைவத் திருக்கோயில்கள் அனைத்தையும் அழித் தொழித்த போதிலும் சைவசமய வழிபாட்டு நெறி முறை மறைமுகமாகப் பின்பற்றப்பட்டது. சைவ சமயப் போதனைகள் வீட்டுத்திண்ணைகளிலும்

129

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

நிலாமுற்றத்துப் போதனைகளிலும் காப்பாற்றப் பட்டுள்ளன. ஆனால் இன்று ஆலயங்கள் பிரமாண்ட மாக கட்டி எழுப்பப்பட்டு பல்வேறு வசதி களோடு ஆலயச்சூழல் அமைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் நித்திய, நைமித்திய வழிபாடுகளில் ஞான உபதே சங்களுக்கான முக்கியத்துவம் சீராக்கம் பெற வல்லை. நல்லைநகர் நாவலர் பெருமான் ஈழத்துச் சைவசமய வரலாற்றில் பெரும் மறுமலர்ச் சியை ஏற்படுத்திய வரலாற்றாளர் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர். ஆலயங்களில் வழிபாட்டோடு நல்ல சிந்தனைகள் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினை முன்வைத்து பிரசங்க மரபினை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

ஆலயங்களில் பிரசங்க மரபு

நல்லைநகர் நாவலர் பெருமான் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயிலில் சமயப் பிரசங்க மரபினைத் தோற்றுவித்தார். அவர் ஆற்றிய பிரசங் கம் மக்களை ஆற்றுப்படுத்தியதுடன் சமய உண் மைகளை மக்கள் அறியும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி யது. நாவலர் பெருமான் குடாநாட்டில் உள்ள பல சைவ ஆலயங்களில் தனது பிரசங்கத்தினா டாக மக்களைக் கவர்ந்தார். நல்ல ஒழுக்கவியற் கருத்துக்களை பிரசங்கத்தினூடாக எடுத்துரைத்து மக்களை புனிதவழிக்கு திசைதிருப்பினார். ஆலயங் களில் நடைபெற்ற கேளிக்கைகளை நிறுத்துவதற் கும் பலியிடல் போன்ற வேள்வி முறைகளைத் தடுப்பதற்கும் நாவலர் பெருமானது பிரசங்கம் பெரிதும் பயன்பட்டது. இவை மட்டுமன்றி மக மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டவர்களை மீளச் சைவசம யத்திற்கு ஈர்ப்பதற்கும் மதம் மாறலைத் தடுப்பதற் கும் பிரசங்கத்தை பெரிதும் பயன்படுத்தியவர் நாவலர் பெருமான். அவர் ஏற்படுத்திய பிரசங்கத் தின் தொடரினால் அவரைத் தொடர்ந்து பலர் ஆலயங்களில் சமயப்பிரசங்கங்களை ஆற்றி மக்களை நெறிப்படுத்தியதோடு கோயில்களையும்

புனித பிரதேசமாகப் பேணுவதற்கு உதவினார். நாவலர் வழியில் பிரசங்க மரபைப் பேணியவர்கள் செய்த தொண்டு ஈழத்தின் சைவ மறுமலர்ச்சிக்கு பெரிதும் துணை செய்தது. காலத்திற்குக் காலம் பல பிரசங்க வித்தகர்கள் தோன்றி பாமர மக்களை யும் பக்தி நெறியில் பண்பாட்டு நெறியில் வாழ வழிகாட்டினர். திருக்கோவில்கள் பல பிரசங்கத் திற்கு பெருமதிப்புக் கொடுத்தன.

கதாப்பிரசங்க மரபு

ஆலயங்களில் சமய வரலாறுகளையும் புராண இதிகாசத் தத்துவங்களையும் இசையோடு கூடி எடுத்துரைக்கின்ற மரபே கதாப்பிரசங்க மரபாகும். ஈழத்தில் கதாப்பிரசங்க விற்பன்னர்கள் ஆலய விழாக்களில் தமது இசை, ஞானத் திறமை யாலும் சொல் வன்மையாலும் மக்களை நெறிப் படுத்தினர். காலத்திற்குக் காலம் அற்புதமான கதாப் பிரசங்கர்கள் தோன்றிப் பணியாற்றியுள் ளனர்.

ഖിർുതിനു

கதாப்பிரசங்க மரபு தழுவிய இசையோடு கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாக இக்கலை வடிவம் 20ஆம் நூற்றாண்டில் சைவ சமய வழிபாட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆலயங்களில் சமயச் செய்கி களை இக் கலைவடிவத்தினூடாக மக்களிடையே எடுத்துரைக்கின்ற பண்பாடு சிறப்புப் பெற்று விளங் கியுள்ளது. 1950கள் முதல் 20 ஆம் நூற்றாண் டின் நிறைவு வரை இத்துறையில் சமயச் செய்தி களைச் சொல்லுகின்ற கலைஞர்கள் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளனர். திருப்பூங்குடி ஆறு முகம், கலாவிநோதன் கணபதிப்பிள்ளை சின்னமணி, லடீஸ் வீரமணி, மாஸ்ரா் சிவலிங்கம், சதா.சதாசிவம் போன்ற கலைஞர்கள் வில்லிசைக் கலைமூலமாக ஆலயங்களில் சமய கருத்துக் களை நீண்ட காலமாக எடுத்துரைத்து வந்துள்ளனர். இக்கலை வடிவமும் இன்று அருகி வருகிறது. திருக்கோவில் களில் வில்லிசை மூலம் சமயச் செய்திகளைச் சொல்லுகின்ற வழக்கம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது.

நடன நாடக க<u>ூத்து</u>க் கலைகள்

மேற்குறித்த கலை வடிவங்களினூடாக சமய காப்பியச் செய்திகள் ஆலயங்களில் மக்க ளுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டு வந்தது. இக்கலை வடிவங்களினூடாக மக்களுக்கு நல்ல செய்தி சொல்லுகின்ற தன்மை இன்று அருகிப் போய் விட்டது.

பியலை பால நிரப்

ஆலயங்களில் கந்தபுராணம், பெரிய திருவிளையாடற்புராணம், விநாயக பாாணம், புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் போன்ற வற்றை ஒருவர் படிக்க மற்றவர் விளக்க உரை சொல்ல மக்கள் ஆர்வமாகக் கேட்கின்ற மரபு ஈழத்துச் சமய மரபில் மிகவும் முதன்மை பெற்றது. யாழ்ப்பாணம், கந்தபுராணக் கலாசாரம் பேணுகின்ற பூமி என பாரத நாட்டவர்கள் சிறப்பித்துக் கூறும் அளவிற்கு புராண பாரம்பரியம் இங்கு மதிப்புப் பெற்றது. புராணப்படிப்புப் பாரம்பரியத்தை கோவில் புசகர்கள், அறங்காவலர்கள், பக்தர்கள் இணைந்து நடாத்தி வந்தனர். அன்றைய சூழலில் மணித்தி யாலக் கணக்காக மக்கள் புராணப்படிப்பை ஏற்ற னர். அன்று பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயிகளாக விளங்கிய காரணத்தினால் அவர்களுக்குப் போதி யளவு நேரம் புராணப்படிப்பைக் கேட்கக் கூடியதாக வாழ்வியல் சூழல் அமைந்தது. இன்று புராணப் படிப்ப நடைபெறுகின்றபோது ஒரு சிலரே பங்கு பந்நுகின்நனர். இன்று புராணப்படிப்புப் பாரம் பரியமும் அருகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஆலபாங்களில் பூசை வழிபாட்டுடன் நற்சிந்தனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்

ஆலய வழிபாட்டில் நற்சிந்தனை, கூட்டுப் பிரார்த்தனை மிகவும் முக்கியம் பெற வேண்டும் என்ற கருத்தினை ஈழத்து சமய வரலாற்றில் நாவலருக்குப் பின் நெறிப்படுத்தியவராக அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி அவர்கள் விளங்குகிறார். 1950களுக்குப் பின் சமயச் சொற்பொழிவுகளினூடாக மக்களை ஆற்றுப்படுத்தி வருகின்ற இவர் பலரை நெறிப் படுத்தியுள்ளார். குறிப்பாக தெல்லிப்பளை துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தில் பூசை வழிபாட்டோடு நற்சிந்தனைக்கும் கூட்டுப்பிரார்த்தனைக்கும் நேரம் கைக்கி இன்றுவரை அம்மரபு சிதைந்து விடாமல் காப்பாற்றி வருகிறார். இவரது முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றிச் சில ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திய வமிபாட்டு நிகம்ச்சிகளில் சமய சொர்பொமிவுகள். நற்சிந்தனைகளுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. பல

ஆலயங்களில் திருவிழாக்காலங்களில் சமயச் சொற்பொழிவைக் கேட்கின்ற வாய்ப்பு வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. எனினும் துர்க்காதேவி தேவஸ் தானத்தில் நற்சிந்தனை நடைபெற்று வந்த ஒழுங்கு ஏனைய ஆலயங்களில் பேணமுடியாமல் போய் விட்டது.

இன்று சைவ ஆலயங்கள் அறப்போதனைகளை வளர்ப் பதற்குச் செய்யவேண்டிய அடிப்படைக் கடமைகள்

ஆலயங்களை வழிநடத்துகின்ற சைவ அறங்காவலர்கள் ஆலய வழிபாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் வாரக்கில் ஒருநாளாவது மக்களை நல்வழிப்படுத்து கின்ற நற்சிந்தனைகளை வளர்ப்பதற்கான வாய்ப் பினை ஏற்படுத்த வேண்டும். பிரசங்கத் துறையில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களை அழைத்துத்தான் நற்சிந்தனை சொல்லுகின்ற முறையை ஏற்பாடு செய்யத் தேவையில்லை. ஆலயத்தில் பூசை செய் கின்ற குருவோ அல்லது அறங்காவலரோ அல்லது அடியவரோ யாரோ ஒருவர் அறங்கூறுகின்ற நூல் களைக் கொண்டு வந்து வழிபாட்டிற்கு வரும் மக்களுக்கு வாசித்துக்காட்டி மக்களுடைய மனதில் நல்லறிவைப் போதிக்க வேண்டும். அறப் போதனை என்பது அருமருந்தாக ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஓர் இருநேரமாக மக்கள் கேட்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஆலய அறங்காவலர்கள் ஆலயப்பூசகர்கள் இவ்விடயத் தில் அக்கறைகாட்டாது இருப்பார்களானால் எமது சமய உண்மைகளை எதிர்காலச் சந்ததி சீராக அறிய வாய்ப்பில்லாது போய்விடும். அறச்சிந்தனை கள் சொல்வதற்குப் பணச் செலவு இல்லை. இன்று எல்லோரும் எழுத்தறிவு உடையவர்கள். எம்முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்த நல்ல செய்தி களை மீள வாசித்து விட்டால் பலரது எண்ணங்க ளில் நல்ல கருத்துக்கள் பதிய வாய்ப்பிருக்கும். இன்று சைவர்களாகிய நாம் இவ்விடையத்தில் அக்கறைகாட்டாது விடுவோமானால் நாம் அடுத்த தலைமுறைக்கு பெரிய துரோகம் செய்தவர்களா வோம். ஆலயங்களில் நற்சிந்தனை ஊடாக அறம் போதிக்கப்படுவதோடு அன்பு, ஜீவகாருண்யம், இரக்கம், பிறருக்கு உதவும் மனப்பாங்கு, நன்றி மறவாமை போன்ற நல்லன மக்களிடையே எடுத்துரைக்க முடியும். வெறும் கிரியைகளாலும் சடங்குகளாலும் மக்களை முழுமையாக ஆற்றுப் படுத்த முடியாது. இன்று கோயில்களில் பெரு

131

மாட மண்டபங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ஆனால் அம் மண்டபங்களை அறப்போதனைக்காக, ஞான உபதேசங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இறைவனின் பெயரால் நாம் செய்யும் திருப்பணி கள் எல்லாம் இறையடியவர்களுக்கு பயன்படும் என்ற உண்மையைப் பலரும் இன்று அறிந்து கொள்வதில்லை.

ஆலய ிறங்காவலர்கள். பூசகர்கள் போ**ன்றோர்** களுக்கான ஆன்மீகப் பயிற்சிகள்

இன்று ஆலயங்களை வழிநடத்துகின்ற வர்கள் ஆலய மரபுகளை சமய தத்துவங்களை வரலாற்று மேன்மைகளைக் கற்றுக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இதுவும் எமது சமயத் திற்கு உகந்தது அல்ல. அரசர்களது ஆட்சிக் காலங்களில் அரசர்கள் கோயில்களைக் கட்டிய போதும் சமய மேன்மைகளைக் கற்பதற்காக காலம் ஒதுக்கிக் கற்றுக் கொண்டனர். அரசன் போர்ப்பயிற்சி பெற்றதோடு நின்றுவிடாது ஆத்ம விசாரணைகளைத் தொடுத்து அத்துறை சார்ந்த ஆத்ம ஞானிகளிடத்தும் அறிவை வளப்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வரலாற்று உண்மையை நாம் அனைவரும் உணரவேண்டும். இராஜஇராஜ சோழன் முதல் ஈழத்து ஆட்சிப் பீடத்தை அலங்கரித்த பரராஜசேகரன் வரை ஆத்மீகத்தை அற இலக்கி யங்களை வைத்தியத்தை எத்தனை தூரம் கற்றனர் என்பதை வரலாற்று நூல்கள் சான்று பகர்கின்றன. இன்று கோவில்களை வழிநடத்து கின்ற அறங்காவலர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சமய உண்மைகளைக் கற்றுக் கொள்வதுமில்லை அறிவதும் இல்லை. விதிவிலக்காகச் சிலர் சமய மேன்மைகளைக் கற்று ஆலயங்களைப் பேணி வருகின்றனர். எனினும் எதிர்காலத்தில் ஈழத்திரு நாட்டில் ஆலய அழங்காவலர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கல் இடம்பெறுவது அவசியமாகும். ஆலய நிர்வாகக் கட்டமைப்பை சீராக கட்டமைப்பதற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பயிற்சியோடு ஆலயங்களில் அறங்காவலர்கள் அறப்போதனை செய்வதற்கு திட்டமிட்ட பயிற்சி வழங்குவது அவசியமாகும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து ஆகும்.

ஆலயச் சிவாச்சாரியார்களுக்கான ஆன்மீகப் பயிற்சி

ஆலய பூசகர்களுக்கான கிரியைப்பயிற்சி கள் அவர்கள் தத்தம் குருவை நாடிப் பெற்றுக்

கொள்வர். அவர்களுக்கான கிரியை நிறுவனங் களிலம் பயிந்சி பெறுவர். எனினும் ஆலயக் குருமார்கள் அறபோதனை செய்யக்கூடிய ஆற்றலு டையவர்களாக எதிர்காலத்தில் விளங்குவதற்கு அவர்களுக்கான பயில்அரங்குகள் எதிர்காலத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். சில ஆலயங் களில் சிவாச்சாரியார்கள் அறப்போதனை செய்யக் கூடியவர்களாக விளங்குகின்றனர். எனினும் பெரும் பாலான ஆலயங்களை வழிநடத்துகின்ற சிவாச்சாரி யார்கள் அருப்போதனைகளில் ஆர்வம் காட்டாதவர் களாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்நிலை மாற வேண்டும். அவர்கள் செய்யும் கிரியைகளின் விளக்கங்கள் அவற்றினால் ஏற்படும் பலாபலன் களை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்காவிடின் மக்கள் பெறுகின்ற வாய்ப்பு இல்லை. ஆலய விழாக்கள் தொடர்பான விளக்கங்களை அறியாத மக்கள் இன்று பலர் உள்ளனர். அன்று எழுத்தறிவு இல்லாத மக்கள் பெற்ற ஆன்மீக அனுபவங்களை இன்று எழுத்தறிவுள்ள சமுதாயம் பெறவில்லை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். பிறமதத்து சமய குருமார்கள் தமது வழிபாடுகளில் அறப்போத னைக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை எமது சமய குருமார்களும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். சமயத்தை, சமூகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்ப நாம் தலைவணங்கும் குருமார்களுக்கும் உரியதே.

ஆலயங்களில் அறவநறிப் பாடசாலைகள்

இலங்கையிலுள்ள ஏனைய மதத்தவர்கள் தமது சிறார்களுக்கு வாரத்தில் இருநாள் சமய அறப்போதனைக்கான வகுப்புக்களை நீண்ட காலமாக நடாத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் 1977களுக்குப்பின் இலங்கை அரசாங்கம் இந்து சமயதுறை சார்ந்த ஒர் அமைச் சினை நிறுவி அவர்களுக்கான கடமைகளையும் வகுத்துக் கொடுத்தது. இந்து கலாச்சார அமைச்சு ஒன்றாக தமது திட்டங்களில் அறநெறிப் பாடசாலைத் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தது. கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன், கொழும்பு சைவ முன்னேற்ற சங்கம் போன்ற நிறுவனங்கள் அரு நெறிப்பாடசா லையை முதலில் ஆரம்பித்தன. பின்பு மலையகத்திலும் கிழக்கிலங்கையிலும் அறநெறிப்பாடசாலைகள் பல தோற்றம் பெற்றன. ஈழத்தின் வடபால் அறிநெறிப்பாடசாலை பற்றிய ஆர்வம் இருக்கவில்லை. எனினும் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அறநெறிப்பாடசாலை தொடாபான ஆர்வம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிலும், மன்னாரிலும், திருகோணம லையிலும் பல அறநெறி பாடசாலைகள் தோற்றம் பெந்நுள்ளன. எனினும் பாடசாலைக்கு பிள்ளையை அனுப்புவதில் பெற்றோருக்கு அதிகம் ஆர்வம் இன்மை காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஏனைய மதத்தவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் சிறுவர்களை ஆத்மீக வகுப்புக்களுக்கு அனுப்பும் வழக்கம் எம்மவர்களிடையே போதாமை இருக்கின்றது. இது எமது சந்ததி செய்த தவறோ தெரியவில்லை. இந்நிலை மாற வேண்டும் குறிப்பாக மிகவும் வசதிகளுடைய ஆலயங்கள் அறநெறிப் பாடசாலையை உருவாக்குவதில் அக்கறை இல்லாது இருக்கின்றன. அற நெறிப்பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு ஈழத்து ஆலயங்கள் கொண்டுள்ள அக்கறை மிகக் குறைவு. ஆலய வருவாயில் அமைக்க பல அநநொரிப்பாடசாலையை ஆலயங்கள் பின் நிற்கின்றன. ''அறம் போதிப்பது ஆலயம்'' என்பதை அழங்காவலர்கள் உணர வேண்டும். அறநெறிப்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு வேகனம் சீருடை உபகாண உகவி என சில திட்டங்களை திணைக்களங்கள கண் துடைப்பக்காக அறிமகம் செய்வதும் வழக்கமாகி விட்டது. இந்நிலையில் இருந்து முழுமையாக அநிரைநிப் பாடசாலைகளை ஒவ்வொரு ஆலயங் களும் சீரானதிட்டமிடலுடன் வழிநடத்த வேண்டும். இவர்களுக்குரிய பாடத்திட்டங்கள் இவர்களது வயதிந்குரியவைகளாக அமைதல் வேண்டும். அன்பு, இரக்கம், கருணை, தயவு போன்றவற்றை அறநெறிப்பாடசாலைகள் முழுமையாகப் போதிப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

சைவ ஆலயங்கள் இன்று அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய உன்னத பணிகளில் அறப்போத னைகளின் அவசியம் பற்றியும், அவற்றை ஓரள வேனும் பேணவேண்டிய வழிமுறைகளையும் அறிவுக்கு எட்டியவாறு தந்துள்ளேன். இவ் அறிவைக் கருவாகக் கொண்டு ஆலயங்கள் செயற் பட வேண்டும் எனக் கூறி நிறைவு செய்கின்றேன்.

நல்லைக்குமரன் மலர் 2006 இல் யாழ் விருது பெறும் எமது முன்னாள் தலைவர் வைத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன் அவர்கள்

சைவசமய விவகாரக் குழுவினது தோற்றத் திற்கு கால்கோளிட்டு அதன் உன்னத வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவும், வழிகாட்டியாகவும், ஆரம்பம் முதல் 2002ஆம் ஆண்டு வரை அதன் தலை வராகவும் பதவிவகித்த, வைத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன் அவர்கள் இவ்வருடம் எமது குழுவினால் **யாழ். விகுக** வழங்கி கௌரவிக் கப்படுவது எமக்கு மகிழ்ச்சியையும், மனநிறைவை யும், குழுவுக்கு பெருமையையும் தருகின்றது.

ஒரு மருத்துவர் எவ்வாறு தமது பணியைச் செய்யவேண்டும், எவ்வாறு நோயாளிகளுடன் பழக வேண்டும் என்பதற்கு முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளக் கூடிய அனைத்துத் தகுதிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டவர் எமது குழுவின் முன்னாள் தலைவர் அவர்கள்.

யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் சுகாதார வைத்திய அதிகாரியாக அவர் பணியாற்றிய காலத்தில் யாழ். நகர மக்கள் போர்ச் சூழலில் சிக்கியிருந்த வேளையில், தமது அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய சேவையினால் அனைவரையும் காத்த பெரு மகன் அவர். தொற்றுநோய்கள் எதுவும் பரவாது அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் முன்னின்றவர் டாக்டர் தெய்வேந்திரன் அவர்கள். அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மூலமாக சுகாதாரப் பணியாளர்களுக்கும், தொண்டர்களுக்கும் பயிற்சி யையும், துவிச்சக்கரவண்டிகளையும், நுணுக்குக் காட்டிகளையும் பெற்றுத்தந்து சுகாதார சேவை யில் தமது முத்திரையைப் பதித்தவர்.

உடல் உள ஆரோக்கிய மேம்பாட்டுடன் ஆன்மீகத் துறையிலும் பிரவேசித்த அவர் கடந்த 1993ஆம் ஆண்டில் நல்லைக்குமரன் மலரை வெளியிடுவதில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். அவரது ஊக்கத்தினாலும், ஒத்துழைப்பினாலுமே மலர் வெளிவந்தது என்பது அவரது தாராள சிந்த னையைப் புலப்படுத்தும் சான்றாகும்.

மிகுந்த தெய்வபக்தியும், தமது முயற்சி யில் நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் அவர் முன்மொழிந்த சமயம் சார்ந்த பணிகள் - திட்டங்கள் யாவும் பூரண வெற்றியைத் தந்தன. எமது குழுவினது படிமுறை வளர்ச்சிக்கு அவரது தலைமைத்துவமே முழுமுதற் காரணமாகும். அவரது கையெழுத்துடன் அனுப்பப்படும் கடிதங்க ளுக்கு தனியானதொரு மதிப்பும், கௌரவமும், கைமேல் பலனும் கிடைக்கப்பெற்றன. சுறுசுறுப் புடன் தாம் சார்ந்த வைத்தியத்துறையிலும், சமய வளர்ச்சியிலும் பணியாற்றியதன் மூலம் சமூக சேவையாளர், 'நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்' என அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்றவர். அவரது அனை த்து சேவைகளுக்கும் அவர் துணைவியாரும் துணைநின்றமையினால் இவரது பணி இரட்டிப் பாகியது.

எமது குழுவின் முன்னாள் தலைவர் வைத்தியகலாநிதி தெய்வேந்திரனுக்கு எம் மக்கள் மத்தியில் இருந்த நன்மதிப்பையும், புகழையும் நாமும் பயன்படுத்தி சைவசமய விவகாரக் குழு வினை வளர்த்தோம் என்று தெளிவுபடக் கூறினால் அது மிகையாகாது.

எடுத்த கருமத்தை தொடுத்து முடிக்கும் ஆற்றல் படைத்த எங்கள் முன்னாள் தலைவருக் குக் கீழ் பணியாற்றிய சைவசமய விவகாரக் குழுவினது உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பாக்கிய சாலிகளாவோம்.

வைத்திய சேவையில் தம்மை முழுமை யாக அர்ப்பணித்து அனைவராலும் போற்றப்படும் விதத்தில் சேவையாற்றிவரும் டாக்டர் தெய்வேந் திரன் அவர்கள் பூரண ஆரோக்கியத்துடன் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து எமது மக்களுக்**கும்** நாட்டிற்கும் சிறந்த சேவையை வழங்கவும், அவரால் ஆரம்பிக் கப்பட்ட சைவசமய விவகாரக் குழுவும், அவரது முயற்சியால் வெளிவர ஆரம்பித்து தொடர்ந்து வருடா வருடம் மாறா மணம்பரப்பி வரும் நல்லைக் குமரன் மலர் தடையேதுமின்றி வெளிவரவும் எல்லாம் வல்ல நல்லைக் கந்தன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென அவன் தாழ்பணிந்து இறைஞ்சு கின்றேன்.

இ. இரத்தினசிங்கம் (செயலாளர்)

ஒராண்டு நிறைவில்

– இ. இரத்தினசிங்கம் (செயலாளர்)

யாழ்பாண மாநகரசபையானது தனது வழமை யான சேவைகளுடன் நல்லூரானின் வருடாந்த மகோற்சவ ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் உரிய நேரத்தில் நிறைவுசெய்த காரணத்தினால் எவ்வித குறைபாடுகளுமின்றி எம்பெருமானின் உற்சவம் உற்சாகமாகவும், பக்திபூர்வமாகவும் நடந்தேறு கிறது.

யாழ்ப்பாண மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக் குழுவினரால் கடந்த 1993ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக வருடந்தோறும் வெளியிடப் பட்டுவரும் நல்லைக் குமரன் மலரின் வரிசையில் 26.08.2005 ஆம் திகதியன்று நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்தில் 13ஆவது மலரின் வெளி யீட்டு விழா குழுவின் தலைவரும் மாநகர ஆணை யாளருமாகிய கலாநிதி க. குணராசா அவர்களின் தலைமையில் நடந்தேறியது.

நல்லைக் குமரன் மலர் வெளியீட்டு விழாவின் ஆரம்ப நிகழ்வாக மாநகரசபையின் இசைக் குழுவி னரது தமிழிசை பக்திப்பாடல் இடம்பெற்றமை விழாவுக்கு மகுடம் வைத்தது போலிருந்தது.

13ஆவது மலரில் இடம்பெற்றிருந்த கவிதைகள் மற்றும் பொதுக்கட்டுரைகளை தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு. ஈ. குமரன் அவர்களும், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை பேராசிரியர் அ.சண்மு கதாஸ் அவர்களும் ஆய்வு செய்து உரையாற்றி னர். இரு அறிஞர்கள் ஒரு மலரை ஆய்வுசெய்தமை இதுவே முதற்தடவையாகும்.

சென்ற 26.12.2004ஆம் திகதி சுனாமி ஏற்பட்ட தினத்தன்று எமது குழுவினால் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள 05 கல்வி வலயங்களிலும் நடாத்தப்பட்ட 05 பிரிவுகளைக் கொண்ட சமய அறிவுப் போட்டிக்கான பரிசளிப்பு விழா மகா சிவராத்திரி தினமான 26.02.2006 அன்று நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் குழுவின் தற்போதைய தலைவர் திரு. சீ.வீ.கே. சிவஞானம் அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்றது. குழுவின் முன்னாஎ தலைவர் கலாநிதி க.குணராசா அவர்களது பிரியா விடை வைபவத்தையும் அன்றைய தினமே நடாத்து வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர் திருகோணமலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வருவதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தினால் அப்பிரியாவிடை வைபவம் கைகூடாது போனமை மிகவும் துரதிஷ்ட வசமானதாகும். நாட்டு நிலைமை காரணமாக அவ்வைபவம் தாமதமாகி வருகின்ற போதிலும் மேலும் தாமதியாது அவ்வைபவத்தினை நடாத்து வதற்கான முயற்சிகளை முன்னெடுப்போம்.

2006ஆம் ஆண்டுக்கான சமய அறிவுப் போட் டிக்கான பரீட்சையை வழமைபோன்று பாடசாலை மூன்றாம் தவணைக் காலத்தில் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்களின் பூரண ஒத்துழைப்புடன் நடாத்து வதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளோம்.

03 ஆவது கட்டமாகவும் இறுதியுமாக 06 மாணவர்களுக்கு தலா ரூபா 500/– பெறுமதியான கல்விசார் நிதியு தவி வழங்கப்பட்டது.

சைவசமய விவகாரக் குழுவினது இறைபணி மென்மேலும் வளரவும், நாட்டில் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவவும் வேண்டுமென நல்லைக் கந்தனின் தாழ் பணிந்து இறைஞ்சுகின்றேன்.

நல்லைக்கந்தா

ு து.சோமசுந்தரம் வொருளாளர் சைவசமய விவகாரக் குழு, யாழ்.மாநகராட்சி மன்றம்.

நல்லை நகரில் கோயில் கொண்டமைந்து நம்மெல்லோரின் நல்வாழ்விற்கும் நல்லருள் பாலிக் கும் நல்லைக்குமரனின் வருடாந்த மஹோற்சவ காலத்தில் ஆண்டாண்டு தோறும் எமது சைவசமய விவகாரக் குழுவினால் வெளியிடப்பட்டுவரும் நல்லைக்குமரன் மலரின் வரிசையில் இது 14 ஆவது மகுட மலர்.

இந்த வருட சிவனின் அருள் ஞானம் பெற்ற உயர்திரு சீ.வீ.கந்தையா சிவஞானம் அவர்கள் மாநகரசபையின் ஆணையாளராகி எமது குழுவிற்குத் தலைவராகியமை நாம் செய்த தவப் பயனேயன்றி வேறில்லை. முன்பும் இச்சபையில் புகழ்பூத்த ஆணையாளராகப் பலகாலம் பணி யாற்றியவர். சகல நிர்வாக மற்றும் நிதிசார் விடயங்

135

களிலும் மிக்க புலமைகொண்ட ஆணையாளர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த சைவபக்தன். நல்லூர் முருகனைக் காலையில் தரிசித்த பின்னரே அவரது அன்றைய நாட் கடமைகள் ஆரம்பமாகும். ஏறழத்தாழ பதினைந்து ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் எமது மாநகர ஆணையாளர் அவர்கள் மீளவும் எமது சபையின் ஆணையாளராகப் பதிவிவகிப்பது நல்லைக் கந்தனின் அருளே.

இவ்வருடமும் எமது மலர் பல அறிஞர் களின் கட்டுரை, கவிதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவருகின்றது. இம்மலரின் வருகை க்கு பல விதத்திலும் பங்காற்றிய அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு நல்லைக் கந்த வின் நல்லருள் கிடைக்க அவன் தாள் இறைஞ்சுகின்றேன்

அருளில்லார்க்கு) அவ்வுலக மில்லை வொருளில்லார்க்கு) இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.

பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இவ்வுலகத்து இன்பங்கள் இல்லை, அது போல் உயிர்கள் மேல் அருள் இல்லாதவர்களுக்கு மேல் உலகத்து இன்பங்கள் இல்லை.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பது) அறிவு.

ஏதேனும் ஒரு பொருள் எந்தத் தன்மை உடையதாய்க் காணப்பட்டாலும், அப்பொருளின் உண்மையான தன்மையை அறிவதே மெய்யுணர்வு ஆகும்.

நல்லூர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில் மஹோற்சவ விசேட தினங்கள் 2006 வியவருஷம் ஆவணி மாதம்

30.07.2006	ஞாயீறு	கொடியேற்றம்	பகல்	10.00	(01ஆம் திருவிழா)
08.08.2006	செவ்வாய்	மஞ்சம்	மாலை	05.30	(10ஆம் திருவிழா)
16.08.2006	புதன்	கார்த்திகை	மாலை	05.30	(18ஆம் திருவிழா)
18.08.2006	බොள்ள	சந்தானகோபாலர்	காலை	07.00	(20ஆம் திருவிழா)
18.08.2006	ഖെள്ள'	கைலாசவாகனம்	ഥനങ്ങള	05.30	(20ஆம் திருவிழா)
19.08.2006	ങ്ങി	கஜவல்லி – மஹாவல்லி	காலை	07.00	(21ஆம் திருவிழா)
19.08.2006	சனி	வேல் விமானம்	மாலை	05.30	(21ஆம் திருவிழா)
20.08.2006	ஞாயீறு	தெண்டாயுதபாணி	காலை	07.00	(22ஆம் திருவிழா)
20.08.2006	ஞாயீறு	ஒருமுகத் திருவீழா	மாலை	05.30	(22ஆம் திருவிழா)
21.08.2006	திங்கள்	சப்பறம்	மாலை	06. 30	(23ஆம் திருவிழா)
22.08.2006	செவ்வாய்	தோ	காலை	07.00	(24ஆம் திருவிழா)
23.08.2006	புதன்	தீர்த்தம்	காலை	07.00	(25ஆம் திருவிழா)
24.08.2006	வியாழன்	பூ ங்காவனம்	மாலை	05.30	(26ஆம் திருவிழா)
25.08.2006	ഖെണ്ണ്	வைரவர் உற்சவம்	மாலை	06.30	(27ஆம் திருவிழா)

136

நல்லைக் குமரன் மலர் - 2006 ^{மணங்கமழ பங்களித்த உங்களுக்கு} எங்கள் உளங் கனிந்த நன்றிகள்

2006 ம் ஆண்டின் "நல்லைக் குமரன்" பதின்னான்காவது மலருக்கு ஆசிச் செய்திகளையும் வாழ்த்துச் செய்திகளையும் வழங்கிய ஆதீன முதல்வர்கள் மற்றும் சைவப் பெரியோர்களுக்கும்

பல சிரமங்கள் மத்தியிலும் தம் ஆக்கங்களை தந்துதவிய அறிஞர் வெருமக்களுக்கும் மலருக்கு விளம்பரங்கள் தந்து உந்து சக்தியாக இருந்த வர்த்தகப் வெருமக்களுக்கும், நிதி நிறுவனங்க ளுக்கும் இவ் விளம்பரங்களைப் பெற்றுத்தந்துதவிய ஒய்வுவெற்ற சிறாப்பர் திரு த. கனகசபை அவர்களுக்கும்.

மலரை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்துதவிய மதி கலர்ஸ் அச்சகத் தினருக்கும் இன்னும் பல வழிகளிலும் மலரின் வரவுக்குப் பங்களித்த அன்புள்ளங்கள் அனைவருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, நல்லைக் குமரனின் அருட்கடாட்சம் எல்லோருக்கும் கிடைக்க அவன்தாழ் இறைஞ்சுகின்றோம்.

> சைவசமய விவகாரக் குழு யாழ்ப்பாண மாககராட்சி மன்றம்

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்றம் மன்றக் கீதம்

ஈழத் தமிழாதம் இணையிலா நகரம் யாழ் நகர் நீடு வாழியவே யாழ் நகராட்சி மன்றம் வாழ்க எம் தமிழ் வாழ்க வாழியவே

(ஈழத் தமிழா்...)

ஆதியில் தமிழர் ஆண்டதொல் நகரம் ஆரியச் சக்கர வாத்திகள் நகரம் பூதலம் புகழும் சங்கிலி மன்னன் பொருபகை வென்ற புகழ்பெறு நகரம்

(ஈழத் தமிழா்...)

ஏழிசை வல்லோன் யாழிசை பாணன் இனியநற் பரிசாய்ப் பெற்றயாழ்ப் பாணம் ஆழிசூழ் உலகம் புகழ்கலைக் கூடம் அறிஞர்கள் கலைஞர்கள் அவதார பீடம்

தமிழாகள் முஸ்லீம் மற்றுள பேரும் தாயிவள் பேணும் சோதர ராவர் நமதரும் பண்பும் கலை கலாசாரம் நல்விருந் தோம்பிக் காப்பவள் வாழ்க

(ஈழத் தமிழா்...)

(ஈழத் தமிழா்...)

கடலலை வீசும் மீன்வளம் பொங்கும் கழனிகள் தோறும் கனிவளம் தங்கும் மடல்வரி தென்னை கமுகுகள் வாழை மண்வளஞ் சிந்தீப் பொலிபவள் வாழ்க

அழகிய வீதி கடைத்தெரு கல்வி அளித்திடு கூடம் தொழில்நிலை யங்கள் எழிலுறு கோட்டைக் கோபுரம் கோயில் இனியநற் சோலை கொண்டவள் வாழ்க

வேத மந்தீரம் கீத மொலிக்கும் விளங்கிடு குர்ஆன் நாத மொலிக்கும் ஒதீடு பைபிள் போத மொலிக்கும் ஒங்கிய கோபுர மணிகள் ஒலிக்கும்.

(ஈழத் தமிழா்...)

(ஈழத் தமிழர்...)

(ஈழத் தமிழா்...)

வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும் முருகா! என வந்தனை செய்யும் நம் மக்கள் துன்பந்தான் மானிட வாழ்க்கையோ உரைத்திட தங்க ரதமேறி காட்சி தந்திடப்பா

ஜஸ்க்றிம், குளிர்பானும், தேக் தயாரிப்புக்கள், இனிப்பு வகை உற்பத்த மூலப் பொருடீகள், சகலவதமான வாசனைத்திரவியங்கள், சாப்பாட்டு இரசாயனப்பொருடீகள், ரொடு மற்றும் பீஸ்கட் **வகைகள்,** இன்னும் பற்பல உற்பத்திப்பொருடீகள்.

161, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம். (சத்திரச்சந்திக்கு அருகாமை)

T.P:- 021 222 2219

60

நல்லையில் பதிகொண்டு நாநிலத்தைக்காப்பவனே நீண்டு செல்லும் யுத்தம் தன்னை முடிவுறுத்த தேரேறி வந்து உன் வீர வேலை வீசுமையா!

EL MURUGAN TRADE

தற்காலிக நவநாகரீக கட்டடங்களுக்கு ஏற்ப்ப சகல விதமான வர்ண பெயின்ட் வகைகளும், சுண்ணாம்பு, கட்டடப் பொருட்களும் விற்பனையாளர்

வாணிப நீலையம்

56Å, மணிக்கூடரு வீத், யாழ்ப்பாணம்.

T.P: 2229437

நல்லைக் கந்தன் அருள் பால்க்க நல்லைக் குமரன் மலர் வழமை போல் வெளிவருவதை மனமார வாழ்த்துபவர்கள்

சுந்தாசன்

யாழ் வீதி, மானிப்பாய்

சகல விதமான மின்சார பரிசுப் பொருட்களையும், மின் சாதனங்களையும் பி.வி.சி பைப் வகைகளையும், நீர் தாங்கிகளையும், வீட்டுத் தளபாடங்களுக்கான அனைத்துஇலத்திரனியல் உபகரணங்களையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக் கொள்ள நாட வேண்டிய இடம்

வடமாகாண புறீறு நோய், எயிடீஸ் நோய் தடுப்புச் சங்கல்

புற்று நோய் சார்பான எமது பணிகள்

நோயாளர்களை இனம்காணல். குறிப்பாக ஆரம்ப நிலையில் இனம் காண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளல்

இனம் காணப்பட்ட நோயாளர்கள் உடன் தகுந்த சிகிச்சை மெற வழிவகுத்தல்

ஆதரவற்ற நோயாளர்களுக்கும் இளம் நோயாளர்களுக்கும் சாத்தியமான வழிகளில் உதவுதல்

சமூக நல நிறுவனங்களுடன் இணைந்து சங்கச் செயற்பாடுகளை விரிவு படுத்தல்

புற்று நோய் சார்பான சமூக சுகாதாரக்கல்வியை சகல மட்டங்களிலும் திரசாரம் செய்தல்

எயிடஸ் நோய் சார்பான எமது பணிகள்

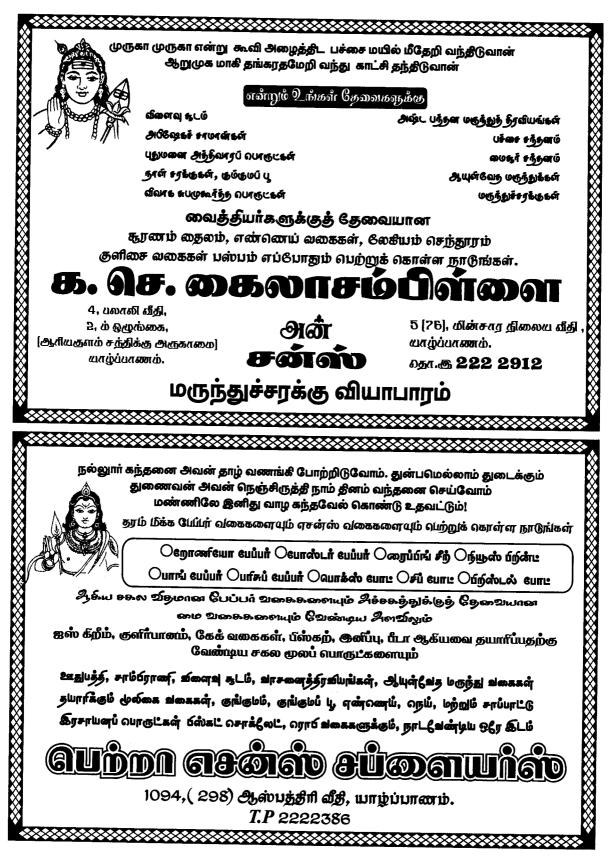
இந் நோய் சார்பான சுகாதாரக் கல்வியை உரிய இயக்குனர்கள் மத்தியில் மேற்கொண்டு வரமுன் காத்தல் நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்தல்

எம் பணி சிறக்க நிதி உதவியை வேண்டுகின்றோம் புதிய அங்கத்தவர்கள் எம்முடன் ணைணந்து செயற்பட அழைக்கின்றோம். நன்றி.

வடமாகாண புறீறு நோய், எயிடீஸ் நோய் தடுப்புச் சங்கல்

124,3ம் குறுக்குத் தெரு, யாழ்ப்பாணம்.

நல்லை நாயகளே! நல்லை நாயகளே!! நல்ல வழிகாட்டி நம்மை நீ ஆண்டிடா எல்லை இல்லா இன்பத்தில் என்னை நீ வைத்திடடா என் நினைவு எல்லாம்

உன் தீரூப்பாதம் பற்றுவதற்கு

சக நீறுவனம் 🎸

மீதி வண்டி உதிரீப்பாக இறக்குமதியாளர் லோட்டஸ் மீதிவண்டி ரயர் ரீயூப்களுக்கான ஏக விநியோகஸ்தர்கள் மோட்டார் சைக்கிள் உதிரீப்பாகங்கள் றோட்டார் சைக்கிள் உதிரீப்பாகங்கள் நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் கலர் பிலிம் றோல் வீடியோ ஒடியோ கசற்கள் மற்றும் பல்பொருள் விற்பனையாளர் உங்கள் தேவைக்கு இன்றே நாடுங்கள் **டூ.ச.. பேரோப்பிலிம்** சுக நிறுவனம்

> 50,52,54, கஸ்தூரியாா் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

T.P: 222 2988, FAX 222 2986

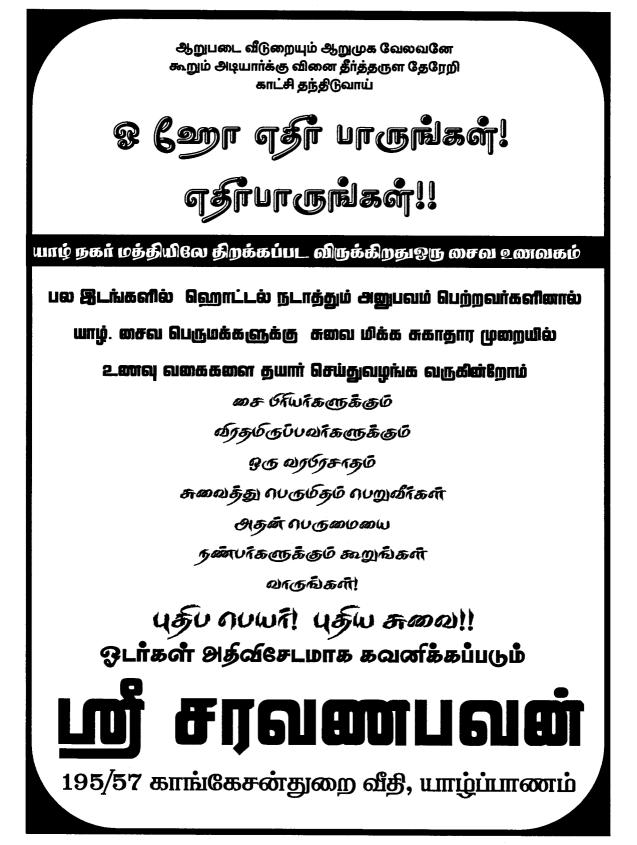
บางธิตภัณฑา แบวสายาศิสธ

வீதம் வீதமான டிசைன்களல் 2.2 கரடீ தங்க நகைகளைச் செய்து கொள்ள வசத்யாக நல்லூரான் முன்னாலேயே !!

BALAKRJSHNA UEWELHOUSE

616, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

தொடர்ச்சீயாக 8வருடங்கள்!

தொடர்ந்து வெற்றிப்பாதையில் படிப்படியாக முன்னேறிச் செல்லும் நாம் "இலங்கையின் மிகச்சிறந்த வங்கி" என அடுத்தடுத்து 8 ஆண்டுகளாக நியுயோர்க்கின் புகழ்வெற்ற சஞ்சிகையான குளோபல் ஃபினான்ஸினால் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளோம் .

வருடாவருடம் இலங்கையின் வங்கித்துறையில் இவ்விருதை நாம் தொடர்ந்தும் வறுவதற்கு நீங்கள் எம்மீது வைத்துள்ள அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும், நீங்கள் வழங்கும் உந்துசக்தியுமே எமக்கு உறுதுணையாக இருந்தது

ஆகவே, இந்த முக்கியமான வேளையில் உங்கள் அனைவரையும் நன்றியுடன் நினைவு கூருவதுடன்

எமது மனமார்ந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

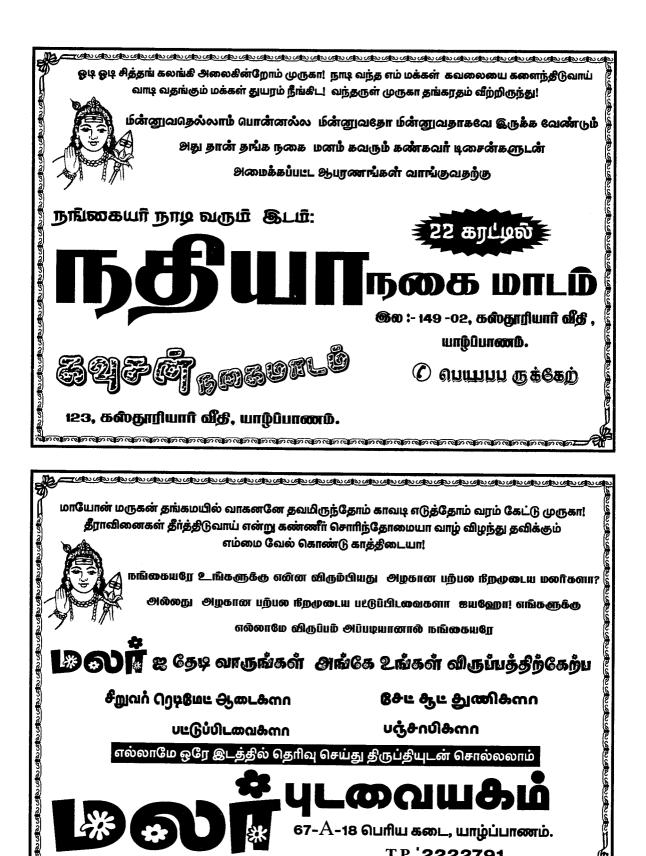

T.P **2222791**

രളാര്യാര്യാര്യാര്യാര്യാ

நாளும் பொமுதும் முருக நாமம் கூறி விரதமிருந்து வேண்டும் வரம் கீடைக்கு மென்று இழுத்தீடுவோம் தேர் வடத்தை எமக்கருள் தந்தீடுவாய்.

எல்லாம் அமைவது கைராசம்ல்தான் எதற் கெடுத்தாலும் நல்லராச வேண்டும் என்**பார்கள்** நல்ல காரியங்கள் செய்ய ராச் சுபமுகூர்த்த மணமகள் படீடு புடவைகள் வாங்க நல்ல ராசியான கடை பார்க்க வேண்டும்.

குழாகலத்துடன் புது வாழ்வை ஆரம்பிக்கலாம் . இங்கே மணமக்கள் ஆடைகள் ஏராளம் உங்கள் விருப்பிற்கேற்ப வதறிவு வசய்து குழாகலத்துடன் புது வாழ்வை ஆரம்பிக்கலாம் .

ராசீ சில்க்ஸ் 70 (71A) நவீன சந்தை உட்புறம், யாழ்ப்பாணம், TP 081– 282 5571

நல்லி சில்ஸ் 121 /1 மின்சார நிலைய வீதி, TP 021– 222 5573

உலகம் சுற்றி வந்த முருகள் நீயல்லவோ வேதனை தான் தாங்கமுடியவில்லை உன் கூடி வேல் கொண்டு துன்பம் நீக்கீடுவாய்

கண் வைத்தீய நிபுணர்களால் சிபார்சு செய்யும்

கண்ணாடிகளை

சரிவர பெற்றுக் கொள்ள நாடவேண்டிய ஒடம்

ாஸ். எம். பொனாண்டோ

அன்றும் ஒன்றும் என்றும் கண்ணாடிகளுக்கு பெயர் பெற்ற ஒடம்

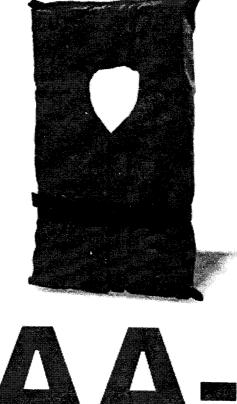

580, Hospital Road, Jaffna. 520, Hospital Road, Jaffna

T.P 222 3254

Feel Secure With the One & Only **Rated Insurer in Sri Lanka**

(sri)

FitchRatings.

Sri Lanka Insurance

No 21, Vauxhall Street, Colombo 2, Sri Lanka. Tel: + 94 11 2357457 24 Hour Call Centre: +94 11 2357357 E-mail: slic@srilankainsurance.com Web: www.srilankainsurance.com

டுப்வாமுது அத்க வெற்ற் வாய்ப்புகளுடன் முமு மூச்சுடன்

முன்னுரை கடவும் ப்ரமான்டமாக, பத்தும் க்மன 2006 அத் பெறுமதியான பர்சுகளுள் அத்க வெற்ற வாய்ப்புகளும்.

கம்முறை கன்றுமன்றும் சறக்கதாக, புதுமை மகு அம்சமாக பத்தும் கமன 2006கல்!

கேன்றே HNBயில் கணக்கொன்றை ஆரமேப்புங்கள். அல்லது உங்கள் கணக்கன் மீத்யை அத்கர்த்து வெற்ற வாய்ப்புக்களை பெருக்கிக்கொள்ளுங்கள்.

பாரவில் பல்லி வில்லான வில்லா விலா

HNBயில் கணக்கு வைத்திருக்கும்

●சேமிப்பு வைப்பாளா்கள் குறைந்தபட்சம் ரூ.10,000ஜ தமது சேமிப்பு அல்லது சிங்கதி கணக்கில் பேண வேண்டும். அல்லது

●நடைமுறைக் கணக்கு வைத்திருப்போர், குறைந்தபட்சம் ரூ.5,ОООஐ ஒரு கலண்டர் மாதத்திற்கு பேணுதல் வேண்டும்.

ທາສາເຮັສ ສິບໍ່ມູ ຜູບັນສັສຄາ

மாதாந்த பரிசுகள்

•	முதல் பரிசு	-	ரூ.200,000	வரை
٠	2ഖத്വ பரிசு	-	ரூ.50,000	வீதம் 2 வெற்றியாளா்களுக்கு
٠	3ഖத്വ பரிசு	-	ரூ. 25,000	வீதம் 4 வெற்றியாளர்களுக்கு
•	4ഖத്വ വനിക	-	ரூ. 10,000	வீதம் 15 வெற்றியாளர்களுக்கு

	τ	ົມພະສາໃນ ບໍ່ມູງເຮັບ ເພິ່ງເຮັບ ເພິ່ງເປັນ ເພິ່ງເປັນ
ഗ്രதல் பரிசு –	S	9 வெற்றியாளர்களுக்கு
2ഖള്യ വനിക –		8 வெற்றியாளா்களுக்கு தலா ரூ. 10,000 பறுமதியான சலவை இயந்திரங்கள் அல்லது பணம்.
ஆறுதல் பரிசுகள் –		80 வெற்றியாளர்களுக்கு தலா ரூ 10,000 பெறுமதியான அன்பளிப்பு வவுச்சர்கள் அல்லது பணம் மற்றும் 225 வெற்றியாளர்களுக்கு ரூ. 4,000 1பறுமதியான ரைஸ் குக்கர்கள் அல்லது பணம்.
		ழுற்கும் கிற்றலாலு இருதின் வில்கு கிரை விற்பால
●முதல் பரி	ੀਰਜ -	- ரூ.5 மில்லியன் பெறுமதியான வீடு அல்லது பணம்.
●2வது பரி	6 1 -	- 3 வெற்றியாளா்களுக்கு தலா ரூ.150,000 பெறுமதியான ஆடம்பர தளபாட செட் அல்லது பணம்.
∙3ഖத്വ പനി	бт -	- 10 வெற்றியாள்களுக்கு தலா ரூ. 40,000 பெறுமதியான குளிர்சாதனப் பெட்டி அல்லது பணம்.
●ஆறுதல்	பரிசுள் -	- 25 வெற்றியாளா்களுக்கு தலா ரூ. 12,000 பெறுமதியான நடமாடும் CDMA தொலைபேசி.

ஆண்டிறுத் பரீம்யம் சீட்டிருப்பு

பண்டிகைக்கால பிரமாண்டம் பரிசு ஆடம்பரமான புத்தம் புதிய பேரசிமல் வரல்று கார் ஒன்று.

* அரையாண்டு ப்ரீம்யம் சீட்டிமுப்பு பரிசு: ஆடம்பரமான அவுடி யு4 நக கார் ஒன்று

ஆரம்ப வைப்பு மற்றும் கால வீபரம்

ஒவ்வொரு மாதத்தினதும் முதலாவது வேலை நாளன்று அல்லது அதற்கு முன்னர் போட்டிக்கு தகுதி பெறுவதற்கான ஆரம்ப வைப்பை கணக்கிலிட்டிருத்தல் வேண்டும். அன்றேல், அதனைத் தொடர்ந்து வரும் மாதத்திலேயே போட்டிக்கான தகுதியைப் பெறுவீர்கள்.

தனைய வீத்களும் நீபந்தனைகளும்

கணக்கில் உள்ள மீதி மற்றும் காலம் என்பனவற்றைப் பொறுத்து வாடிக்கையாளர்களுக்கு பல சீட்டிழுப்புகளில் பங்குபற்றவும், அதிக வெற்றி வாய்ப்புகளைப் பெறவும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

மேலத்த வீயரங்களுக்கு HNB க்ளையை நாருங்கள்.

ച്ചെ. പേ. இல: 021-2222787 021-2223463 021-2228410

No. 212,214 ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம். பக்ஸ் இல: 021-222319 4021-2228411

களம் பருவத்தினருக்காக அன்புடன்....

18+ களைஞர் சேமிப்புக் கணக்கு

புதினெட்டு (18) தொடக்கம் 35 வயதிற்குட்பட்ட இருபாலாருக்குமென விசேடமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள 18+ இளைஞர் மேமிப்புக் கணக்கு சிறந்த பல பயன்களைப் பெற்றுத்தருகிறது. சாதாரண சேமிப்புக் கணக்கிற்கு வழங்கும் வட்டி வீதத்தைவிட 0.5% அதிக வட்டி வழங்கப்படுவது இச்மேமிப்புக்கணக்கின் முக்கிய அம்சமாகும்.

இதில் அடங்கியுள்ள ஏனைய பயன்கள்

- ரூ. 500, 000 வரை காப்பீட்டுக் கவசும்
- ക്ലാസ് സ്റ്റ്രാം പ്രത്യം പ് പ്രത്യം പ പ്രത്യം പ്രത പ്രത്യം പ്രവ്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രവത്തം പ പ്രത്യം പ്രവത്തം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രവത്തം പ്രവത്തം പ്രവത്തം പ്രവത്തം പ പ്രത്യം പ്രവത്തം പ്രത്യം പ്രവത്തം പ്രവത പ്രവത്തം പ് പ്രവതം പ്രവത്തം പ പ്രവത്തം പ്രവതം പ്രവത്തം പ്
- முதற் குழந்தைக்கு சேலிப்புக் கணக்கு
- ໑...ເທີ ສຸດເລີຍສາຍສາຍ ບໍ່ອາດາດ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພ ເປັນເຊັ່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພື່ ເປັນເຊັ່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເ ເປັນ ເພື່ມເປັນເຊັ່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພື່ງ ເພື່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພື່ອເຊັ່ງ ເພື່ມ ເປັນເຊັ່ງ ເຊັ່ ເຊັ່ງ ເຊິ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເພື່ມ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊັ່ງ ເຊິ່ງ
- ടപ്പൺ എപ്പെടക്കണ് പറ്റവുമാങ് പെൺന്റ്രം കാരം താരം പാര്യം പാര് പാര്യം പ
- விசா குலைக்டீரோன் அட்டையைப் பெறவசதி
- ക്യൂൺ ഡെന്റ്നു കേര് പ്രാസ്ത്രങ്ങളും

மேலதிக விபரங்களுக்கு அண்மையிலுள்ள இலங்கை வங்கிக் கிளை முகாமையாளரை அல்லது தலைமை அலுவலகத்தின் ATM முகாமைத்துவப் பிரிவினரை தொடர்புகொள்ளவும். தொடர்புகளுக்கு தொலைபேசி இல. 541937

கலால்கை வால்கி ரண் சு.ரெக்கும் அடகுச் சேவையின் சிறப்பு அம்சங்கள்

- 🖄 ஒரு தங்கப் பவுணுக்கு ஆகக் கூடிய தொகை..
- 🚈 குறைந்த வட்டியில் உபசரிப்புடன் கூடிய உடனடிச் சேவை.
- 🖉 கொடுக்கல் வாங்கல்களின் இரகசியத்தன்மை
- காடுக்கல் வாங்கல்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அறையொன்றில் இரகசியமாக மேற்கொள்ளப்படும்.
- 🚈 🔿டகு வைக்கப்படும் பொருட்களுக்கு அதி கூடிய பாதுகாப்பு.
- 🚈 நான்கு பயிற்சி பெற்ற உத்தியோகத்தர்கள்,
- ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தரமதிப்பீடு, தங்க ஆபரணங்களின் தரத்தை தவறின்றி பரீட்சித்தலும், மதிப்பிடுதலும்.
- கணனிமயப்படுத்தப்பட்ட கிளைகளில் பகுதி பகுதியாக பணத்தை மீளச் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்பு.
- உதங்க ஆபரணங்களை அடகு வைக்கும் போது, சேமிப்புக் கணக்கொன்றை ஆரம்பிக்கவும், பணம் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த கணக்கில் சேமிப்பை மேற்கொண்டு அடைவை மீட்டுக் கொள்வதற்குமான வாய்ப்பு.
- 🚈 அவ்வாறே கணக்கில் சேமிக்கும் தொலைக்கு வட்டியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு.
- 🗢 தொடர்ந்தும் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப வங்கிக் கணக்கை நடைமுறைப் படுத்திக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம்.
- 🚈 வியாபார நடவடிக்கைகளுக்காக மேலதிகப் பற்று வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கவாய்ப்பு.

நல்லூர் முருகா! நாளும் பொழுதும் உனை வேண்டி கால் கடுக்க தீருப்பாதம் கா**ண வைத்தா**ய் முருக நாமம் பாடிப்பாடி பக்*தி* விதைத்தேனே தந்தீடுவாய் அருளாம் தேரேறி விளைவு தந்தீடுவாய்!

BEOD

யாழ் நகரீல் மக்கள் போற்றும் மகத்தான ஜவுளிகளின் சங்கமம் விரும்பிய விலையில் வேண்டிய விருப்பத்திற்கு கண்ணைக்கவரும் பல வர்ணப் பட்டு பிடவைகள் நாகரீக தங்கையரும் மணப் பெண்களும் தேடி வரும் இடம் சுபமூர்த்தப் பட்டுப் பேவைகளின் தெரீவிடம்

41, வரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

1 021 222 2063

() 021 222 2377

சல் நெக்ஸ்ன

கந்தா! கார் மயில் வாகனனே நீன் தாழ் மறவாதவர்க்கு தாழ்வில்லை உனை நெஞ்சிருத்தி வணங்கினால் – முருகன் சீரிய செல்வமெல்லாம் பாரினிலே எமக்களிப்பான்

நங்கையரே! நங்கையரே! நீங்கள் வரும்புவது

அழகான பலவாண் புத்ய ஆடைகளல்லவா அலக்கழ்ய தேவையில்லை

கடைகளெல்லாம் ஏற் இறங்கத் தேவையல்லை

ஒரே டிடத்தல் ஒரே பார்வையல் வரும்பய ஆடைகளைப் பெற்று

மன நீறைவோடு தரும்பலாம் நேரே வாருங்கள்

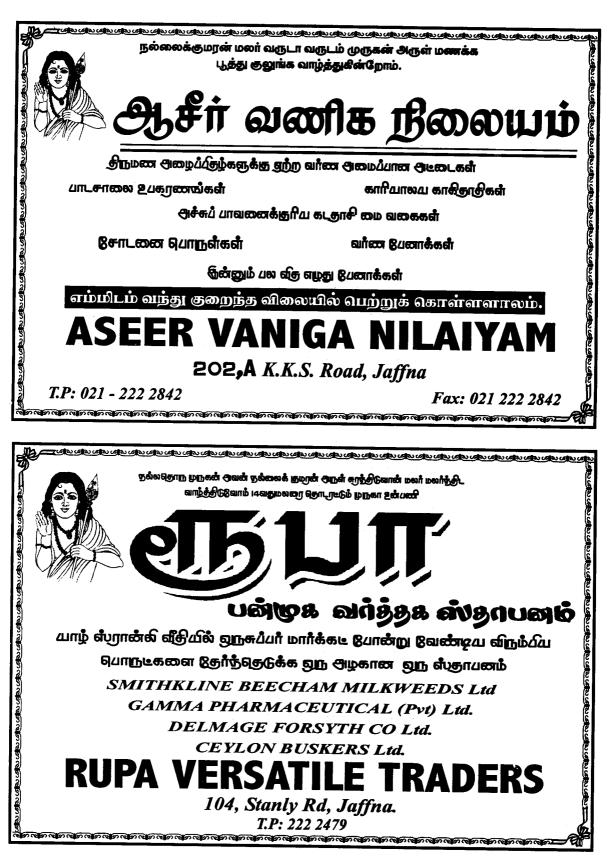

"165, கே.கே. எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்"

T.P:- 222 2661 2046

ୁ ସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟର ସହର ସହର କାର ସହର ସହର ସହର ସହର ସହର ସହର ସହର ସହର ସହର

மநிகையரின் நாகரீக மாற்றம் நநிகையரின் ஆசைக்கோர் மாற்றம்

நங்கையரின் நாகரீக மாற்றம் நங்கையரின் ஆசைக்கோர் மாற்றம் உற்புத்தீயாளரின் புதுப் பொலிவு நங்கையரின் ஆசைக்கோர் தருபுக் வேண்டிய ரகம், வர்ணம், டிசைன், சல்வார் என்ன, பஞ்சாப் என்ன, எது வேண்டுமானாலும் தேடி வருவது எந்த இடம் அது தான் வேண்டிய ரகம், வாணம், டிசைன், சல்வார் என்ன, பஞ்சாப் என்ன,

5,6, நவீன சந்தை, யாழ்ப்பாணம்.

இல 3, சந்தை வீதி, ഖഖ്യങ്ങിഡന.

கொ. பே. 024 21773

Digitized by Noolaham Foundation.

ある

நல்லூர் முருகா நாளும் பொழுதும் உன்னை எல்லோரும் தொழுதேத்த வைத்தாய் நாமோ சிறைப்பிடித்த கூட்டமானோம் விடுதலை தந்தெம்மை காப்பாற்றி அருள்வாய்

அழகு சாதனப் வொருட்கள்,

நவநாகாக நங்கையருக்கு ஏற்ற லேஸ் பாக் வகைகளி எவர் சில்வர் பிளாஸ்றிக், தையல் நூல் வகைகள், அலுமினியப் பாத்திரங்கள்,

ഗ്യിയുന്കണിൽ unconco ഉപക്യത്തിച്ചുക്കി,

ക്യക്ഷ அதுமட்டுமா சிறுவர்களுக்கு அதி நவீன விளையாட்டுப் பொருட்கள் மொத்தமாக, சில்லறையாக நியாய விலையில் பெற்றுக் கொள்ள

கொரி அழக மாடம்

361, கே.கே. எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே 222 3227

சஞ்சலங்கள் தீர்ந்து இவ்வுலகம் சந்தோசமாய் விளங்க மாமயில் முருகா நீ உலக வலம் 🔏 வந்து அருளமுதாம் மழையை நீ பொழிந்திடுவீர் பக்தர் குழாம் வேண்டுவது

அதுவல்லவோ!

நல்லூரான் தீருவினையாடல் காண பக்தர்கள் விரதமிருந்து மதிய பூசை முடிந்ததும் சைவ உணவு சாப்பிட

வாழதாற வூயிரு வாய்கள் அதிவான பத்தய்கள் வூயிரு நரத கடிற்று இடற

படு வாணி விலாஸ்

அடியார்களுக்கேற்ற, நாவுக்கினிய, சுவை நிறைந்த சாப்பாடு மக்கள் விரும்பி நாடி வருவது

ஸ்ரீ வாணி விலாஸ்

372, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தேசிய சேமிய்பு வங்கியின் NSB XL சாதாரண சேமிய்பு கணக்குகளை விட அதிக அனுகலைங்களை உங்களுக்கு வழங்கும் சேமிய்புக் கணக்காகும். NSB XL கணக்கின் மூலம் நிலையான வைப்புகளுக்கு சமமான அனுகூலங்களை வெற்றுக் கொள்ள முடிவதுடன் சேமிய்பின் அதிகரிய்பிற்கு ஏற்ப வட்டிவீத அதிகரிய்பும் உங்களுக்கு கிடைக்கும். பணத்தை மீளப் வெற்றுக் கொள்ள இதைவான சாதாரணமான நடைமுறைகள். வருடாந்த சீட்டிழுப்பில் வெறுமதியான யாககளுடன் விசேட வரப்பேரசாதங்கள் பல NSB XL மூலம் உங்களுக்கு கிடைக்கும்.

NSB XL கணக்கொன்றை ஆரம்பீப்பதற்கு

கணக்கொன்றை ஆரம்பிக்க குறைந்த பட்சம் கு. 25,000 வைப்புச் செய்பவேண்டியதுடன் அத்தொகைக்கு குறையாத மீதியினை பேணிவருதல் வேண்டும்.

தீறக்கக்கூடிய கணக்குகள்

- 16 வயதற்கு மேற்பட்ட வேண்டியதொரு இலங்கை பிரகைக்கு கீழுவ்வ கணக்குகளை திறக்க முடியும். 1. தனியான கணக்கு
- 2. கூட்டுக் கணக்கு
- 3. வெற்றோர் / பாதுகாவலர் கணக்கு
- 4. நம்பிக்கை வொறுப்பாளர் கணக்கு

NSB XL கணக்கின் மூலம் உங்களுக்கு கிடைக்கும் விசேட அனுகூலங்கள்

- கணக்கு மீதியினை ரூ. 100, 000 இதற்கு அதிகமாக வேணிவரும்போது சாதாரண வட்டி வீதத்திலும் பார்க்க 1% அதிக 1.
- 6 மாத காலத்திற்கு அல்லது அதற்குமதிக காலத்திற்கு கணக்கு மீதியினை ரூ. 300,000திற்கு அதிகமாக 8. பேணிவரும்போது அதிக வட்டி வீதத்துடன் மேலதிக 0.5% பிரசாத வட்டி
- 3. BROALF ATM STLCOL
- அனுமதிக் கட்டணமின்றி தேசிய சேமிய்பு வங்கியும். ஸ்டான்டட்சாட்டட், வங்கியும் **இணைந்து அறிமுகப்படுத்தும் கடன் அட்டை** 4. 5.
- வீடு மற்றும் சுய தேவை கடன் வசதிகள் 6.
- தபால் கட்டணமின்றி நிலையியற் கட்டனை 9.
- கணக்கு வைப்பாளர் வங்கிக்கு வந்தவுடன் அவரின் தேவை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கப்படுவதுடன் அவசரமான சந்தர்ப்பங்களில் கணக்கில் பணத்தை வைப்புச் செய்வதற்கோ பணத்தை மீளப் பெற்றுக் கொள்வதற்கோ கணக்கு வைத் தீருப்பவர் வங்கீக்கு வர முடியாத போது நம்பகமான ஒரு நபரின் மூலம் இத்தேவைகனை நீறைவு செய்து
- 10. கணக்கில் 300, 000 தீற்கு அதிகமாகவும் கணக்கு வைப்பாளர் வங்கிக் கிளைக்கு 15 கி. மீட்டருக்**குள்ளும் இருப்பின்** அவசியமேற்படும்போது பணத்தை மீளப் வெற்றுக்கொள்ள வேண்டி இருப்பின் எமது வங்கி அதிகாரிகள் உங்கள் இல்லத்திற்கே வந்து உங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றுவாார்கள்.
- NSB XL கணக்கு வைப்பாளர்கள் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கடன் வசதிகள் கணக்கு மீதியின் 80 வீத தொகையினை கடனாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

கீளையீனை மாந்நுதல்

ஒது கீளையிலிருந்து இன்னொரு கீளைக்கு அல்லது தபால் நீலையத்திலிருந்து கீளைக்கு கணக்கை மாற்ற சாதாரண நடைமுறையே பின்பற்றப்படும்.

கணக்கு வைப்பாளர் மரணமடையும்போது

கணக்கு வைப்பாளரின் மரணத்தின் மின் அவர் நீபமித்த ஒருவருக்கு கணக்கின் நன்மைகள் கிடைக்கும். அவர் ஒருவரையும் வாய் குறிப்பிடாதிருப்பின் சட்டப்படி பணம் வழங்கப்படும்..

வருடாந்த சீட்டிழுப்பின் போது வழங்கப்படும் பரசுகள்

NSB XL கணக்கில் 6 மாதங்களுக்கு மேல் ரூ. 100,000 இற்கு அதிகமான மீதியினை பேணுபவர்கள் வருடாந்த சீட்டிழுப்பில் கலந்து கொள்ள உருத்துப் வெறுவார்கள்.

சுப்பர் பரீசு : ~ 1, 000, 000

முதலாம் பரீசு

ஐரோப்பிய நாவடான்றுக்கு சுற்றுப் பயணம் செல்ல இருவழிப் பயணச் சீட்டு அல்லது கு 500, 000பணம்

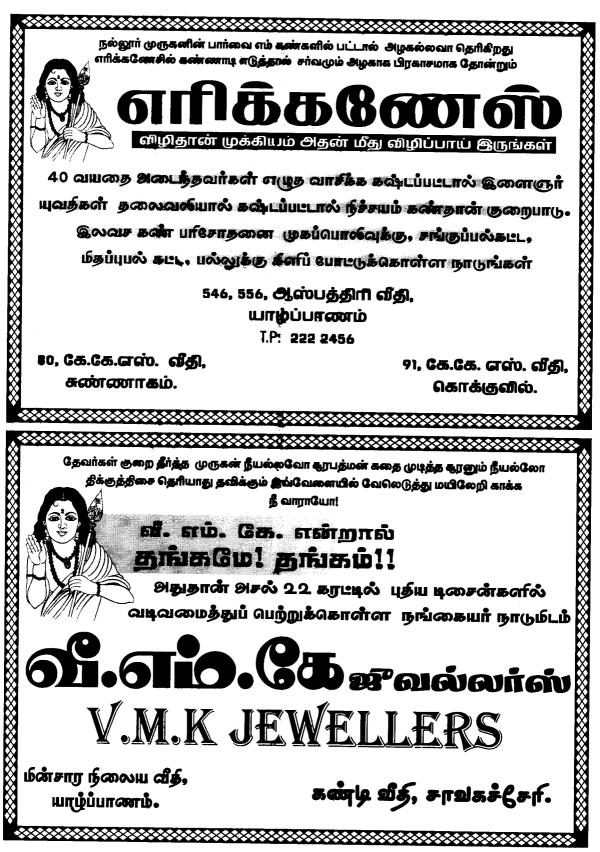
இரண்டாம் பரீசு

வெளிநாடொன்றுக்கு சுற்றுப் பயணம் செல்ல இருவழிப் பயணச்சீட்டு அல்லது கு 250, 000 பணம்

மூன்றாம் பரசு

இந்தீயாவிற்கு அல்லது மக்கமா நகரிற்கு வழியாப்டிற்கு செல்ல இருவழிப் பயணச்சீட்டு அல்லது ரூ 125, 000 பணம் .

காவடியாம் ! காவடியாம் பாற்காவடியாம் முருகா ! முருகா என்று கூவியழைத்து தூக்கில் ஏறி காவடியாம் அறோகரா! அரோகரா என்று அண்ணலார் பாற்குடமாக போரப்பா ஒழியாதோ வீர வேலை வீசப்பா !

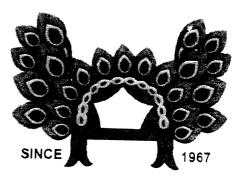
38 ஆண்டுகளாக உங்கள் நன் மதிப்பைப் பெற்ற காலு மார்க் குற்புரம்

என்றும் நீன்று நிலைக்கும் ஜோத் மயம் காவடி கற்பூரம் என்றும் தரும்

கர்தரம் என்று கேடகாதீர்கள்

என்று கேட்டு வாங்குங்கள்

தயாரிப்பாளர்கள்

Ms Sons Group Of Companies 672/ 3, Galle Road. Off Mayura Mw, Ratmalana, Phone 636818

ஏக வின்ஸோகஸ்தர்கள்: ப்ரபா ரேடிங்கம்பனி 31 கபேஸ் லேன், கொளும்பு – 11 329426 422750

இதோ மக்கள் வங்கியின் "ஸ்வர்ண பிரதீப " உங்களுக்கு வனங்கும் பல

பொன்னான அனுகூலங்கள்

இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ள புதிய வீட்டுக் கட்டுமான வேலைகளை மீண்டும் ூரும்பிக்கவும், திடீர் நோய்நொழ ஏற்படும் போது செலவைச் சமாளிக்கவும், பிள்ளையின் கல் வி நடவழக்கைகளுக்கும், விவசாயத்துக்குத் தேவையான விதைநெல் முதலியவற்றை வாங்கவும், மீன்பிழத் தொழிலுக்கான படகு, வலை மற்றும் உபகரணங்களை வாங்கவும் பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுவது சகஜமே. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் வங்கியின் "ஸ்வர்ண பிரதீப்" நகை அடகுச் சேவை உங்களுக்கு உண்மையிலேயே ஒரு பொன்னான ஆறுதலாகும். நாடெங்கிலும் அதிக கிளைகளைக் கொண்டுள்ள மக்கள் வங்கியின் "ஸ்வர்ண பிரதீப்" உங்கள் நகைகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கூடுதல் பணத்தை வழங்குகின்றது. அத்துடன் நம்பிக்கை, அந்தரங்கத் தன்மை ஆகியவற்றைப் பொன்னைப் பாதுகாக்கின்றது.

டுதோ மக்கள் வங்கியின் ஸ்வர்ன பிரதீப உங்களுக்கு வழங்கும் பல

பொன்னான அனுகூலங்கள்

ூடகு வைத்துப் பெற்ற கடனை தவணை முறையில் திருப்பிச் செலுத்த முழயும். 3 மாதங்கள் பூர்த்தியடைந்த பின் சேர்ந்துள்ள வட்ழயைச் செலுத்துவதன் மூலம் அடகைப் புதுப்பிக்க முழயும்.

அடகு வைத்தவர் திடீரென மரணமடையும் பட்சத்தில், ரூ. 25,000 வரையான தொகைக்கு அடகு வைக்கப்பட்ட நகைகள் எந்த வித பணமும் அறவிடப்படாமல் மீளளிக்கப்படும்.

ரூ. 75,000.00க்கு மேல் அடகுக்கடன் பெற்றுக் கொள்ளும் வாழக்கையாளர்களுக்கு விசேட வட்ழ வீதம். துரிதமான சுமுகமான சேவை வாழக்கையாளரின் அந்தரங்கத் தன்மை பாதுகாக்கப்படும்.

சந்தைப் பெறுமதிக்கு அமைய காப்புறுதி செய்யப்படும் உங்கள் நகைகளுக்குப் பூரண பாதுகாப்பு.

மக்கள் வங்கிக்கிளையொன்று உங்கள் வீட்ழற்கு அருகில் இருப்பதால் உங்கள் தேவைகளை இலகுவில் பூர்த்திசெய்து கொள்ள முழயும்.

மங்கள் வங்கியின் "ஸ்வர்ண பிரதீப" நகை அடகுச் சேவை மிக இலகுவான, திறமையான, சுமுகமான, நம்பிக்கையான சேவை என்பது உங்களுக்கே புரிகின்றதல்லவா?

நல்லூர் முருக பக்தனாய் இருந்து அமரத்துவம் அடைந்த

வினாசித்தம்பி சோமசுந்தரம்

நீனைவாக அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது

சற்றகாட திவார் அன் ஸ்தோர்ஸ்

பிரபல கட்டிடப் பொருட்கள் விற்பனையாளர்

55,57, ஸ்ரான்லி வீதி யாழ்ப்பாணம்.

രുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതരുതനും

T.P: 222 2901, Fax: 222 5003

രുള്ള രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം രാജ്യം

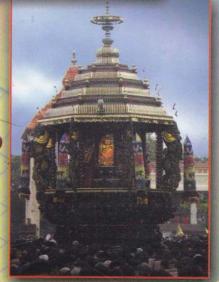

நல்லைக்குமரன் மலர் 2006

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org avanahameteemulus- of aconero pringuth, 021 2228285, 077 7222524.